

Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem
Hadtudományi Kar
Hadtudományi Doktori Iskola

sz. példány

Kocsis Sándor István Ohio Katonai Tartalék ny. ezredes

**Az USA Ohio-i Nemzeti Gárda működésének tapasztalatai és azok
hasznosításának lehetőségei a magyar tartalékos
rendszer fejlesztése során**

(DOKTORI ÉRTEKEZÉS)

Témavezető:

Dr. Felházi Sándor mk. ezredes PhD

- 2011 -
Budapest

TARTALOMJEGYZÉK

Tartalomjegyzék	2
Bevezetés	4
A tanulmány elkészítésének célja	4
A tudományos munka indoklása	4
A kutatás várható eredményei	5
A kutatás módszertani kérdései	6
Az USA haderejének szervezeti bemutatása	6
1. Az Ohio Nemzeti Gárda fejlődése	7
1. 1. A „Történelmi Ohio Nemzeti Gárda: Az USA egyik szövetséges államának „saját” haderejének megszervezéséről	7
1. 1. 1. Ohio betelepülése	7
1. 1. 2. Ohio Indiánháborús korszaka	9
1. 1. 3. Az Ohio milícia megszervezése	9
1. 1. 4. Az önkéntes helybeli önálló milícia	12
1. 1. 5. A polgárháború	15
1. 1. 6. Az Ohio Nemzeti Gárda újraszervezése	20
1. 1. 7. Az újraszervezet Nemzeti Gárda nemzetvédelmi színpadra lépése	23
1. 2. A Modern Ohio Nemzeti Gárda	27
1. 2. 1. A „Dick Törvénytől” az 1916-os szövetséges behívásig	27
1. 2. 2. Az Ohio Nemzeti Gárda újraszervezése az I. világháború után	35
1. 2. 3. Az Ohio Nemzeti Gárda újraszervezése a II. világháború után	40
1. 2. 4. A hidegháborús Ohio Nemzeti Gárda	41
1. 2. 5. A hidegháború utáni Ohio Nemzeti Gárda	48
1. 2. 6. Az Ohio-i Légi Nemzeti Gárda	51
1. 3. Összegzés	52
1. 4. Következtetések	54
2. Az Ohio Nemzeti Gárda nemzetvédelmi szerepe	56
2. 1. A mexikói határ	56
2. 2. Az Ohio Nemzeti Gárda és az I. világháború	60
2. 3. Az Ohio Nemzeti Gárda a II. világháborúban	67
2. 4. Az Ohio Nemzeti Gárda a koreai háborúban	74
2. 5. Az Ohio Nemzeti Gárda hidegháború utáni szerepe	76
2. 6. Összegzés	79
2. 7. Következtetések	80
3. Az Ohio Nemzeti Gárda szerepe és igénybevétele államon belüli feladatokra	82
3. 1. A rendfenntartás	83
3. 1. 1. Munkásmozgalmi zavargások	83
3. 1. 2. Börtönlázadások	91
3. 1. 3. Polgári zavargások	93
3. 1. 4. Egyetemi/Diák zendülések	100
3. 2. Természetes katasztrófák idején	110
3. 2. 1. Tornádók és forgószelek esetén	111
3. 2. 2. Árvizek esetén	111
3. 2. 3. Hóviharak esetén	114
3. 3. Összegzés	117

3. 4.	Következtetések	118
4.	Az Ohio Nemzeti Gárda ingatlanai.....	120
4. 1.	Fegyverraktár	120
4. 2.	Állami táborhely.....	121
4. 3.	Camp Perry.....	122
4. 4.	Tarleton gyakorlótér.....	130
4. 5.	Engedélyezett pályák.....	130
4. 5. 1.	Camp Sherman	130
4. 5. 2.	Ravenna.....	131
4. 6.	Fegyvertárok.....	132
4. 7.	Az Ohio Nemzeti Gárda repülőterei.....	139
4. 8.	Összegzés	139
4. 9.	Következtetések	141
5.	Az Ohio Nemzeti Gárda anyagi bázisa és ellátása	142
5. 1.	Pénzügyi támogatás.....	143
5. 2.	Hadianyaggal és felszereléssel való ellátás	147
5. 3.	A Nemzeti Gárda személyi állományának pénzügy ellátása	148
5. 4.	Összegzés	154
5. 4.	Következtetések	155
Befejezés	156
Összegzés	156
Összegzett következtetések	157
A kutatási eredmények összefoglalása	159
Új tudományos eredmények	159
Ajánlások	160
Gyakorlati alkalmazási lehetőségek	160
PUBLIKÁCIÓK JEGYZÉKE	162
Megjelent publikációk	162
Előadások	163
Bibliográfia: Források	163
Könyvek	163
Szövetséges szabályzó okmányok, törvények, utasítások, jelentések	165
Ohio állam szabályzó okmányai, törvényei, utasításai	166
Tudományos dolgozatok	168
Folyóiratok, újságok	169
Internet	169
Személyes interjúk	169
Más	170
Melléletek	171
M-1. Ohio állam lakóságának gyarapodása 1800-1900	171
M-2. Az Ohio Nemzeti Gárda igénybevétele polgári zavargásokban	171
M-3. Az Ohio Nemzeti Gárda tulajdonában lévő fegyvertárok	172
M-4. Más Ohio Milícia tagozatok	173
Az Ohio Katonai Tartalék	173
Az Ohio Haditengerész Milícia	174

Bevezetés

Az USA Ohio-i Nemzeti Gárda működésének tapasztalatai és azok hasznosításának lehetőségei a magyar tartalékos rendszer fejlesztése során.

A tanulmány elkészítésének célja

A téma kutatásával, kidolgozásával és a doktori értekezés elkészítésével az a célom, hogy az Ohio-i Nemzeti Gárda teljes körű tevékenységével alaposabban megismertessem a hadtudományban, e témában kutatókat és azokat, akiket az ország védelmének tervezésével és biztosításával bíztak meg. Egy olyan általános, majd pedig részletekbe menő és időtálló képet kívánok adni e témában, amelyben a katonai és polgári védelmi tervezők és szakemberek is hasznos példákat találhatnak, és amelyeket Magyarország sajátos viszonyaihoz illesztve sikeresen alkalmazhatnának a magyar tartalékos rendszer kialakításakor.

Célom lépcsről-lépésre bemutatni az Ohio-i Nemzeti Gárda fejlődését két évszázadon keresztül, és bizonyítani, hogy egy ehhez hasonló részidős önkéntes védelmi rendszer képes alkalmazkodni a változó követelményekhez és a nemzet- és államvédelmi kihívásokhoz.

Célom továbbá részletesen megvizsgálni az Ohio-i Nemzeti Gárda nemzetvédelmi tartalékának szereplését, majd Ohio állam belső védelme, mint katasztrófáknál való alkalmazás kihívásait, melyből bizonyítható, hogy egy ilyen részidejű önkéntes tartalékos szervezet mennyire alkalmas ezeknek a feladatoknak a végrehajtására.

Végül célom részletesen bemutatni az Ohio-i Nemzeti Gárda tárgyi és pénzügyi ellátását, ingatlan-tulajdonosi és haszonbérleti megoldásait, melyek alapján belátható, hogy milyen rendkívül takarékos megoldás a részidős önkéntes tartalékos szervezet bevezetése a nemzet költségvetése szempontjából.

Ugyanakkor elismerem, hogy több lényeges témák nem kerülnek részletes feldolgozásra (pl. az mai napi ONG harckészültségi rendszere, a valahány kiképző - legénységi, tiszti, egységi - rendszerek, egységek kijelölése szövetséges szolgálatra, stb.), úgy hely szükségéből, mint e témák saját fontossága miatt – ami maguk további tudományos feldolgozásra ajánlhatók.

A tudományos munka (kutatás) indoklása

Magyarország, mint NATO tagállam, olyan védelmi szövetség tagja, amelyben az Egyesült Államok képzzi a szövetség katonai erejének legnagyobb és legmeghatározottabb részét. Ugyanakkor a hidegháború végét követően olyan mértékű erőcsökkentés történt az Egyesült Államok szövetségi hadseregében, hogy manapság képtelen tartós bevetést vagy hadműveleti tevékenységet végrehajtani a Nemzeti Gárda igénybevétele nélkül. Példaként említhető, hogy Irakban az Egyesült Államok haderejének – alkalmanként – kb. 40%-a nemzeti gárdista volt, míg egyéb békefenntartó feladatokat (mint pl. Koszovó) majdnem kizárólag a Nemzeti Gárda teljesíti. Ezért tartom hasznosnak nem csak Magyarország számára, hanem mindazon országoknak, amelyek akár mint az Egyesült Államok szövetségesei, akár mint az Egyesült Nemzetek tagjaként, vagy más többnemzetiségű misszió részeseként hajlandók katonailag hozzájárulni a közös békefenntartáshoz, hogy meglévő ismereteiket a Nemzeti Gárdáról elmélyítsék, alapismereteiket megerősítsék.

A békepartnerség katonai csereprogram a kilencvenes évek első felében kezdődött az Ohio-i Nemzeti Gárda, a Magyar Honvédség és a Polgári Védelem között. A program kezdetétől, 1994-től minden látogató csoporttal történt megbeszélésen, eszmecserén vagy bemutatón, amiken mind jelen voltam, az Ohio-i Nemzeti Gárda büszkén hangsúlyozta, hogy

a Nemzeti Gárdában egy egység fenntartása csak 1/3-ába vagy még kevesebbe kerül, mintha egy hasonló egységet a szövetséges erők aktív állományban működtetnének. Az Ohio-i Nemzeti Gárda vezetői hangsúlyozták, hogy ezek az erők már megszervezett, kiképzett, felszerelt, haditechnikai eszközökkel teljesen ellátott egységek, amelyek közvetlen nemzeti szolgálatra és belföldi védelemre bármikor igénybe vehetők. Ugyanakkor szükséges jelezni azt is, hogy a csereprogramok tagjai túlnyomó részben magas rangú tisztek közül kerültek ki, akik döntő többségükben már nyugdíjba vonultak. Így az általuk megszerzett ismeretek és tapasztalatok már elhomályosulhattak a Magyar Köztársaság és a Magyar Honvédség számára.

Képesítésem: történelem szakos egyetemi végzettségem, nemzetközi államtudományokban szerzett mesteri diplomám, jogi egyetemi végzettségem és több mint húsz éves polgári bírói pályafutásom képessé tesz nem csak az általános politikai tendenciák felismerésére, hanem a bizonyítékok kiértékelésére és elbírálására, valamint ezekből következtetések levonására is. Végül, de nem utolsónak sorban utolsó aktív szolgálati beosztásom (pszichológiaművelési zászlóalj propagandafogalmazó központ főnöke) alapos betekintést és rálátást adott az emberiség belső „mozgató rugóira”.

A téma aktualitása mellett megállapítható, hogy éppen az Ohio-i Nemzeti Gárda szervezetének, működési rendjének és feladatainak vizsgálati eredményei mutatják meg Magyarországnak a legalkalmasabb mintát az ország tartalékos rendszerének létrehozásához és működtetéséhez. Ohio az Egyesült Államok Magyarországhoz legtöbb szempontból hasonlító állama: lakosságszámban, területileg, földrajzilag, klímában, vegyes, ipari-mezőgazdasági jellegű gazdaságban. Ikerállamoknak is nevezhetjük őket. Mindkettő belső vagy (Magyarország esetében külső) szövetségi szervezetre fekteti külföldi veszély elleni védekezése hangsúlyát, amelyhez saját katonai szervezeteivel elkötelezetten hozzájárul. Végül az Ohio Nemzeti Gárda, ügyes toborozással, és célzott állami támogatással már évek óta tartja az engedélyezett létszám 110%-os szintjét és várólistán kell hogy tartsa a jelentkezőket; miközben a szövetséges készülségi értékelésekben az 54 nemzeti gárda közül, már évek óta elsőnek van minősítve.

Végül a hadtudományban alapvető elvként fogalmazható meg, hogy főleg a tartalékok képzésével és bevetésével lehet a legeredményesebben hatni a kialakult helyzetre és pozitívan befolyásolni a jövőbeni eseményeket. A magyar honvédségnek nincs jelentős szervezett tartaléka, ki lehet jelenteni, hogy a világ egyedüli tartalék nélküli hadereje. Kutatásaim megerősítettek abban, hogy Magyarországnak ugyanúgy, mint az Egyesült Államoknak szüksége van katonai tartalékra, amely az önkéntes haderő mögött biztosítja, hogy az ország ne legyen túsz a saját sorsának. Az eddig végzett kutatásaim eredményei és megszerzett tapasztalataim alapján állítom, hogy egy ilyen, a költségvetését tekintve mértéktartó, erőttöbbszöröző, részidejű önkéntes tartalék szervezet a Magyar Köztársaság számára is hasznos lehet.

Az Egyesült Államokban ezt a szerepet már több mint egy évszázada a Nemzeti Gárda látja el és állítom, hogy a Magyar Köztársaságban hasonló módon - **az új önkéntes hadereje mellett** - egy Nemzeti Gárdához hasonló részidejű önkéntes tartalék szervezet létrehozása és működtetése jelenthetné az állami feladatok ellátásának legjobb megoldását és egyben legolcsóbb megvalósulását.

A kutatás várható eredményei

Általános és részletes történelmi példákon keresztül bebizonyítani az Ohio Nemzeti Gárda szervezeti rugalmasságát, mellyel képes volt a változó időszakok társadalmi és nemzetvédelmi körülményeihez való alkalmazkodásra.

Részletesen igazolni egy ilyen részidejű önkéntes tartalékos szervezet alkalmasságát, mint nemzeti stratégiai tartalékot a legsúlyosabb háborús kihívásokban, és mint általános műveleti tartalékot napjaink nemzetvédelmi feladataiban.

Konkrét példákon keresztül igazolni az Ohio-i Nemzeti Gárda csúcspontosságát az állam belső védelmében, a rendfenntartásban és természeti katasztrófák esetén, amelyek egyformán kedvező és bizalomnövelő hatással vannak a lakosságra.

Saját, személyesen kidolgozott részletes matematikai modelleken keresztül, valóságos, életszerű számadatokkal bizonyítani az ilyen részidejű önkéntes tartalékos rendszer példaértékű takarékoságát és gazdasági megtakarításait.

Végül feltárni az Ohio-i Nemzeti Gárda, mint részidejű önkéntes tartalékos szervezet sikeréhez vezető „lelki” okokat.

A kutatás módszertani kérdései

Széleskörű összefoglalást adok az Ohio-i Nemzeti Gárda történelmi eredetéről és fejlődéséről, ezzel megalapozom a részletesebb áttekintést a szervezet igénybevételéről és végrehajtott műveleteiről, mind a szövetséges erőttöbbszöröző és tartalék szerepében, mind az államon belüli védekezésben a közrend megzavarása vagy a természeti katasztrófák esetén egyaránt. Ezek alapján indukciós és dedukciós módszerrel átvizsgálom a jelenlegi struktúrákat, ezek követelményeit, anyagi támogatását, majd szintézis alkalmazva megállapítom ezek átfogó, összefoglaló eredményét.

Legfontosabb a korabeli források analitikus feldolgozása, melyből korhű képet alkothatok az Ohio-i Nemzeti Gárdáról. Ezek hiányát későbbi, de korban legközelebbi kelt források indukciós vizsgálata alapján pótolom. Ugyanakkor „történelmi madártávlatból” analitikus módszerrel szintézist alkotok elvonatkoztatva a pillanatnyi indulatoktól.

Alapvető fontosságú a vonatkozó törvénycikkek részletes, „jogászi szemmel” történő analizálása, ezek változásainak, módosításainak összehasonlítása indukciós eljárással, majd ezek átültetése, „tolmácsolása” a mindennapi, köznyelvi értelemben. Ugyanez vonatkozik a különböző fokú bírói döntésekre is.

Végül analitikus vizsgálódás alapján megalkotom a megfelelő matematikai modelleket indukciós módszerrel, melyek használatával végső értékelést végezhetek az Ohio-i Nemzeti Gárda gazdasági hatékonyságáról.

Az USA haderejének szervezeti bemutatása

Az Egyesült Államok szárazföldi hadereje három részre tagozódik: az „aktív” állomány (US Army); a szövetséges hadsereg tartalék (USAR, azaz US Army Reserve); majd az 54 tagállam, mint tartomány nemzeti gárda. Az US Army-ban ugyanúgy, mint a Nemzeti Gárdában léteznek harci (az USA rendszerben a tüzérség harci fegyvernemnek van minősítve), hadműveleti támogató, mint hadműveletet szolgáló alakulatok. Az USAR-ban csak hadműveleti támogató, mint szolgáló alakulatok léteznek. Így a nemzet „fegyveres” feladatokra szükséges tartaléka kizárólag a nemzeti gárdából ered.

A nemzeti gárda ugyanúgy van szervezve, kiképezve, és felszerelve, mint az aktív állomány, így ugyanazokra a feladatokra vehető igénybe, mint az aktív állomány.

Az Ohio Nemzeti Gárda két tagozatból áll, a szárazföldi és a légi nemzeti gárdából. Ez utóbbi a teljes létszám majdnem egy harmadát képezi, mégis a légi nemzeti gárdáról levont tapasztalatok kevésbé hasznosak a magyar tartalékos rendszer kialakításához, és így csak érintőlegesen elemzem az Ohio Légi Nemzeti Gárdát.

1. Az Ohio Nemzeti Gárda fejlődése

Az emberiség történetében az állam/társadalom - a külső veszély elhárítására, valamint a belföldi rendfenntartásra - a haderőit alapvetően három rendezőelv szerint csoportosíthatja:

1. minden ember harcos elv;
2. egy örökletes osztályra/kasztra épített elv;
3. a hivatásos, ami nevezhető „önkéntes” haderőnek is.

Az Egyesült Államokban ezeken kívül kifejlődött egy sajátos megoldással járó negyedik elv is, az úgynevezett „ideiglenes önkéntes” elv, melynek tagjai háború esetén, amíg tart a háború vállalják a katonai szolgálatot anélkül, hogy azt életpályának választanák.¹ Emellett kialakult egy „önkéntes tartalékos” rendszer is melynek tagjai békeidőben a mindennapi polgári foglalkozásuk mellett vállalnak bizonyos kiképzési, gyakorlási terheket azzal a céllal, hogy szükség esetén mind békében, mind háborúban – mint nemzeti haderő többszörözőt, vagy belföldi válságvédelmi erőt – alkalmazhassák őket.

1. 1. A „Történelmi” Ohio Nemzeti Gárda: Az USA egyik szövetséges államának „saját” haderejének megszervezéséről

Ohio az Egyesült Államok 17. állama, az Appalache hegyvidéktől nyugatra, a Mississippi folyó vízgyűjtő medencéjének keleti szélén fekszik. Kezdve az első 1607-es kolóniával, 1733-ra tizenhárom önálló angol kolónia létezett az Atlanti óceán és az Appalache hegység között.² Az Appalache hegységtől nyugatra fekvő Mississippi folyó vízgyűjtő medencéje, mint Kanada keleti része a francia birodalomhoz tartozott, majd a „Hétéves háború” következtében 1763-ban angol kézbe került. A sikeres amerikai forradalom következtében, az Angliával kötött 1783. szeptember 03. Párizsi Béke 2. pontja átengedte az Egyesült Államoknak az Appalache hegységtől nyugatra, a Mississippi folyóig fekvő területet.

Már a Forradalmi háború alatt felvetődött az Appalache hegységen túli lakatlan terület sorsa. A tizenhárom államból hét, az angol királyi alapítólevelek alapján igényt támasztott erre a területre.³ Ezek 1781-1786 között átengedték - bizonyos visszatartással - az Ohio folyótól északra és nyugatra fekvő területekre vonatkozó területi igényeiket a nemzeti kormánynak.⁴

A nemzeti kormány anyagi helyzete különleges volt, egyrészt azért mert a konföderációs kormánynak nem volt adókivetési joga, másrészt nagy adósságokat halmoztak fel a nyolc évig tartó Függetlenségi háború során. A hadviselés költségeit – legfőképpen a tisztek fizetését, valamint a hadianyag vásárlásokat – kamatozó kötvények fedezték, amikre soha nem lett kifizetve az ígért kamat.

1. 1. 1. Ohio betelepülése

Ohio betelepítését az Ohio Company egy 1786. január 01-én Bostonban megjelentett hirdetéssel indította meg. A gazdasági társaság azzal a céllal alakult meg, hogy a katonai kötvényeket névértéken értékesítse, aminek során a befektetők nagy kiterjedésű földeket vásárolhatnak, és saját településeket alapíthatnak rajta.⁵ Ohio rendkívül gazdag földje

¹ Lásd a szerzőtől: Kard és Toll 2006/1 szám 155. oldalt.

² A szerző részletesen foglalkozik ezzel – 1803 előtti – időszakokkal a Hadtudományi Szemle 3. évfolyam 1. számában.

³ Randall, Emilius O. & Ryan, Daniel J.; History of Ohio. The Century History Co., New York (1912) Volume II, 407.

⁴ Randall, 410.

⁵ Uo.

(termékenyebb, mint az észak-keleti államoké) új életet ígért az elszegényedett katonáknak, akik az indián támadások ellenére szívesen telepedtek erre a vidékre, mert a háborús tapasztalatokkal rendelkező embereket kevésbé félemlítette meg az indián veszély. A földvásárlások sikeres kivitelezése nem csak a „lobblyzásnak” volt köszönhető, amelyben az új tartomány kormányzóságát ígérték a Konföderációs Kongresszus elnökének, hanem az is közrejátszott, hogy így a nemzeti kormány a nemzeti adósság 5-10%-át eltörölhette.⁶

A volt katonatisztek ragaszkodtak függetlenségi elveikhez, és azt akarták, hogy településeiket ne kolóniáknak tekintsék, hanem olyan kormányrendszeri törvényt hozzon a Kongresszus, amelyben biztosítva van az unióba történő teljes jogú felvételük. Az eredmény, és a konföderációs kongresszus vélhetően utolsó tevékenysége, a 1787. július 13-án hozott „Észak-nyugati Tartomány Törvénye” volt.⁷

E törvény az Egyesült Államoknak az Ohio folyótól északra és nyugatra fekvő területére vonatkozott, amely alapján itt az észak-nyugati tartományban 3-5 jövőbeli állam jöhetett létre, és amely államok elérték az 50.000 fős lakosságot, befogadhatók voltak a nemzeti szövetségbe, mint teljes jogú társállamok.⁸

Erre a törvényre alapozva, az Ohio Company első települését 1788. április 07-én alapították meg Marietta-nál, a Muskingum folyó torkolatánál Fort Hamar árnyékában.⁹ St. Clair kormányzó 1788. július 15-én érkezett Mariettaba és megalapította az észak-nyugati tartomány polgári kormányát, amelynek legelső tevékenysége (július 25-én) az volt, hogy a tartomány Milícia Törvényét meghozza.¹⁰

A Függetlenségi háború után, az ország megszervezésével egyidőben viták folytak az ország haderejének szervezetéről. Abban egyetértés volt, hogy bizonyos védelmi feladatok miatt egy tényleges hadsereg szükség van, de a közelmúlt háborús tapasztalatai egy központi hatalom sorhadserege ellen arra sarkalta Őket, hogy sokkal inkább egy milíciára¹¹ bízzák védelmüket.¹² Mikor New Hampshire, mint a kilencedik tagállam is, 1788. június 21-én jóváhagyta az Egyesült Államok Alkotmányát, érvénybe lépett az Egyesült Államok jelenlegi kormányrendszere.¹³

Az Alkotmányban a Kongresszus hatáskörébe utalták a felelősséget a hadsereg megszervezése és fenntartása, valamint a milícia megszervezése és felfegyverzése tekintetében, amely milícia szolgálatba behívhatók az Unió törvényeinek végrehajtására / betartatására úgy, mint lázadás elnyomására /leverésére és invázió visszaverésére.¹⁴ Az elnök hatáskörébe utalták mind a hadsereg, mind a behívott milícia főparancsnokságát.¹⁵ Az Alkotmány második módosítása biztosítja a fegyverviselés jogát a következő szöveggel:

⁶ Taylor, Howard Cromwell; The Educational Significance of the Early Federal Land Ordinance; Columbia University, New York (1922), 27.

⁷ Az Alkotmányi Konvenció 1787. május 25-én nyílt meg Philadelphia-ban, szeptember 17-én közvetítette az Alkotmányt a Konföderációs Kongresszushoz, mely 28-án az államok jóváhagyására terjesztette fel.

⁸ An Ordinance for the Government of the territory of the United States northwest of the river Ohio, The Confederate Congress, July 13, 1787 (tovább Northwest Ordinance), Section 3 & 4.

⁹ Hildreth, S. P., MD. Memoirs of the early Settlers of Ohio, H. W. Derby & Co., Cincinnati (1854), 102.

¹⁰ Chase, Salmon P., Statutes of Ohio, Corey & Fairbank, Cincinnati, (1833), 3, 92.

¹¹ A szerző részletesen ismertette az Észak Amerikai milícia történetét a Kard És Toll 2006/1 szám 155-158 oldalain.

¹² ROTCM 145-20, Military History, Department of the Army, Washington DC, (1959), 110

¹³ Taylor, XVIII.

¹⁴ ROTCM 145-20, 102.

¹⁵ Uo. 109.

„Mert egy jól szabályozott milícia szükséges egy szabad állam biztonságához, a nép fegyverviselési joga korlátozhatatlan”.¹⁶

Ezek alapján a Kongresszus meghozta az 1792-es Milícia Törvényt. Az 1792. május 2-i törvény felhatalmazta az elnököt arra, hogy behívhatja a milíciát invázió (külső támadás, vagy indián törzsek támadása) visszaverésére, lázadás leverésére, és az ország törvényeinek betartatására. A Törvény biztosította a helyzet kezelésére legalkalmasabban elhelyezkedő milícia, szövetséges szolgálatba való behívását. Míg a május 8-i törvény minden állam számára előírta a milícia azonos szervezeti felépítését. A 18-45 év közötti katonai szolgálatra alkalmas szabad fehér férfiak nyilvántartásba vételét, mint e polgároknak el kellett látniuk magukat muskétával vagy vontacsövű puskával. A törvény részletesen – annyira részletesen, hogy még a pótkovakövek száma is meg volt szabva¹⁷ - előírta az egyéb felszerelések és lőszerkészletek saját felelősségre való beszerzését. Ezek a törvények, kisebb módosításokkal, több mint száz éven keresztül képezték a milícia alkalmazásának jogi alapját.

1. 1. 2. Ohio indiánháborús korszaka

Ohio betelepülésének különösen gondot okoztak a Shawnee és Miami indián törzsek ellenállásai. Kezdeti veszteségek után 1792 tavaszán Wayne tábornokot nevezték ki a nyugati katonai parancsnokság élére. Wayne, a Forradalmi háború egyik hőse és egyik legerélyesebb tábornoka, több mint egy évig toborozta és képezte ki hadseregét, majd 1794. augusztus 20-án a Maumee folyó partján megütközött az indián sereggel. A Fallen Timbers-i csatában jól kiképzett és fegyelmezett hadserege minimális veszteséggel megtörte az indiánok erejét.¹⁸ Az 1795. évi Greenville-i béketárgyalások eredményei a Greenville-i Egyezményhez vezettek, amelynek „határvonala” Ohio háromnegyed részére (az északnyugati sarka kivételével) békés települést biztosított.¹⁹

Ezzel lezáródtak az Ohio-ban folyó indián háborúk és szabad utat biztosítottak a területre történő betelepüléshez. Az 1790-es népszámláláskor még olyan kevés volt az egész Észak-nyugati tartomány lakossága, hogy a nemzeti kormány meg sem kísérelte a népszámlálást. A regisztrált milícia 1791-ben csak 250 emberből állt. A Greenville-i Egyezmény után azonban olyan rohamosan nőtt a betelepülés, hogy öt év múlva - az 1800-as népszámláláskor - Ohio-nak már 41.159 lakosa volt, és 1802-re Ohio már meghaladta az észak-nyugati törvényben megszabott 50.000 főt, és mint állam kérhette a szövetségbe történő felvételét.²⁰

1. 1. 3. Az Ohio milícia megszervezése²¹

Az észak-nyugati tartomány legelső törvénye az 1788. július 25-én megalkotott milícia törvény volt. Ez minden 16-50 év közötti férfit katonai szolgálatra kötelezett²² és minden

¹⁶ Folyamatos vita folyik az Egyesült Államokban, hogy ez a jog maga a népet illeti, vagy csak az egyes államoknak a milíciáját. Az elmúlt majdnem 220 évben még nem döntött erről a kérdésről az Egyesült Államok Legfelső Bírósága.

¹⁷ Militia Act of 1792, providing federal standards for the organization of the militia; Second Congress, Session I, Chapter XXVII, 5/8/1792, Section 2.

¹⁸ Bond, Beverly W. Jr.; The History of the State of Ohio; United States Archeological and Historical Society, Columbus; (1941) 344-346.

¹⁹ Bond, 347-348. Knepper, George W.; Ohio and it's People; Kent State University Press (1997), 73-74.

²⁰ Historical Statistics of the United States, Cambridge University Press, New York (2006), Vol. 1, Part A, Table Aa5194-5290.

²¹ Ezzel a 1788-1844 közötti időszakról részletesen foglalkozik a szerzőtől megjelent cikk a Hadtudományi Szemle 3. évfolyam 2. számában.

²² Laws of the Governor and Judges under the Ordinance of 1787, 7/25/1788, section 1.

férfit kötelezett arra, hogy ellássa magát lőfegyverrel.²³ Elrendelte továbbá, hogy minden vasárnap reggel tíz órakor az Istentisztelet helyszíne mellett a milícia tagjai fegyverrel felsorakozzanak.²⁴

A szövetséges 1792. milícia törvény elfogadását követően 1799. december 13-án módosították az észak-nyugati tartomány milícia törvényét, beemelve abba a szövetséges törvény szabályait, majd részletesen meghatározták az önkéntes tüzér és lovassági századok szervezetét, saját költségű ruházatát és lóállományát.²⁵ Zászlóaljanként önkéntes könnyű századokat hoztak létre a 18-28 év közötti állományból, akik saját költségükön öltöztek be.²⁶

Ohio államot 1803-ban fogadták be a szövetséges államok közé, ami egyúttal azt is jelentette, hogy életbe lépett az 1802. november 29-én elfogadott Ohio-i Alkotmány. Ez a milícia főparancsnoki feladatait a kormányzatra ruházta.²⁷ Egész fejezet foglalkozik a tisztek megválasztásának rendjével. A csapattiszteket a század tagjai, a törzs- és főtiszteket a beosztott tisztek, míg a vezérőrnagyokat az állomány két háza közösen választotta.²⁸ Ez a rendszer egyúttal a civil kontrollt jelentette a katonai erő felett. Továbbá biztosította a polgárok fegyverviselési jogát is.²⁹

A milícia létszámáról, felszereléséről és fegyverzetéről szóló éves beszámolót az ún. „Adjutant General” állította össze.³⁰ Az „Adjutant General” (továbbiakban AG) pontos magyar fordítása nehezen meghatározható. A milícia harcoló alakulatai felett a kormányzó – mint főparancsnok - rendelkezett. Ő nevezte ki az AG-t, mint katonai törzsének főnökét, aki ebben a minőségben a kormányzó katonai tanácsadója és parancsainak közvetítője volt, aki a kormányzó nevében intézkedett.³¹ Ugyanakkor a milícia törvények alapján, az AG volt, *ex officio*, a milícia Főfelügyelője is, aki a mindennapi operatív ügyekben – személyügyi kérdések, adminisztráció – is intézkedett.³² A másik meghatározó katonai vezető az ún. „Quartermaster General”, akit – úgy, mint a vezérőrnagyokat – az állomány két háza közösen választott meg.³³ Az ő felelőssége volt a milícia logisztikai ellátása és adminisztrációja. Hosszú ideig párhuzamosan létezett a két tisztség, de a gyakorlat bebizonyította, hogy az AG vezetésével – egyszemélyi parancsnoki rendszer – hatékonyabb a szervezet. Az 1866-os Ohio milícia törvény rendezte a kérdést és az AG alá rendelte az állam minden katonai fegyverzetét és felszerelését.³⁴

1803. december 30-án az állam kormánya – miután megkezdte a működését – elfogadta az első Ohio-i milícia törvényt. Ez a törvény szinte teljes egészében megegyezett az 1799-es tartományi milícia törvénnyel. Az Ohio milícia törvényt 1844-ig sokszor módosították, ami elsősorban a lakosság növekvő száma miatt történt, de nem érintette az alapelveket. A rohamosan gyarapodó lélekszám és a területi alapon szervezett egységek miatt sűrűn

²³ Uo. 3.

²⁴ Uo. 4.

²⁵ Laws of the Northwest Territory, 12/13/1799 (tovább T.L. 1799), 5.

²⁶ Uo. 6.

²⁷ Ohio Constitution of 1802, Article II, Section 10.

²⁸ Uo. Article V, Sections 1 – 7.

²⁹ Uo. Article VIII, Section 20.

³⁰ Uo.

³¹ T.L. 1799, Section 12. Acts of the State of Ohio: Az Ohio Államgyűlés ülései/éveinek kötetében megörökített, meghozott törvényei a tartalomjegyzékekben „Ohio Militia”, majd később „National Guard”, mint „Ohio National Guard” alatt kerültek felsorolásra, melyek „Ohio Militia Law” (továbbiakban O.M.L.), majd a törvényhozások évenként kerülnek a továbbiakban az értekezés lábjegyzetébe feltüntetésre. O.M.L. 1803, Section 20.

³² Uo..

³³ Ohio Constitution of 1802, Article V, Section 20.

³⁴ O.M.L. 1866, Section 38.

módosították az egységek szervezési határait. Jól példázzák a változások okait a tízévenként tartott szövetséges népszámlálási adatok, valamint a milíciáról szóló AG éves jelentései.³⁵ (A Mellékletek M-1 számú táblázata bemutatja a lakosság létszámának változását egy százéves intervallumban.)

A Greenevill-i egyezményt követő időszakban Ohio lakossága rohamosan szaporodott, így az indiánok kénytelenek voltak visszahúzódní a Maumee folyó felső részére, északkelet Indianába. E folyamat persze nem ment zökkenőmentesen. Tecumseh, a Shawnee törzs egyik vezetője, kísérletet tett egy indián szövetség létrehozására, hogy érdekeiket közösen képviseljék. Az Egyesült Államok kormánya – félve a precedenstől – megbízta Indiana tartomány kormányzóját, Harrison tábornokot, hogy vezessen megelőző hadjáratot az indiánok ellen. Az ütközet 1811. november 07-én zajlott le a Maumee folyó mentén, Tippecanoe mellett, amelyben felszámolták az indiánok haderejét.³⁶ Az elkövetkező 1812-es háborúban az indiánok így már csak az angolok segédcapataiként kaptak szerepet.

1812. március 12-én Madison elnök felkérte a Kongresszust, hogy rendeljen el hadiállapotot.³⁷ Április 12-én a hadügyminiszter felszólította Meigs Ohio kormányzót, hogy mozgósítson 1.200 milicistát és küldje Fort Detroitba.³⁸ A Dayton-i gyülekezés helyszínén Hull tábornok, Michigan tartomány kormányzója átvette a parancsnokságot és 1.900 fős seregével (közte az 1.200 fős Ohio-i milícia egységgel) elindultak Detroitba.³⁹ Az Egyesült Államok hadseregének egyik legsúlyteletesebb kudarca augusztus 16-án következett be. Az ügyes angol megtévesztés hatására Hull és a többszörös túlerőben lévő hadserege ellenállás nélkül megadta magát és feladta Fort Detroitot.⁴⁰ Egyidejűleg az angolok lerohanták az őserdőben lévő Fort Mackinac-et (a Michigan és a Huron tavak közötti szorosban) és Fort Dearborn-t (a mai Chicago). Ezzel az Egyesült Államok nyugati határa védtelenné és nyitottá vált.

A kudarcot követően Harrison vette át az észak-nyugati hadsereg vezetését, melybe augusztus végére 74 milicista századot hívtak be Ohio-ból szövetséges szolgálatra.⁴¹ Szeptember végére ez a szám 112-re nőtt.⁴² Harrison 1812 őszén megindult vegyes szövetséges/milícia hadseregével Detroit felé, gondosan biztosítva menetvonalát, erős helyőrségeket hagyva maga után. Miután azonban hadserege bal szárnyát Michigan-ban a Raisin folyó mentén 1813. január 22-én az angolok megsemmisítették, téli szállásra vonult, ami egyúttal az 1812-es nyugati hadjárat végét is jelentette.⁴³ 1813. február 01-én hozzákezdett Fort Meigs megépítéséhez a Maumee folyó déli partján, újra megerősítve az észak-nyugati határ védelmét.⁴⁴ Az erődöt az első angol ostrom április 27 és május 09 között érte. Miután egy sikertelen vállalkozás során az angolok több száz védőt lemészároltak, Meigs kormányzó Ohio teljes milíciáját behívta, és személyesen vezette Fort Meigs felmentésére. Mielőtt azonban az erődhez érkeztek volna, az angolok feloldották az ostromot, így Harrison hazaküldte Meigs

³⁵ Az AG jelentésében kimutatott létszám 1803-ban 5.030 volt, ami 1841-re 180.258-ra nőtt – vagyis a férfi lakosság kb. egynegyede (legalábbis elvben) be volt sorolva a milíciába.

³⁶ Chase, 41.

³⁷ Galbreath, Charles B.; History of Ohio. The American Historical Society, Inc. Chicago & New York, (1925) Volume 1, 564.

³⁸ National Intelligencer, Washington D.C., 4/12/1812 (tovább N.I.)

³⁹ McAfee, Robert D., History of the Late War in the Western Country, (1816), Historical Publishing Co., Bowling Green, Ohio (1919), 62.

⁴⁰ N.I.

⁴¹ Roster of Ohio Soldiers in the War of 1812, Adjutant General of Ohio (1916) (továbbá Roster 1802).

⁴² Uo.

⁴³ Ryan, David J.; Ohio in Four Wars, The Heer Press, Columbus (1917), 23.

⁴⁴ Uo. 24.

milicista hadseregét.⁴⁵ Majd az augusztus 01-03 között Fort Stephenson (a Sandusky folyó mentén, az Erie tó déli partján) ostrom hírére Meigs kormányzó újra behívta a teljes milíciát, több mint 10.000 embert.⁴⁶ Mielőtt azonban az erődhöz értek volna, az angolok megint elvonultak. Így Harrison ismét elbocsátotta a milícia zömét, két ezredet tartva mindössze fegyverben.⁴⁷

Alapjaiban változtatta meg a katonai helyzetet Perry hajóosztály parancsnok 1813. szeptember 10-i győzelme az Erie tavon, amikor is a teljes Erie tavi angol flottát fogságba ejtette, lehetővé téve ezzel Harrison szabad mozgását a tó környéki határon.⁴⁸ Ezt követően az angolok kivonultak Detroitból, majd katasztrofális vereséget szenvedtek a kanadai Thames folyó mentén. Ezzel az 1812-es háború Ohio határán befejeződött, noha több milicista egység szolgálatban maradt a határ menti erődítményekben.

Azt kell mondanunk, hogy ez a háború a férfi lakosságtól arányaiban nagyobb erőfeszítést kívánt az Ohio milíciától, mint a Polgárháború, annak ellenére, hogy ott számban több Ohio-i katona szolgált. Amikor Ohio-t 1803-ban befogadta a szövetség, a milícia létszáma 5.030 fő volt. Ez az 1812-es háború kitöréséig 33.270-re nőtt, melyből 26.280 fő (vagyis 79%) teljesített hosszabb-rövidebb ideig katonai szolgálatot. Nem szabad elfelejtenünk azt a tényt sem, hogy egy éppen kialakuló, újonnan betelepített mezőgazdasági államról volt szó, ahol a milícia behívása sokkal nagyobb gazdasági, mint társadalmi felfordulást jelentett, mint a későbbi időkben.

Az 1812-es háború után is folytatódott Ohio rohamos fejlődése, lakosságának folyamatos növekedése. Az 1815-ös békét követő húsz év alatt a regisztrált milícia létszáma 46.852-ről 146.428-ra nőtt.⁴⁹ A létszámok ugyanakkor csalókák, mert a felszerelés terén korántsem ennyire impozáns a helyzet. Egyenruhával és fegyverekkel csak az önkéntes századok (lovas, tüzér, puskás és könnyű gyalogos) rendelkeztek. Jellemző, hogy a tüzér századoknak csak egy-egy lövegük volt, lőszerkocsi és ló nélküli vontató. Jól mutatják a felszerelési problémákat azok a jelentések, amelyeket az AG és a Quartermaster General küldött 1835-ben. Ezekből kiderül, hogy a miliciának 15%-a volt mindössze ellátva fegyverrel, ebből is csak 6% ment volna a saját fegyverével harcba.⁵⁰

Az sem növelte a milícia tekintélyét, hogy a mustrát évi egy napra csökkentették.⁵¹

Az állam vezetése végül elismerte a helyzet tarthatatlanságát és az 1844. március 12-én elfogadott milícia törvényben – noha megtartotta a milícia nyilvántartási rendszerét – eltörölte az általános milícia kiképzést és a saját fegyverrel való ellátási kötelezettséget.⁵² Bár hosszú évekig megmaradt a törvényekben a milícia nyilvántartási cikkely, a valóságban ezek után, csak katonai népszámlálási szerepet játszott.

1. 1. 4. Az önkéntes helybeli önálló milícia⁵³

1815-től 1861-ig béke uralkodott Ohióban. Amíg a nyilvántartott milícia elsorvadt, az önkéntes, mint katonai század nagyságú magán egységek, több okból is szaporodtak. E sorvadozástól keletkezett erőhiányt részben az önkéntes egységek, részben a magán katonai

⁴⁵ Uo. 35.

⁴⁶ Uo. 53.

⁴⁷ N.I.

⁴⁸ Ryan, 57-61.

⁴⁹ *American State Papers*, 1835. (tovább A.S.P.)

⁵⁰ A.S.P. 1835. Executive Documents, No. 59, Quartermaster General 12/13/1841

⁵¹ Reid, Whitlaw; *Ohio in the War*; Moore, Wilstach & Baldwin, Cincinnati, (1868) Volume I, 19.

⁵² O.M.L. 1844, 3/12/44, Section 1 & 2.

⁵³ Erről a tárgyról / témáról a szerzőnek részletes cikke jelent meg a *Hadtudományi Szemle* 4. évfolyam, 2. számában.

egyesületek pótolták ki. Így az AG 1845. évi jelentése már 28.838 „fegyverzett önkéntest” (könnyű gyalogsági, puskás, lovas és tüzér) tart nyilván a regisztrált milícia állományában.⁵⁴

A milícia törvények erősítették ezt a mozgalmat. Már az 1799-es Észak-nyugati Tartományi Milícia Törvény alapot adott az önkéntes tüzér, lovas, és könnyű gyalogos századok létrejöttének.⁵⁵ Hazafias indokok is hozzájárultak az önkéntes erők fejlődéséhez. Lafayette francia örgrófot (a Forradalmi Háború egyik legnépszerűbb külföldi önkéntesét) az 1824-1825-ös amerikai látogatásán nemzeti ünneplés kísérte, 1826-ban a Függetlenségi Nyilatkozat kikiáltásának 50. évfordulóját katonai alakulatok pompás és látványos tisztelgő felvonulásai gazdagították.⁵⁶

Ugyanakkor a külföldi fenyegető események is indokot adtak a fegyveres erők növelésére. Például, amikor 1837-ben Kanadába az angol uralom ellen kitért a forradalom, mely során az Erie tóban lévő Pelee szigeten nyílt harc folyt, 1837. szeptember 18-án, részben a város esetleges külföldről történő megtámadása elleni védelem⁵⁷ érdekében megalakult a Clevelandi Városi Gárda (később névváltozás alapján a Clevelandi Szürkék).⁵⁸

Tekintetbe véve, hogy rendőrség nem igen létezett a 19. század első felében, szükség volt a közrendet biztosító szervezetekre. Tömegszendülések alkalmával, ezek a helybeli egyéni katonai egységek biztosították a közrendet.

A gárdák ugyanakkor társadalmi szerepet is játszottak. Az önkéntes közszolgálattal járó tekintély a politikailag ambiciózus emberek számára biztosította a vezető szerepet. Nem csak a tulajdonos osztály anyagi érdekeit védték ezek az egységek, hanem színteret is adtak tagjainak a közérdekű szereplésre. Más társadalmi egyesületek hiányában, ezek az egységek lettek a települések közösségi életének színterei, a jómódú közép és felső osztály „férfi klubjai”.

Zártkörűségük miatt válogatott tagságuk volt. A zártkörűségük és társadalmi tekintélyük miatt, az újonnan bevándorolt más nemzetiségűek igyekeztek saját nemzetiségű egységeket alapítani, melyekkel nem csak társadalmi tekintélyt szereztek, hanem új nemzetükhöz való hazafiasságot is mutathattak.

Az Ohio-i Államgyűlés az 1844. milícia törvényben⁵⁹ előírta azt is, hogy az állam aktív milíciája az önkéntesekre alapozva minimum 40 fős századokból álljon.⁶⁰ Ugyanakkor anyagi támogatást nem biztosított számukra. A milícia tagoknak - mint régebben - saját költségükből kellett az egyenruhát és a felszerelést biztosítani.

1851. március 10-én új állami alkotmány lépett életbe Ohio-ban, amely módosításokkal ugyan, de a mai napig érvényben van. Megerősítette, hogy a kormányzó a milícia főparancsnoka, és felhatalmazta őt arra, hogy a milíciát az állam törvényeinek végrehajtására, lázadás elnyomásra és invázió visszaverésére szolgálatba hívhatja.⁶¹

A következő módosítást 1857. március 28-án az Ohio-i Államgyűlés tette meg az új milícia törvény elfogadásával. Felhatalmazta, sok más között, a megyék Sheriffjeit, valamint a

⁵⁴ Messages and reports made to the General Assembly and the Governor of the State of Ohio for the Year 1845, (tovább E.D., jelentkezési év) Part I, 456

⁵⁵ T. L., 1799, § 5 & 6

⁵⁶ Mahon, John K. History of the Militia and the National Guard. Macmillan Publishing Co. New York (1983), 85

⁵⁷ Vourlojianis, George N. The Cleveland Grays: An Urban Military Company, 1837 - 1919. The Kent State University Pres. Kent & London (2002), 6-9

⁵⁸ Ez a mai napig is létezik mint egy társadalmat szolgáló szervezet.

⁵⁹ O.M.L., March 12, 1844, §1-4

⁶⁰ Uo. §14, 16

⁶¹ Ohio Constitution of 1851, Article III § 10, Article IX §4

városok polgármestereit, hogy lázadás vagy zendülés esetén a hatáskörükben lévő önkéntes századok behívására - a megye/város költségén.⁶²

Az egyéni „független” önkéntes egységek „aranykora” az 1815-ös békeszerződéstől a Polgárháború 1861-es kitöréséig tartott. Sajnos tökéletes képet erről az időszakról nem lehet alkotni, mert a törvény csak a nyilvántartott milíciáról követelt jelentéseket az AG számára. Az AG 1857-ig fennmaradt hézagos éves jelentéseiben nem szerepelnek pontos adatok.

A legtöbb egyéni önkéntes egység sorsa hasonlóan alakult: megszületett, élt egy ideig és végül nyom nélkül eltűnt a történelem süllyesztőjében. A későbbiekben rögzített megye, valamint város történetekből ez a korszak valamennyire nyomon követhető. 1844-ig 23 egységről található valamilyen nyom, míg 1857-ig még további 19 egységről jelent meg információ, egyik-másikra vonatkoztatva gyakran azzal a megjegyzéssel, hogy „későbbi években már nem léteztek”.

A tiszavirág életű egységek történetéből legjobb példát két egység sorsának felelevenítésével kaphatunk, melyek a létezési spektrumnak a két végétét képviselték.

1837. szeptember 18-án, 78 clevelandi polgár, mint az aktív század tagjai, aláírták a „Városi Gárda” alkotmányát és szabályait. Nem sokkal később felvették a „Cleveland-i Szürkék” nevet. Történelmükben nyomon követhető mind a társadalmi, mind a katonai szerepük alkalmazkodása (vagy éppen szembenállása) a korszak, az állam, valamint a nemzeti katonai helyzet változásaihoz. 1845-től 1854-ig tevékenységét felfüggesztette. E folytonossági hézagot a Clevelandi Könnyű Tüzérség hidalta át, amely a Clevelandi Szürkék 1839-es „ágyús osztagából” alakult. 1845-ben, a sajátköltségen szervezett két (12-fontos bronz ágyús) lövegből álló egység átvette a feloszló Clevelandi Szürkék felszerelését és a további szolgálatra vágyó tagjait. Erről a bázisról több milíciatag újra létrehozta a Clevelandi Szürkéket 1854-ben, mely a mai napig is létezik, mint egy közösséget szolgáló szervezet.

A spektrum másik végén található a Zanesville-i Gárda története.⁶³ Ez az egység tevékenységét az 1838. május 24-i alapító gyűlése eredeti jegyzőkönyvébe foglalt határozataival kezdi meg. A jegyzőkönyvek tanúsága szerint hetenként taggyűlést tartottak a heti esti gyakorlatok után. Hat éven át jegyzik fel az egység minden ügyét és tevékenységét, míg egyszer csak magyarázat nélkül - az utolsó 1844. június 26-i bejegyzéssel – megszűnnek a jegyzőkönyvek, és csak a kötött füzet üres lapjai következnek. A helybeli újságok sem árulják el sorsát.

Az 1857-es beszámolójában a Quartermaster General azt jelentette, hogy új századok alakultak, régiék felelevenedtek, és zászlóaljak szerveződtek meg, de még nagy a fegyverhiány.⁶⁴ Az 1860. november 15-i jelentésében elkönyveli, hogy 1808 óta Ohio „a következő fegyverzetet kapta a szövetséges kormánytól”;⁶⁵ és hogy mennyivel tud elszámolni.⁶⁶ Az AG 1859-ben azt jelentette, hogy az 1857-es törvény életbeléptetése után már 10 zászlóalj lett megszervezve, egyenruhával ellátva (saját költségén) és fegyverzettel

⁶² Uo., §24-26

⁶³ Zanesville 1810 – 1812 között Ohio állam fővárosa volt.

⁶⁴ E.D. 1857, 462

⁶⁵ A szövetségi kormány évente bizonyos összeget tervezett a milíciára, amely összeg a különböző államok között a beíratott milíciájuk arányában - később Kongresszusi képviselőik arányába – került felosztásra. Ezt a kiutalt összeget felhasználva, az államok szabadon vásárolhattak a nemzeti fegyvergyárak, valamint egyéb raktárak különféle anyagaiból - ahol az alap valuta a „muskéta”, azaz a muskéta ára volt. A drágább tárgyak, mint a lövegek, annak megfelelő többszörösébe kerültek. 1808-1860 között Ohio 63.063 „muskétát” kapott.

⁶⁶ E.D. 1860, Part I, 122 & 128

felszerelve.⁶⁷ A következő évi jelentésében „majdnem 2.000” emberről és „körülbelül 30” századról tesz jelentést.⁶⁸

Az Ohio-i milíciáról végső képet a polgárháború estjén az egybevonat AG és Quartermaster General 1860. november 15-i jelentéséből alkothatunk. Erre az időre Lincoln már megnyerte az elnökválasztást, és öt nappal e jelentés dátuma után South Carolina kilépett az Unióból.⁶⁹ Habár ez a jelentés nem sorolta fel sem az aktív milícia erejét, sem a szervezet felépítését, így a jelentés eléggé hamis képet ad a milícia erejéről, tekintve, hogy a tüzér századok egy-egy löveggel rendelkeztek, és a gyalog-, illetve a lovas századok kb. 40 emberből álltak. A Quartermaster General fegyverkészlet beszámolójából az tűnik ki, hogy elvben a fegyverzet elegendő lett volna még kb. 15 tüzér, 60 gyalogos, és 8 lovas század békelétszámú szervezetének fegyverzettel való ellátására.

Ezt a milíciát érték négy hónapon belül a Polgárháború kihívásai.

1. 1. 5. A polgárháború⁷⁰

A déli államok Lincoln megválasztását követően, egymás után kiléptek a szövetségből. A két részre szakadt ország mindkét felében nagy harci lelkesedés lett úrrá a lakosság körében.

Ez a lobbanékony helyzet 1861. április 12-én kapott szikrát, amikor a déliek tűz alá vették a Charleston, South Carolina kikötőben lévő Fort Sumter erődöt. Az erős tűz hatására az erőd 13-án kapitulált és 14-én az északiak csapata hadi tiszteletadással kivonult a helyőrségből. Másnap, 15-én Lincoln elnök felszólította az országot 75.000 fős milícia felállítására, a törvények betartása és az inszurrekció elnyomására.⁷¹

Az 1860-as népszámláláson megállapították, hogy Ohio lakossága 2.339.511 fő, a katonaképes lakosság tekintetében (18 - 45 közötti férfiak) 459.534 fővel rendelkezett. Területének 2/3-a művelt föld volt, és felnőtt férfi lakosságának több mint fele földműveléssel foglalkozott,⁷² ugyanakkor nagyobb városai az ország iparvárosai közé tartoztak.⁷³ Az Ohio folyó 701 km-es határvonala végig rabszolga-államokkal volt határos.

Ohio az Unió felbonthatatlan létezését vitathatatlan elvnek tekintette, és amikor Fort Sumter-t tűz alá vette a déli fél, teljes lélekkel, erővel hadba vonult. Mire véget ért a háború, Ohio államban 310.654 ember teljesített hosszabb-rövidebb katonai szolgálatot,⁷⁴ vagyis az 1860-as katonakorú férfi lakosságának 67.6 %-a, és ez mutatja a legnagyobb részvételi százalékot az északi oldalon.⁷⁵

⁶⁷ E.D. 1858 Part II, 268

⁶⁸ E.D. 1859 Part I, 95-96

⁶⁹ Parks, Henry Bradford. *The United States of America*. Albert A. Knopf. New York (1959), 351

⁷⁰ Ezzel a tárggyal részletesen foglalkozik a szerzőtől való cikk a *Hadtudományi Szemle* 4. évfolyam, 3. számában.

⁷¹ *The War of the Rebellion: A Compilation of the Official Records of the Union and Confederate Armies* (közismerten Official Records vagy OR) Robert N. Scott editor. (1880-1901) Series III, volume 1, serial 122, 67-68.

⁷² Reid, volume I, 16.

⁷³ Uo.

⁷⁴ Annual Report of the Adjutant General to the Governor of the State of Ohio for the year ending November 15, 1866. L.D.Myers & Bro. State Printers. Columbus (1867), 10-11. (továbbiakban a rövidítése: A.G.R., majd a jelentetett év, különböző állami nyomdák)

⁷⁵ Harper, Robert S.. *Handbook of the Civil War*. Ohio Historical Society. Columbus (1961), 9.

1861. április 15 és 1864. december 19 között több mint tízszer szólította fel Lincoln elnök az országot katonáért különböző időtartamú szolgálatra. Az Ohio-ra háruló kivetéseket és a szolgáltatott katonák számát a következő táblázat mutatja be.⁷⁶

Év	Kivetés	Katona
1861	77.518	96.475
1862	73.716	58.325
1863	-0-	2.736
1864	155.088	153.120
Összesen	306.322	310.654
Sorozási megváltást fizetők		6.479
Végösszeg		317.133

Ohio Állam katonai személyi részvétele a polgárháborúban.
(Készítette a szerző az 1866 A.G.R., 10-11 oldal alapján)

Ezt az embertömeget elsősorban önkéntes jelentkezőkből igyekezett az állam toborozni. Miután ez a forrás kimerült 1862-ben katonai sorozást vezettek be, és az egyes elnöki felszólítások alapján minden megyének sorozási kivetést határoztak meg.

A közhangulat ellenezte a katonasorozást, mert a megye vagy község szégyennek tekintette, ha nem tudta kivetését önkéntesekkel betölteni, ezért ezt a szégyent elkerülendő, egyre nagyobb összegek ígéretével jelentkezési pénzjutalmat rendszeresítettek.⁷⁷ Összesen 177.172 ember (vagyis 57%) kapott pénzjutalmat.

A besorozott ember (feltételezve, hogy megfelelt fizikailag, és nem nyert más okból felmentést) ha nem kívánt szolgálni, „helyettes” küldhetett maga helyett, és ha a helyettes megfelelt, véglegesen „megúszta” a katonai szolgálatot, vagy „Szolgálat megváltást” fizethetett, ami csak attól a sorozástól mentette fel. A háború végéig összesen csak 18.660 (vagyis 5,9%) „színtiszta sorolt” katona szolgált, míg 6.479 (azaz 2,0%) fizetett megváltás díjat.⁷⁸

1861 áprilisától a háború végéig Ohio, kezdve a 23 gyalog ezreddel (melyek eredeti 3-hónapos szolgálatauk után a rendszeres 3 évi szolgálatra jelentkeztek), a következő táblázatban összefoglalt szervezett erővel járult hozzá a háborúhoz.

Szám	Kötélék	Szolgálat tartama
117	Gyalogos ezred	3 év
27	Gyalogos ezred	1 év
2	Gyalogos ezred	6 hónap
42	Gyalogos ezred	100 nap
3	Gyalogos ezred	3 hónap
191	Gyalog ezred összesen	

⁷⁶ A.G.R 1866, 10-11

⁷⁷ Reid, Volume I, 71

⁷⁸ A.G.R. 1866, 10

Szám	Kötélék	Szolgálat tartama
13	Lovas ezred	3 év
2	Nehéz Tüzér ezred	3 év
1	Könnyű Tüzérezred	3 év
26	Önálló Tüzér Üteg	3 év

Ohio állam egységeinek részvétele a polgárháborúban
(Készítette a szerző Harper, Robert S. 9 alapján)

A háború kitörésekor az Ohio-i milíciának csak névleges szervezetei voltak. Kevesebb mint egy tucat önkéntes gyalogos század és 7 vagy 8 (1 löveges) tüzér század volt hadműveletre képes.⁷⁹ Azonban, ahogy megérkezett Lincoln elnök felhívási távirata 15-én késő délután, az állam pillanatok alatt hadba rendezte magát. Az egyéni önkéntes századok már április 16-án kezdtek beérkezni Columbus-ba. Itt a szövetséges mustráló tisztek befogadhatták a szövetséges szolgálatba úgy a létező „régí”, mint a városok és megyék lakosságából, a háborús lelkesedésükből azonnal megszervezett alakulatokat. Az első húsz alakulattól - többnyire felszerelés, fegyverzet nélkül, részben különböző magán egyenruhákban -, megszervezték az 1. és a 2. Ohio Gyalogezredet, majd 19-én (60 órán belül) bevonózták és hajnal 03,00-kor vasúton útnak indították őket Washington D.C-be.⁸⁰

Napok alatt feltöltötték az Ohio-i 13 ezredre szóló kivetést. Az államgyűlés április 20-án, saját állami költségen, az állam védelme érdekében (tekintettel a rabszolga-államokkal lévő 701 km-es közös határra) további tíz ezredet állított fel.⁸¹

Ez a határ aggodalmat okozott Ohio-nak. Különösen aggasztó volt a Virginia-i határ helyzete. Virginia északi csúcsa földrajzilag csaknem kettéválasztotta az uniót Ohio és Pennsylvania között, és a Chesapeak öböltől valamint Baltimore-tól nyugatra vezető fővasútvonalakat keresztezte.⁸² Ellensúlyként, a kedvező tényező az volt, hogy Virginia „nyugati”, azaz az Appalache hegyvidéki és attól nyugatra fekvő megyék lakossága erős Unió párti volt.

Május 20-án távirati értesítést kapott Dennison az Ohio állam kormányzója, hogy a déli csapatok behatoltak Virginia nyugati részére. A nyugat Virginia-i hatóságok erős biztatására az Ohio-i állami költségen fenntartott 10 ezred közül, hat gyalogos ezred (és több tüzér üteg) május 27-i kezdettel, több helyen átkelt az Ohio folyón nyugat Virginiába. Egy-egy ezred a két fő vasútvonalon (Baltimore & Ohio, és Chesapeak & Ohio) előrenyomult a déli állások irányába és a két vonal elágazásánál, Phillipi-nél, a meglepetést kihasználva találkozó ütközetben június 03-án megfutamították a déli erőket – az ütközet „Phillipi-i futóverseny” név alatt szerepel az Egyesült Államok hadtörténetében – és ezzel biztosították a kelet-nyugati vasútvonalakat.⁸³

Így Ohio önálló katonai beavatkozásával lehetővé tette West Virginiának az Unió számára való „megmentését”, ugyanis ez a terület, mint tagállam 1863-ban befogadásra került

⁷⁹ A.G.R. 1861, 5

⁸⁰ Uo.176

⁸¹ Uo. 6

⁸² Maryland, habár rabszolga-állam volt, melynek Baltimore kikötőváros a legnagyobb városa, nem lépett ki az Unióból.

⁸³ Reid, 48 - 51

az unióba. A West Virginia-i hadjárat katonai következménye az lett, hogy a kialakuló frontvonal (stratégiaiilag jelentéktelen portyázások kivételével) az Ohio folyótól egészen az Appalache hegyvidék keleti lejtőjére lett visszaszorítva.

Ohio-t még háromszor közvetlenül „érintette” a háború.

1862 augusztusában a déli Kirby Smith tábornok 12.000 fős hadsereggel Tennesseeből váratlanul behatolt Kentuckyba, majd 6.000 embert indított Cincinnati ellen. E hírre mind a lakosság, mind a városi hatóságok körében nagy lett a megrendülés. Az éppen Cincinnati-ban szolgáló Lew Wallace vezérőrnagyot⁸⁴ kinevezték a védelmi erők katonai parancsnokává, aki hadiállapotot hirdetett ki és megszervezte a város védelmét.

Közben Ohio kormányzója, Todd felszólította az állam lakosságát, hogy az ország védelmére minden felfegyverzett polgár gyülekezzen Cincinnati-ban és elrendelte, hogy a vasúttársaságok állami költségen szállítsák oda a szolgálatra jelentkezőket. Ezrével tódultak az önkéntesek Cincinnati-ba, majd besorozásuk után átkeltek az Ohio folyón elfoglalni a védőállásokat. Házi szövésű öltözetben, vadászpuskával, löportülok és szarvasbőr puskagolyó táskával készen álltak szembeszállni az ellenséggel. Ugyanakkor Kirby tábornoknak nem volt sem parancsa, sem szándéka Cincinnati-t megtámadni, hanem csak erőt akart demonstrálni. Szeptember 12-én derült ki, hogy észrevétlenül elvonult Cincinnati alól.⁸⁵

Ezek a „Mókus Vadászok” az Államgyűléstől obsit-igazolványt kaptak jutalmul, s élelmet is kaptak, de fizetést nem utaltak ki számukra. A fellelhető adatok szerint Ohio 88 megyéi közül az AGR jelentésében felsorolt 65-ből, 19.766 jelentkezőt mutatott ki.⁸⁶ Feltételezhető, hogy ez a létszám lényegesen több volt.⁸⁷

Ez az esemény „Cincinnati Ostrom” néven vált ismerté és ez volt Ohio területének első „inváziója”. Ezután, szeptember 03-án, a déli Albert Jenkins dandártábornok 350 lovassal átkelt az Ohio folyón és 310 km-re Cincinnati fölött egy napig portyázott a környéken, és másnap 25 rabolt lóval visszatért a folyó túloldalára.⁸⁸

1863 nyarán, egyidejűleg a döntő északi Gettysburg-i meg Vicksburg-i győzelmekkel, történt a polgárháború legmerészebb, leglátványosabb lovassági portyázó rajtaütése. John Hunt Morgan déli lovassági vezérőrnagy 2.400 lovassal betört Kentuckyba. Az előljárói parancsát megszegve július 08-án átkelt az Ohio folyón Indiannába és keletnek fordult. Rémület és pánik uralkodott úgy Indianában, mint Ohióban. A rémhírterjesztés és száguldozó egységei többirányú hirtelen felbukkanása miatt az egész állam minden városa és települése, minden pillanatban való megjelenésüktől rettegett.. Ellentevékenységgént a helybeli milícia mindenütt felsorakozott.

Közben Morgan 13-án átlépte az Ohiói határt és az üldöző északi lovasság elől kelet felé vette az irányt. Gyors mozgással (több mint 145 km-t tettek meg 35 óra alatt)⁸⁹ Morgan folytatta portyáját kelet felé, megcélozva a Bluffington szigeti gázlót. Rémhírterjesztéssel folyamatosan megzavarta az előtte lévő erőket, gyors lovaglással üldözőit messzire hagyta. Kimerült lovait helybeli rekvirálással cserélte fel, a lakosság igyekezett előle értéktárgyait, lovait elrejteni. Azonban a végén elhagyta szerencsecsillaga, mert amikor 18-án alkonyatkor elérte a gázlót, meglepetésére 200-300 helybeli milícia gyalogság földsánc mögül őrizte azt.

⁸⁴ Aki később a Ben Hur című regényt írta.

⁸⁵ Reid, 89 - 96

⁸⁶ A.G.R. 1863, 78

⁸⁷ Például a szerző is talált egy a felsorolt 65 vármegyén kívüli falusi temető irodájának elhagyott irattárának fiókja mögé leesve egy eredeti obsitot. Ha a 65 felsorolt megyének az aránya kivetítődik a teljes 88 megyére, becslés szerint több mint 25.000 ember lépett fegyverbe.

⁸⁸ Harper, 22 - 23

⁸⁹ Reid, 141

Óvatosságból elhalasztotta az ismeretlen területen az éjjeli támadást, megvárta a reggelt. Addigra a milícia már elhagyta a védőállásokat, azonban a több mint 3.000 üldöző lovasból álló csapat utolérte és a folyón megjelentek az északi erők ágyúnaszádjai is. Éles ütközet után Morgan 1.200 emberrel kivágta magát a csapdából, és észak-kelet irányba menekült egyre csökkenő csapatával. Végül július 26-án, 336 fős csapatmaradványával fogságba esett.⁹⁰

Morgan támadására reagálva, az Ohio-i milícia (mely csak napokkal a támadások előtt kezdte megszervezését) 587 századot - 49.357 emberrel - mozgósított.⁹¹ Habár a támadás kezdetben felborította a szervezést, utána annál nagyobb lendülettel folytatódott.

A „Cincinnati Ostrom” és a „Mókus Vadászok” tevékenysége világossá tették Ohio védtelen helyzetét, és a kormányzó ajánlatára az államgyűlés indokoltnak tartotta meghozni az 1863. április 14-i Milícia törvényt - ami teljesen újjászervezte a milíciát. Ennek a törvénynek két fő célja volt: újraéleszteni a régi, a teljes férfi lakosság nyilvántartási rendszerét. Továbbá ebből a forrásból megteremteni egy olyan önkéntes erőt - név szerint az „Ohio-i Önkéntes Milícia”-t - amely felfegyverezve, egyenruhával ellátva az azonnali szolgálatra készen kell, hogy álljon.⁹²

Annak ellenére, hogy Morgan hirtelen támadása felborította a milícia megszervezésének ütemét, mégis 1863. év végére az önkéntes állomány 43.930 tagja közül 33.994-en felesküdték. Közülük 31.953 főt egyenruhával láttak el és 32.135 fő részt vett a kiképzőtáborokban.

1864. március 31-én az Államgyűlés új milícia törvényt hozott, melyben az 1863. április 14-i törvény szerint szervezett önkéntes egységeknek a „Nemzeti Gárda” elnevezést adta, és felhatalmazta a kormányzót a tagok szolgálatba való berendelésére, olyan időszakokra, amit a felkészülés érdekében helyesnek tartott.⁹³ Ezt a felhatalmazást Brough kormányzó hamarosan igénybe is vette.

Előrelátható volt, hogy Grant altábornagy 1864-es hadjáratához minél több katonai erőt kell biztosítani. Ugyanakkor lényeges az, hogy már harcedzett létszámot vett igénybe a Washington-i védő-erődök, valamint a vasútvonalak őrzésére. Brough kormányzó indítványozására Ohio, Indiana, Illinois, Wisconsin és Iowa kormányzói április 21-én 100-napi szolgálatra 105.000 fős gyalogságot (melyből Ohio 30.000 főt vállalt) ajánlottak fel Lincoln elnöknek. Ezeket az erőket a védelmi feladatokat ellátó egységek kiváltására vették igénybe azért, hogy a felszabaduló harcedzett állományt Grant tábornok rendelkezésére bocsássák.⁹⁴

Április 23-án Lincoln elfogadta a felajánlott erőt⁹⁵ és még azon az estén, Brough kormányzó táviratilag értesítette róla Ohio AG-ját. Hétfőn, április 25-én Ohio újságaiban megjelent a 12. számú Általános Parancs, mely május 02. délutáni 4 órai gyülekezési időponttal behívta az Ohio-i Nemzeti Gárdát (továbbiakban ONG) 100 napos szolgálatra.⁹⁶

Május 02-án, este fél nyolcig már több mint 38.000 fő jelentkezett.⁹⁷ A bevonulókat azonnal ezredkebe szervezték, és Brough kormányzó május 10-én táviratilag értesítette

⁹⁰ Uo. 134 - 148; Harper, 27 - 32

⁹¹ A.G.R. 1863, 82

⁹² Reid, 131

⁹³ O.M.L., March 31, 1864, §10

⁹⁴ Reid, 209 - 210; A.G.R. 1864, 19

⁹⁵ A.G.R. 1864, 19

⁹⁶ A.G.R. 1865, 20

⁹⁷ Uo. Pg 25

Stanton Hadügyminisztert a bevonult többlet állományról. Stanton május 12-i válaszában elfogadott minden embert, akiket Ohio felajánlott.⁹⁸

Az első ezred már május 05-én szolgálatra indult, és 16-ra 41 ezred - összesen 35.982 fő - lépett szövetséges szolgálatba.⁹⁹ Az ONG ezredei május és szeptember között az Ohio folyótól az Atlanti óceánig védték a Baltimore & Ohio vasút-vonalat, és Washington erődjében védelemi feladatokat láttak el. Több esetben, kisebb ütközetekben is részt vettek.¹⁰⁰

1865 tavaszán végre véget ért a háború. Az év végére a több mint 200 (minden fegyvernemet beleszámolva) ezredből már csak összesen hat maradt szolgálatban. 1866-ban azok is leszereltek.

1. 1. 6. Az Ohio Nemzeti Gárda újjászervezése¹⁰¹

„Vége a háborúnak” szavakkal kezdődött az AG 1865-ös beszámoló jelentése. Akár diadalmas kiáltás, akár hálaadó fohász, mind az Ohio Államgyűlés, mind a lakosság örömmel abbahagyta a polgárháborúval együtt járó rendkívüli erőfeszítéseit. Az ONG állománya 1869-re két gyalogos század és két tüzér útegre csökkent.¹⁰²

A haderő hiánya az államot intézkedésre kényszerítette és 1870. április 18-án, az Államgyűlés meghozott egy törvényt, amelynek a lényege „Megszervezni és Szabályozni egy Önálló Milíciát”.¹⁰³ Erre a törvényre úgy kell tekintenünk, hogy ez a jelenlegi ONG közvetlen alapító lépése, a szervezeti keretek létrehozásának a csírája. Annak ellenére, hogy az Államgyűlés feltételezte, hogy a törvény alapján szervezett egységek semmiféle költséget nem jelentenek az államnak, mégis az állam ellátta őket fegyverzetel.¹⁰⁴ Habár az állam részéről ez csak minimális anyagi támogatást jelentett, az 1870. év végén az AG mégis azt jelenthette, hogy 12 gyalogos század létezik.¹⁰⁵ Az AG csak 1875-től jelenti az ONG összlétszámát, ami 1903-ig ritka kivétellel 5.000 és 7.000 fő között váltakozott.

Az 1870-es milícia törvény hiányosságát az 1876. április 17-i törvény kezdte kijavítani. Pénzbeli támogatást biztosított a felkészítéshez. Az 1877-es ülésén az Államgyűlés további anyagi támogatás címén a legénység gyakorló egyenruházatának költségét vállalta, és kötelezett minden várost, falut és járást, ahol ONG egység létezett, hogy biztosítsanak részükre megfelelő fegyvertárt/gyakorlótermet (armory)¹⁰⁶ és gyakorlóteret.¹⁰⁷

Ezeknek a törvényeknek az anyagi támogatásra vonatkozó cikkelyeinek jótékony hatását 1877-től kezdte újra élvezni az ONG. 1877-ben az állam vásárolt és kiutalt 5.000 Springfield 1873-as mintájú hátultöltős puskát (az akkori Egyesült Államok Hadseregének korszerű gyalogsági fegyvere), továbbá 1879-ben az állam több mint 1.300 sátrat vásárolt.

⁹⁸ Uo. Pg 30

⁹⁹ Uo.

¹⁰⁰ Reid, 219

¹⁰¹ E témával foglalkozó részletes cikk, a szerzőtől a Hadtudományi Szemle 4. évfolyam, 3. számában található.

¹⁰² A.G.R. 1869, 11-12

¹⁰³ O.M.L. April 18, 1870.

¹⁰⁴ Uo. § 10

¹⁰⁵ A.G.R. 1870, 7

¹⁰⁶ Az „armory” pontos angol fordítása „fegyverraktár”, “fegyvertár, mint „fegyvergyár” lenne. Az amerikai/kanadai angolban ezen kívül olyan épületet is jelent, ahol (főleg tartalékos) katonai egység gyülekezik gyakorlátra. Ez általában egy nagyobb központi fedett csarnok (kb. mai iskolai tornaterem nagyságú), több irodával és raktárszobákkal, amelyek alkalmasak voltak fegyvertárolásra. Tovább e értekezésben ezek a fegyvertár/gyakorlóterem objektumok “fegyvertár” név alatt szerepelnek.

¹⁰⁷ O.M.L. April 17, 1876, §34

Ezeknek az anyagi támogatásoknak, valamint szervezési lépéseknek hatására az átszervezett ONG-ba lassan beleolvadt a legtöbb „önkéntes”, s egyben „független” helybéli milícia egyesület, melyek az 1870-es törvény révén alakultak meg, illetve még az azelőtti korszakokból maradtak meg.¹⁰⁸

A „nyári tábor” szervezése volt a Gárda kiképzésének fő színtere. Nagyobb mértékű táborozás 1879-ben kezdődött, amikor egy ideiglenes dandárba szervezett három gyalogos ezred két tüzér üteggel Cleveland mellett táborozott.¹⁰⁹ 1884-ben már újra több dandár szintű táborozást tartottak. (1888-ban a teljes ONG, egy hadosztály szintű nyolcnapos táborban gyülekezett Columbus-ban.) Ezek a kiképző táborok lassan rendszeressé váltak. 1896-ban az AG büszkén jelentette, hogy az elmúlt tíz év alatt nyolc alkalommal tartott táborokban a részvételi arány 85%-95% volt.

Az ONG fejlődésének több hajtóereje volt. Ohio lakossága 1865-ben nagy megkönnyebbüléssel hagyta maga mögött a polgárháborús erőfeszítéseket. Ugyanakkor az AG 1875. évi jelentésében erre hivatkozva kijelentette, hogy ettől a hangulattól az előző évben nagy változás következett be a lakosság hozzáállásában, ugyanis az új századok megszervezésében kétszer annyi alegységet lehetett volna szervezni, ha az államnak lett volna elegendő fegyverzete.¹¹⁰

A milícia újjászervezésének sikeréhez hozzájárult egyrészt az, hogy az elmúlt tíz év szemben is vonzotta a veteránokat a katonai szolgálatukról emlékekben maradt bajtársi szellem, amit a helybéli milícia századokban ismét élvezhettek.¹¹¹ Másrészt felnőttek azok a fiatalok, akik még gyerekként túl fiatalok voltak katonai szolgálat vállalására a polgárháborúban, azonban a háborús hősiesség történeteit hallva, vágytak hasonló katonai dicsőség után.¹¹²

Másodrendű oka is volt a gyors újjászerveződésnek. Legnagyobb hajtóerő a rohamos iparosodásból fakadó ellentétek szülte zavargások hatása volt.. Miközben az ONG –t igénybe vették ezekben az „ipari háborúkban”, illetve az ipari infrastruktúrák védelmében és a közrend fenntartásában, rendfenntartó szerepe megtöbbszöröződött. A Gárdának nem csak ezeknél az ipari zűrzavaroknál volt szerepe, hanem egyéb közrend elleni zavargásoknál is. Erre alkották meg azt a törvényt, amely egy község polgármesterét, illetve a megyei Sheriff-et¹¹³ - abban az esetben, amikor saját rendelkezésre álló erők képtelenek rendet tartani – felhatalmazta a helybéli milícia egységei behívására rendfenntartási céllal.¹¹⁴

A polgárháború 1865-ös vége után a milícia 1873-ban látott el először „aktív” szolgálatot. A rákövetkező három évtizedben majdnem minden évben történtek ilyen kisebb-

¹⁰⁸ Példaképpen tekinthető Cleveland két legelőkelőbb önkéntes egysége: a „Szürkék”, akik 1837-ben alakultak, és a „Városi Lovas Csapat”, amely 1877-ben jött létre. Mindkettőbe a város társadalmi felsőosztályából csatlakoztak és mindkettő tagjainak anyagi hozzájárulása biztosította zártkörűségüket. A Szürkék, féltve függetlenségüket, kívül maradtak a folyamatosan szerveződő Nemzeti Gárdából, míg a „Városi Lovas Csapat” 1887-ben belépett a Nemzeti Gárdába - és több évtizeden keresztül lett annak a díszelgő egysége, míg a „Szürkék” egyre távolabb kerültek az állam katonai szolgálatából.

¹⁰⁹ C.P.D. 13

¹¹⁰ A.G.R. 1875, 7

¹¹¹ C.P.D. 7

¹¹² Sherman tábornoknak híres megjegyzése, „A háború pokol”, az 1879-es Michigan-i Katonai Akadémián végzett tisztek ünnepségén hangzott el, amikor az következőket mondta „Sok fiú van itt ma, aki úgy képzel, hogy a háború pusztá dicsőség, de fiúk én mondom néktek, a háború pusztá pokol”

¹¹³ Magyar fordítása „megyei rendőrfőnök” lenne. A rendőri szerepe mellett, ő a megyei bíróságnak a végrehajtó ügynöke is, úgy büntetőjogi, mint polgári jogi intézkedésekben. Polgári személyeket nevezhet ki, mint helyetteseit, akik emiatt rendőri és fegyverhasználati hatalommal vannak felruházva. Politikai megválasztott pozíció.

¹¹⁴ O.M.L. March 28, 1857, §24-26

nagyobb "belföldi" behívások, összesen negyvennégy különböző alkalommal, amelyből harminckilenc közrendfenntartás és öt válsághelyzet volt. Ezen kívül számtalan alkalommal riadóztatva lett több egység, amelyek bevetési készenlétben, fegyvertáraikban tartózkodtak, mindaddig, míg a veszélyhelyzet lecsillapult, vagy éppen csak az adott fenyegetet objektumot, őrizték.

Az ONG három (1877, 1884 és 1894-ben) különleges alkalommal is főszerepet játszott rendfenntartó céllal.

Az 1877-es nemzeti vasutas sztrájk július 18-a körül érte el Ohio-t.¹¹⁵ Július 30-ra az egész ONG valamennyi egységét be kellett hívni az állam több helyszínére, ahol a sztrájk, vagy az abból eredő munkás zavargások fenyegették a közrendet.¹¹⁶ Ezek az egységek elsősorban a vasutak műhelyeit és rendező pályaudvarait őrizték, majd később, amikor akadtak vasutasok, akik hajlandóak voltak dolgozni, a sztrájkolók blokádjait felszámolták és az egész államban helyreállították a vasúti forgalmat.¹¹⁷ Augusztus 08-a és 15-e között az egységeket haza rendelték.¹¹⁸ Országszerte a sztrájk leverése kb. 100 halálos áldozatot követelt,¹¹⁹ míg Ohio-ban véráldozat nélkül ment végbe a rendfenntartás.¹²⁰

Az 1884-es „Cincinnati Megyeházi”¹²¹ zendülések” ugyanakkor tragikusabban végződtek. A feszült közhangulat a városi vezetés korrupciója ellen irányult. A március 28-án este tartott városi, több ezer emberből álló tiltakozók gyűlése után lobbant lángra a zendülés. A felindult tömeg megtámadta a városi börtönt, betörte a cellákhoz vezető ajtót, egy szándékos emberöléssel vádlottat kerestek, akit a - feltételezhetően korrup - esküdtszék felmentett. Miután kiderült, hogy a gyilkost már elszállították az állami börtönbe, kifosztották és megpróbálták felgyújtani a börtönvezető lakosztályát. 23,00-óra körül a Sheriff kivezényelte a milíciát, amely a rendelkezésre álló tagjaival kiszorította a zendülő tömeget a börtön épületéből és az udvarból.¹²²

Másnap, 29-én egyre változó tömeg kavargott a környéken, míg a védők barikádokat emeltek a börtön előtti útkereszteződésnél. Dél tájban a Sheriff táviratilag több katonai erőt kért a kormányzótól, aki két ezredet Cincinnati-ba rendelt.¹²³ Az egyik 21,00 óra körül érkezett a város egyik vasútállomásra, de a tömeg miatt nem tudtak a börtönköri védővonalig eljutni.¹²⁴ Közben 29-én éjszaka a börtönt védő századok sikeresen védték a börtönelőtti barikádokat, de 21,00 és 22,00 óra között a tömeg betört a megyeházába és felgyújtotta azt.¹²⁵ A másik ezred 23,00 órakor érkezett be egy másik vasútállomásra és szuronyheggyel, többször a tömegre irányuló sortűzzel áttört az utat lezáró tömegen, és szétzavarta a megyeház előtti zendülőket, akik 02.00 óráig ismételt támadásokat kezdeményeztek.¹²⁶

¹¹⁵ A.G.R. 1877, 108

¹¹⁶ A.G.R. 1877, 112-115

¹¹⁷ Uo, 116

¹¹⁸ Uo, 117

¹¹⁹ Doubler, Michael D. *Civilian in Peace, Soldier in War*. University Press of Kansas. Lawrence, KS. (2003), 111.

¹²⁰ C.P.D. 10

¹²¹ A pontos magyar fordítása „bírósi ház” lenne, de a 19. századra - és mind a mai napig - a megye legtöbb hivatalai ezekben az épületekben lettek elhelyezve és így inkább „megyeház” tükrözi a szerepét.

¹²² A.G.R. 1884, 62-64

¹²³ Uo. 65-66

¹²⁴ Uo. 66-67

¹²⁵ Uo. 67

¹²⁶ Uo. 68-69

Ennek következtében a kormányzó 30-án az ONG valamennyi ezredét behívta. A nap folyamán egyre növekedett a tömeg, amely este 22,00 és 23.00 óra körül ismét megtámadta az addigra távolabb felépített barikádokat, amire a védők egy Gatling gun¹²⁷ 20-as tár-sorozat kilövésével válaszoltak és megfutamították a tömeget. Hajnal 01,00 tájban újra megrohanta a tömeg a barikádokat, melynek kettős századonkénti sortűz vetett véget.¹²⁸ Ezzel megszűnt a zendülés. A zavaros idők miatt képtelenség pontos adatokat találni, azonban a becslések szerint minimum 45 ember vesztette életét a zendülések folyamán.¹²⁹

Az ONG harmadik, nagyobb méretű közrendvédelmi igénybevétele az 1893-as gazdasági regresszió következménye volt, mely nagymértékű munkanélküliséget hozott és ez tüntetéseket, zavargásokat, és sztrájkokat okozott. 1894-ben több alkalommal, több helyre csaknem az egész ONG-t berendelték, vagyis a 94 gyalogos század közül 74-et, valamint mind a három tüzér üteget.¹³⁰ Az AG büszkén jelentette, annak ellenére, hogy sok gyalázkodásnak és orvlövéseknek is ki voltak téve a katonák, az ONG valamennyi felvonulási területen a feladat végrehajtása közben sem anyagi, sem személyi veszteséget nem szenvedett el.¹³¹

1. 1. 7. Az újjászervezett Nemzeti Gárda nemzetvédelmi színpadra lépése¹³²

A polgárháború után újjászervezett ONG az „ipari háborúban” a „csendőrség” szerepét látta el, s mind az üzleti szféra, mind a társadalom támogatását elnyerte. Ugyanakkor az ONG tagjai és vezetői csak vonakodva vállalták ezt a szerepet, mert adott esetben szomszédjaikra, saját falubeliekre kellett szuronyt fogniuk. Ellentétben a Nemzeti Gárda mintául véve az eredeti amerikai milícia hagyományait, a kívülről ért fenyegetés elleni katonai önvédelemre építette filozófiai alapját. Ezek miatt a Nemzeti Gárda az 1880-as évek elejétől fogva ajánlani kezdte magát, mint az ország védelmére legalkalmasabb katonai tartalékot.¹³³ Ezzel egy időben, a gárdában hosszú ideje szolgáló tisztek vezetésével lassú reform törekvések kezdődtek el, amelyek több szövetséges együttműködéshez, valamint saját továbbképzésük korszerűsítéséhez vezettek.¹³⁴

Így a 19. század végére a Nemzeti Gárda lelkiileg és célkitűzésében is felkészült a nemzeti katonai tartalék szerepkörének ellátására. Az 1890-es betelepülési hullám lecsillapodásával és a rohamos iparosodásával az Egyesült Államok készen állt a világszínpadra való fellépésre és a világ imperialista birodalmi versenyében való részt vételre. Ugyanakkor a békeidőre jellemző kongresszusi vonakodás a szárazföldi erők pénzügyi támogatásával kapcsolatban oda vezetett, hogy a tényleges hadsereg önmagában képtelen volt háborút vívni. Így a Kongresszus mulasztása miatt a Nemzeti Gárda lett a legalkalmasabb kézzel fogható katonai erőforrás, amellyel a nemzet hadat tudott volna viselni. Ez volt a helyzet egy negyed évszázaddal a polgárháború utáni Nemzeti Gárda újjászervezése után, 1898-ban.

¹²⁷ Forgócsövű 20-hüvelyes-tárú géppuska.

¹²⁸ A.G.R. 1884, 69-70

¹²⁹ History of Cincinnati and Hamilton County, Ohio. S.B. Nelson & Co. Cincinnati (1894), 371.

¹³⁰ A.G.R. 1894, 14-18

¹³¹ Uo. 18

¹³² Részletesen foglalkozik ezzel a tárggyal a szerző cikke a Hadtudományi Szemle 4. évfolyam, 4. számában.

¹³³ A szövetség kialakulása óta a Kongresszus sosem volt hajlandó - eltekintve a filozófiai kérdéstől, - nagyobb (tényleges) haderőt fenntartani, mint ami csak éppen elegendő volt a települési határvidék indiánok elleni megvédésére. Az ország valamennyi háborújához újonnan toborzott önkéntes jelentkezők tömegéből kovácsolódott a háborúhoz szükséges hadsereg, főleg a tényleges tisztek vezetése alatt. Meg Cooper, Jerry. The Rise of the National Guard. University of Nebraska Press. Lincoln NE. (1997) 87-89

¹³⁴ Ibid. 84-85

Amikor 1898. február 15-én a Havanna kikötőbe „zászló-bemutatóra” látogató USS Maine csatahajó felrobbanásának híre elterjedt - melyet az amerikai sajtó és az amerikai közvélemény rögtön a spanyolokra fogott – a háborús szellem tűzviharként söpört végig az országon.¹³⁵

Április 23-án McKinley elnök proklamációt bocsátott ki, amelyben 125.000 önkéntest kért az országtól, majd 25-én Spanyolország ellen kérte hadiüzenet kihirdetését a Kongresszustól, amelyet az azonnal, április 21-i - visszamenőleges - hatállyal elfogadott.¹³⁶

Közben erre az előre látható háborúra Ohio önmagától megkezdte a felkészülést. A gyalogos ezredek, valamint a (néger) 9. gyalogos zászlóalj hiányzó századait toborozták és megszervezték, hogy ezek elérjék az előírt teljes szervezeti feltöltöttségüket.¹³⁷

Az Államgyűlés április 08-án felhatalmazta a kormányzót az ONG létszámának minél előbbi 10.000 fővel való növelésére¹³⁸, majd 19-én az AG elrendelte, hogy minden egység toborozzon az előírt legénységi létszám elérése érdekében; valamint a teljes ONG állomány részére az orvosi vizsgálatot és az alkalmatlanok kiszűrését.¹³⁹ 21-én az Államgyűlés létrehozott egy új műszaki zászlóaljat.¹⁴⁰

McKinley elnök felszólítása április 25-én 17,00 órakor érkezett. 18,30-ra távirati paranccsal behívták az ONG majdnem valamennyi egységét. 28-án kezdtek bevonulni az ONG mozgósított egységei a Columbus mellett felállított Bushnell táborban.¹⁴¹ Május 07. és 14. között az Ohio-i 8.480 fős kiutalás be lett vonultatva szövetséges szolgálatra,¹⁴² majd 14. és 19. között ezek az egységek útra keltek a szövetséges táborhelyükre Georgia-ba, Virginiába, és Floridába.¹⁴³ Az elnök második 75.000 emberre szóló május 25-i felszólításának Ohio-ra háruló kiutalása 6.874 főből állt; amelyet a 10. gyalogezred kivételével úgy állították ki, hogy a már létező bevonultatott egységeit a szövetséges hadilétszámra, töltötték fel toborozással.¹⁴⁴ Ugyanakkor az ONG maradványaiból megszervezték a 10. gyalogos ezredet. Az újonnan szervezett műszaki zászlóalj három százada, két szervezeten kívüli gyalogos század, az 1. tüzér ezred visszamaradt három ütege és a haditengerész dandár négy század-nagyságú „hadosztálya” július 07-én lett bevonultatva szövetséges szolgálatba.¹⁴⁵

A háborús felek közötti egyenlőtlenség miatt a háború olyan rövid (113 nap) volt, hogy csak három Ohio-i ezred került külföldi szolgálatra. A 4. gyalogos ezred átesett a tűzkeresztségen a Puerto Rico-i hadjáratban. A 8. gyalogos ezred csak őrségi szolgálatot teljesített a Kubai hadjárat utolsó hetében, míg a 6. gyalogos ezred megszálló feladatot teljesített

¹³⁵ A későbbi vizsgálatok szerint a hajó felrobbanásának az oka a szénpor öngyulladás volt, nem pedig a hajótesten kívüli akna felrobbanása.

¹³⁶ Mahon, 127

¹³⁷ AGR 1898, 7-8

¹³⁸ O.M.L. April 8, 1898. §4

¹³⁹ A.G.R. 1898, 16

¹⁴⁰ Vourlojianis, 81-83; A Cleveland-i Szürkék kívül tartották magukat az előző húsz évi Nemzeti Gárdához való csatlakozási mozgalomtól, amelyhez minden más létező független egység betársult. Így, amikor Ohio vezetése az elrendelt háborús gyalogsági kiutalást az Ohio Nemzeti Gárdával töltötte be, a Szürkék erős politikai befolyással meggyőzték az Államgyűlést, hogy teremtsenek olyan megoldást, hogy ők is kivehessék részüket az általánosan népszerű háborús feladatokból. Ezt a - részben részükre - újonnan szervezett műszaki alakulatban teheték.

¹⁴¹ A.G.R. 1898, 17-18

¹⁴² Uo. 18-19

¹⁴³ A.G.R. 1899, 57

¹⁴⁴ Uo. 19

¹⁴⁵ Uo. 10, 19

Kubában a békeszerződés után.¹⁴⁶ Az ONG valamennyi egysége 1898. október 21. és 1899. május 18. között ki lett léptetve a szövetséges szolgálatból.¹⁴⁷

Problémát okozott a 1792-es Milícia Törvény, amely alapján az elnök csak a törvények betartása, inszurrekció (lázadás) elnyomása, valamint invázió visszaverése érdekében hívhatta szövetséges szolgálatba a milíciát. Ezt a korlátozást az elnök úgy kerülte ki, hogy önkéntesek biztosítására szólította fel az államokat. Az ONG ezt úgy oldotta meg, hogy tagjai egységenként, csoportosan, „önként” jelentkeztek szövetséges szolgálatra.¹⁴⁸

Végül a háborús helyzet következményeként, az elnök második felszólítása után, az állam teljesen katonai erő nélkül maradt. Így az ONG „távolléte” idejére Ohio állam kilenc önkéntes századot szervezett meg azzal a céllal, hogy esetleges szolgáltra, úgy államon belüli szükség esetére, mint egy harmadik, esetleges elnöki felszólítás teljesítésének erejeként vegyék igénybe őket.¹⁴⁹ Ezeket az alakulatokat a háború után kimustrálták állami szolgálatukból.¹⁵⁰

A háború végén több probléma miatt az 1899. április 14-i 5., 6., és 18. Általános Parancs feloszlatta a meglévő zászlóaljokat, ezredeket és ennek megfelelően 53 gyalogos századot és tüzér üteget kimustrált állami szolgálatból. A megmaradt 43 század szintű egység „szervezetten kívüli” státuszba lett helyezve.¹⁵¹

1899. július 14. és november 13. között viszont megint újjászervezték az ONG-t. November 17-re két dandárral megszervezték az ONG Hadosztályt, melybe beosztották az ONG valamennyi egységét.¹⁵² 1902-re az ONG valamennyi egysége elérte a teljes feltöltöttsége szintet, miközben már 1901-ben kivonultak 6-napos táborokba.¹⁵³ Majd 1902-re az évi 8-napos táborokat már dandárszinten szervezték meg.¹⁵⁴ Bár a legtöbb egység állománya el volt látva felszereléssel, de fegyverzetüket csak lassan lehetett korszerűsíteni. 1902-ben az AG azt jelentette, hogy csak egy ezredre való új (Krag-Jorgenson 30 kal.) tárpuskát kapott az állam, míg a tüzérség nagy része még mindig polgárháborús csőtöltésű huzagolás nélküli 6 és 12 fontos ágyúkkal, valamint idejétmúlt Gatling-ekkel volt ellátva.¹⁵⁵

Az ONG 1898-as mozgósítása simábban ment, mint a zűrzavaros 1861-es évben. Bár 1898-ban megszervezett, felfegyverzett ezredek léteztek, és ezeket előzőleg már hadilétszáma kezdte toborozni az állam, illetve a fizikailag alkalmatlanok nagy részét leszereltették, mégis sok hiányosságot mutatott.

A fő hiányosságok abból eredtek, hogy az Egyesült Államok Hadseregének már több mint egy fél évszázada nem volt tapasztalata tengerentúli hadjáratra való felkészülésre. Egyébként az ONG állami „függetlenségének” jellege miatt nem volt alkalmas a szövetséges rendszerbe való egyszerűbb, egységenkénti beillesztésre.

Ezen hiányosságok kiküszöbölésére az 1902. április 29-i milícia törvény korszerűsítésével az Államgyűlés az ONG szervezetét egységesítette a szövetséges hadsereggel.¹⁵⁶ Habár ez a törvény megtartotta a hagyományos tiszt választási rendszert,

¹⁴⁶ C.P.D., 20-25

¹⁴⁷ A.G.R. 1899, 57

¹⁴⁸ Mahon, 126

¹⁴⁹ Uo. 38

¹⁵⁰ A.G.R. 11/15/1898 - 4/30/1899, 8 (Tovább A.G.R. 4/30/1899) A.G.R. 1899, 57

¹⁵¹ Uo. 6-7

¹⁵² Uo. 49.

¹⁵³ A.G.R. 1901, 5.

¹⁵⁴ Uo. 8-9

¹⁵⁵ A.G.R. 1902, 12-13

¹⁵⁶ O.M.L April 29, 1902 §3033

amelyben úgy a tisztek, mint a legénység szavazati joggal rendelkeztek, mégis a tisztek szolgálati idejét a határozott öt évről a szűkebb „jó viselet” hosszába szabta.

A Spanyol-Amerikai háború szülte szükségyszerűen kimutatott reformok következtében, 1903. január 21-én örökre megváltozott a Nemzeti Gárda helyzete, amikor is a Kongresszus meghozta az úgynevezett „Dick Törvényt”.¹⁵⁷ A törvény megszületésében az Ohio-i kongresszusi képviselő, Charles W. F. Dick,¹⁵⁸ az alsóház Katonai Ügyek Bizottságának elnöke játszotta a vezető szerepet.¹⁵⁹

A Dick törvény jelentős részben eltörölte az 1792-es Milícia törvény előírásait.¹⁶⁰ Az általános, 18 - 45 éves korosztályok milíciában való szolgálati kötelezettségeit két csoportba osztotta. Egyrészt a szervezett milícia szolgálatra, azaz a különböző államok és tartományok állandó nemzeti gárdájuk fenntartása részére, másrészt a tartalék milíciára az azokon kívüli feladatok végrehajtása részére.¹⁶¹ A törvény elrendelte, hogy azoknak a szervezett milíciáknak, akik elfogadják a szövetséges anyagi támogatást, öt éven belül egyeztetni kell szervezetüket, fegyverzetüket, valamint szabályzataikat a szövetséges hadseregéhez viszonyítva.¹⁶²

A törvény felhatalmazta az elnököt, hogy ezeket a milíciákat kilenc hónapra, bárhol az országon belül szövetséges szolgálatra behívhatja. Előírta, hogy, a hadügyminiszter a kormányzók rekvirálására, nemzeti gárdájukat ugyanazzal a fegyverzettel és felszereléssel lássák el, mint a szövetséges hadsereget - ami ugyanakkor a továbbiakban szövetséges tulajdonban marad.¹⁶³ Továbbá meghatározta a Milícia táborig kiképzésével járó költségek szövetséges forrásból való fizetését.¹⁶⁴ Az új törvény lehetővé tette a tényleges tisztek vezénylését a Nemzeti Gárdához, valamint a Nemzeti Gárda tisztjeinek részvételét szövetséges tiszti továbbképzési iskolákban.¹⁶⁵

A Dick törvénnyel járó szövetséges anyagi támogatás nemzeti előrelépést jelentett a gárda működtetésében. Az 1803-1899. közötti időszakban a szövetségi támogatás mindösszesen 22 millió dollár volt, amit majdnem kizárólag a szövetséges fegyverraktárokból való fegyvervásárlásra fordítottak. A szövetség 1900-tól 1915-ig 60 millió dollárt költött közvetlenül az ONG támogatására.¹⁶⁶

A Dick törvény hatályba lépése után Ohio rögtön intézkedett az előírt követelmények, szemlék végrehajtására. Így a 1903. március 02-i szövetséges pénz kiutalására, ami július 01-én lépett érvénybe és amelyben, már részesülni tudott.¹⁶⁷ Ebből az ONG gyalogsága, a tüzérsége és lovassága korszerű fegyverzettel lett ellátva, valamint a teljes gárda egységes táborig egyenruhát

¹⁵⁷ Doubler, 144. Mint, An Act to promote the efficiency of the militia, and for other purposes. FIFTY-SEVENTH CONGRESS, Session II, Chapter 196. 32 Statutes at Large, 775-780 (Tovább Dick Act)

¹⁵⁸ Dick egy Akron-i ügyvéd. 1885-ben, 27 éves korában önként jelentkezett a 8. gyalogos ezredhez, ahol rá egy évre megválasztották századparancsnoknak. A Spanyol-Amerikai háborúban, a Kubai hadjáratban alezredesként vett részt, mint a 8. Gyalogos ezred parancsnokhelyettese. Amikor 1899-ben megszervezték az Ohio Nemzeti Gárda Hadosztályát őt, mint ezredest és a 8. Gyalogos ezred parancsnokát, megválasztották hadosztályparancsnoknak vezérőrnagyi ranggal, amely tisztséget 1913-ig viselte. 1898. novemberben kinevezték az Egyesült Államok Képviselőházához, majd 1904. márciusában a Szenátushoz, s egyben a Nemzeti Gárda Társulat elnökének választották meg 1902-ben, amely tisztséget 1907-ig töltött be.

¹⁵⁹ Doubler, 143,

¹⁶⁰ Dick Act, §25

¹⁶¹ Uo. §1

¹⁶² Uo. §3

¹⁶³ Uo. §13

¹⁶⁴ Uo. §14

¹⁶⁵ Uo. §16, 19, 20

¹⁶⁶ Cooper, 110

¹⁶⁷ A.G.R. 1903, 140

kapott.¹⁶⁸ Az ONG éves táborozási, szállítási, valamint a lovas tisztek ellátási költségei is ezáltal biztosítottá váltak.¹⁶⁹

Ezzel lezáródott az Ohio milícia létének „független” korszaka. Sikerült a Nemzeti Gárdának, mint a szövetség első számú háborús szervezett tartalékának a szövetséges védelmi rendszerbe való hivatalos beillesztése, azonban a szövetséges anyagi támogatás elfogadásával önrendelkezésének joga erősen korlátozódott. Tehát a Nemzeti Gárda végképp a szövetséges szabályzás alá került. Erre az estre is vonatkozik az az angol szólás, ami magyarrá fordítva így szól: „Aki fizeti a primást, annak a nótáját húzza a banda”.

1. 2. A modern Ohio-i Nemzeti Gárda

1. 2. 1. A „Dick Törvény-től” az 1916-os szövetséges behívásig

A spanyol-amerikai háború után újonnan szervezett ONG szervezetével először 1900-ban foglalkozott az Államgyűlés. Április 06-án a különböző parancsnokságok és egységek részére bizonyos éves pénztámogatást, valamint a gárda tagjainak az évenkénti gyakorló táborban töltött napokért fizetést rendelt el.¹⁷⁰ Ugyanakkor április 16-án előírta, hogy a gyalogos századok létszáma minimum 50, maximum 75 fő, illetve ezredenként 8-12 század legyen.¹⁷¹ 1902-ben ismét részletesen előírta a különböző fegyvernemek, a művelési támogató és kiszolgáló egységek számát, szervezetét.¹⁷²

A szövetséges Dick Törvény hatálybalépése után – hogy a törvény gazdasági előnyeit mielőbb élvezhesse az Ohio állam – az 1904-es államgyűlés rögtön alkalmazkodott annak feltételeihez. Fő intézkedéseiben a milícia egységeinek szervezetét a szövetséges rendszerhez igazította és felhatalmazta a kormányzót, hogy a gárdát időről-időre átszervezzék a szövetséges szervezet változásainak megfelelően. Ugyanakkor a törvény megtartotta az egyedi Ohio állami jellegeket, mint például: az adományozó (azaz csak „társadalmi”, és nem „katonai-szolgálati”) tagok felvételét, és hogy az ONG tisztjeinek megválasztását az egységek tagjai tegyék meg. Az állam történetében először - a többi előírással egyidejűleg - elrendelte, hogy a legénység a heti (maximum évi 48 nap) gyülekezőkre fizetést kapjon.¹⁷³

A Dick törvény szövetséges feltételekhez való igazodásának hatására, 1904 végére az ONG már korszerű fegyverzettel lett ellátva. Ennek következtében 1905-ben az AG azt jelentette, hogy az addig használt Newark-i táborhelyet el kell hagyni, mert a korszerű, messze hordó puskák túllövési veszélyeztetik a környék lakosságát – akik bírósági tilalomkéréssel fenyegetik a lőtér további használatát. A konfliktusokat elkerülendő, földvásárlást javasol az Erie-tó parton Port Clinton közelében új lőtér építéséhez.¹⁷⁴ A következő 1906-os jelentésében már arról számolt be, hogy több mint 123 hektárt vásároltak meg a tóparton és megkezdődött a rendezési munka.¹⁷⁵

1907-re az AG már azt jelentette, hogy ez a munka annyira előrehaladt, hogy az új pályákat igénybe véve az évi táborozások zömét már ott tartották, ugyanakkor 60 hektárnyi

¹⁶⁸ Uo. 145

¹⁶⁹ Uo.

¹⁷⁰ House Bill No. 306, Laws of Ohio, Vol. 94, 242

¹⁷¹ Senate Bill No. 341, Ibid. 367.

¹⁷² Senate Bill No. 107, Laws of Ohio, Vol. 95, 293.

¹⁷³ House Bill No. 80, Laws of Ohio, Vol. 97, 45.

¹⁷⁴ A. G. R. 1905, 7.

¹⁷⁵ A. G. R. 1906, 7.

bővítést javasolt.¹⁷⁶ A pénzügyi támogatások rendszerében lévő hiányosságokra is felhívta a figyelmet. Ezek szerint az addigi rendszerben biztosított támogatási összege kevés – az állam törvényei fegyvertár bérlésére egységenként (század, üteg) 600 dollárt engedélyeztek – és az állam - csak két évre szóló - hitelkereti rendszere korlátozza a vezetők mozgásterét. Ezért azt javasolja, hogy az állam vásároljon, vagy építsen megfelelő épületeket ingyenesen adományozott telkeken.¹⁷⁷

Az Államgyűlés 1909. március 12-én létrehozta a „Fegyvertár Bizottságot” (Armory Board), s ennek vezetése alatt megindultak az állami fegyvertárak építései.¹⁷⁸ E program alatt (amivel a 4. fejezet részletesen foglalkozik) községek, vagy közösségek nevében egyének telkeket adományoztak az államnak, amelyekre állami költségen fegyvertárakat építettek, és ahol nem csak a község ONG egysége, hanem a polgárháborús és spanyol-amerikai háborús veteránok bajtársi egyesületei is otthont kaptak. Ugyanakkor a nagy, fedett gyakorló csarnokok – főleg a kisebb községekben és megyei székhelyeken – alkalmasak és kibérelhetők voltak közösségi, társadalmi rendezvények megtartására és így a helyi társasági élet központjai is lettek.

A századforduló utáni korszakban (1903-1914.) az ONG szervezete és ereje keveset változott.¹⁷⁹ A spanyol-amerikai háború előtt 1896-ban az Államgyűlés meghatározta a gyalogos századok szervezeti felépítését: 3 tisztt, 13 tiszthelyettes és 32 - 56 közkatonára (továbbá más fegyvernemi alakulatok létszámával is foglalkozott).¹⁸⁰ 1902-ben újra felhatalmazta az AG-t az ONG 100 gyalogos század, 4 tüzér üteg, 2 lovas század és 4 műszaki század átszervezésére.¹⁸¹ A későbbi határozatok csak minimálisan változtattak ezeken a szervezeteken és az ONG összlétszáma is csak minimálisan tért el az évi 6.530 fős átlagtól.¹⁸²

Ezeknek az egységeknek a zömét már 1899. november 17-én az „Ohio hadosztályba” csoportosították, melynek a két dandára nyolc gyalogos ezredből és 96 gyalogos századból állt. Ezen kívül mindegyik dandárnak megvolt a saját híradó és kiszolgáló százada. A négy századból álló 9. gyalogos (fekete) zászlóalj az első dandárparancsnokság alárendeltségébe került.¹⁸³ A többi alakulat közvetlenül az AG-nek volt alárendelve.

Tekintettel arra, hogy Ohio 88 megyéből állt, és ezek az alakulatok körülbelül 70 községben léteztek, majdnem minden megye székhelyének meg volt a saját Nemzeti Gárda egysége. Ezeket a helybeli polgármester, vagy a megye Sheriffje hívhatta szolgálatba, amikor saját erejéből képtelen volt a rendet és közbiztonságot fenntartani. Abban az esetben, ha a saját területi hatáskörében lévő Nemzeti Gárda egység nem volt elegendő, igényelhetett több erőt a kormányzótól. Amikor Ohio egyeztetette törvényeit az 1916-os szövetséges Nemzetvédelmi Törvénnyel, a helyi hatóságok behívási jogosultságát visszavonták. Mint ahogy az előző harminc évben az ONG gyakran teljesített polgári hatóságokat támogató szerepet, úgy 1904–1913. között tizenhat alkalommal - tizenkétszer közrend/közbiztonság fenntartásban, négyszer természeti katasztrófák idején - nyújtott segítséget.

¹⁷⁶ A. G. R. 1907, 3-4. Létrehozták az Egyesült Államok legjobb löterét, ahol 1907. óta tartják a nemzeti Céllövő Bajnokságot.

¹⁷⁷ Uo. 4.

¹⁷⁸ Senate Bill No. 37, Laws of Ohio, Vol. 100, 25-28.

¹⁷⁹ Az 1915-1918-es évekről szóló AG Éves Jelentései nem találhatóak. Nagy valószínűséggel nem lettek elkészítve. Az 1935-ös beszámoló azt írja, hogy „több mint húsz éve ez a terület el van hanyagolva”. Habár néhány évről mégis léteznek, mint az 1919. és 1920. nyomtatott jelentések, addig a 1923, 1924, és 1925-ös évekről indigópapír másolatokat őriz az AG Hivatal történése.

¹⁸⁰ Senate Bill No. 272, Laws of Ohio, Vol. 92. 335.

¹⁸¹ Senate Bill No. 107, Laws of Ohio, Vol. 95, 293.

¹⁸² Az Adjutant General 1903. - 1914-es Évi Jelentéseiből.

¹⁸³ A. G. R. 1900, 12. A. G. R. 1908, 3.

E korszaknak első nagyméretű ONG behívása az 1910-es columbus-i városi villamos sztrájk idején volt, mikor körülbelül 400 munkás szüntette be a munkát.¹⁸⁴ Ohio törvényei megengedték a sztrájkvonalak létrehozását - de hogy ezek megakadályozzák a munkahelyek rendes működését, a sztrájkoló munkások gyakran erőszakkal, vagy azzal való fenyegetéssel igyekeztek a gyakran idegen, távolban toborzott sztrájkőröket elrémíteni. Ezt a rendszerint üzlet/iparos barát helyi kormányhatóságok a közrend megzavarásának és zendülésnek tekintették. Mivel a sztrájkoló helyi szavazók is voltak egyben, ezért a helyi hatóságok gyakran tartózkodtak saját erejüket és politikai „tőkájukat” igénybe venni, és inkább az ONG-ra igyekeztek ráirányítani a közhangulat ellenszenvét.

Mivel a columbus-i lakosság jelentős része együttérzet a sztrájkolókkal, 800-1000 fős tömeg gyülekezett össze megakadályozni azt, hogy a villamosokat sztrájkőrökkel működtessék, miközben a lakosság többsége részben rokonszenvből, részben félelemből vett részt a bojkottban.

Ebben a zavaros helyzetben június 28-án hajnalban behívtak három gyalogezredet, egy lovas századot, továbbá egy tüzér úteget rendfenntartásra, illetve élet- és vagyónvédelemre. Mire a bevetési szolgálat negyvenhét nap múltán véget ért, egy ezred kivételével az egész ONG ilyen szolgálatot látott el.

28-án délelőtt 10,30 és délután 17,00 között beérkezett az első három ezred és a többi alakulat. A híradó tiszt létrehozott egy külön telefonhálózatot, mellyel összeköttetést létesített valamennyi egység és a főparancsnokság között. Június 31-én az ONG rendelkezésére bocsátották a város független rendőri és tűzoltó riadó hírközlési vonalait, ezzel biztosítva a város teljes területének elérését. Ezen kívül híradó osztag kísért minden kirendelt reagáló csoportot, azzal az utasítással, ha kell hatósági behatolással és kényszerrel polgári lakások telefonvonalait is igénybe veheti (szerencsére erre nem volt szükség).

A különböző egységek a város parkjaiban, nyílt terein, fegyvertáraiban és az Állami Parlament (füves) térében táboroztak. A várost több katonai területre osztották fel, melyekben az ONG egységei őrségeket telepítettek a három villamos műveknél, a hét villamos remiznél és a több mint 110 kilométeres villamos-vonal mellett járőröztek, mivel az azokon közlekedő villamoskocsikat a tüntetők gyakran megkövezték és alkalmanként éjszaka megrongálták, vagy éppen felrobbantották. A tömegoszlatásra kirendelt egységek és a tüzérségtől két autóra szerelt géppuskás osztag végezte a járőrözést. E nagymértékű erőbevetésnek, mint erélyes fellépésnek, sikerült a súlyosabb rendbontást megelőzni és a legfontosabb berendezéseket megőrizni emberi veszteség nélkül. Ugyanakkor az ilyen éles bevetés alkalmat adott az ONG katonai feladatainak gyakorlására és gyakoroltatására és a tábori életre való nevelésére.

A második nagyméretű behívás 1913-ban történt. Az 1913-as árvíz Ohio legpusztítóbb természeti katasztrófája volt, amely 467 emberéletet követelt.¹⁸⁵ Az addigi legnagyobb tavaszi esőzés a fagyott talajra hullott, minden folyó megáradt, ezek több községben átlépték a védő töltéseket, elmosták a vasúti hidakat, síneket és telefon-/távíróvezeték-hálózatokat. A legnagyobb kár Dayton-t érte, ahol március 25-e hajnalában a Miami folyó átszakította a védőgátakat és elöntötte a várost, ahol több mint 300 lakos vesztette életét.¹⁸⁶ Aznap reggel 09,30-kor a kormányzó mozgósította az egész ONG-t, melynek a legtöbb alakulata 25-én éjfél tájban kapta meg a behívóját. Ugyanakkor több helyen a helyi hatóságok mentő- és

¹⁸⁴ A. G. R. 1910, 5-6, 347-360.

¹⁸⁵ A. G. R. 1913, 246-361. www.ohiohistory.org, 1913 Statetwide Flood.

¹⁸⁶ A három napos esőzés alatt annyi víz esett a Miami folyó vízgyűjtő medencéjében, mint a Niagara-vízesés egy teljes hónapi vízhozama, amelyen keresztül a Nagy Tavak közül négynek a vize folyik. A Miami folyó vízhozama Dayton-nál majdnem elérte a 8.500 köbmétert másodpercenként.

segédmunkára behívták a helyi ONG egységeket, amelyek emiatt csak később csatlakozhattak ezredeikhez.

A megrongálódott hírközlés miatt csak lassan és hiányosan - alkalmanként futárral - kapták az ONG egységei a gyülekezési parancsot, emellett az árvízkárok miatt nehézkes közlekedés miatt gyakran képtelenség volt a teljes ezredet összegyűjteni. A különböző egységek 26-án – legtöbbször kerülő úton – indultak Dayton-ba és a többi elzárt településre. Magukkal vitték a segélyanyagokat - élelmet, ruhát, pokrócot, stb. Miközben Dayton-ban minden közműszolgáltatás leállt, a lakosság jelentős része „menekültként” szorongott valahol, a városi közigazgatás és a közbiztonság is megszűnt.

Bár három század már 26-án, a helyszínen volt, az odarendelt egységek zöme csak 27-én hajnalban érkezett meg, így 28-án több mint harminc század volt Dayton-ban. Közben 27-én Cox kormányzó rendkívüli állapotot hirdetett ki Dayton-ra és az első odarendelt ezredparancsnok ideiglenes dandárba szervezte az ONG egységeket, majd „megszervezte a várost”. A várost ezred körzetekre osztotta, melyekben a különböző ezredek fosztogatás elleni őriséget állítottak fel és járőröztek, menedék sáttáborokat, népkonyhát rendeztek be, egészségügyi szolgálatot adtak, segélyanyagokat osztottak és megkezdték a romok eltakarítását és a bomló tetemek (köztük körülbelül 1300 vízbe fulladt ló és öszvér) összegyűjtését.

Közben március 25-én az AG éppen Dayton-ban tartózkodott és a belvárosban rekedt három helyi század osztagaival (melyekből egy főtörzsőrmester életmentési kísérlet közben vízbefulladt).¹⁸⁷ 25-én délből a víz hirtelen áradása miatt – mely a belvárosban meghaladta a 6 métert – egy ház első emeletén rekedtek, ahonnan csak 26-án éjjel körül tudtak kiszabadulni.¹⁸⁸

A belvárosban 27-én teljesen elszigetelve a külvilágtól az AG saját felelősségére kihirdette a rendkívüli állapotot és három önként jelentkezőt indított az árvízen keresztül, hogy a külvilággal a kapcsolatot felvegye – akik közül ismét egy őrmester vízbe fulladt. Napközben sikerült egy távirati vonalat működésbe hozni és az AG kapcsolatba lépett a kormányzóval, aki megbízta a helyi parancsnoksággal és megerősítette a kihirdetett rendkívüli állapotot. Estére a kerülő utakon Daytonba beérkező összes ONG egységgel felvette a kapcsolatot és éjjelre a várost hat katonai területre osztotta, s a rendkívüli állapot életbe lépett. Legelőször 27-én délután egy káplár és három közkatona szüntette meg a belváros elszigeteltségét, majd 28-án 10,00 órára huszonhárom század érte el a belvárost. Összesen ötvenhárom század adott szolgálatot Dayton környékén. Március 27-én minden kocsmá bezárt, és az italmérést megtiltották, mely tilalom április 21-ig tartott.

Amikor az áradás március 29-ére majdnem az egész városból elvonult, a magántulajdon védelme érdekében éjjeli kijárási tilalmat rendeltek el, majd 31-én minden utcán járó embert kényszermunkára fogtak az utcák törmelék-mentesítésére. Ez egyben meg is szüntette a kívülről érkező „kíváncsiskodó városlátogatók” beáramlását (már akkor is létezett katasztrófa-turizmus!).

Április 01-én a vízművek újra megkezdte működését (habár még forralni kellett a vizet) és rögtönítélő katonai bizottságot alapítottak. Az első három századot 07-én leváltották és hazarendelték, a következő napokban még több egység követte őket. Néhány városrész rendőri ellenőrzés alá került s végül 11-re újra működött a gázvezetékrendszer az egész városban.

¹⁸⁷ Uo. 347-360.

¹⁸⁸ Dayton belvárosát a Kis és a Nagy Miami folyóág majdnem három oldalról veszi körül és a védőgátak árterülete mögött fekszik a belváros. Mikor a víz átlépte a gátakat, elöntötte a teljes belvárost.

Április 15-én látva, hogy hosszabb katonai jelenlétre lesz szükség, ideiglenes zászlóaljakat alapítottak erre a szolgálatra. 17-én kölcsönt vettek fel a helybeli bankoktól és a Dayton-ban lévő csapatok tagjait kifizették addigi szolgálatukért. Lassan egyre több területet adtak át a városi rendőrségnek és a Nemzeti Gárda egységeket folyamatosan hazaengedték, míg végül május 06-án feloldották a rendkívüli állapotot, és az utolsó egységet is hazaküldték.

A kezdeti hírközlési és közlekedési problémák ellenére, az ONG egységek képezték az állam legnagyobb, legerősebb, legfegyveresebb és önálló, vagy önállóságuk megszervezésre képes erejét. Beérkezésük után a megbénult polgári kormányzatot helyettesítették, amíg azok újra át nem tudták venni feladataikat. Közrendet és közbiztonságot tartottak fenn, személyi biztonságra és magántulajdonra vonatkoztatva egyaránt, az egészségügyi szabályok betartását kikényszerítették, megszervezték a segélynyújtást és megindították a rehabilitációs munkát a rendkívüli állapot keretében, lényegében rendet teremtettek a káoszból. Azóta gyakori szólás-mondás a katasztrófa sújtott emberek között: „Megérkezett a Nemzeti Gárda, kézben van a helyzet”.

A 19. század záró éveiben két, részben összefüggő jelentős áramlat tűnt fel az Egyesült Államok történetében. Az 1890-es népszámlálással lezárult a határvidékek betelepülési korszaka és a századforduló táján küszöbön állt a külföldi terjeszkedés és a világ (politikai és gazdasági) színpadára történő fellépés és szereplés korszaka. Ez az új korszak 1898 nyarán a Hawaii Köztársaság bekebelezésével kezdődött, amit rövidesen követett a győztes Spanyol-Amerikai háború után a spanyol királyság által átengedett Csendes óceáni Fülöp-szigetek, Guam szigete, és a Karib-tengeri Puerto Rico megszerzése, amellyel megszűnt az Egyesült Államok elszigeteltsége a nagyhatalmak világától.

A függetlenségi reményeik meghiúsítását látva a Fülöp-szigeteki spanyol-ellenes lázadók 1899. február 05-én felkeltek a Manilát megszálló amerikai hadsereg ellen. Kétnapos sikertelen nyílt harc után 1901 júniusáig több mint 1.000, főleg gerillaharc jellegű ütközet következett, míg végre sikerült az Egyesült Államoknak legyőzni a felkelőket és uralmuk alá helyezni a Fülöp-szigeteket.¹⁸⁹

Az Egyesült Államok hivatásos hadseregét és tengerészgyalogságát a Csendes óceáni gyarmatok védelmére, a Karib-tengeri és közép-amerikai országok zavaros belpolitikai helyzetének csillapítására, külföldi területvédelemre, beavatkozásokra és alkalmanként megszállásra használta.¹⁹⁰

1908. május 27-én a Kongresszus módosította a „Dick törvényt”, kibővítve a Nemzeti Gárda igénybevételenek lehetőségét szövetséges célokra. Felhatalmazta az elnököt a Nemzeti Gárda időkorlátozás nélküli behívására belföldi és külföldi szolgálatra egyaránt.¹⁹¹ Ugyanakkor rögzítette a Nemzeti Gárda helyét a nemzetvédelmi rendszerben azzal a feltétellel, hogy csak a Nemzeti Gárda egységenkénti behívása után engedélyezte további önkéntes erők toborozását.¹⁹² Amikor 1912-ben felvetődött a zűrzavaros mexikói helyzetbe való beavatkozás kérdése, a szövetséges igazságügyi miniszter hivatalos közleményt bocsátott ki, amelyben megfogalmazódott, hogy az elnök felhatalmazása arra, hogy a Nemzeti Gárdát külföldi megszálló szerepre rendelje - háborús viszony hiányában az 1908-as törvény szellemében - alkotmányellenes.¹⁹³

¹⁸⁹ ROTCM 145-20, 310-311. Doubler, 134.

¹⁹⁰ Thomas, Lowell; *Old Gimlet Eye*, Farrar & Rinehart, New York (1933). A hivatásos szövetséges hadsereg, ami 1890-ig védte a települési határvidéket, most főleg ilyen „tengerentúli” helyőrségi szolgálatra, mint expedíciós bevetésre tért át.

¹⁹¹ 35 Statutes at large, 399-401; Chapter 204, Section 4. (Militia Act of 1908).

¹⁹² Uo.

¹⁹³ 29 Opinions of the Attorney General, 322, 1912.

Ez a tilalom meghiúsította a Nemzeti Gárda igénybevételét az Egyesült Államok újonnan vállalt világhatalmi erődemonstráló szerepéhez. Ezért, amikor a Kongresszus 1916-ban újra felvetette a nemzetvédelmi szervezet kérdését - miután már két éve folyt az I. világháború Európában és nem volt kétséges az Egyesült Államok beleavatkozásának veszélye –, az Alkotmánynak a „hadsereg toborzó” és nem a „milícia behívása” pontja szerint fogalmazta meg az 1916-os Nemzetvédelmi Törvényt.¹⁹⁴

Az 1916-os Nemzetvédelmi Törvény és későbbi módosításai az Alkotmány után a legjelentősebb jogi támpont az Egyesült Államok hadi berendezkedésében. A Nemzeti Gárdáról szóló cikkelyei a katonai szférában lényegesen megváltoztatták a viszonyt az államok és a szövetséges kormány között. Megteremtette - szövetségi szinten - az Egyesült Államok Nemzeti Gárdáját és megkövetelte, hogy minden tagja a szövetségre esküdjön fel.¹⁹⁵ Követelte, hogy minden tiszt kinevezése szövetséges „jóváhagyással” rendelkezzen, melynek elbírálásával az Elnököt hatalmazta meg.¹⁹⁶ Elsősorban az Elnököt hatalmazta fel a tagállamok fegyveres erői létszámának és fegyvernemi alakulatok fenntartásának elrendelésére, és megtiltotta az államoknak, hogy ezen kívül más katonai erőket tartsanak fenn békeidőben.¹⁹⁷ Elrendelte, hogy a Nemzeti Gárda fegyverete, felszerelése, egyenruházati és fegyelmi rendje egyezzen meg a hivatásos hadseregével.¹⁹⁸ Elrendelt évi minimum 48 nap összevonást gyakoroltatásra és kiképzésre, valamint minimum 15 napos táborozást, amiért fizetés járt.¹⁹⁹ Végül felhatalmazta az Elnököt, hogy akár Kongresszusi felhatalmazással, akár egyénileg behívassa a Nemzeti Gárda tagjait nemzeti szolgálatba.²⁰⁰ Az államok korábbi korlátlan hatásköréből csupán a Nemzeti Gárda egységei állomáshelyeinek meghatározása és az államon belüli béke-időszaki igénybevétel lehetősége maradt meg.²⁰¹

1917. március 21-én az Ohio-i Államgyűlés hozzáigazította az állam milícia törvényeinek valamennyi részét az 1916-os Nemzetvédelmi Törvény kikötéseéhez.²⁰² Fontos megemlíteni, hogy ez az 1917-es törvény egyben eltörölte a helyi Sheriff-ek és polgármesterek jogát a helybeli Nemzeti Gárdájuk közrend fenntartására történő behívására.

Ez az 1916-os Nemzetvédelmi Törvény fogalmazta meg az Ohio-i (és a többi állam) Nemzeti Gárda mai napig érvényes szerepét. A szövetséges kormány szabja meg az alakulatok számát és látja el az ehhez szükséges anyagi támogatással (úgy hogy jelenleg az ONG költségvetésének több mint 90%-a szövetséges forrásokból ered, míg az Ohio állam

¹⁹⁴ Constitution of the United States, Article 1, Section 8: a Kongresszust meghatalmazza (többek között) a hadseregek toborzására, majd a milícia szolgálatba-hívására a törvények betartatása, a felkelések elnyomása és inváziók visszaverése céljából. Az egyik legalapvetőbb jogértelmezési elv az „*inclusio unius est exclusio alterius*”, máshogy fogalmazva: a felsoroltak kizárják a nem soroltakat. Ez azt jelenti, hogy hadsereget korlátozás nélkül lehet toborozni, míg milíciát csak invázió visszaverésére - azaz csak az ország területi védelmére lehet behívni.

¹⁹⁵ 39 Statutes at Large, 201; (Chapter 134), Section 70-71, 73.

¹⁹⁶ Uo. 201-202, Section 74-75.

¹⁹⁷ Uo. 197, Section 60.

¹⁹⁸ Uo. 198, Section 61; 203, Section 82; 206, Section 91.

¹⁹⁹ Uo. 203, Section 92, 109-110. A modern korszakban módosítva lett a 48 (heti egy esti) gyülekezés havi egy hétvégén történő négy gyülekezésre - azaz kétnaposra.

²⁰⁰ Uo. 211, Section 111.

²⁰¹ Uo. 198, Section 61; 200, Section 68.

²⁰² Senate Bill No. 192, Laws of Ohio, Volume 107, 382-400.

kevesebb mint 10 %-kal, főleg ingatlanok fenntartásával járul hozzá)²⁰³ és ezért szövetséges szolgálatba bármikor és bárhova behívhatja – még a kormányzók ellenállása ellenére is.²⁰⁴

Ugyanakkor a kormányzó állami költségen bármikor állami szolgálatba hívhatja az ONG-t. Ezért katasztrófa helyzetben a kormányzó gyakran felszólítja az Elnököt „szövetséges válsághelyzet” kihirdetésére, s ily módon az ONG-t „szövetségi feladat végrehajtására hívja be”, ezzel áthárítva a szolgálat költségeit a szövetséges kormányra.

A XX. században az első alkalom, amelyben az ONG szövetséges szolgálatra lett felszólítva, 1916-ban következett be a mexikói határon. Ez nemcsak próbára tette az új nemzetvédelmi rendszert, hanem – mint később kiderült – főpróbája lett az Egyesült Államok 1917-es I. világháborús mozgósításának.²⁰⁵

(Az ONG részvételével ebben a szövetséges Mexikó határ menti szolgálatban a 2. 1. fejezet foglalkozik.)

1917 tavaszára enyhült a feszültség Mexikóval, ezzel ellentétben viszont megnövekedett Németországgal. Februártól kezdve a szövetséges kormány folyamatosan hazabocsátotta az Ohio-i Nemzeti Gárda egységeit a mexikói határról. Elsőnek a 4. gyalogosezred március 04-én érkezett Columbus-ba és már 27-én három századát sorakoztatta fel helyi őrszolgálati feladatokra.²⁰⁶ Április 06-án, amikor az Egyesült Államok hadat üzent a Német Birodalomnak, még a mexikói határ menti behívásból 66.594 nemzeti gárdista maradt szövetséges szolgálatban. Az ONG-ból két gyalogezred, valamint egy tüzérosztály maradt az I. világháború végéig közvetlen szövetséges szolgálatban.²⁰⁷

A hadüzenet utáni napon a Wilson kormány „katonasorozási” törvényt kért a Kongresszustól, amit az május 18-án meg is hozott.²⁰⁸ Többek között felhatalmazták az elnököt, hogy a Nemzeti Gárda valamennyi tagját szövetséges katonai szolgálatra besorozhatja és ezen felül általános besorozást folytathat a válság végéig.²⁰⁹ Ezzel együtt megszüntették a polgárháborús katonai sorozási törvény végzetes hibáját, a jelentkezési pénzjutalmat és a helyettesek besorozását.²¹⁰ Elrendelte a 21-30 éves korosztály (később 18-45) férfiak nyilvántartásba vételét,²¹¹ de egyben megengedte a katonai szervezet fenntartásához szükséges gazdasági szektorokban (mint például mezőgazdaság, hadiipar, stb.) dolgozók felmentését.²¹² Legjelentősebb változás az volt, hogy létrehozott minden megyében, vagy nagyobb város esetében, minden 30.000 lakos után 4.648 helybeli polgári tagokból álló sorozóbizottságot a nyilvántartottak behívási osztályokba osztására, továbbá felmentési, vagy halasztási kérvények elbírálására.²¹³

²⁰³ Ohio Legislative Service Commission Redbook for the Adjutant General (2008), 4.

²⁰⁴ Ebben a kérdésben az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága egyhangúan az Elnöknek adott igazat. Perpich v. Department of Defense, 496 US. 334 (1990). Perpich, Minnesota kormányzója ellenezte, hogy nemzeti gárdájának műszaki alakulatait a szövetség Közép Amerikába vezényelte kététhetes „nyári táborba”.

²⁰⁵ Niederinghaus, David A.; Dress rehearsal for World War I: The Ohio National Guard Mobilization of 1916. Ohio History Volume 100, Winter/Spring (1991), 36.

²⁰⁶ Thompson, David G.; Ohio's Best: The Mobilization of the Fourth Infantry, Ohio National Guard, in 1917; Ohio History, vol 101 Winter/Spring 1992) 41-42.

²⁰⁷ Jim Dan Hill, The Minute Man in Peace and War, The Stackpole Company, Harrisburg, PA (1964), 230 (továbbiakban Hill), 242. Cole, Ralph D.; The Thirtyseventh Division in the World War 1917-1918, The Thirty-Seventh Division Veterans Association, Columbus, Ohio (1926) 72-73. Leeke, 53.

²⁰⁸ 40 Statutes at Large, 76-83; Chapter 15.

²⁰⁹ Uo. Part 2.

²¹⁰ Uo. Part 7, Section 3.

²¹¹ Uo. Part 7, Section 5.

²¹² Uo. Part 7, Section 4.

²¹³ Uo. Part 7, Section 4. Mahon 155-156.

Ez a törvény, amely 2.810.296 katonát sorozott be az Egyesült Államok hadseregébe, véget vetett annak a több mint háromszáz éve létező amerikai közmegegyezésnek és közbizalomnak, amely a milíciából toborzott önkéntesektől remélte az ország hadi szükségleteinek ellátását.²¹⁴ Igazság szerint, az 1812-es háború óta az általános milícia, azaz a teljes felnőtt férfilakosság katonai kötelezettsége, csak elméleti elv formában létezett, a valóságban önként jelentkezőkből látta el az ország majdnem minden hadi szervezetének szükségletét. Ebből a szempontból kijelenthető, hogy az 1917-es sorozási törvény visszatért az általános katonai szolgálati kötelezettség elvéhez és ezt valósította meg korszerű formában. Ugyanakkor az 1916-os Nemzetvédelmi Törvény és az 1917-es katonasorozási törvény megtartotta a Nemzeti Gárda szerepét, mint az ország elsőfokú katonai tartalékát.

A háború végére 433.478 nemzeti gárdatag szolgált önként az Egyesült Államok hadseregében.²¹⁵ Addigra már 43 hadosztályt küldött az Egyesült Államok Franciaországba, melyből csak nyolc volt hivatásos, tizenhét Nemzeti Gárda és a további tizenhét a Nemzeti Hadsereg, azaz a sorozottakból szervezett erőkből állt. Ezekből hat hivatásos, tizenkét Nemzeti Gárda, és tíz Nemzeti hadosztály vett részt frontszolgálatban.²¹⁶ A Nemzeti Gárda elsődleges háborús tartalék szerepét gyors mozgósíthatósága is bizonyítja. Mire az 1. (hivatásos) Gyalogos Hadosztályt megszervezték 1917. június 08-án, addigra már New York, Pennsylvania és Ohio államnak már léteztek a Nemzeti Gárda hadosztályai, és míg a következő hat hivatásos hadosztályt megszervezték, addig további tizennégy Nemzeti Gárda hadosztály állítottak fel.²¹⁷

(Az ONG I. világháborús szolgálatával a 2. 2. fejezet foglalkozik.)

Ezzel kapcsolatban az Egyesült Államok igazságügyi minisztere (Attorney General) és az Egyesült Államok hadseregének Jogászati Főnöke (Judge Advocate General) úgy értelmezték az 1916-os Nemzetvédelmi Törvényt, hogy a különböző államok Nemzeti Gárdájának valamennyi tagja, akiket 1917. augusztus 05-én behívtak szövetséges szolgálatra, egyúttal teljesítették további szolgálati kötelezettségeiket. A továbbiakban, mint állami Nemzeti Gárda státuszúaknak megszűnt az állami szolgálati kötelezettségük.²¹⁸ Így, amikor a fegyverszünet megkötésével véget ért az I. világháború és az amerikai hadsereg tagjai megkapták az obsitot, az egykori Nemzeti Gárda tagok a polgári életükhöz tértek vissza és nem kerültek vissza államuk hatáskörébe, mint szervezett katonai erőhöz.

Tekintettel arra, hogy 1917. július 15-én a teljes ONG-t szövetséges szolgálatra hívták be, majd augusztus 05-én hadrendbe állították, az állam katonai védőszervezet nélkül maradt. Több községben, főleg a nagyobb falvakban és városokban - egyéni városi költségen - „Home Guard” (honőr) egységek szerveződtek. Mivel az akkor hatályban lévő ohio-i milícia törvényekben nem volt meghatározva ezen egységek működésének jogi feltételei, tagjaik fegyverviselési engedélye is csak a polgármester, vagy a Sheriff, a helyettes-rendőr kinevezésén alapult.²¹⁹ Összesen körülbelül száz század lett ilyen módon megszervezve, melyek közül a cincinnati-i ezred látott el állami szolgálatot az ottani rendőr és tűzoltó sztrájk alatt.²²⁰ Állami milícia törvény felhatalmazásának hiányában 1918. október 18-án, Cox ohio-i kormányzó kinyilvánította, hogy ezeket Home Guard néven, mint az állam általános milíciáját ismerte el és elrendelte, hogy szervezetüket és működési szabályaikat az ONG feltételeihez

²¹⁴ Mahon, 156.

²¹⁵ Hill 283. Pontosabban annyiban önként, hogy, bár az Elnök behívására kötelesek voltak bevonulni, a Nemzeti Gárda tagságukat önként vállalták.

²¹⁶ Uo. 285-286.

²¹⁷ Uo. 269-271.

²¹⁸ A. G. R. 1919, 7.

²¹⁹ A. G. R. 1919, 9

²²⁰ Uo.

igazítsák. A november 11-i fegyverszünet lezárta ennek a hazafias „katonáskodásnak” a szükségét és ezek az egységek 1919 közepére eltűntek.²²¹

1. 2. 2. Az Ohio-i Nemzeti Gárda újraszervezése az I. világháború után

A katonai erő nélkül maradt Ohio kormányzója, Cox rögtön megindította az ONG újraszervezését. A Home Guard egységekre megszavazott pénzt félretette az (alakuló) ONG részére, és az AG már 1919. február 08-án folyamodott a szövetséges Hadügyminisztériumhoz engedélyért újraszervezni az ONG-t, amely 1919. április 21-én felhatalmazta őt - a szükségállapot miatt - két gyalogos ezred (minimum 65 fős századokkal) megszervezésére.²²² 60 napon belül tizennégy század lett meg szervezve, ezek közül nyolc sikeresen átment a szövetséges szemlén és hivatalos elismerésben is részesült.²²³

1919. július 17-én a szövetséges Hadügyminiszter Milícia Hivatala egy teljes hadosztályt jelöl ki Ohio-nak.²²⁴ Ez új lendületet adott a toborzásnak, bár nem érte el az elvárt eredményt. Az I. világháborús kiszolgált katonák - a nyugati front borzalmait első kézből tapasztalva - csak kis számban jelentkeztek, míg a fiatalabbakat nem vonzatták a hagyományos Nemzeti Gárda béke-idei szolgálati feladatai, a polgári rendfenntartás és a természeti katasztrófáknál nyújtott mentési munka.

A hiány pótlására az ONG 1920. elején elhatározta, hogy egy széleskörű, szakszerűen vezetett, hatalmas reklám kampányt indít a toborzásra. E kampány az állam valamennyi újságjában, gyakran a sportoldalakon elhelyezett rikító reklámokkal áprilisban kezdődött, amelyekben a katonai szolgálat virtusát, a nyári tábor szabadtéri programjait és a világháborús fronton szolgált „bajtársak” által vezetett kiképzés dicsőségét hangsúlyozták.²²⁵ Cox kormányzó ehhez politikai tekintélyével, nyilvános proklamációkkal is hozzájárult.²²⁶

A kampány heti két újsághirdetéssel folytatódott, ezen kívül több mint 10.000 négyszínű plakátot osztottak ki, több ezer füzetet és levelet küldtek a veteránoknak, az egyetemistáknak és a középiskolás diákoknak; hirdetőtáblákra, villamosok oldalára kitett reklámokkal árasztották el az államot. Annyira sikeresen zajlott le a kampány, hogy a szövetséges Milícia Hivatal a módszert követendő példának állította be a többi állam számára is.²²⁷ Május végére már az első teljes gyalogos ezredet megszervezték, június 30-ra már két teljes gyalogos ezred, öt lovas század, egy önálló géppuskás és harckocsizó század jött létre.²²⁸

A fejlődés tovább folytatódott, amihez az 1920. június 04-i szövetséges 1916-os Nemzetvédelmi Törvény módosítása is hozzájárult, amelyben az új századokra érvényes minimális létszámot hatvanöttről ötven főre csökkentették és az I. világháborús egységek dicsőséges alakulatainak számozását és elnevezéseit is örökül hagyták.²²⁹ Októberben a szövetséges Hadügyminisztérium módosította szabályait, amely szerint az újonc gárdista nem köteles hatvan napig szolgálni mielőtt jogosulttá válna a nyári kiképzőtáborban való részvétele utáni fizetésre. Ennek hatására, a nyári tábor megelőző időszakban nagy lendületet

²²¹ Uo.10.

²²² Uo. Daugherty, Robert L.; WEATHERING THE PEACE: The Ohio National Guard in the Interwar Years, 1919-1940, Wright State University Press (1992), 3.

²²³ A. G. R. 1919, 8.

²²⁴ Daugherty, 6.

²²⁵ Uo. 8. A. G. R. 1920, 70-71.

²²⁶ Cox kormányzó lett az 1920-as szövetséges elnökválasztására a Demokrata Párt elnökjelöltje. A választást a szintén ohio-i Republikánus szenátor, Harding nyerte meg.

²²⁷ Daugherty, 8-9.

²²⁸ Uo., 1. A. G. R. 1920, 69, 71-72.

²²⁹ A. G. R. 1920, 75. Statutes at Large, Vol 91, Part 1, 760.

kapott az ONG toborzása, mivel a fiatal munkanélküli férfiak e járulékéért jelentkeztek a szervezetbe.²³⁰

1921 végére Ohio-nak mind a négy gyalogos ezrede – 145., 146., 148., és 166. – szövetséges szolgálatra alkalmasnak lett minősítve. A Hadügyminiszter 1922. június 30-án hivatalosan is megállapította, hogy a 37. gyalogos hadosztály teljes egészében megszervezésre került és szövetséges oldalról is elfogadták szolgálatra. Ohio volt a harmadik a sikeres haderőszervezésben a New York-i 27. és a Pennsylvania 28. gyalogos hadosztály után. Az ONG létszáma ugyancsak a harmadik legmagasabb volt a szövetségben az említett két állam után.²³¹ Ezt a létszám-szintet az ONG a II. világháborúig megtartotta.

Az I. világháború utáni Egyesült Államokban megújult és ismét fellángolt a katonaelenes szellem, amely a meglévő katonai erő majdnem a teljes felszámolásához vezetett. Erről a következő tábla ad meggyőző képet.

<u>Év</u>	<u>Hadügyi kiadás</u> (1.000 USD-ban)	<u>Szövetségi haderő</u> <u>Létszáma</u>
1919	9.009.076	851.624
1920	1.621.953	204.292
1921	1.118.076	230.725
1922	457.756	148.763 ²³²

Az Egyesült Államok I. világháború utáni hadiszervezetének megtizedelése

(Készítette a szerző Daugherty, 26 alapján)²³³

Az amerikai közvélemény jelentős része szükségtelen luxusnak és pénz pazarlásnak tartotta a számottevő szárazföldi katonai alakulatok fenntartását. Ehhez hozzájárult az a hagyományos nemzeti nézet, amely az Atlanti és a Csendes óceánt az Egyesült Államok vársáncainak tekintette, és amit a magas szinten fenntartott Haditengerészet őrzött. A fenti nézetek ellenére a szárazföldi alakulatok 1917-1918-ban 43 teljes hadosztályt szállítottak Franciaországba, mégis a hivatalos elnevezésük csak „Amerikai Expedíciós Erők” volt.

Ironikusan, éppen ez az elfogultság biztosította az I. világháború utáni Nemzeti Gárda újjászületését. Az amerikai közvélemény mindig is a polgár-katona elvet tekintette a nemzet védőpajzsának. A hivatásos állomány megtizedelését látván és nem látva reményt ennek visszafordítására, a Hadügyminisztérium, az Általános Vezérkar és a hivatásos hadsereg vezetősége az Upton-i Nemzeti Gárda elleni előítélete ellenére kénytelen volt a Nemzeti Gárdát, mint megcsonkított katonai erejének egyetlen lehetséges kiegészítő szervezetét, keblére vonni.

Hivatásos tiszteket (ellenőröket/szemlézőket) osztottak be a Nemzeti Gárda egyesületeihez, hogy támogassák és biztosítsák a szövetséges szabályok, előírások betartását. Mivel a hivatásos tisztek és a Nemzeti Gárda egységeinek parancsnokai I. világháborús

²³⁰ Daugherty 13-14.

²³¹ Uo. 16-17.

²³² Tíz év múlva, 1932-re ez 134.957-re csökkent és csak 1936-ra haladta meg újra a 140.000-et.

²³³ Ez a „békeosztalék” utáni vágyakozás és a közvélemény ebbéli elvárása a mai napig is létezik. Amit az ország politikai vezetősége kiszolgál és ennek a (főleg hivatásos) katonaság issza meg a (keserű) levét.

veteránok voltak, - annak ellenére, hogy akadt a hivatásosak között aki „túlpolitizált” szervezetnek tekintette a Nemzeti Gárdát - a közös harctéri tapasztalat hozzájárult a szorosabb kapcsolat megteremtéséhez, mint az I. világháború előtt.

A költségvetési korlátozások ellenére, a szövetséges Hadügyminisztérium alkalmat adott a Nemzeti Gárda tisztjeinek és tiszthelyetteseinek arra, hogy szövetséges szakiskolákba vegyenek részt. Többen elvégezték a gyalogsági, tüzérségi, lovassági, műszaki, híradó, egészségügyi, vegyi, stb. tiszti iskolákat. Akadtak olyanok is, akik még a vezérkari iskolát és a hadiakadémiát is elvégezték; például Richard C. Beightler a vezérkari iskolát, mint osztályelső végezte el, és mint alezredes három évet aktív szolgálatban töltött Washingtonban a Hadügyminisztérium Általános Vezérkar Haditervek Osztályán (és ő volt az egyetlen II. világháború előtti Nemzeti Gárda hadosztályparancsnok, aki megtartotta hadosztályparancsnoki megbízását a háború végéig).²³⁴

Ezen kívül jelentős állami támogatásban is részesült az ONG. Mivel a fizetés és felszerelés szövetséges forrásokból eredt, ez inkább abban a formában valósult meg, hogy korszerűbb berendezést kapott gyülekezésre és helyi kiképzésre.

Újra fellendült a fegyvertárak építkezési programja. Mikor az ONG 1917-ben szövetséges szolgálatra bevonult, csak huszonöt fegyvertára volt állami tulajdonban, a többi helyiséget haszonbérleti szerződések alapján használta, amelyek visszaszálltak eredeti tulajdonosaikra bevonulásukkor. Mire az ONG 1919-ben újrászerveződését megkezdte, ezek zömét magán ipari és kereskedelmi célokra vették igénybe. Az 1919-1921. évektől kezdve, az Ohio-i Államgyűlés költségvetési tételként biztosította a pénzügyi fedezetet az új fegyvertárak építésére.²³⁵ Akár a csökkentett állami költségvetésből „jó üzleti megfontolásból”, akár a közgazdasági regressziós időszakban, egyaránt népszerű maradt az ilyen jellegű államon belüli pénzköltés, amelyből nemcsak a helyi gazdaságot támogatta munkalehetőséggel, hanem a helységeket is fejlesztette.²³⁶ Nemcsak az új, hanem a régebben épült fegyvertárak felújítása, a korszerű férfi-klub jellegű épületek szintjére emelése egyaránt hozzájárultak az ONG toborzásához és létszámának fenntartásához.²³⁷

Ebben a két világháború közötti korszakban élte aranykorát az ONG. Szervezete – a „hagyományos” alakulatait érve – aránylag stabil maradt. A 1920-as évek elején kialakult 37. gyalogos hadosztály és az abban lévő új 112. megfigyelő zászlóalj (felderítő repülő) az V. hadtesthez (Ohio, Indiana, Kentucky, West Virginia) tartozott. A 372. (fekete) gyalogos ezred 2. zászlóalj a 2. hadsereghez volt beosztva; míg a 107. lovasezred és az 54. lovas dandárparancsnokság az Egyesült Államok Általános Parancsnoki Tartalék csapataihoz tartozott.²³⁸

Előírt létszámát először az 1920-as reklámtoborzó kampánynak, majd később az általános gazdasági válságnak köszönhetően könnyen fenntartotta – sőt 1929-től kezdve várólistán voltak a jelentkező munkanélküli fiatalok.²³⁹ Bár a szövetséges anyagi támogatást – főleg a felszerelés korszerűsítésére – kedvezőtlenül befolyásolta a gazdasági visszaesés, a

²³⁴ Uo. 196.

²³⁵ A. G. R. 1920, 75.

²³⁶ Daugherty, 10-13, 84-85, 93.

²³⁷ Uo. 180.

²³⁸ A. G. R. 1924, 1-2; A. G. R. 1925, 1; A. G. R. 1935, 1-2. Az 1920-as Nemzetvédelmi Törvény az Egyesült Államok területét négy hadsereg-körzetre választotta szét, majd ezekben kilenc hadtestet alapított. (Ohio a 2. Hadsereg V. Hadtest körzetébe esett) Mindegyik hadtest, elvileg egy hivatásos, két nemzeti Gárda, és három „Szervezett tartalék” hadosztályból állt. A valóságban, ebben a 1920-1940 időszakban a hivatásos hadosztályok csak keret formában léteztek, míg a „szervezett tartalék” hadosztályok még papíron sem.

²³⁹ Daugherty, 175-176.

szövetséges költségvetés a megszokott 10%-át megtartotta, amelynek 57%-át a szövetséges katonai erőknek jutatta.²⁴⁰

Vezető rétegei, a tisztek és tiszthelyettesek egyaránt mind háborút megjárt társadalmilag tekintélyes emberek voltak. Legtöbbjük a spanyol-amerikai háború idején lépett az ONG szolgálatába, szolgált a mexikói határnál, majd a nyugati fronton harcolt és komolyan vette az ONG-t. Ezeknek a polgári anyagi sikert élvező embereknek az ONG volt a minden mászt kizáró hobbijuk; a gárdától kapott szerény fizetése meg sem közelítette az erre szánt idejüket és a gárdáért hozott anyagi áldozatukat.

Az ONG egységei „vígan éltek katonaelüket”, melynek kimagasló élménye a „nyári tábori” kivonulás volt. Ezt közvetlenül megelőzte az állami céllövő bajnokság – 1921-ben az ONG 20%-a vett ezen részt – és aminek győztesei a Camp Perry-ben tartott Nemzeti céllövő versenyeken vehettek részt. A nyári táborok 1920-ban kezdődtek, majd évenként kerültek megszervezésre, viszonylag magas részvételi aránnyal - 1929-ben elérte az ONG engedélyezett létszámának 94%-át.²⁴¹

A legtöbb alakulata Camp Perry-ben táborozott, a tüzérség pedig a szövetséges Fort Knox-ban, ahol alkalom volt tüzérségi éleslövészetre is, és amelynek hegyes-dombos terepe (Camp Perry lapos, mint egy biliárdasztal) alkalmasabb volt harcászati gyakoroltatásra. A gyakorlaton résztvevők tizenöt napig sátoztáboroztak, kiképzési programjuk a szövetség által előírt alap katonai harcászati kiképzésből, céllövészetből, mezői futó versenyekből, egyéb atlétikai erőpróbákból állt, majd a felkészülés végén a kormányzói szemlével és díszfelvonulással zárták a két hetet.

1935-től, a gazdaság erősödésével lassan emelkedett a szövetséges anyagi támogatás, aminek egyik eredménye az ONG lassú, de folyamatos gépesítése volt. 1935 januárjában a 135. tüzérezred áttért a lóvontatásról a gépesített vontatásra és azon a nyáron a teljes ONG nyolc gyalogos ezrede vasút helyett motoros járművön vonult ki a nyári táborába.²⁴²

1936-ban az egész 37. hadosztály – a megszokott programja helyett – az Indiana-i 38. hadosztállyal vett részt a Fort Knox-i 2. hadsereg nagy gyakorlataiban. A következő években visszatértek a kiképzés megszokott rendjéhez és mire 1940-ben újra sor került volna egy ilyen egyesített nyári kiképzőtáborra Európában már kitört a II. világháború és folyamatban voltak az Egyesült Államok háborús előkészületei.²⁴³

Az ONG alakulatainak másik „katonai” foglalkozása a hetente egy este másfél órás gyakoroltatási sorakozója volt.²⁴⁴ Századonként fegyvertáraikban gyülekeztek esti foglalkozásra, melynek programját a szövetséges hivatásos hadsereg szabta meg. Különböző katonai szaktárgyak előadása, kiképzőfilmek vetítése, bemutatók és zártermi gyakorlatozással töltötték ezeket az estéket. A magas részvételi létszámot az biztosította, hogy a tisztek csak akkor voltak jogosultak fizetésükre, ha a tisztli létszám 50%-a és a legénységi állománynak 60%-a havonta megjelent a heti gyülekezésre, míg a legénység csak akkor, ha a gyülekezések 60%-án megjelent.

A Nemzeti Gárda kiképzési programjának harmadik része a hivatásos hadsereg iskoláinak elvégzése volt. A „bentlakásos” tanfolyamokon való részvételen kívül - ami nagymértékben a szövetséges költségvetési támogatástól függött -, alkalom volt levelező-

²⁴⁰ Uo. 176, 178.

²⁴¹ Uo. 90.

²⁴² Uo. 183, A. G. R. 1936, 9.

²⁴³ A. G. R. 1935-1936, 5.

²⁴⁴ A. G. R. 1939-1940, 1.

tanfolyamokon való részvételre. Bár ezeknek csak kisebb hasznuk volt, mégis hozzájárultak az elméleti képzéshez.²⁴⁵

Habár az ONG ebben az időszakban „vígan élte katonaeletét”, mégis volt „gondja másra”, mégpedig az államon belüli igénybevétele okán, alkalmanként felszólították közrend fenntartására és válságos helyzeteknél, illetve természeti katasztrófáknál nyújtandó segélyszolgálatra. Míg ez utóbbit lelkiileg megnyugvással végezte az ONG, az előbbitől (a közrend fenntartásától) undorodott. Ennek ellenére, mivel fegyelmezett, rendszeresen és stabilan szolgáló egységeik voltak, hűségesen végrehajtották ezeket a kellemetlen feladatokat is.

Annak ellenére, hogy az eljövendő háború előszele már az 1930-as évek derekán tapasztalható volt a japánok Kína elleni és az olaszok Abesszínia elleni támadásával, az Egyesült Államok pacifista és semleges álláspontja miatt csak 1939-ben kezdte komolyabban venni a katonai felkészülést.²⁴⁶

A feszült nemzetközi helyzet hatására az ONG 1939-es nyári tábora már csak kizárólag a katonai kiképzéssel foglalkozott, majd a II. világháború kitörése után egy héttel, szeptember 08-án Rooseveltnél elnök kihirdette a korlátozott nemzeti válsághelyzetet.²⁴⁷ Emiatt október 15-től az ONG hetenként kétszer került összehívásra, majd novemberben még egy külön kétnapos kiképzésre is felhatalmazást kapott, melyen az ONG tiszteinek 95%-a és legénységnek 83%-a önként vett részt.²⁴⁸ Ugyanakkor az ONG előírt létszámát 1.602 fővel megemelték.²⁴⁹

1940-ben folytatódott a gyorsított háborús készülődés. A szövetséges kormány a hivatásos fegyvernemi iskolákon háromszorosára emelte az ONG tisztek létszámát, majd az ONG az 1940-es kéthetes „saját” nyári tábora helyett, a 2. hadsereg háromhetes nagygyakorlatán vett részt Camp McCoy-ban, Wisconsin-ban. Augusztus 11-31. között hét államból 65.000 katona vett részt az I világháború óta az Egyesült Államok legnagyobb hadgyakorlatán.²⁵⁰ Ez a gyakorlat lett a két világháború közötti ONG hattyúdala.

1940. augusztus 27-én a Kongresszus felhatalmazta az elnököt a Nemzeti Gárda egyéves szolgálatra történő behívására,²⁵¹ majd szeptember 16-án meghozták az Egyesült Államok első békebeli katonasorozási törvényét.²⁵² 1940 szeptembere és 1941 júniusa között bevonultatták az Egyesült Államok tizennyolc Nemzeti Gárda hadosztályát és valamennyi más Nemzeti Gárda alakulatát.²⁵³ Ohio-ban kezdve a 37. gyalogos hadosztállyal és befejezve a (fekete) 372. gyalogosezred 2. zászlóaljával 1940. október 15. és 1941. március 10. között az ONG valamennyi egysége mozgósításra került szövetséges szolgálatra.²⁵⁴

A „védtelenül” maradt Ohio, mint a legtöbb más állam, honorséggel pótolta ki a védelmi képességének hiányát.

²⁴⁵ Daugherty, 23.

²⁴⁶ 1939-ben a NEWSWEEK heti folyóirat az Egyesült Államok hivatásos hadseregét a világ 17. hadseregének értékelte - Románia mögött!!

²⁴⁷ Daugherty, 193.

²⁴⁸ Uo. 192. A. G. R. 1939, 1.

²⁴⁹ Daugherty, 193.

²⁵⁰ Uo. 195. A. G. R. 1939-1940, 6.

²⁵¹ Joint Public Resolution No. 96; August 27, 1940. A következő nyáron, amikor e törvény hatályának meghosszabbításával foglalkozott a Kongresszus, csak egyetlen egy szavazattöbbséggel lett elfogadva.

²⁵² Selective Service and Training Act of 1940. 54 Statutes at Large, 994. September 14, 1940.

²⁵³ Annual Report of the Secretary of War; Annual reports, 1941, Appendix C, 134.

²⁵⁴ A. G. R. 1939.1940, 6; A. G. R. 1941, 8.

1. 2. 3. Az Ohio-i Nemzeti Gárda újjászervezése a II. világháború után

A háború szükségletei és az adminisztrációs kényelmesség miatt a behívott ONG alakulatok folyamatosan elvesztették állami jellegüket, mivel egykori személyzetüket szétszórták az Egyesült Államok hadseregébe. Így, bár a tagállam várhatta egységei visszatérését a háború után, a valóságban addigra ezek már csak üres vázak maradtak. Ugyanakkor az egykori gárdatagok, mint civilek lettek leszerelve, akiknek az ONG-hoz kapcsolódó szolgálati kötelességük már régen lejárt.²⁵⁵ Így az AG már az 1944-es évi jelentésében jelezte, hogy éppen úgy, mint 1919-1920-ban, az ONG-t újra kell szervezni,²⁵⁶ 1945-ben már azt jelenti, hogy az 1940-ben szövetséges szolgálatra behívott 37. gyalogoshadosztályt fel kell számolni és az ONG legénysége a katonai szolgálattól leszerelésre került. Az ONG tisztjeit és a tisztté avatott tiszthelyetteseit az „ONG Állami Különítményéhez” csatolták addig, amíg az ONG sorsa véglegesen el nem dőlt.²⁵⁷

1946. november 11-én az Egyesült Államok Veterán Napi ünnepélyén (mely eredetileg az I. világháború végét jelentő fegyverszünet megkötését ünnepelte) a szövetséges kormány ünnepélyes szertartással és díszelgéssel a tagállamoknak visszaszolgáltatta a II. világháborús alakulataik csapatzászlóit és ezzel elindította a II. világháború utáni Nemzeti Gárda újjászervezését.²⁵⁸

Az I. világháború utáni eljárástól eltérve a szervezés most „fölről-lefelé” történt. Még aznap, 1946. november 11-én a 37. gyalogoshadosztály parancsnokságát, a hadosztálytüzérség törzsütegét és a 166. gyalogosezred törzsszázadát, a megalakult szövetségi szinten elismerték. A következő két hét alatt ezeket követték a 145. és 148. gyalogezred törzsszázadai, majd az ötödik hét végére a 147. gyalogezred törzsszázada és a hadosztály tüzérség valamennyi osztályának törzsütege.²⁵⁹ 1947 nyarán ismét bevezették az ONG „terep kiképzését” Camp Perry-ben. A szervezés olyan ütemű volt, hogy szeptember 16-tól november 16-ig tartó nemzeti toborzási kampányban az ONG meghaladta kvótáját és 3.707 új tagot írtak össze.²⁶⁰ Az év végére az ONG 160 alakulatot és 8.343 tagot számlált, azaz 62%-on állt az előírt erő felállításában.²⁶¹

A toborzásra fektetett hangsúly folytatódott 1948-ban és ez év végére az ONG ereje 12.663 főből állt.²⁶² Ugyanakkor az ONG tűzerejét és mozgékonyágát növelte a szervezeti korszerűsítés is, aminek eredményeként a 37. hadosztályban egy légvédelmi tüzérosztályt és egy nehéz harcokszíró zászlóaljot hoztak létre, míg valamennyi gyalogezred páncéltörő és ágyús századait a nehéz harcokszíró század és aknavető század váltotta fel.²⁶³

E létszámgyarapodáshoz a szövetséges törvények „mézesmadzag” politikája és a „pálca” kényszere is belejátszott. A „mézesmadzag” pénzjutalomból állt, azaz a fegyvertárakban zajló heti gyülekezésért is fizetést vezettek be. A fizetés összege elfogadható volt. A szövetséges rendfokozathoz illő napi járulék, majd azok, akik húsz éven át az előírt évi szolgálati részvétellel összegyűjtötték a kiérdemelt évi „pontszámot”, hatvan éves korukban szerény nyugdíjra lettek jogosultak.²⁶⁴

²⁵⁵ Doubler, 223.

²⁵⁶ A. G. R. 1944, 11.

²⁵⁷ A. G. R. 1945, 10-11.

²⁵⁸ Doubler, 226.

²⁵⁹ A. G. R. 1946, 8.

²⁶⁰ A. G. R. 1947, 13-14.

²⁶¹ Uo. 5.

²⁶² A. G. R. 1948, 5.

²⁶³ Uo. 6.

²⁶⁴ Title III, Public Law 460, 81.

A „pálcát” pedig a nemzetközi helyzet hozta létre. Kezdve 1947-ben a görögországi kommunista felforgató mozgalommal, folytatva a kelet-európai országokban a kommunista pártok uralomra jutásával és végül az 1948. júniusban kezdődött berlini blokáddal megkezdődött a hidegháború. Ekkorra az Egyesült Államok II. világháborús 89 hadosztályos hadserege tíz hadosztályra csökkent és ebből is csak egy, a Németországot megszálló 1. gyalogos hadosztály létezett teljes hadilétszámban. Súlyosította a helyzetet, hogy 1947. március 03-án lejárt a II. világháborús katonasorozási törvény. A nemzetközi feszültségre reagálva a Kongresszus meghozta az 1948. június 24-i katonasorozási törvényt.²⁶⁵ Többek között a törvény felmentette a katonasorozat alól azokat, akik a Nemzeti Gárdába ötéves önkéntes szolgálatra jelentkeztek. Ez lendületet adott a Nemzeti Gárdák toborzásának, és mire 1950-ben kitört a koreai háború az ONG 13.989 tagból állt. Ennek köszönhetően légi alakulatai 100%-os, míg szárazföldi alakulatai közel 100%-os létszámmal rendelkeztek.²⁶⁶

1. 2. 4. A hidegháborús Ohio-i Nemzeti Gárda

Az elkeseredett harcok ellenére a koreai háborút igazi geopolitikai távlatból kell nézni. A hidegháború kezdetétől az 1940-es évek végétől egészen a szovjet birodalom összeomlásáig, amikor Oroszország területileg visszahúzódott az orosz nemzetiség által lakott területi határaitra, az Egyesült Államok szovjet birodalommal való közvetlen érintkezési vonala és határa Közép-Európában volt. Az Egyesült Államok vezetősége a világban zajló minden más krízispontot, figyelmét elvonó műveletnek tekintette, és másodrendűnek tartotta.

Ezt az is alátámasztja, hogy sem a koreai, sem a vietnámi háborúban stratégiai tartalékát, a Nemzeti Gárda zömét nem mozgósította. E két háború emberszükségletét inkább sorkatonákkal elégítette ki, míg a megszervezett, nagy részben kiképzett és felszerelt Nemzeti Gárda alakulatait otthon tartotta készenlétben egy lehetséges általános közép-európai háborúra. Így a koreai háború idején az akkori huszonhét Nemzeti Gárda hadosztályai közül szövetséges szolgálatra csak nyolc lett fokozatosan igénybe véve - kettő Koreában, kettő Európában, míg a megmaradt négy – közöttük az Ohio-i 37. gyalogoshadosztály – kiképző alakulattá vált a hátszágban.²⁶⁷ A többi tizenkilenc hadosztály – ha csak elvileg is – stratégiai tartalékban maradt esetleges válságban való igénybevételre.

Ugyanakkor az 1961-es berlini válság idején, ami meg sem közelítette a koreai háborút, a huszonhét Nemzeti Gárda hadosztályból négy azonnal riadóztatva lett, melyből kettő egyéves szövetséges szolgálatra lett behívva két aktív hadosztály helyettesítésére, akiket készenlétbe helyeztek, hogy bármikor átrepülhessenek Európába és az ott előre bemálházott nehéz haditechnikai eszközeiket felvételezve, megerősítsék az Egyesült Államok Európai Hadseregét.²⁶⁸

E korszakban az Egyesült Államok másik éles háborújába, a vietnámi háborúba, a több mintegy 420.000 fős létszámú Nemzeti Gárdából csak 13.633 fő került mozgósításra. Közülük mindösszesen nyolc alakulatba csak 2.729 fő került át Vietnámba. A legnagyobb méretű alakulat zászlóalj/osztály nagyságú, melynek harci alakulatait két tüzérosztály és egy felderítőszázad képezték, akik már egy-évi vietnámi szolgálat után hazatértek az Egyesült Államokba.²⁶⁹ Tekintve a vietnámi hadszíntéren bevetett több mint 500.000 fős létszámú Egyesült Államok Hadseregét, a Nemzeti Gárda szerepe jelentéktelen volt. Ugyanakkor az

²⁶⁵ Selective Service Act of 1948, 24 June 1948, 55 Statutes at Large, 885.

²⁶⁶ A. G. R. 1947, 7.

²⁶⁷ Doubler, 229, 234-235.

²⁶⁸ Uo. 251. Hill 548. Ugyanakkor több Légi Nemzeti Gárda vadász-, és vadászbombázásra képes alakulatot mozgósított az US Legi Erő, majd átrepültette azokat Európába megerősíteni az ottani légi erőket.

²⁶⁹ Hill, 260-261

előbbi válságokban és háborúkban, ha csak elvileg is, de épségben maradt az Egyesült Államok stratégiai tartaléka a lehetséges európai hadszíntér támogatására, amire az évenkénti REFORGER hadgyakorlatokon készültek.²⁷⁰

E körülmények között kell áttekinteni az ONG szerepét úgy a koreai háborúban, mind a hidegháborús időszakban. A feszült politikai helyzet hatására már 1950-ben nyolc önálló század, egy tábori tüzérszázad, majd 1951-ben egy légvédelmi tüzérszázad, végül 1952 elején a teljes 37. gyalogoshadosztály került behívásra szövetséges szolgálatra. 1952 végére hetvenhét század és parancsnoksági osztag maradt állami fennhatóság alatt.²⁷¹

Szövetséges engedéllyel 1952-ben Ohio megteremtette a 37. gyalogoshadosztály „árnyék” szervezetét – „37th Infantry Division National Guard of the United States” néven – melyben hadrendi elemek tükrözték a hadosztály század/üteg alakulatainak szervezetét.²⁷² Mire 1954. június 15-én a szövetséges kormány újra átengedte a 37. gyalogoshadosztályt tagállami fennhatóság alá, már 103 ilyen osztag létezett, melyek elhagyván megnevezésükből a „National Guard of the United States” címkét, újraélesztették az ONG 37. gyalogoshadosztályát. 1954 végére a 112 alárendelt alakulat közül 107-t már megszervezték, míg a teljes szárazföldi ONG engedélyezett 224 alakulatából 206 működött.²⁷³

A szokásos békebeli állomány, azaz a 26.854 fős maximum hadilétszám 60%-a helyett azonban az akkori 9.146 tag csak békebeli létszáma 56.77%-ot képviselt.²⁷⁴ Sajnos 1955 és 1961 között nem léteztek AG Éves Jelentések, így csak az utána következő adatokból, az 1962-es jelentés 14.488 létszámból feltételezhető, hogy addigra elérte béke-létszámának 89.30%-át.²⁷⁵

Ebben a hidegháborús korszakban az ONG több jelentős változáson ment át. A Kongresszus 1955-től kezdve megkövetelte, hogy a Nemzeti Gárda újonc alapkiképzése a szövetséges alapkiképző központokban történjen.²⁷⁶ Ennek hatására felszabadultak a Nemzeti Gárda egységei ez a feladat alól, és több időt szánhattak raj- és szakasz-szintű kiképzésre és gyakoroltatásra.

Ugyancsak 1955-ben a Nemzetvédelmi Minisztérium Nemzeti Gárda Hivatala meghatalmazta az államokat, hogy a heti estei kétórás gyülekezést felváltsák havonkénti négy négy-órásra. Az ONG 1964. július 01-én vezette be ezt a korszerűsítést, mely alapján minden hónap valamelyik hétvégén négy egybekötött gyülekezést tartott, így ezzel az évi 96 kiképzési óraszámot 196-ra növelte és egyben megalkotta a „Hétfégi Harcos” becenevet.²⁷⁷

Ez a havonkénti egy hétvégére összpontosított gyülekezési rendszer hozzájárult a szűkebb helyi Nemzeti Gárda egységek tagságának lassú felbomlásához. Például: az a Nemzeti Gárda katona, aki napi 17,00 óráig a munkahelyén dolgozott, utána hazament, megvacsorázott, átöltözött egyenruhába, és elment fegyvertárába 19,00 órai sorakozóra, ahonnan 21,00 óra után szabadult, hazament és másnap reggel 08,00 órára újra bent kellett lennie a munkahelyén, így emiatt csak a saját falujában vagy kisvárosában lévő alakulathoz

²⁷⁰ A REFORGER (Return of Forces to Germany) programban, 1966-os kezdettel az Egyesült Államok aktív és a Nemzeti Gárda alakulatok állománya (léghídon) átrepült Németországba, és az ottani raktárakban részükre fenntartott teljes haditechnikai felszerelésüket felvételezve nagy kiterjedésű hadgyakorlatokban vettek részt, ezzel bebizonyították az Egyesült Államok Európai Hadseregének gyors megerősítési képességét.

²⁷¹ A. G. R. 1953, 12.

²⁷² Public Law 461, 82nd Congress. Donnelly, William A., Disappopintments and Distress: The 37th Infantry Division During the Korean War. OHIO HISTORY, volume 109, Winter/Spring 2000, 69. G. R. 1953 fedőlevél, 2.

²⁷³ Donnelly, 70. A. G. R. 1954, 5-6.

²⁷⁴ Uo.

²⁷⁵ A. G. R. 1962, V-8.

²⁷⁶ Doubler 239.

²⁷⁷ Uo. A. G. R. 1964, 12.

tartozhatott. Viszont, amikor ezeket a hétköznapi foglalkozásokat felváltotta a havi egy hétvégi, szombat 08,00 órától vasárnap 17,00-ig tartó kiképzés, s természetesen étkezést és elszállásolást is biztosítottak, ez lehetővé tette, hogy a gárdatag lak- és munkahelyétől távolabb fekvő alakulatokhoz tartozhasson. Ezáltal a helybeli egységek tagsága szélesebb körzetből származtak.

El kell ismerni, hogy ennek az éremnek is két oldala van. Egyrésztől kiszélesítette a Nemzeti Gárda katonája számára a szolgálati lehetőségek megválasztását és pályafutásának előléptetési lehetőségeit, ugyanakkor gyengítette a falvakban és kisvárosokban lévő alakulatok „érezd sajátodénak” és „szolgálj a szomszédjaidal” jellegét.

Az 1950-es évek derekán az Egyesült Államok hadserege - kételkedvén az atombombával való megtorlás elrettentő erejében - áttért a harcászati atomfegyverek (melyeket közvetlenül szárazföldi harctéri alkalmazásra szántak a Szovjetunió hadseregének létszámbeli túlerejével szembeni küzdelemben) fejlesztésére.²⁷⁸

A haditechnikai fejlődéssel lépést tartva az Egyesült Államok hadserege szervezeti „korszerűsítést” is bevezetett. Megértve, hogy egy atomfegyveres harctéren alkalmatlan a hagyományos folytonos frontvonal fenntartása és a katonai egységek összpontosítása – ezzel az ellenséges atomfegyverek számára könnyű célpontok lennének – helyette sakktableserű, mozgékony önálló egységeket tervezett használni. Így megteremtette a „Pentomic” hadosztályt, melyben eltörölte a már az I. világháború óta bevezetett „háromszöges” szerkezetet és helyette öt „harccsoportot” hozott létre, mindegyikben öt manőverező zászlóaljjal és saját tábori tüzérszállyal, zászlóaljanként öt századdal, századonként öt szakasszal, és ezekkel harcolt volna 6.400 (vagy a mai honvédség szovjet alapú 6.000) vonásos körben

A szövetséges aktív gyalogos és ejtőernyős hadosztályokat 1956-1957-ben szervezték át „pentomic-ra”, míg az ONG 37. gyalogoshadosztályát 1959. szeptember 01-én.²⁷⁹ Ezzel megszűnt az ONG szárazföldi Nemzeti Gárdájának addigi szervezete, és helyette az újonnan létrehozott 37. „pentomic” gyalogoshadosztály mellett a 107. páncélos lovasezred, egy önálló gyalogsági harccsoport és számos légvédelmi és támogató alakulat jött létre.

Néhány év múlva – miközben a pentomic elvet kipróbálták a hadiakadémia szimulációs- és terep-gyakorlatokon, kiderült, hogy bár ez a módszer védelmi feladatokat el tud végezni, de támadási feladatokra szinte alkalmatlan. Tovább haladva időben a Kennedy kormány megszüntette a kizárólag a masszív megtorlásra támaszkodó nemzetvédelmi elvet és bevezette a „Flexible Response”, azaz a rugalmas reagálású szervezetet. Ez újra felelevenítette a hadsereg konvencionális háborúra való felkészülését, amihez a pentomic szervezet nem felelt meg. Az Egyesült Államok hadserege lényegében visszatért a régi szervezeti rendszerére „Reorganization Objectives Army Division” név alatt; (továbbiakban: ROAD).²⁸⁰

1963-ra megszűnt a pentomic korszak, s ezzel az Egyesült Államok hadserege és az ONG visszatért a régi „háromszögű” szervezetéhez, azzal a fő különbséggel, hogy a három gyalogezred helyett három dandárparancsnokság lett megszervezve. Ezekhez a dandárokhoz a hadosztály tíz manőverező zászlóalját a mindenkori igényekhez szabva rugalmasan lehetett

²⁷⁸ 1953-ban sikeres próbálövészetet végeztek Frenchman Flats-en, Nevada-ba a 280 mm-es speciálisan gyártott „atomgyúval”, majd hamarosan kifejlesztették az atomtöltetet a 8-inch (203 mm) és 155 mm tarackokhoz, továbbá Honest John, Little John, és Davy Crockett harctéri rakétákhoz.

²⁷⁹ Department of the Army and the Air Force, National Guard Bureau, NG-AROTO 375.4 - Ohio, REORGANIZATION AUTHORITY NUMBER 96-59, 30 June 59.

²⁸⁰ Doubler, 253.

beosztani. A hadosztály tüzérsége három közvetlen támogató 105 mm-es vontatott tarackos osztályból, egy általános támogató osztályból (három 155 mm vontatott tarack üteggel és egy vontatott 8-inch (203 mm) taracküteggel) és egy két-üteges Honest John rakétaosztályból állt.²⁸¹

Így ezeknek a ROAD hadosztályoknak a fő eleme a tíz manőverező zászlóalj volt (gyalogos - de alkalmanként gépesített, és páncélos). A három dandár főleg harcászati parancsnokságként szolgált, ahova alkalmanként – a feladat szükségleteihez „szabva” - különböző összetételben lehetett beosztani a manőverező zászlóaljakat, ezzel biztosítva a harctéri műveletek fokozott rugalmasságát. A különböző hadosztályok „fegyvernemi” elnevezése csak annyit jelentett, hogy a „gyalogos hadosztály” manőverező zászlóaljainak többsége gyalogos volt, míg a „páncélos hadosztálynál” ez az arány pont fordítva létezett. A hadosztály tüzérségnél a három közvetlen támogató osztály „szokványosan párosítva” lett egy-egy dandárral, anélkül, hogy parancsnoksági alárendeltségbe kerültek volna.

A hadosztály többi támogató zászlóalja közvetlen hadosztályparancsnokság alatt maradt, amiből alkalmanként a helyzethez és a dandárok feladatához illesztve egy-egy század a dandároknál közvetlen támogatást végzett. Ez a rendszer kisebb-nagyobb módosításokkal a következő negyven évig működött.

Ezzel az átszervezéssel tizenöt század nagyságú alakulatot veszített az ONG. A fő egységei - a 37. gyalogos hadosztály, a 107. páncélos lovasezred, a tüzér csoport, 216. műszaki csoport és még negyven egyéb, hadosztályon kívüli alakulat - Ohio 88 megyéjéből 72-ben, összesen 93 településen voltak elhelyezve.²⁸² A megmaradt 150 század nagyságú alakulatából 12 I. készenléti fokozattal, 80%-os szervezeti létszámmal azonnali mozgósításra, 28 II. készenléti fokozattal szintén 80%-os szervezeti létszámmal „korai” mozgósításra, valamint 110 III. készenléti fokozattal 55-60%-os szervezeti létszámmal későbbi mozgósításra lett felosztva.²⁸³

Közben 1956-ban a Kongresszus kodifikálta az Egyesült Államok törvényeit. Augusztusban elfogadta a 10. törvénycikket, amely szabályozta a szövetséges katonai erőket, majd a 32. törvénycikket, amely szabályozta a Nemzeti Gárda államon belüli szolgálati törvényeit.²⁸⁴ Ettől kezdve a Nemzeti Gárda igénybevétele, illetve műveleteinek alapvető kérdése attól függött, hogy milyen státuszban működött. Ha a szövetséges szolgálatra hívták be, azaz „szövetségesítve” lett, a 10. cikk szerint közvetlen szövetséges parancsnokság alatt állt, teljesen szövetséges költségen szolgált. Mikor a 32. cikk szerint, amíg államának kormányzói parancsnoksága alatt állt, tagállami költségen működött. Ugyanakkor a szövetségtől megkövetelt 32. cikk szerinti tevékenységeinek, mint például a havi gyülekezések vagy az évente tizenöt napos gyakoroló táborok költségei, mégis szövetséges pénzügyi forrásból kerültek finanszírozásra. Ebben az időszakban ugyanez volt a helyzet a Nemzeti Gárda legkorszerűbb feladatának - a szövetséges légvédelmi rendszerbe való integrálása - finanszírozása is állami státuszú volt.

Felismerve a szovjet nagytávolságú atombombázók hatótávolságában rejlő veszélyt, az Egyesült Államok 1951-ben megalakította integrált légvédelmi szervezetét, amelyben a légierőnek az Észak-Kanadában lévő lokátor állomásai (DEW line; Distant Early Warning; vagyis távoli korai figyelmeztető vonal), elfogó vadászrepülőgép alakulatai, mint a legvégső

²⁸¹ DEPARTMENTS OF THE ARMY AND THE AIR FORCE, NATIONAL GUARD BUREAU, NG-AROTO 1001-01 Ohio, REORGANIZATION AUTHORITY NUMBER 50-63 18 March 1963.

²⁸² A. G. R. 1963, 17.

²⁸³ Uo. 18.

²⁸⁴ 70A STAT 596, Title 32, August 10, 1956, CH 1041 §2.

légvédelmi vonalat képező hadsereg légvédelmi tüzér alakulatai egy egységes vezetési rendszerbe foglalva biztosították az ország légi oltalmazását.

A Nemzeti Gárda légvédelmi ágyús tüzér ütegei 1954 májusától kezdve átvették a szövetséges hadsereg légvédelmi tüzér állásait (csúcspontjukon 105 ütegállást) míg a szövetséges alakulatokat átképezték a NIKE-AJAX rendszerre.²⁸⁵ Ezt követően a Nemzeti Gárda légvédelmi ágyús alakulatainak jelentős részét is átszervezték/átképezték a NIKE-AJAX rendszerre. A Nemzeti Gárda első NIKE-AJAX légvédelmi osztály „aktív” légvédelmi feladatát 1958. szeptember 14-én vette át. Már 1962-re 82 Nemzeti Gárda NIKE-AJAX üteg volt szolgálatban 17.000 fő Nemzeti Gárda taggal, melyből 4.936 technikus volt, azaz nemzeti gárdatag státuszúak mellett „polgári foglalkozásúak” mint teljes munkaidejű szövetséges alkalmazottak is dolgoztak és a 24 órás ügyeletet is ellátták.²⁸⁶

Az ONG részvétele ebben a programban 1960. május 16-án, a DiSalle ohio-i kormányzó és az Egyesült Államok Hadsereg Légvédelmi Parancsnoksága között aláírt Közös Megegyezéssel kezdődött, melyben az ONG légvédelmi alakulatait integrálták az Egyesült Államok aktív légvédelmébe.

1961. január 28-án az ONG 137. Rakéta Tüzérség 1. osztálya (NIKE-AJAX) B. és C. ütegei 105 technikussal átvették Cleveland védelmére létesített két ütegállást. Minden ütegállásban tizenöt technikus biztosította a 24 órás állandó szolgálatot. A DEW line-től beérkezett légiriadóztatás esetén az ütegek további ONG tagjai szövetséges szolgálatra haladéktalanul behívásra kerülnek, és közvetlenül ütegállásaiknál jelentkeznek. Ez a rendszer, amelyet a Nemzeti Gárda rendszertől eltérően az állami státuszú „hétvégi” szolgálatát és a hosszabb idejű szövetséges kiképzés költségeit is 100%-ban szövetséges pénzforrásból fedezték, mégis jelentős anyagi megtakarítást eredményezett a nemzetnek. Egy ilyen Nemzeti Gárda Légvédelmi NIKE-AJAX osztályra eső évenkénti (1962. évi dollárban) 579.000 dollár költség mintegy 500.000 dollár megtakarítást jelentett.²⁸⁷

Hamarosan a NIKE-AJAX után az Egyesült Államok kifejlesztette a NIKE-HERCULES rakétát, egy szilárd-üzemanyagú atomrobbanófejjel ellátott légvédelmi rakétát, 140 kilométeres horizontális és 46.000 méter magassági hatótávolsággal.

Elsőként 1962-ben, a Hawaii Nemzeti Gárdánál váltották le a NIKE-AJAX-ot a NIKE-HERCULES-el. A rendszer teljes leváltása 1964-re fejeződött be. Azóta a kontinentális Egyesült Államok 112 NIKE-HERCULES tüzelőállásából 48-nál a Nemzeti Gárda látta el a szolgálatot.²⁸⁸

Ohio-ban 1962. június 28-án kivonták a szövetséges légvédelmi rendszerből a két Cleveland környéki ONG állást és a 137. légvédelmi rakétaosztályt (NIKE-AJAX) átfegyverezték (NIKE-HERCULES)-re, valamint megkezdték az új rendszerre való átképzést.²⁸⁹ 1963. február 09-én a 137. légvédelmi tüzérezred 1. légvédelmi rakétaosztályának C. ütege átvette az egyik Cleveland környéki NIKE-HERCULES tüzelőállást és az éves szövetséges értékelésen az ország összes Nemzeti Gárda NIKE-HERCULES alakulatai között a felkészültségében második helyezést érte el.²⁹⁰ 1963. szeptember 01-én megszervezték az osztály A. és B. ütegeit és megkezdődött a NIKE-

²⁸⁵ A NIKE-AJAX folyadék-üzemanyagú légvédelmi repeszgránátos rakéta volt, 40 kilométeres horizontális és 21.000 méter magassági hatótávolsággal.

²⁸⁶ Doubler, 240-243.

²⁸⁷ A. G. R. 1962, V-37-38.

²⁸⁸ Doubler, 242.

²⁸⁹ A. G. R. 1962, V-38.

²⁹⁰ A. G. R. 1963, 23-24.

HERCULES rendszerre való kiképzésük. Ezek alapján a teljes munkaidős technikusok száma 1964. november 30-ra 272-re növekedett, majd 1965 végére elérte a 300-at.²⁹¹

Az interkontinentális ballisztikus rakéták fejlődésével csökkent az atombombázó repülőgépek veszélye és az ezek elleni védekezésre berendezett NIKE-HERCULES légvédelmi rakéta rendszer az 1970-es években lett fel számolva. A 137. légvédelmi tüzérezred 1. osztályának törzsütege és B. ütege 1970. március 31-én, A. ütege augusztus 31-én, majd utolsónak C. ütege 1971. március 31-én szűnt meg. A Nemzeti Gárdát gyakran érő önkényes szövetséges bánásmódra jó példa a 137. 1. C. NIKE-HERCULES üteg katonai rendész századdá való átszervezése.²⁹²

Ahogy már említésre került, az Egyesült Államok a vietnámi háborúra nem vette igénybe a Nemzeti Gárda stratégiai tartalék alakulatait, hanem sorkatonákkal vívta meg a háborút. Ez a háború ugyanúgy, mint az 1950-1953-as koreai, a két nagyhatalom „birodalmuk távoli határain” megvívott nemzeti politikai érdekű és nem nemzeti túlélést szolgáló háború volt, emiatt sose volt népszerű az Egyesült Államok lakosságának szemében. Mivel a Nemzeti Gárda tagjai fel voltak mentve a sorkatonai szolgálat alól, az ONG önként jelentkezőinek száma magasra szökött. A Hadsereg Hivatal (Department of the Army) 135-10-es körlevele tisztázta a Nemzeti Gárda tagok sorakozási és kiképzési kötelezettségeit, amelyeknek megszegése aktív szolgálatba történő behíváshoz vezetett.²⁹³ E körlevelet a 135-91. számú Hadsereg Rendszabály helyettesítette, ami megkövetelte, hogy bármely tizenkét hónapos időszakban öt igazolatlan hiányzás után szövetséges szolgálatra kellett bevezényelni a mulasztó tagot.²⁹⁴ Ezek után az ONG-nak nem okozott gondot az engedélyezett létszám megtartása. Egyébként ez a létszám - szövetséges pénztakarékossági okokból - jelentős mértékben, 50%-al a hadilétszáma alatt volt.

McNamara Védelmi miniszter 1963. május 01-én négy Nemzeti Gárda hadosztályt számolt fel, majd az elkeseredett állami és Kongresszusi nyomás ellenére 1967. szeptember 01-ig még további tizenöt Nemzeti Gárda hadosztályt jelölt ki felszámolásra, és így nyolc Nemzeti Gárda hadosztály maradt meg. A tizenkilenc felszámolt Nemzeti Gárda hadosztály helyett tizenegy „önálló” dandárt szerveztek meg belőlük, melyeket a megmaradt nyolc hadosztályhoz osztottak be. A megmaradt alakulatok hadilétszámát 75%-os feltöltöttségre emelték.²⁹⁵ A nagyfokú leszervezésnek az ONG 37. gyalogoshadosztálya is – melynek hadilétszáma 1964-ben elérte a 60%-ot – áldozatul esett. Helyette megalakult a 73. gyalogosdandár, három gyalogos zászlóaljjal és egy tüzérosztállyal, amely a szövetséges mozgósításkor az Indiana-i Nemzeti Gárda 38. gyalogos hadosztályának egyik dandárját képezte.²⁹⁶

Az Egyesült Államok 1970-ben megváltoztatta a katonasorozási rendszerét. Az eredeti törvényben a sorkötelezettség korhatára 18-tól 26-éves korig terjedt. A besorozási-rend szerint legelőször a 26 évesek csoportja lett volna besorozva, majd a 25-évesek és így tovább a fiatalabb korosztályok felé haladva, míg el nem érik a szükséges évi létszámot. A módosított rendszerben minden évben a 18 éves kort betöltők születésnapja alapján sorshúzott számot kaptak, és az adott évi szükségletet az 1. számmal rendelkező besorolásával kezdték. Idősebb korosztályokat, kezdve a 19 évesekkel (és folytatva az idősebbekkel) csak abban az esetben

²⁹¹ A. G. R. 1964, 23.

²⁹² A: G: R: 1970, 26. A. G. R. 1971, 25. A 137./1./ C. utolsó ütegparancsnoka Richard C. Alexander volt, aki 1987-1998 között Ohio AG-ja volt, és akinek szolgálati ideje alatt jött létre a Béke Partnerségi Program keretében az ONG és a Magyar Honvédség közötti katonacsere program eseményeinek zöme.

²⁹³ A. G. R. 1968, 2.

²⁹⁴ A. G. R. 1969, 1.

²⁹⁵ Mahon, 230-231, 235.

²⁹⁶ A. G. R. 1968, 10.

hívhattak be, ha nem volt elég 18 éves. Az új rendszerben az egyének számára valamennyire előre látható volt a hadsereg létszámszükséglete, így a fiatal emberek számára csökkent a távolabbi jövőben bekövetkező behívás „veszélye”, s ezáltal mérséklődött a Nemzeti Gárda tagok sorozás alóli felmentettsége miatti vonzalom a gárda iránt.

A vietnámi háborúból való visszavonulással egy időben, 1972-ben ez a hadkötelezettség is megszűnt, amikor az Egyesült Államok áttért az „Önkéntes Haderőre”. Az új rendelkezések hatására, sok, a vietnámi háború idején jelentkezett Nemzeti Gárda tag - ahogy lejárt szerződési idejük – leszerelt: 1970-ben 3.369, 1971-ben 2.641, 1972-ben 3.047, majd 1973-ban 1.244 fő.²⁹⁷

A lelkes toborzás ellenére az ONG 1975-től kezdve nem bírt lépést tartani - a fenti okokból fakadó - létszámcsökkenéssel. Amikor 1978-ban elérte az ONG létszámának 82%-os mélypontját, válaszul az Államgyűlés megszavazta a Tandíj Segélyezési Programot. A törvény lényege, hogy az ONG újonca által aláírt minden egyes szolgálati év után, Ohio az állam akármelyik egyetemén tanuló ONG-tag egy évi tandíját kifizette.²⁹⁸ Ennek hatására, míg 1977-ben az újoncok átlagban 1.7 év szolgálatot vállaltak, 1978-ban a több mint 500 jelentkező ezt az átlagot 4.0 évre emelte meg.²⁹⁹ 1987-re az ONG létszáma 11.933-ról 15.537-re nőtt. 1983-ra a Szárazföldi ONG létszáma elérte a 101%-ot.³⁰⁰

E törvény megalkotása jellemző politikai fogásokkal történt. A háttere az, hogy az 1970-es évek derekán a szövetséges Hadsereg Hivatal szándéka az volt, hogy az Ohio Egyetem Tartalékos Tisztképző Testület (továbbiakban ROTC) tanfolyam programját felfüggeszse. James M. Abraham dandártábornok, a Szárazföldi ONG parancsnoka kérvényezte a Hadsereg Hivatalnál e döntés visszavonását.³⁰¹ Ehhez hozzájárult az Ohio Egyetem elnöke, aki 100 ösztöndíjat biztosított az ONG tagok számára, akik beiratkoznak az egyetemre és a ROTC tanfolyamra.³⁰² Ennek segítségével Abraham rávette a Hadsereg Hivatalt egy kísérleti program indítására az Ohio Egyetemen, melyben az ONG tagok szerződnek a ROTC tanfolyam második két évére, miközben megtartják a Nemzeti Gárdában lévő státuszukat (és kapják ennek díját is a kadétfizetés mellett), majd az egyetem befejezésekor felesküsznek hadnaggyá.³⁰³ Ez a program rendkívüli sikerrel járt, és 1977 augusztusában országszerte bevezették. Részben ennek a programnak a hatására 1973-tól 1979-ig az Egyesült Államok ROTC tanfolyam létszáma 33.220-ról 63.677-re nőtt, majd a mai napig több mint 450.000 tisztet készített fel.³⁰⁴

Eközben az Ohio-i Államgyűlés alsóházi elnöke Abrahamhez fordult, hogy megtarthassa a Portsmouth-i képviseleti körzetében lévő műszaki századot. Abraham megragadva az alkalmat, javasolta az Ohio Egyetem programját és egyben támogatást kért egy ösztöndíj programra az ONG tagok részére. Az Államgyűlés meglepően hamar megszavazta az erről szóló törvényt (és persze Portsmouth megtarthatta századát).³⁰⁵ Jellemző

²⁹⁷ A. G. R. 1970, 2. A többi évben (1971, 1972, 1973), 1.

²⁹⁸ House Bill No. 228, Laws of Ohio,

²⁹⁹ A. G. R. 1978, 1.

³⁰⁰ Buckeye Guard, Spring/Summer 2010, 2.

³⁰¹ Buckeye Guard Spring/Summer 2009, 23. Abraham, a II. világháború normandiai partraszállásának veteránja, az Ohio Egyetemen 1943-ban villamos- és iparmérnöki végzettséget szerzett, és 1958-1961 között a ROTC tanfolyam oktatója is volt.

³⁰² Buckeye Guard, Spring/Summer 2010, 2.

³⁰³ E tanfolyam első két évében általános katonai tárgyakat oktatnak, amiben az ONG tag már az újonckiképzésén részesült. A második két évben „tisztii” tárgyakat tanítanak, s erre az időszakra kadet-fizetés is jár.

³⁰⁴ Buckeye Guard, Spring 2009, 23. Buckeye Guard Spring/Summer 2010, 2, 12.

³⁰⁵ Buckeye Guard, Spring/Summer 2010, 2, 12.

az ONG pártok feletti népszerűségére, hogy az Ohio-i Államgyűlés, mind az alsó-, mind a felsőházi elnökei demokraták voltak, míg a kormányzó és Abraham republikánus pártiak.

E program fent említett sikerét kihasználva, 1988-ban az Államgyűlés módosította a törvényt azzal, hogy a korábbi 3.000 fő résztvevős határt eltörölte, de ugyanakkor csökkentette a tandíjfizetésé arányát 60%-ra.³⁰⁶ A fukarság természetes következménye az volt, hogy az ONG létszáma kezdett csökkenni. Két év alatt az Szárazföldi ONG létszáma 95%-ról 84%-ra csökkent, majd ezután 85% és 90% között ingadozott.³⁰⁷ Ugyanakkor a Légi ONG – ami mindig is „népszerűbb” volt a jelentkezők körében, mint a Szárazföldi ONG – létszáma is 100% alá csökkent.³⁰⁸

1. 2. 5. A hidegháború utáni Ohio-i Nemzeti Gárda

A Szovjetunió birodalmának 1989-es összeomlása idején az ONG alakulatai négy parancsnokságba voltak összevonva. Az ONG „harcí” alakulata a 73. önálló gyalogos dandárban három gyalogos zászlóaljából (a 147., 148., és a 166. gyalogsági zászlóaljai), a 136. tüzérség 1. osztályából, valamint a 237. támogató zászlóaljból állt készenlétben, illetve lehetséges koreai bevetésre támogató feladatkörrel. A 16. műszaki dandárnak, a 112. egészségügyi dandárnak hadsereg/hadszintér szintű műveleti, és ezen a területen szabályzó parancsnoksági feladatuk volt. A Csapat Parancsnokságba (Troop Command) volt beosztva a többi ONG alakulat: a 107. páncélos lovasság 1. és 2. zászlóaljai, majd a légi és támogató zászlóaljai; a 174. légvédelmi tüzérség 2. (HAWK) osztálya, valamint a 371. támogató csoportban lévő öt szakzászlóalja (112. szállító, 137. anyagi, 737. karbantartó, 437. katonai rendész és a 137. repülő-karbantartó 1. zászlóalja).³⁰⁹ A Csapat Parancsnokság 1994-től, mint a 73. csapatparancsnokság szerepel.

Az Egyesült Államok hidegháború utáni erőcsökkentése 1992-ben kezdődött meg. Szeptember 01-én felszámolták a 166. gyalogos ezred 1. zászlóalját, majd szeptember 06-án visszatért a dicső „37”-es szám Ohio-ba, amikor a 73. önálló gyalogos dandárt átnevezték a 37. önálló dandárnak.³¹⁰ 1993. szeptember 01-én a 37. gyalogos dandárt átszervezték a 37. páncélos dandárrá, miközben a 147. gyalogos ezred 1. zászlóalját átszervezték páncélosnak, a 148. gyalogos ezred 1. zászlóalját gépesített gyalogságinak, majd a 136. tüzérség 1. osztályában a 105 mm-es vontatott tarackokat M-109 155 mm-es önjáró tarackokkal váltották fel.³¹¹

A folyamatos szövetséges erőcsökkentés következtében és a hidegháborús hadsereg/hadszintér szintű műveletek lehetségeinek elapadásával 1997. augusztus 23-ra felszámolták a 112. egészségügyi dandár valamennyi egységét.³¹² Az alakulatból megmaradt erők töredéke a 73. csapatparancsnoksághoz kerültek és az ONG részére orvosi vizsgálatokat, és immunizálási feladatokat végeznek.³¹³ Ezek után az ONG helyzete - felszerelése és fegyverzete korszerűsítésén kívül - 2006-ig szinte változatlan maradt, eltekintve kisebb-nagyobb alakulatok felszámolásától, át- és megszervezésétől.

Eközben, tekintettel az ONG létszámhiányára, Smith AG meggyőzte az Ohio-i Államgyűlést, hogy újra emeljék meg az ONG ösztöndíjak járadékát.³¹⁴ Az Ohio Államgyűlés

³⁰⁶ Uo.

³⁰⁷ Uo.

³⁰⁸ Uo.

³⁰⁹ A. G. R. 1989, 28, 33.

³¹⁰ A. G. R. 1992, 34.

³¹¹ A. G. R. 1993, 35.

³¹² A. G. R. 1997, 30, 41.

³¹³ Buckeye Guard, Autumn 1997, 23.

³¹⁴ Buckeye Guard, Spring/Summer 2010, 2.

1999. július 01-én megszavazta az ONG Ösztöndíj Programot, melyben hat-éves szolgálati kötelezettség vállalásával, akár újonc, akár újra-jelentkező, akár már vállalt szolgálatát meghosszabbító gárda tag jogosult a gárda által fizetett 100%-os, négy évre szóló állami egyetemi ösztöndíjra.³¹⁵ Már az 1999-2000 tanévben 785-tel több résztvevője volt e programnak!³¹⁶ A következő évben még további 800 résztvevője volt, majd 2001. március 31-re az ONG túllépte a szövetséges erőirányzatát, ezzel javítva az országos listán elfoglalt helyzetét - a 2000-es 33-ik helyről 2001-re 5-ik helyre került.³¹⁷ A Légi ONG létszáma 2000-ben már túlhaladta a 100%-ot, majd 2001-re a Szárazföldi ONG túllépte a 96%-ot és azóta a létszáma tartja a megközelítőleg 100%-os szintet. Sőt 2010-ben a Légi ONG létszáma elérte a 112%-t és a Szárazföldi ONG létszám pedig 111,37%-t.³¹⁸ Nagy részben ennek köszönhető, hogy 2004-ben az ONG az Egyesült Államok 54 Nemzeti Gárdája közötti készülségi értékelésben elsőnek lett minősítve.³¹⁹

Az Államgyűlés 2002. június 05-én módosította ezt a programot az iraki háború miatti nagymértékű Nemzeti Gárda igénybevétel hatására. Ezzel lehetőséget adott a gárda tagoknak, hogy leszerelésük után is igénybe vehessék a járulékat olyan tanév félévére, vagy negyedévre, amit szövetséges szolgálatra való behívásuk miatt megszakítottak.³²⁰ Az ONG legénységének körülbelül 20%-a veszi igénybe ezt az anyagi ösztöndíjat, és ennek köszönhetően az iraki háború igénybevétele ellenére is sikerül elérni és megtartani az előírt teljes létszámot.

Ezt az ONG Ösztöndíj Programot az Ohio Állami Egyetem Igazgató Tanácsa (Ohio Board of Regents) révén látja el pénzzel az állam. Az elmúlt években kiutalt összegeket a következő tábla mutatja.

<u>Költségvetési év</u>	<u>Összeg (dollárban)</u>
2002	10.546.290
2003	13.144.085
2004	11.344.152
2005	13.616.774
2006	15.315.925
2007	16.233.918
2008	15.195.958

Az ONG Ösztöndíj Programra kiutalt összege
(Készítette a szerző a feljegyzett évek az A.G.R.-okból)

Az AG 2002. évi jelentése nem mutatta ki, hogy mennyit kapott az ONG az Ohio államtól abban a költségvetési évben, viszont a 2003-tól 2008-ig terjedő költségvetési évben az államtól az ONG-nak juttatott összes pénzkizutalás majdnem 48%-a ösztöndíj célokra lett kifizetve.

Az 1968-as 37. gyalogos hadosztály felszámolása óta az ONG-t a leglényegesebb változása 2006-ban érte, amikor részt vett az Egyesült Államok Hadseregének

³¹⁵ A. G. R. 2001, 9. Amennyiben magánegyetemre iratkozik be a gárda tag, a megkapott állami „ösztöndíj” összege, az állami egyetemek tandíjátalaga.

³¹⁶ A. G. R. 2000, 33.

³¹⁷ A. G. R. 2001-2002, 8-9.

³¹⁸ Buckeye Guard, Spring 2009, 2. Buckeye Guard, Spring/Summer 2010, 2.

³¹⁹ A. G. R. 2003 - 2005, 1. Buckeye Guard, Spring 2009, 2.

³²⁰ Senate Bill No. 261, 149 Laws of Ohio, June 5, 2002.

„modularizálásában”. Ebben a „modularizálásban” az Egyesült Államok Hadserege valamennyi hadosztálya - legyen az gyalogos, gépesített gyalogos, könnyű gyalogos, páncélos, ejtőernyős, vagy légi támadó - át lett szervezve. Kizárólag „harcászati” parancsnokságok lettek, míg a hadműveleti támogató és logisztikai hadosztályszintű szervezetei (tüzérség, műszaki, felderítő, híradó, karbantartó, stb.) felosztásra kerültek, majd a különböző dandárok közvetlen szervezeteiként „bekebelezték” őket. Ezentúl a különböző harci dandár harccsoportok (Brigade Combat Team) lettek az „alap építő-kockák”. Ezek mellé szerveződtek a hadműveleti támogató és az anyagi támogató dandárok (tüzér, harci légi támadó, műszaki és anyagellátó) hadsereg/hadszintéri támogatás céljából.

Az ONG Gárda 37. páncélos dandárját átszervezték a 37. gyalogos dandár harccsoportra. Az ONG-ból alárendelt alakulatai a következők: az 148. gyalogság 1. zászlóalja, a 134. tüzérség 1. osztálya, a 327. dandárellátó zászlóalj, valamint a 37. dandár speciális zászlóalja, amelyben a műszaki, híradó és hírszolgáltató századok találhatóak. „Külföldi” alakulatai a Michigan-i Nemzeti Gárda 215. gyalogság 1. zászlóalja és a 126. lovasság 1. zászlóalja.³²¹ Ezzel az átszervezéssel a 38. Indiana-i Nemzeti Gárda hadosztály csak a harcászati parancsnoksága alatt maradt. Közben az ONG 107. lovasság 1. zászlóalja átszervezésre került a 145. harckocsizó ezred 1. zászlóaljra, majd két gyalogos, két harckocsizó és egy műszaki századdal, mint a ONG 107. lovasság 2. zászlóaljával a Pennsylvania-i Nemzeti Gárda 2. nehéz dandár harccsoportba került beosztásra, a Pennsylvanai 28. gyalogos hadosztályhoz.³²²

A 16. műszaki dandár a fenti átszervezések következtében négy zászlóalja közül kettőt elvesztett, majd a megmaradt alakulatai átszerveződtek általános „betűs” alakulatokról, számozott „funkcionálisra”.³²³ Ezen kívül az egykori 73. csapatparancsnokság 371. támogató csoportból megszervezték az önálló 371. támogató dandárt.³²⁴

Össességében az ONG 93%-át érintették valamilyen formában ezek a változások.³²⁵ Jó példa az ilyen változásokra és az ONG rugalmasságára az 1/147, az ONG harmadik legidősebb alakulatának története. 1854. április 19-én kezdődött a megszervezése Cincinnati-ban, mint „Guthrie Szürkék”. Végigszolgált a polgárháborút és szolgált a spanyol-amerikai háborúban, valamint a mexikói határon. Az I. világháborúban kapta meg a 147. gyalogsági ezred elnevezést, amelyet úgy az I., mint a II. világháborúban egyaránt viselt. 1994-ben átszervezték páncélos zászlóaljra, majd 2004 januárjában a 174. légvédelmi tüzérség 1. osztályára. Légvédelmi tüzérré történt átképzését közvetlenül követte a katonai rendészi kiképzés. Ilyen feladatot 2005-2006-ban teljesített Ft. Bliss-ben, Texas-ban és Európában.³²⁶

Az ONG elsőrendű készülségének köszönhetően, ami az ONG Ösztöndíj Program markáns létszamarány fenntartásának köszönhető, 2008-ban megkapta az újonnan szervezendő 174. légvédelmi tüzér dandárt. Ez az alakulat, amelynek a parancsnoki beosztásával (ez már az ötödik Ohio-ban) dandártábornoki rang jár, bekebelezte az ONG két légvédelmi tüzér osztályát is. A dandár feladata bővült hadsereg szintű légvédelmi rendszer szabályozására.³²⁷

³²¹ Buckeye Guard, Spring 2006, 9. Tekintettel arra, hogy a 38. gyalogos hadosztálynak már csak taktikai irányításra és nem szervezetileg van alárendelve, visszakapta a hagyományos 37. gyalogos hadosztály „Vadgesztenye” (Buckeye) válljelvényét. (Az Ohio állam és az Ohio Állami Egyetem sportsapatainak beceneve „Vadgesztenye”.)

³²² Uo.

³²³ Uo. 10.

³²⁴ Uo. 9-10.

³²⁵ Uo. 2, 7.

³²⁶ Buckeye Guard, Winter 2006/2007, 11.

³²⁷ Ibid. 10. Buckeye Guard, Autumn 1997, 23.

Az egyes katonák kiképzése szempontjából is vezető szerepet játszott az ONG. A 2005-ben toborzott újoncok 40%-a nem jutott el még a szövetséges alapkiképzésre sem. Így 2006-ban az ONG megváltoztatta az alapkiképzés rendjét. Ahelyett, hogy az újoncok toborzásuk után leendő alakulataikhoz lettek volna beosztva, ahol szedett-vedett „elő-kiképzésben” részesültek volna, 2006-ban bevezették az Újonc Fenntartási Programot (Recruit Sustainment Program).³²⁸ Ebben a programban a Toborzó Parancsnoksághoz osztották be az újoncokat, ahol a toborzó tiszthelyettesek vezénylése alatt rajokba szerveződtek és csak a szövetséges alapkiképzés után kerültek leendő alakulataikhoz.

Ohio-i kiképzésük három fázisban történt. A „Piros” fázisban az első hétvégi gyakoroltatásukon alaptájékoztatót kaptak a hadsereg erkölcsi értékrendjéről, a katonai szokásokról és tiszteletadásról. A „Fehér” fázis a második hétvégi gyakoroltatással kezdődött, amelyben katonai alapismereti kiképzésben részesülnek, mint aknaismeret, térképolvasás, kézigránátdobás, puska/egyver ismeret, testnevelés, stb. A „Kék” fázis a szövetséges alap-kiképzőközpontba való bevonulás előtti hétvégi gyakoroltatásuk, amikor Columbus-ban az általános és testnevelési szintjüket értékelték.³²⁹

Ezen program sikerének köszönhető – mely az Egyesült Államok valamennyi nemzeti gárdájában be lett vezetve – hogy az ONG-hoz toborzott fiatalok 94%-a bevonul szövetséges alapkiképzésre, amelyet 90%-uk sikeresen el is végez.³³⁰

1. 2. 6. Az Ohio-i Légi Nemzeti Gárda

Annak ellenére, hogy az I. világháborúban a katonai repülés több területen is nagy lendületet kapott – felderítés, légi fölény kiharcolása, bombázás, majd közvetlen földi-tűztámogatás – a háború után az Egyesült Államok Hadseregének (és haditengerészetének) konvenciókhoz ragaszkodó konzervatív vezetősége alábecsülte a légierő lehetőségeit. A repülés egyetlen jelentős előnyét felderítő képességében látták.³³¹ Tekintettel arra, hogy az Egyesült Államok Légi Szolgálatának 1919-ben körülbelül 8.500 repülőgépe maradt - amelyekre nem volt polgári kereslet -, s volt miből olcsón felszerelni a repülő alakulatokat. 1921-1930 között minden Nemzeti Gárda hadosztályba saját megfigyelőszázad, légifényképező és orvosi osztag lett megszervezve.³³² Ugyanakkor a szövetséges kormány kizárólag megfigyelésre korlátozta a Nemzeti Gárda légi alakulatainak tevékenységi körét.³³³

Az Ohio-i 37. gyalogos hadosztály 112. megfigyelő százada 1927. június 20-án kapta meg a szövetséges elismerést,³³⁴ és 1940-ig ebben az alárendeltségi viszonyban szolgált, amikor november 25-én behívták szövetséges szolgálatra.³³⁵

1939 áprilisában az Egyesült Államok légi ereje csak harminchét harci és tizennyolc felderítő századból állt. Így a tizenhét Nemzeti Gárda hadosztály megfigyelőszázadai és a 1934-1940. közötti időszakban alapított további tizenkét Nemzeti Gárda megfigyelőszázad jelentős erősítést jelentett.³³⁶

A légierő II. világháborús mozgósítása és ezen erő robbanásszerű fejlődése ezen értekezés tárgykörén kívül esik. Tekintettel arra, hogy az Egyesült Államok Hadseregének 1939. év végi

³²⁸ Buckeye Guard, Spring 2006, 22-23.

³²⁹ Uo.

³³⁰ Buckeye Guard, Summer 2009, 21. Buckeye Guard Spring/Summer 2010, 15.

³³¹ Hill, 525-526.

³³² Uo. 524, 527.

³³³ Militia Bureau Circular No. 1, June 1, 1920.

³³⁴ Catron, 27.

³³⁵ Uo. 28.

³³⁶ Hill, 527-528.

légi szervezeteinek ereje 22.387 fő volt, amely 1944-ben elérte a 2.372.292 fős csúcspontját, szinte természetes volt, hogy a Nemzeti Gárdához tartozó körülbelül 6.000 repülő tisztet - akik 1940-ben vonultak be szolgálatra - szétosztottak a repülő erők felépítéséhez szükséges keretszervezetekbe, míg az eredeti Nemzeti Gárda repülő egységek számtalan átszervezés után eltűntek a történelem süllyesztőjében.³³⁷ Megjegyzendő, hogy a Légierő 1940-ben a Nemzeti Gárdától jelentős számú kiképzett és szakértő utánpótlást kapott, ami kovászszerűen elősegítette a szervezet háborúra való felfejlesztését.

A tapasztalatok alapján az 1947-ben függetlenné vált Egyesült Államok Légierőjének vezetősége ragaszkodott egy nagyszámú Légi Nemzeti Gárda megteremtéséhez, amelynek közvetlen bevonása a nemzetvédelmi programba a mai napig is él. Az Egyesült Államok légi szállítási és légi üzemanyag-utántöltő kapacitásának többsége a Nemzeti Gárda és a Légierő Tartalék alakulataiban található.³³⁸

Az Légi ONG újjászületése a II. világháború után *ab ovo* volt, majd számos változás következtében, úgy a szervezetében, mint a haditechnikai felszerelésében – jelenleg (2009) két F-16-os vadászrezd, egy C-130-as szállítóezred, egy üzemanyag-utántöltő ezred KC-135 gépekkel – a mai napig az Egyesült Államok legnagyobb Légi Nemzeti Gárdája.

1. 3. Összegzés

Az 1787-től 1903-ig tartó időszakban Ohio védelmi rendszere a kor követelményeihez igazodva lépésről lépésre változott. Eredetileg arra az elvre épült, mint a legtöbb kezdetleges emberi csoportosulás, hogy szükség esetén **a teljes lakosság kötelessége az önvédelem**, saját fegyverzetével. Ahogy a közvetlen indián támadások fenyegetettségének veszélye csökkent, a minden férfire háruló katonai szolgálatra való készülségi felelősség is eltűnt, és helyébe létrejött az Egyesült Államok 19. századi **önkéntesen vállalt, békeidőre és háborúra is érvényes, szabályozott katonai szolgálat elve**. Habár kezdetben a félkatonai jellegű szervezetekben társadalmi, társasági élet színterét biztosító rendezvények is voltak a béke időszakokban, végső soron mégis védelmi katonai szervezetek maradtak.

A polgárháború után az ONG „ipari háborúban” való **rendfenntartási** szerepléseknek köszönhetően az állami támogatásuk egyre nőtt, valamint a magán szervezetekként az állami fennhatóság alá kerültek - s ezen időszak végére ez szinte teljesen meg is történt, valamint a „kint rekedt” egyesületek elvesztették katonai szerepüket az állam védelmi rendszerében. Annak ellenére, hogy az évek folyamán alapvetően a belföldi rendfenntartásra vették igénybe az ONG-t, a gárda mindinkább ajánlotta magát rendszeres nemzetvédelmi szerepre is. Ezt a törekvését segítette elő a 20. század fordulóján az Egyesült Államok világszínpadra lépése. Az amerikai lakosság történelmi elfogultságát tekintve egy nagy, tényleges hadsereg felállítása ellen volt úgy politikai filozófiából, mint a Kongresszusi költségvetési csökkentésekből kiindulva. A hivatásosok ajánlásai mindig követték az európai államok katonai rendszereit, az általános katonai kiképzést, a hivatásos vezetés alatti tartalékos egységek rendszeres felkészítését, amelyek országuk háborús tartalékát képeznék egy nagy tényleges hadsereg mögött. Ezt az elvet, akármennyire hatásos is lett volna, sem az amerikai nép, sem a Kongresszus nem volt hajlandó elfogadni.

A nemzet az alkalmanként megnövekvő katonai szükségleteit a fenti körülmények figyelembevételével úgy oldotta meg, hogy a békeidőben megszervezett önkéntes nemzeti gárdákat, **mint az ország háborús tartalékát vonultatták be**, és ezzel az aránylag kis létszámú tényleges hadsereget háborúképesre lehetett bővíteni.

³³⁷ Uo. 533.

³³⁸ John H. Smith, (nya) vezérőrnagy, Ohio AG 2000-2004, május 5. 2010.

A szövetséges 1903-as „Dick Törvény” hivatalos viszonyt hozott létre az ONG és a szövetséges védelmi rendszer között. Ezt követte az 1909-től bevezetett állami fegyvertár építési program – amellyel egyben hangsúlyozta helybeli kapcsolatát a közvélemény előtt. Ugyanakkor **állami védelmi szerepet töltött be a katasztrófális 1913-as árvíznél nyújtott segély-munkájával**, mint ahogy a közrendfenntartás szerepét az 1910-es columbus-i villamos munkássztrájkjánál.

A szövetséges 1916-os Nemzetvédelmi törvény véglegesen megváltoztatta a Nemzeti Gárda helyzetét. Teljes szövetséges fennhatóság alá került a teljes anyagi ellátásért cserébe. E törvény alapján először 1916-ban a mexikói határ védelmére, majd 1917-ben az I. világháborúra hívta be az ONG-t szövetséges szolgálatra. Ezzel párhuzamosan, 1917-ben a Kongresszus meghozta a katonasorozási törvényt, mellyel visszatért (az 1812-es háborúban utoljára igénybevett) az általános katonai szolgálati kötelezettség elvéhez. Ugyanakkor e két törvény rögzítette a Nemzeti Gárda szerepét, mint az ország első vonalbeli katonai tartaléka.

Ohio kénytelen volt 1919-ben újonnan megszervezni az ONG-t. Így 1920-ban korszerű, széleskörű, szakszerűen vezetett, hatalmas reklám kampányt indított a toborzásra, melynek sikerét a szövetséges Milícia Hivatal követendő példaként állította fel. Az I. világháború utáni hivatásos állomány megtizedelése miatt kénytelen volt a hivatásos állomány a Nemzeti Gárdát keblére vonni, mint erejének egyetlen kiegészítő szervezetét. Ugyanakkor e „vásár” takarékoságát jelképezi, hogy a Nemzeti Gárdára szánt szövetséges katonai költségvetés 10%-át a nemzet katonai erők 57%-ának jutatta.

A II. világháború után Ohio ismét kénytelen volt újra megszervezni az ONG-t. Erélyes toborozási kampánnyal 1948 végére létszáma elérte a 94%-t. Ez utóbbihoz nagy lendületet adott a szövetséges 1948-as katonasorozási törvény, ami felmentette a Nemzeti Gárda tagjait a besorozás alól. A Nemzeti Gárda folytatta stratégiai tartalék szerepét a hidegháborúban, még a koreai és vietnami háborúk ellenére is. Ugyanakkor 1954-től 1971-ig a Nemzeti Gárda légvédelmi alakulatait betervezték a közvetlen szövetséges légvédelmi rendszerbe, melynek állásai közel fele annyi költségbe kerültek, mint ha hivatásosok szolgálták volna ki.

Az ONG 1964-ben vezette be a korszerűsítést, mely alapján minden hónap valamelyik hétvégén négy egybekötött összetartást rendelt el, a hetenként egy esti helyett, így ezzel az évi 96 kiképzési óraszámot 196-ra növelte.

1972-ben a katonasorozás megszűnt, amikor az Egyesült Államok áttért az „Önkéntes Hadsereg”re”. Ennek következtében 1978-ban az ONG elérte létszámának 82%-os mélypontját, mire az Államgyűlés megszavazta a Tandíj Segélyezési Programot. Ennek lényege: Ohio állam minden egyes ONG tag, minden egyes szolgálati éve vállalása után az állam valamennyi állami egyetemén egy-egy éves tandíját kifizeti. Ennek következtében 1983-ra a Szárazföldi ONG létszáma elérte a 101%-ot. Nagy részben ennek a program utódának köszönhető, hogy 2004-ben az ONG-t az Egyesült Államok 54 Nemzeti Gárdája közötti készülségi értékelésben elsőnek minősítették és a jelenlegi létszáma több mint 110%-on áll, és várólistára kell felvenni a jelentkezőket.

A hidegháború utáni folyamatos szövetséges erőcsökkentés következtében kénytelen volt a szövetség átváltoztatni a Nemzeti Gárda szerepét hadműveleti tartalékra – miközben minden harmadik, vagy negyedik évben behívták a gárda egységeit szövetséges szolgálatra. Ennek ellenére, köszönve a tandíj programnak, valamint minden gárda tag számára olcsón vásárolható egészségügyi biztosításnak (az USA polgárainak mindkettőt saját költségükön kell maguknak biztosítani), továbbá az ügyes toborzásnak, az ONG tartja az első helyét. Az ONG-t az elmúlt negyven év leglényegesebb változása 2006-ban érte, amikor részt vett az Egyesült Államok Hadseregének „modularizálásában”.

1. 4. Következtetések

Elemelve az ONG fejlődésének történetét, a következő tanulságokban található a magyar tartalékos rendszerhez kapcsolódó iránymutatók.

- Egy jól kiképzett, jól felszerelt hivatásos állomány a leghatásosabb haderő, ugyanakkor a legdrágább megoldás a nemzetvédelmi kihívásokkal szemben.
- Egy demokratikus rendszerben a modern társadalom elfogadja az általános katonai kötelezettséget - mint a haza létét közvetlenül fenyegető külső veszélyt elhárító szolgálatot - és a velejáró költségeket. Ilyen esetben önkénteseket is könnyen lehet toborozni. Ugyanakkor ezen emberi erőforrások kiképzése, megszervezése és felszerelése, hogy hatályos haderőre váljanak, hosszú időt igényel.
- A közvetlen külső fenyegetés hiányában a pénzügyi takarékoság elve szembeszáll a „*Qui desiderat pacem, bellum praeparat*” több ezeréves tanáccsal, aminek következtében a hivatásos állomány elégtelenné válik jelentősebb védelmi feladatok végrehajtására.
- Ez a hiány áthidalható önkéntes tartalék-egységek megszervezésével.
- Ezek az egységek gyakran „külföldi” fenyegető veszély hatására önmaguktól szerveződnek, ugyanakkor ennek a veszélynek a megléte nem *sine qua non* létrejöttünknek.
- Ilyen egységek „férfi klub” szerepet is játszanak, ami egyben növeli belső összetartásukat.
- Létezésük elkerülhetetlen eleme a „**valódi katonai nemzetvédelmi**” feladat, még ha ez csak elvi szerep is.
- Ezért elkerülhetetlenül szükséges a **katonai felszereléssel és fegyverzettel való ellátásuk**, és egyben ezek használatára való kiképzésük. (A fegyverzetnek nem kell a legkorszerűbbnek lennie, de legyen megfelelő korszerű feladatok végrehajtására.)
- A szükséges fegyverzettel és felszereléssel való ellátásuk biztosítja a kormánynak a teljes felügyeletet felettük, akár mint a XIX században közvetlenül kiutalt rendszerben, és még inkább mint a modern korszakban; ezek a eszközök a kormány tulajdonában vannak és csak „kölcsonözőben” vannak az egységeknél.
- A fegyverzet és a felszerelés tekintélyt nyújt, ami hozzájárul a sikeres toborozáshoz és a létszám-fenntartáshoz.
- Ilyen egységek lehetőséget adnak hivatalos „kormányzati” szolgálatra, ami „pártokon-felüli” és a közösségi tekintélyre is hatnak.
- Ezen egységekbe való toborzás fő vonzó elemei a fiataloknak - „legényvirtusuknak” - nyújtható kalandok - mint az önbizalom megerősítésének lehetőségei és a „színtiszta” hazafiasság kinyilvánítása. Hasznos a társadalmuknak nyújtott szervezett segítség katasztrófa esetén, ugyanakkor ellentétes hatású lehet rendfenntartási szerepük - habár a modern korszak rendőrségének fejlődése ezt koramúlttá tette.

- A helybeli elhelyezésük, mint „láthatóságuk” (pl. ünnepélyes alkalommal nyújtott díszőrség, mint felvonulásokban való részvételük) növelik társadalmi támogatottságukat.
- A legénységnek a hivatásos állományban történő alap- és szakkiképzése biztosítja a hivatásos állománnyal való egyenlőségüket és biztosítja az egység szintű kiképzésre történő összpontosítást a tartalékos alakulatokban. Ez vonatkozik a tisztek szak-kiképzésére is. A hivatásos ellenőrzések, mint például a szemlék, biztosítják az egységeknek az önállóan végzett gyakorlatoztatás minőségét.
- Ilyen egységek hatékonyságának érdekében csúcspontosságú **a teljes „hadilétszám” fenntartása**, hogy a hivatásos állományba közvetlenül igénybe vehetők legyenek. Ez a felszerelésükre is vonatkozik.
- A „hétvégi harcos” elv (azaz a havonkénti egy hétvégi) és a 15-napos „nyári tábori kivonulás” elfogadható kompromisszum, mely évenként több mint két hónap gyakorlatoztatást biztosít, anélkül hogy túlterhelje tagjainak mindennapi polgári életét.
- Ezek az egységek szolgálati idejükért fizetést kapnak, a teljes „személyi” felszerelésük ellátása, mint annak anyagi járuléka (legfőképpen az egyetemi tandíj fizetése) hozzájárul a széleskörű társadalmi rétegek részvételéhez és az eredményes toborzáshoz. Ez még a „műveleti tartalékokra” való átváltásuk után (amikor minden három-négy évben várhatják behívásukat szövetséges szolgálatra) is érvényes.

2. Az Ohio-i Nemzeti Gárda nemzetvédelmi szerepe

2. 1. Mexikói határ

1910-ben forradalom tört ki Mexikóban és 1916-ra már többéves polgárháborús viszonyok alakultak ki, melyben a különböző vidékek hadurai küzdöttek a hatalomért. Miután az Egyesült Államok elismerte a Carranza kormányt, Francisco „Pancho” Villa, az egyik észak-mexikói hadúr kb. 485 forradalmárral 1916. március 09-én hajnalban rajtaütést végzett Columbus-on - New Mexico - ellen. Majd a település egy részét felgyújtotta, amelyben tizennyolc Egyesült Államokbeli katona és polgár vesztette életét.³³⁹ Az esemény után egy héttel Wilson elnök Pershing dandártábornokot „Büntető Expedícióra” indította Villa üldözésére. A déli, valamint délnyugati Egyesült Államokból hirtelen összeszedett mintegy 12.000 főből álló oszloppal átkelt a Rio Grande határfolyón Villa üldözésére.³⁴⁰ Ez az „Ideiglenes” hadosztályának két lovas és egy gyalogos hivatásos dandárra, a végén több mint 600 kilométerre behatolt Mexikóba, elvileg a 3.000 kilométeres határt Mexikóval védtelenül hagyva.³⁴¹

Május 05-én egy másik rajtaütés történt Glen Springs, Texas-ban, melynek következtében Wilson elnök behívta a Texas-i, New Mexico-i és Arizona-i Nemzeti Gárdákat határvédelmi szolgálatra.³⁴² Június közepére, mikor 16-án a mexikói kormány Pershing visszarendelését követelte – és miközben a mexikói hadurak valamennyien felléptek az amerikai beavatkozás ellen és az amerikai határ felé húzódtak csapataikkal – Wilson elnök látván, hogy az addig behívott 5.260 Nemzeti Gárdista túl kevés a határ védelmére, ezért 18-án az 1916-os Nemzetvédelmi Törvény június 03-i hatályba lépése után alig két héttel a valamennyi állam Nemzeti Gárdáját szövetséges szolgálatra behívta.³⁴³ Július 31-re 110.957 fős nemzeti gárdista volt a határon.³⁴⁴

Ekkor az Ohio-i Nemzeti Gárda (továbbiakban ONG) az „Ohio Hadosztályba” volt szervezésre – melynek két gyalogos dandárjába hat gyalogos ezredet osztottak be, míg a többi alakulat (a másik két gyalogos ezred, a (fekete) 9. gyalogos zászlóalj, a lovassági zászlóalj, a tüzérsztyály és műszaki- és híradó zászlóaljai, valamint az egészségügyi alakulatai) a hadosztály közvetlen parancsnoksága alatt maradtak.³⁴⁵ Ezekből az erőkből az Egyesült Államok elnöke utasítására a szövetséges hadügyminiszter a két hadosztály közvetlen beosztott gyalogos ezredén és a 9. gyalogos zászlóaljon kívül mind két gyalogos dandárt és a többi alakulatot június 18-i délutáni távirattal behívta szövetséges szolgálatra.³⁴⁶

Ezt a behívót Hough adjutant general (tovább AG) még az aznapi dátummal, 12. Általános Parancsban adta ki, melyet a kormányzó hivatala 19-én 04,00-kor tett közzé a sajtóban és az egységek állomáshelyükre történő bevonulását még aznapra előírta.³⁴⁷

³³⁹ Niederinghaus, 40. Leeke, 41.

³⁴⁰ Cooper, 156. Doubler. 159.

³⁴¹ Leeke, Jim. Our Late Unpleasantness with Mexico: The Ohio National Guard on Border Service, 1916; Timeline May-June 2002, Ohio Historical Society, The Nielsen Company, Cincinnati, OH, 42. Hill, 230.

³⁴² Niederinghaus, 36-37.

³⁴³ Uo. 37. Hill, 231.

³⁴⁴ Mahon, 151.

³⁴⁵ Niederinghaus, 40.

³⁴⁶ Kingseed, Cole C.; A Test of Readiness: The Ohio National Guard and the Mexican Border Mobilization, 1916-1917, unpublished MA thesis, The Ohio State University, 1980, 7.

³⁴⁷ Niederinghaus, 45. Kingseed, 9.

Ugyanakkor elrendelte ezen egységeknek a minél gyorsabb hadilétszámra való toborozását.³⁴⁸ Ez azt jelentette, hogy a 7.295 békebeli létszámot 13.541 főre kellett volna emelni.³⁴⁹

Az ONG bevonultatása nehézségbe ütközött, mert Ohio államnak nem volt kijelölt mozgósítási pontja. Az 1898-as spanyol-amerikai háborúban a Columbustól keletre fekvő Bexley külvárosi helyszínt használták. Ez a helyszín a Bexley-i lakosság akkori panaszai miatt nem jöhetett újra számításba, míg az 1911-ben kijelölt Erie-tó parti Camp Perry-t 1914-ben, a Woods AG által kinevezett tiszti bizottság ilyen célra több okból alkalmatlannak ítélte.³⁵⁰ Ez a bizottság a Columbustól észak-nyugatra fekvő, főleg mezőgazdasági céllal hasznosított területet tartotta erre alkalmasnak és ezt az ajánlatot 1914 májusában az Egyesült Államok hadseregének Ohio-i megbízottja helyeslésével, továbbította a parancsnokságra. Erre a javaslatra 1916-ig nem intézkedett sem az Egyesült Államok, sem Ohio kormánya.³⁵¹

Hough AG és Willis Ohio állam kormányzója úgy döntött, hogy a Columbustól közvetlenül észak-nyugatra fekvő fennsík mintegy 246 hektárján a szükséges közműhálózat kiépítési költségei miatt részben állandó tábort épít. Már június 19-én megkezdődött a táborhely (amely Willis kormányzó után lett elnevezve) előkészítése.³⁵² A 9. gyalogos zászlóalj - az állami fegyházból 200 fegyenc és helybeli alkalmi munkás - valamint a közmű társaságok június 27-re kavicsos utakat, víz és vízelvezető csatornarendszert, gáz- és villanyszolgáltatást, latrinákat, ember- és állatorvosi kórházakat, valamint barakkokat stb. építettek.³⁵³ Június 27 - július 02. között az ONG bevonult Camp Willis-be.

Miközben a többi állam nemzeti gárdái Texas-ba indultak, az említett kilenc napos „késés” miatt az ONG volt a legutolsó, amelyik útnak indult, java részben a meglévő vasúti szállítói kapacitások lefoglaltsága miatt.

Közben a június 18-i első behívótól kezdve az ONG valamennyi egysége lelkesen folytatta a toborzást.³⁵⁴ Egy érdekes közbevetés mely szerint, a gárda nemzeti jellegének megőrzésére – eltérve a polgárháborús időszak hagyományaitól – egy egykori k.u.k. katonatiszt felajánlotta a kormányzónak, hogy az osztrák-magyar származású lakosság köréből századot toboroz, udvarias visszautasításban részesült.³⁵⁵ A végén sikerült a körülbelül 6.500 fős összlétszámú alakulatokat 11.201 főre emelni, azaz hadilétszámuk körülbelül 83%-ára feltölteni.³⁵⁶

Annak ellenére, hogy Hough AG 12. Általános Parancsa elrendelte a fizikai alkalmasság és orvosi feltételek szigorú betartását, kellemetlen meglepetés érte az ONG-t. Ahogy egységei bevonultak Camp Willisbe, az első napirend pontjaként a szövetséges orvosi vizsgálaton a bevonulók több mint 25,2%-a alkalmatlannak bizonyult.³⁵⁷ Ennek oka nem csak a parancs hanyag végrehajtása volt, hanem az a tény is, hogy a toborzók sokakat orvosi vizsgálat nélkül, vagy éppen helybeli polgári orvosok nem kielégítő vizsgálata alapján soroztak be, valamint a korábban szolgálatot teljesítők gyakran orvosi vizsgálat nélkül lettek eredetileg besorozva. Ez ahhoz vezetett, hogy mire az ONG leért a határra, létszáma körülbelül 8.100-ra csökkent.³⁵⁸

³⁴⁸ Uo. 46. Ibid, 9.

³⁴⁹ Annual Reports of the War Department, 1916, 1133.

³⁵⁰ Niederinghaus, 49-50.

³⁵¹ Uo. 50.

³⁵² Uo.

³⁵³ Uo. 51-52. Kingseed, 12. Leeke, 42.

³⁵⁴ Niederinghaus, 46-48.

³⁵⁵ Uo. 47.

³⁵⁶ Kingseed, 22. Leeke, 44

³⁵⁷ Kingseed, 33.

³⁵⁸ Leeke, 46.

A másik kezdeti akadály az 1916-os Nemzetvédelmi Törvény által megkövetelt új „kettős-eskü” volt. Ennek újdonsága miatt, ami a szövetséges szolgálatra való felesküdést is megkövetelte, több Nemzeti Gárda tag vonakodott az eskütételtől, tartva attól, hogy ekkor új tényleges állományba jelentkeznék, amely három éves aktív majd négy év tartalékos időszakból állt.³⁵⁹ A parancsnokok körülményes magyarázatokat adtak, amiben igyekeztek megerősíteni, hogy a szövetséges szolgálat, amire felesküsznek, a nemzeti gárdában eltöltött tényleges időszakukat is magában foglalja. Végül is július 15-re sikeresen regisztrálták a szövetséges szolgálatra valamennyi behívott egységet.³⁶⁰

Az ország minden területéről útra keltek a gárdisták a határra, július 01-én 36.042 fő, 5-én 56.681 fő és 31-én 110.957 fő volt a határ mentén.³⁶¹ Ez az erő elegendő volt a szedett-vedett mexikói csapatok és hadúri bandák ellen a határ biztosítására, és egyben kellő nyomatékot adott Wilson elnök erélyes diplomáciai kijelentésének, miszerint ennek az erőnek további növelését nem sürgeti sem a katonai, sem pedig a diplomáciai helyzet.³⁶² Ugyanakkor a behívott és közvetlenül bevetett Nemzeti Gárda egységek eszközeinek és kiképzési szintjének hiányosságai rámutattak a teljes Nemzeti Gárda általános problémáira és ezek mielőbbi pótlásának szükségességére.

Az egyes egységeket csak a békebeli létszámra elegendő felszereléssel és fegyverzettel látták el és néhol még ehhez képest is hiányosan. A hadi létszámra toborzott gárdistáknak várniuk kellett a szükséges katonai felszerelésükre addig, amíg azok a szövetséges raktárakból megérkeztek.³⁶³ Az ONG, a határra való kiszállítása előtt majdnem két hónapot töltött az államon belüli mozgósítási táborában, mire sikerült az összes szükséges anyag beszerzése. Ugyanakkor hasznos is volt a késlekedés, mert a hosszú felkészülési időszak alkalmat adott további tábori felkészítésre, illetve az újoncok részére alapkiképzésre, amelyet a már a határra kiérkezett egységek kénytelenek voltak a határ menti táborukban végrehajtani.³⁶⁴

Az ONG (összesen 7.290 fő) első egységei augusztus 29-én, a legutolsó szeptember 08-án indult útnak a határra.³⁶⁵ A gárdisták szeptember 03-i beérkezésükkel a kellemes Camp Willis helyett a poros, szeles sivatagi Camp Bliss táborában találták magukat, ahol ponyva alatt kellett megszállniuk és fából épített bádogtetős étkezdék váltották fel a sátrakat.³⁶⁶

Itt már a hivatásos tisztek vezették az ONG napi több mint 4-6 órás tábori szolgálatra való kiképzését. A felkészítés része volt a távolságbecslés, a járőrözés, a térképolvasás, a céllovészet (amire Camp Willis-ben nem volt lehetőség), továbbá fegyverkarbantartás, stb.

Amíg alkalmanként a legénység megvádolta a saját ONG tisztjeit azzal, hogy megjártsszák magukat, túllihegik szerepüket, addig a legtöbbjük megbecsülte a hivatásosokat szakértelmükért és rutinjukért, amiben saját (ONG) tisztjeik még csak „tanoncok” voltak.³⁶⁷ Szeptember végére az ezredek „gyakorlati harcokban” versengtek egymással, majd október első két hetében bekövetkezett a kiképzés legkeményebb próbatétele, a Las Cruces-i „kirándulás”. Az ONG mindkét dandárra részt vett (összesen 18.000 fős Nemzeti Gárdista

³⁵⁹ Kingseed, 35.

³⁶⁰ Kingseed, 34-36.

³⁶¹ Hill, 237. Más forrás - Kingseed, 47 – 110.957 főt jelent, (és még 40.139-et állami mozgósítási táborokban) július 31-re. Hill nem hivatkozik adatai forrásaira, így Kingseed 110.957 fős száma, ami a hadügyminiszter jelentésére hivatkozik megbízhatóbb. Ugyanakkor Hill július 01. és 5. számai pontosságuk alapján elfogadhatók.

³⁶² Hill, 232. Kingseed, 38.

³⁶³ Niederinghaus, 48-49

³⁶⁴ Leeke, 46. Kingseed, 41.

³⁶⁵ Uo. 45-46.

³⁶⁶ Uo. 46

³⁶⁷ Uo. 48-49.

részvételével) a 250 kilométeres sivatagi erőltetett menetben. Naponta 16-25 kilométert meneteltek, miközben harci gyakorlatokat végeztek.³⁶⁸

A Las Cruces-i „kirándulás” után az ONG élete a megszokott szolgálati rendben folytatódott úgy mint gyakoroltatás, szemlék és egyéb tábori tevékenységek, amit csak a két hetes határ menti járőrözés „színesített”.³⁶⁹ A határ menti járőrözés alatt egy nagy cementgyárat, stratégiai vasúti alagutat és a Rio Grande folyó gázlóit őrizték.³⁷⁰ A hosszú kemény kiképzésnek köszönhető, hogy a katonák „megkeményedtek”, időközbe a meglepően kisszámú gyengélkedés a szigorúan betartott egészségügyi szabályoknak volt köszönhető.³⁷¹

Mikor már előre látható volt, hogy az ONG egységei a határon töltik a karácsonyt, az ONG hagyományosan szoros kapcsolatai otthoni közösségeivel felerősödtek. Egység szintű és egyéni (például Columbus 794 egyéni gárdatagjának „szeretet-”, vagy ajándékcsomagokat küldtek a helybeli nőegyletek és kereskedelmi kamarák.³⁷² A szoros kapcsolattartást, azt is mutatta, hogy sok újságban napi beszámoló jelent meg az ONG tevékenységeiről és gyakran jelentek meg a lapokban a helybeli Nemzeti Gárda tagok katonaeletükről beszámoló levelei is.³⁷³ Ugyanakkor a határ menti mindennapi tábori élet egyhangúsága, ráadásként a korábban érkezett más állambeli egységek velük történő leváltása elégedetlenséget szított az ONG-ban.

A Mexikóval való feszültség enyhülése következtében a hazatérés szervezése vette kezdetét. 1917. január 22-én a hivatásos tisztek teljes tábori szemlét tartottak az ONG soraiban, majd februárban és kora márciusban lövészeti kiképzést és feljegyzett lögyakorlatot tartottak.³⁷⁴

Az 1. ezredet már február 28-án leszerelték, majd a többi egység március 03-24. között szerelt le.³⁷⁵ Ezt a leszerelési folyamatot félbeszakította az Egyesült Államok 1917. április 06-i belépése az I. Világháborúba. A 3. és 6. gyalogos ezred, az 1. tüzérosztály, az 1. híradó és 1. műszaki zászlóaljok szövetséges szolgálatban maradtak, míg a többiek hamarosan visszahívták a nemzet szolgálatára.³⁷⁶

Az ONG mexikói határra történt behívása több problémára is ráirányította a figyelmet. A nagyszámú fizikai és orvosi alkalmatlansági arány az előírt feltételek hanyag betartásának számlájára írható. Részben ezért, de részben a hagyományosan magas önkéntes jelentkezést motiváló juttatások lecsökkentése (elégtelen pénzbeli jutalom és a fenyegető katonasorolási kényszere hiánya) miatt nem sikerült a békebeli létszámot a teljes hadi létszámra feltölteni. Ugyanakkor az egyéni és egység szintű tábori felszerelésben tapasztalható hiányokért a szövetséges kormány anyagellátási osztályainak aktatologató bürokratái voltak a felelősek. A kiképzési hiányosságok két okra vezethetők vissza. A hetenkénti egy esti sorakozás, majd a nyári kéthetes tábor csak a legalapvetőbb gyakoroltatásra volt elegendő, amelyben a szövetséges szolgálatra rendelt hadi létszámot utólag feltöltő újoncok már egyáltalán nem is részesültek.

Ugyanakkor mindezen negatívumok ellenére a Nemzeti Gárda országos katonai tartalék szerepe lényegében hitelessé vált. Már a megszervezett, részben felszerelt alakulatok vonultak be, amiket a hivatásos tisztek kézbe vehettek, és saját szintjükre tovább képezhettek ahelyett,

³⁶⁸ Uo. 49-50.

³⁶⁹ Uo. 52.

³⁷⁰ Leeke, 50.

³⁷¹ Kingseed, 52-53.

³⁷² Uo. 56-57.

³⁷³ Uo. 57.

³⁷⁴ Uo.

³⁷⁵ Uo. 69.

³⁷⁶ Uo.

hogy nyers, gyakorlatlan emberanyaggal kellett volna kezdeniük a haderő megszervezését. Az itt szerzett tapasztalatok nagyban segítettek a jövőbeni esetek optimálisabb kezelésének kimunkálásában, úgy a nemzeti gárda, mint a szövetséges kormány szempontjából.

2. 2. Az Ohio-i Nemzeti Gárda és az I. világháború

Amikor az ONG mexikói határra behívott egységeit 1917 februárjában elkezdték a szövetséges szolgálatukból kivonni, az I. világháború már a harmadik évében tartott. Az Egyesült Államok látóhatárán háborús felhők gyülekeztek és mindinkább megnőtt a valószínűsége annak, hogy bele is sodródik a háborúba.

A Lusitania 1915-ös megtorpedózása és az 1917. január 09-i német kijelentés a korlátlan tengeralattjáró hadviselés újrakezdéséről ismét felerősítette az akkori Amerika felháborodását. Tovább növelte a negatív közhangulatot a 1917. január 19-i „Zimmerman távirat”, aminek tartalma március 01-re vált közismertté. Ebben a német birodalom Mexikóval keresett szövetséget az Egyesült Államokkal szemben, s ennek eredményeként Mexikó visszanyerhette az 1845-1848-as mexikói háborúban az Egyesült Államok által annektált területét. Ez az Egyesült Államok területi integritását fenyegette, és még nagyobb németellenességet váltott ki,³⁷⁷ ami odavezetett, hogy 1917. április 06-án az Egyesült Államok hadat üzent a Német Birodalomnak.

Előre látván a háborúhoz vezető folyamatokat, március 27-én állami „zendülési szolgálatra” behívták az ONG alig pár héttel előtte kivont egységei közül tíz gyalogos és egy géppuskás századot, továbbá másik négy gyalogos századból egy-egy szakaszt.³⁷⁸ A „zendülés elleni” elnevezés álcázta a valódi célt. A valódi feladat a lehetséges német kollaboráns szabotázs akciók megelőzésére irányult, továbbá az Erie tóparti kikötőiben, az Ohio folyón lévő hidakon, valamint a Columbus-i Állami Fegyverraktárnál őrséget állítani.³⁷⁹ Ezeket az egységeket másnap hazarendelték, mert a 3. és 6. gyalogos ezredek a Mexikói határ szolgálatukból hazaértek és a szövetséges szolgálatból még nem kerültek leszerelésre.³⁸⁰ (Állami szolgálatra behívott egységek állami költségen voltak, míg szövetséges szolgálatban lévők szövetséges költségen).

Április 17-én Woods AG a 12. Általános Parancsban elrendelte valamennyi ONG egység teljes létszámra való feltöltését. Számított arra, hogy pár hónapon belül az ONG-t behívják szövetséges szolgálatra. Cox kormányzóval együtt célul tűzték ki, hogy egy önállóan feltöltött saját hadosztályként vonuljanak be. New York-nak és Pennsylvániának megvoltak a saját hadosztályai, míg Ohio-nak is majdnem volt egy hadosztálya, de még az nem volt teljes. Hosszabb vita alakult ki a hadügyminiszterrel, aki a hadüzenet után két nappal kibocsátott rendeletében megtiltotta új Nemzeti Gárda egységek szervezését. Ezek után Wood AG kérdéssel folyamodott a hadügyminiszterhez, aki az Egyesült Államok hadseregének főjogászához irányította. Az a döntés született, hogy az 1916-os Nemzetvédelmi Törvény alapján Ohionak 19.200 fős létszámú Nemzeti Gárda feltöltésére van felhatalmazása, és így tovább toborozhat.³⁸¹

³⁷⁷ A két ország közötti anyagi és lakossági népességi erőviszonyoktól eltekintve, az Egyesült Államokban elképzelhetetlennek tartották, hogy e területeket, melyek 1917-re már hét államát képezték, Mexikóhoz visszacsatolják. Mi magyarok Trianon után szintén megtapasztalhattuk a *vae victis* történelmi szerepét, aminek keserű levéből az Egyesült Államoknak eddig még nem kellett hörpíteni.

³⁷⁸ Cole, 72. Thompson, 42.

³⁷⁹ Cole, 73. Thompson, 42.

³⁸⁰ Cole, 73.

³⁸¹ Uo. 74.

Ez alapján a 10. gyalogos ezred megszervezése, valamint a lovas zászlóalj és a tüzérség ezredekre való felfejlesztése megindult, ami május 04-re be is fejeződött, amellyel létrehoztak egy teljes gyalogos hadosztályt.³⁸² A feltöltési feladatot az is nehezítette, hogy a hadügyminisztérium új állománytáblát bocsátott ki, amiben a gyalogos századok létszámát 100-ról 153-főre emelte, egyben hasonló arányú létszámemeléseket írt elő más alakulatok esetén is.³⁸³ Az új állománytábla tovább fenyegette a saját Ohio-i hadosztály létrejöttét azzal is, hogy hadosztályonként három tüzér ezredet követelt. Májusban Woods AG a hadügyminiszterrel folytatott tárgyaláson megtudta, hogy a lovasság nem kerül Európában bevetésre, ezért indítványozta, hogy az ONG lovasságát szervezzék át tüzérséggé. A hadügyminiszter a kérést a vezérkari főnökhöz irányította, aki hamarosan jóváhagyta az elképzelést.³⁸⁴

Woods AG már május 22-én, a 17. Általános Parancsban kihirdette, hogy az 1916-os Nemzetvédelmi Törvény III. fejezete alapján, az ONG legénysége július 15-én behívásra kerül szövetséges szolgálatra.³⁸⁵

Közben június második felében a Hadügyminisztérium Milícia Hivatala parancsot adott Woods AG-nak, hogy három ohioi gyalogezredet jelöljön ki a Louisiana – Mississippi – Arkansas Nemzeti Gárda hadosztályhoz való beosztásra. E rendelet elkeseredett huzakodáshoz vezetett, amely csak Cox kormányzó közvetlenül Wilson elnökhöz benyújtott fellebbezése után, június 29-én végződött Ohio számára kedvezően.

Ohio két hetet kapott arra, hogy toborozza össze és szervezze meg a hadosztály kiképzőit, a katonai rendőrséget, a törzsszázadot és a műszaki alakulatot.³⁸⁶ A lelkes toborzási kampány sikeres volt. Mire az emberek a szövetséges szolgálatra kitűzött július 15-e déli határidőre az otthoni állomáshelyeiken jelentkeztek, Ohio egy teljes saját hadosztállyal rendelkezett!³⁸⁷ Ezeket az alakulatokat augusztus 5-én szövetséges szolgálatra vonultatták be, majd elindították az Alabama állambeli Camp Sheridan telephelyre, ahova augusztus 25. és október 28. között beérkeztek³⁸⁸.

Eközben két változás is érintette Ohio és a többi állam nemzeti gárdáját. Az első - ami „csak” önértéket sértette - az új általános egységsszámozási rendszer, amelyet a szövetséges kormány vezetett be. Ebben a 26 és 75 közötti számok a valahány létező, mint alakuló Nemzeti Gárda hadosztályokra vonatkoztak. Az 51-es számmal (100-ig) hasonlóképpen folyamatosan kezdődtek a Nemzeti Gárda dandárok (kettő hadosztályként), míg az ezredek számazása 101-el.³⁸⁹ Ez alapján az „Ohio-i Nemzeti Gárda” hadosztály 37. gyalogos hadosztályra lett átszámozva, míg a többi alakulata az új szövetséges számozási rendszernek megfelelő számokat kapott.

A másik sokkal megrázóbb dolog a „háromszögű” hadosztályról „négyyszögűre” való átszervezés volt. Pershing vezérőrnagy, az Amerikai Expedíciós Erők parancsnoka hamarosan Franciaországba érkezése után úgy döntött, hogy a nyugati front patthelyzetének feloldására rendkívüli ütőerejű egységekre lesz szükség. Így a korábbi háromszögű hadosztályok helyett - ahol a kilenc gyalogezred három dandárba volt szervezve -, négyyszögű hadosztályt kell szervezni. Az új szervezetben két-két hatalmas gyalogezred két dandárba lett elhelyezve,

³⁸² Uo.

³⁸³ Thompson, 43.

³⁸⁴ Cole 76-77.

³⁸⁵ Uo. 74.

³⁸⁶ Uo. 77-78.

³⁸⁷ Uo. 79.

³⁸⁸ Uo. 196-197. Thompson, 43.

³⁸⁹ Doubler, 173.

melyeket egy tüzér dandár támogatott. Mindegyik gyalog dandárt egy-egy könnyű tüzérezred közvetlenül támogatott, míg egy harmadik nehéz tüzérezred, hadosztály szintű általános támogatást végzett. Egy ilyen hadosztály kétszer akkora lett, mint bármely más nemzet hadosztályai.³⁹⁰

Ezek alapján a 37. gyalogos hadosztály összlétszáma 29.029 fő lett. Gyalogos dandáronként 8.265, gyalogos ezredenként 3.832 és gyalogos századonként 256 fő. A 62. tüzér dandár két könnyű tüzérezredének hat lövontatásút 4x75 mm ágyús ütege volt, míg a nehéz tüzérezred ugyancsak hat ütege 155 mm járművontatású tarackkal volt ellátva. A hadosztály mozgékonyágát 6.571 ló és öszvér, több mint 500 teherautó 1.209 autó és 319 motorkerékpár biztosította.³⁹¹

Tekintettel arra, hogy a gyalogos századok békebeli létszáma 1916 elején 50 fő volt, komoly kihívást jelentett az újonnan meghatározott erőszint elérése. Amikor az ONG szövetséges szolgálatra bevonult, összesen 25.142 tagból állt, akik 90 különböző településből jöttek³⁹². Ebből a létszámból már a kezdetektől kiesett a 9. (fekete) gyalogos zászlóalj 622 tagja, majd hamarosan a 4. gyalogezred 1.892 tagja is. Az új „négyzögletű” hadosztály bevezetéséből adódó létszámhiányt a szövetséges katonai besorozás egészítette ki, mégpedig úgy, hogy a 37. hadosztályhoz vezényelt besoroltak lehetőleg ohioi lakosok voltak.³⁹³ Így az 1918-as harctéri veszteségek pótlásáig a 37. gyalogos hadosztály megtartotta ohioi kötődését.

Míg a 37. hadosztály több mint egyéves harctérre való felkészítést kapott, addig Ohio két másik egysége külön úton gyorsabban érte el a harcteret. Faji elfogultság miatt a fekete Nemzeti Gárda alakulatokat nem fogadták be a fehér egységekbe, hanem külön egységekbe szervezték őket. Így az ONG 9. gyalogos zászlóaljnak 622 tagjából, valamint Maryland, Connecticut, Massachusetts és Washington D.C. fekete századaival 1917. december 15-én megszervezték a 372. gyalogos ezredet,³⁹⁴ amely „papíron” a 369., 370., és 371. fekete gyalogos ezredekkel együtt képezte a 93. gyalogos hadosztályt.³⁹⁵ Azért, hogy ezek a felfegyverzett fekete gárda tagok minél előbb eltűnjenek a nyilvánosság elől, már 1918. elején Franciaországba szállították, s külön ezredenként a francia hadsereghez csatolták őket. A franciák afrikai és ázsiai gyarmatairól toborzott gyarmati egységeik hagyományai miatt nem különítették el ezeket az ezredek, hanem egyesítve saját ezredekkel, örömmel fogadták őket frontszolgálatra, ahol kitűnően harcoltak.³⁹⁶ Ezek a csapatok csak az 1918. november 11-i fegyverszünet után kerültek vissza az Egyesült Államok hadseregének parancsnoksága alá.³⁹⁷

Teljesen más történt az ONG 4. gyalogos ezredével. Mint a 42. „Szivárvány hadosztály” 166. gyalogos ezrede, az Ohio-i sajtó- és olvasóközönség kedvencévé vált. Ez a hadosztály MacArthur agyából kipattant ötlet volt, aki akkor őrnagyként a hadügyminiszter törzsében szolgált sajtótisztként. Mindegyik állam konkurált a többivel, hogy saját nemzeti gárdája legyen az első a harcban. Ettől a döntéstől a hadügyminiszter vonakodott, nemcsak a kiválasztással járó sértődéstől tartott, hanem el akarta kerülni, hogy a kiválasztott állam vesztesége túl nagy legyen a többiekéhez képest.

³⁹⁰ Doubler, 172. Hill, 263-264. Mahon 158.

³⁹¹ Cole, 306-312.

³⁹² A. G. R. 1919, 43-44.

³⁹³ Hill, 267.

³⁹⁴ A. G. R. 1919, 43. Black, 282.

³⁹⁵ Mahon, 165.

³⁹⁶ Black, Lowell Dwight, The Negro Volunteer Militia Units of the Ohio National Guard, 1870-1954: The Struggle for Military Recognition and Equality in the State of Ohio. PhD thesis, The Ohio State University (1976), 289-306.

³⁹⁷ Hill, 277.

Ugyanakkor a „négyzögletes” átszervezés sok „felesleges” alakulat létrejöttével is járt. MacArthur ajánlata az volt – amihez a szövetséges Milícia Hivatal főnöke is hozzájárult –, hogy több államból kiválogatott egységekből kell egy hadosztályt szervezni, amelyet elővédként korábban szállítanak Franciaországba. Ez jelzés értékkel bírt az Egyesült Államok jövőbeli támogatásáról. Így alakult meg huszonhat állam Nemzeti Gárda osztagaiból a 42. „Szivárvány hadosztály”. Ennek a vegyes hadosztálynak a parancsok beosztását a Milícia Hivatal főnöke, a törzsfőnöki beosztást az ezredessé előléptetett MacArthur kapta.³⁹⁸

A „Szivárvány hadosztály” szervezetébe a legjobb alakulatokat keresték meg és válogatták be. Az ONG-tól ezt a megítéltetést a 4. gyalogos ezred érdemelte ki. Ennek az alakulatnak a gyökerei a mexikói háborúig nyúltak vissza. A 4. gyalogos ezred harcolt a polgárháború valamennyi keleti hadszínterén zajló csatában, a spanyol-amerikai háborúban részt vett a Puerto Rico-i partraszállásban, jól szerepelt a mexikói határszolgálatban, továbbá az utolsó ohioi céllövészeti versenyen megnyerte az ezredbajnokságot és a 94%-ra feltöltött létszámával az ONG legfelkészültebb ezrede volt.³⁹⁹

Míg a 37. gyalogos hadosztály alakulatai az augusztus 05-i szövetséges szolgálatba való behívásuk után is „otthon” maradtak – várva a kiképzőtáboruk előkészítését – a 4. gyalogos ezred már augusztus 13-án gyülekezett Camp Perry-ben. A táborban azonnal nekifogtak a modern háborús kiképzéséhez, a géppuska, szurony, vegyi fegyverek, stb. használatának elsajátításához. Amikor megérkezett a hadügyminisztériumtól az átszervezési utasítás – a 150 fős századokat 256 főre kellett felfejleszteni -, ez úgy került végrehajtásra, hogy a másik nyolc ONG gyalogos ezred mindegyik századából tizenhat katonát a 4. gyalogos ezred hasonló számú századába helyeztek át - a 4. gyalogos ezred elsőbbsége miatt. Így a 4. gyalogos ezred Ohio saját „Szivárvány” ezredévé vált.⁴⁰⁰

A 166. gyalogos ezredet (az új hadrendi számmal besorolt Ohio „Szivárvány ezred”) alig három héttel Camp Perry-i bevonulása után - szeptember 08-án - áthelyezték Camp Mills-be, New York-ba, ahol éppen a 42. hadosztály megszervezése folyt.⁴⁰¹ Az ezred itt új felszerelést és a hadilétszámához szükséges 59 tisztet kapott a Tartalékos Tiszti Testületből. A 166. gyalogos ezred már október 18-án hajóra szállt és útba indult Franciaországba, ahol november 01-én partra is szállt.⁴⁰² Így, mint az újonnan megszervezett „válogatott csapat” tagja, az ONG 166. gyalogos ezrede behívását követően három és fél hónappal az európai hadműveleti térségben tartózkodott, alig három nappal az Egyesült Államok első egységeinek megérkezését követően.⁴⁰³

³⁹⁸ Uo. 269-271. MacArthur maga, mint dandártábornok és a 84. dandár parancsnoka fejezte be a háborút.

³⁹⁹ Thompson, 44-46. A 4. gyalogos ezred (egykor a 14.) Columbus, Ohio fővárosának „házi” ezrede volt. A törzse, majd a tizenegy százada közül tizenegy vagy Columbus-ban, vagy a közvetlen szomszédos megyékben állomásozott.

⁴⁰⁰ Cheseldine, R. M.; Ohio in the Rainbow, The F. J. Heer Printing Co., Columbus, Ohio (1924) 44-48. Reppy, Allison; Rainbow Memories, Character Sketches and History of the First Battalion, 166th Infantry, 42nd Rainbow Division, Executive Committee First Battalion, 166th Infantry (1919), 9. Thompson, 45.

⁴⁰¹ Reppy, 53.

⁴⁰² Uo. 57-59, 67, 71.

⁴⁰³ Míg a szövetséges haderő már 1917. június 08-án megszervezte az 1. gyalogos hadosztályt a meglévő hivatásos ezredekkel azzal a szándékkal, hogy ez legyen az első amerikai alakulat „odaát”. A New England-i 26. Nemzeti Gárda gyalogos hadosztály parancsnoka a hadügyminiszter parancsára „elővédjét” elküldte a hadosztályának kijelölt North Carolina-i táborba. A civilben magas rangú üzletemberekből álló tisztikarának és üzleti kapcsolatainak, illetve a vasúti és kikötői igazgatóságokban lévő ismeretségeinek kihasználásával, „titokban” alakulatait közvetlenül New England és Kanada kikötőibe, majd hajóra vezényelte. Mikor a hadügyminiszter bosszankodva hírt vette, már túl késő volt visszakozni, és így az 1. és 26. hadosztály veteránjai életük végéig azon vitatkoztak, hogy ki volt az „első Franciaországban”.

Franciaországban a már három éve folyó lövészárkok harcokban edződött francia oktatók vették át a 42. hadosztály kiképzését, majd 1918. február 22-től kezdve tíz napos rotációban ismertették meg a 166. gyalogos ezred zászlóaljait a frontvonalban való szolgálattal.

A 42. gyalogos hadosztály március 31-én átvette a saját tizenhat kilométeres frontszakaszát,⁴⁰⁴ ahol a háború végéig általában minden hónapban három hetet az első vonalban szolgált, a negyedik héten pedig pihent. A 166. gyalogos ezred a háború után 1919. április 06-ig megszálló feladatot hajtott végre a Rajna vidékén, majd 17-én hajóra-szálltak és az április 24-ei New York-i partraszállást követően haza utazott Ohioba, ahol május 17-én leszerelték. A 166. gyalogos ezred összesen 2.317 (60,5%) főnyi veszteséget szenvedett el, amelyből 427 (11,1%) fő hősi halott volt.⁴⁰⁵

Ohio legfőbb háborús erejét, a 37. gyalogos hadosztályt a Montgomery (Alabama) melletti Camp Sheridanba vezényelték.⁴⁰⁶ Ez a tábor gyapot és kukorica termesztő mezőgazdasági területen épült fel. A tábor építése már 1917. július 24-én megkezdődött, de augusztus 25-éig, mire a 37. hadosztály első alakulatai befutottak, még sok munka várt rájuk. Maga a 12.300 hektáros főtábor öt kilométerre, északra feküdt Montgomery belvárosától, míg a 656 hektáros puska lőtér tizenkilenc kilométerre, keletre feküdt. Ezen kívül több kisebb különálló területen kórházat és ló utánpótlás állomást létesítettek. A Montgomery városi vízművek öt kilométer vízvezetékét fektetett le és napi 9.086.600 liter víz biztosítására kötelezték magukat.⁴⁰⁷ A vidéket szolgáló vasutak nyolc kilométer vasúti sínt fektettek le a táborig. Később tizenhat kilométer föld-, majd kavics utat építettek a táborban, 400 kilométeres vezetékhálózattal biztosították a tábor villamos energiaellátását. Végül a sátor táboron kívül 1.277 – raktár, konyha, étkezdé, mosdó, WC, stb. – épületből állt össze az állandó tábor.⁴⁰⁸

1917. augusztus 25. és október 28. között a 37. hadosztály valamennyi egysége elfoglalta Camp Sheridant.⁴⁰⁹ A kezdeti kiképzés csak az alap katonai tárgyakkal, valamint pl. testneveléssel foglalkozott. A műszaki egységek a tábor építése alatt bőven kaptak lehetőséget szakgyakorlatra, ellentétben a lovasezredekkel létrejött újdonsült tüzér ezredekkel, akiknek az új kiképzés végrehajtásával várni kellett október 14-ig, amikor az első tüzér alakulat lövegeivel beérkezett. Anyaghiány miatt összesen csak két osztályra való löveggel rendelkezett a tüzér dandár. Átképzésükkor, azaz a lovasságból tüzérré való kiképzésük során három oktató ütegbe lettek szervezve a dandár tisztjei, őrmesterei és káplárjai.⁴¹⁰ Fokozatosan átképezték a szükséges állományt vagy a Fort Sill-i tábori tüzériskolán vagy helybeli tanfolyamokon. A megnövekedett tüzértiszti szükséglet lefedésére a tehetséges tiszthelyetteseket előléptették hadnaggyá és a tisztképző iskolákból kiegészítették a 37.

⁴⁰⁴ Reppy, 84, 102, 108, 120-124. Wolf, Walter; A Brief History of the Rainbow Division, Rand McNally & Co., New York (1919) 14-18.

⁴⁰⁵ Reppy, 322-344. Benson Hough ezredes, az eredeti 4. Ohio Nemzeti Gárda gyalogos ezred parancsnoka, a háború végéig parancsnoka maradt a 166. gyalogos ezrednek. Később, a háború után újjászervezett Ohio-i Nemzeti Gárda 37. gyalogos hadosztály parancsnoka 1923-tól 1935-ig. Őt követték a 37. gyalogos hadosztály parancsnokságában és az Ohio Adjutant General hivatalban lévő tisztségekben a 166. gyalogosezred veterán tisztjei.

⁴⁰⁶ Tekintettel arra, hogy a Nemzeti Gárda alakulatok hozzá voltak szokva a sátorban lévő életre, a hadügyminisztérium úgy döntött, hogy ezeket a közvetlen behívott egységeket az Egyesült Államok enyhébb klímájú déli államaiban, sátor táborokban képezi ki - ahol fűtött gúla sátrakban lakik a legénység; míg a jövőbeli katonasorozásból szervezett „nemzeti” hadsereg egységeket az északi államokban épített fűtött fabarakk táborokban helyezik el.

⁴⁰⁷ Cole, 190.

⁴⁰⁸ Uo. 187-188, 195.

⁴⁰⁹ Uo. 197, 207.

⁴¹⁰ Uo. 327.

hadosztály alakulatait. A tüzérség csak 1918 februárjában kezdhette meg éles lögyakorlatait.⁴¹¹

A hadosztály kiképzésének a katonai alapszinten történő „helybennjárását” nemcsak a katonai felszerelés hiánya okozta, hanem a hadosztályparancsnok és vezérkari főnökének távolléte, akik a Nyugati Frontra felkészítő tájékoztatón, illetve ismeretszerzési túrán vettek részt szeptember 18. és december 04. között.⁴¹²

Rövidesen, 1918 elején, a kiképzési hangsúly megváltozott. Kezdetben a hadügyminisztériumtól kapott utasítások alapján a lövészárkok harcmódra képezték a hadosztályt, Pershing vezérőrnagy ajánlatára azonban a hangsúlyt áthelyezték a nyílt, mozgó harcmódra.⁴¹³ Az alapvető kiképzési program először fegyvernemi, majd összefegyvernemi hadműveleti szinten lépcsőzetesen foglalkozott az egyes katonától kezdve a raj, szakasz, század, zászlóalj, ezred, dandár, majd a teljes hadosztály szintjével, amelyhez több tapasztalt angol és francia összekötő tisztet is alkalmaztak.⁴¹⁴

1918 május elején megkezdtek a felkészülést a 37. hadosztály tengerentúli szállítására. Május 21-vel állampolgári vizsgát tartottak az 1.100 külföldön született katona részére, majd az Egyesült Államokra tett hűségesküjük után vonatra szálltak⁴¹⁵.

Az Európába történő szállításkor a felmerülő nehézségek miatt a hadosztályt kettéválasztották. A hadosztály parancsnokság, a gyalogság, a műszaki, a híradó és a géppuskás alakulatokat május 20. és 25. között áthelyezték Camp Lee-be (New Jersey), ahol a tengerentúli induláshoz szükséges végső műveleteket végezték el, majd június 15. és 22. között valamennyi alakulat hajóra szállt és kifutott a tengerre. Június 22. és július 05. között érkeztek Brestbe, ahonnan június 25-én indultak tovább a Bourmont környékén lévő kiképző helyre.⁴¹⁶

Az Amerikai Expedíciós Erők kiképző programja – tekintettel arra, hogy a hadosztály első harctéri bevetését egy „csendes” frontszakaszon tervezték, előbb a lövészárkokharc témaköreivel foglalkozott, majd számítva a végső, a háborút eldöntő támadásokra, a mozgó-támadó harcmód gyakorlásával folytatódott. A hadosztály a kiképzés végrehajtására tizenhárom francia és két angol oktatótiszttel fogadott segítséget.⁴¹⁷

A „csendes” szektorba való bevetésre Baccarat környékén, a Vosges hegyvidék előhegységében 1918. augusztus 04. és szeptember 16. között került sor, ahol a front 1914-től stabil maradt - mind a németek, mind a franciák ott „pihentették” kimerült egységeiket. Erélyes járőrözéssel a senki-földjén és a német lövészárkokra mért rajtaütésekkel a hadosztály átment a tűzkeresztségen. Ezt követte szeptember 25. és október 01. között a Meuse-Argonne feladat - ahol a hadosztály támadásban vett részt -, majd október 07. és 16. között védelmi feladatot végzett a St. Michel-i szektorban. Ezután a 37. gyalogos hadosztályt áthelyezték a Belgiumban lévő Flanders szektorba, ahol október 31. és november 04. között szövetséges

⁴¹¹ Uo. 322-329.

⁴¹² Uo. 208, 330-331.

⁴¹³ Pershing vezérőrnagy - talán mert eredetileg lovassági tiszt volt - azt hangsúlyozta, hogy a lövészárkok felőrlő folytatása helyett, egy nagy csapás után – melyben a hatalmas négszögletű hadosztályok alkalmazásával áttörnek a német első vonalakat – mozgó hadműveletek alkalmazásával lehet megakadályozni az ellenfél frontjának újraépítését és így győzedelmes véget lehet vetni a háborúnak.

⁴¹⁴ Cole, 320.

⁴¹⁵ Uo. 392.

⁴¹⁶ Uo. 19-22, 31.

⁴¹⁷ Uo. 31, 36-37.

támadásokban vett részt. Rövid pihenő után november 10-én újra az első vonalban vetették be és itt érte a november 11-i fegyverszünet.⁴¹⁸

Az ONG 37. gyalogoshadosztály 62. tüzér dandárnak, lőszer-, hadieszköz- és szanitéc vonatai 1918. június 14-17. között áthelyezésre kerültek Camp Sheridan-ből a New York melletti Camp Uptonba, a végső hajóra szállási mozzanatok végrehajtására, majd behajóztak. Június 28-án kifutottak a tengerre, majd július 10-én partra szálltak Liverpoolban, ahonnan leszállították az angol csatornához, majd 14-én átkeltek Le Havre-be. Azt követően augusztus 01-re beérkeztek a Bordeaux környéki Camp de Souge tüzér kiképzőtáborba. Itt végre augusztus 11-én megkapták a francia gyártású 75 mm ágyú és 155 mm tarack lövegeiket, és szeptember 13-ra elvégezték a tábori tüzér iskolának előírt szakképzési ciklust.⁴¹⁹

Bár a 62. tüzérdandár kiképzése egybeesett végződött a 37. hadosztály csendes szektorbéli tűzkeresztségi szolgálatának végével, szállítási nehézségek miatt nem sikerült a szeptember 14-ére vezényelt egyesítés.⁴²⁰ Ehelyett a 62. tüzérdandárt a Meuse-i szektorban a 82. gyalogoshadosztály támogatására vetették be. Ebben a bevetésben október 10-én lőtte az első harci lövészetét. Tíz nap bevetés után leváltották és áthelyezték a St. Michel-i szektorba, ahol november 02-től 11-ig a fegyverszünetig a 28. gyalogoshadosztályt (Pennsylvania-i Nemzeti Gárda) támogatta.⁴²¹

A fegyverszünetet követően november 21-től kezdve, a 37. hadosztály valamennyi egysége lassan nyugatra vonult Brest felé. Mivel a szövetséges kormány szándéka az volt, hogy mind a behívott Nemzeti Gárda alakulatok tagjait, mind pedig a háborúba besorozott katonákat a hazatérésük után közvetlenül leszerelik, ezért a hadosztály valamennyi egységét a szerint osztották csoportokra, hogy melyik szövetséges tábor esik legközelebb az a katonák lakhelyéhez. Így csak néhány csonkított alakulat került vissza az Ohio-i Camp Sherman-be, ahol 1919. áprilisában leszerelték őket és - mint a hadosztály krónikája írja - „átléptek a történelembe”. A 37. hadosztály valamennyi egysége összesítve 1.348 fős veszteséget szenvedett, amely közül a száz napos harci szolgálat alatt 1.066 (3,7%) fő halt hősi halált és 4.321 (14,6%) fő sebesült meg.⁴²²

A Nemzeti Gárda nemzeti stratégiai tartalékként való alkalmazásának szerepe legelőször az I. világháborúban domborodott ki teljes mértékében, mégpedig úgy, hogy ez az erő alkotta a nemzet első harcra vethető tartalékát, amelynek pajzsa mögött a nemzet mozgósíthatta erejét a nagyméretű áldozatvállalásra. Amikor az Egyesült Államok belépett a háborúba, a hadrendben csak egyetlen hivatásos hadosztály létezett – az is csak ideiglenes jelleggel. A háború végére, a közbeneső tizenkilenc hónapban, 43 hadosztályt szállított Franciaországba, s ezek közül 28 (a Nemzeti hadsereg 6 hivatásos és 10 sorozott, valamint a Nemzeti Gárda 12 hadosztálya) vett részt harctevékenységekben. E csoportok veszteségei: 73.498 fő a hivatásos, 61.817 fő a sorozott és 103.731 fő a Nemzeti Gárda egységeiből.⁴²³

Az Egyesült Államok első négy hadjáratában négy hivatásos és négy Nemzeti Gárda hadosztály vett részt,⁴²⁴ majd csak a következő kettőben került bevetésre az első két sorozott hadosztály további négy Nemzeti Gárda hadosztállyal együtt.⁴²⁵

⁴¹⁸ Uo. 424.

⁴¹⁹ Uo. 19-22, 25-27.

⁴²⁰ Uo. 493.

⁴²¹ Uo. 494-496.

⁴²² Uo. 425.

⁴²³ Hill, 285-286.

⁴²⁴ Aisne, 5/27 – 6/5; Montdidier-Noyon, 6/9-6/13; Champagne-Marne, 7/18-8/6; Aisne-Marne, 7/18-8/6.

⁴²⁵ Oise-Aisne, 8/7-11/11; Somme Offensive, 8/8-11/11.

Az, hogy az amerikai nemzet a háborút eldöntő harctéri tényezővé válhatott, az a békeidőben - a polgári életpályájuk mellett - önkéntes katonai szolgálatot vállaló civileknek volt köszönhető.⁴²⁶ Ezek az önkéntes alakulatok nem csak a nemzet bevetett harci erejének a 43%-át, hanem az első és második harci hullám zömét is képezték.

2. 3. Az Ohio-i Nemzeti Gárda a II. világháborúban

Figyelembe kell venni, hogy míg Európában és Afrikában a II. világháború 1939. szeptember elején ki tört, addig az Egyesült Államokban több jelentős, erős politikai mozgalom hatására – főleg a pacifizmus, valamint az elszigetelődés híveinek nyomására – az állam nehezen tudta felvállalni „barátságos semleges” szerepet a szövetségesek iránt. A. Amerika II. világháborúba való belépéshez a végső lökést a japánok amerikai flottára való meglepetésszerű légi rajtaütése - 1941. december 07-én a Pearl Harbor-i kikötőben - adta meg. Bár addig sok szakember hangsúlyozta e háborúra való felkészülés szükségességét, de a lakosság többsége inkább a „nem beavatkozás” mellett állt ki. Ennek a szemléletnek a Pearl Harbor-i rajtaütés pillanatok alatt véget vetett és az amerikai közönség a háborúért, mint „pogányirtó kereszties hadjáratért a nácizmus/fasizmus eltörlésére” azonnal lelkesedni kezdett. Az Egyesült Államok kormánya 1939. szeptember 01 - 1941. december 07. közötti „*interregnum*” létező haderejét igyekezett mértékletesen korszerűsíteni, kiképezni és fejleszteni.

Az ONG II. világháborús szövetségi szolgálatát a hadügyminiszter 1940. szeptember 26-i távirata indította el, amikor október 15-i dátummal szövetségi szolgálatba hívta a 37. gyalogos hadosztály szinte valamennyi (három század kivételével) egységét.⁴²⁷

Előzőleg a 37. harcokosi századát szeptember 01-én kivonták a hadosztályból és átszervezték a Port Clinton-i állomáshelyükön, új néven, mint a 192. páncélos zászlóalj „C” százada.⁴²⁸ A század negyvenkét tagja november 25-én bevonult Fort Knox-ba (Kentucky), majd a megfelelő kiképzés után 1941. október 21-én hajóra szállt a Fülöp-szigetek megerősítésére. Ide november 20-án meg is érkeztek, majd a japánok partraszállása után december 27-től 1942. április 09-ig védőharcokat folytattak, amely a Bataan-i megadással végződött.⁴²⁹

1940. november 25-én a 112. felderítő (repülő) zászlóalj bevonult a Fort Bragg-i Pope repülőtérre, ahol hamarosan bekapcsolódott az Egyesült Államok légierijének hihetetlen gyorsaságú fejlődésébe. Habár az egységszám egy ideig túlélt a bevetéseket, később több felszámolást és újjászervezést követően teljesen eltűnt az ONG jellege.⁴³⁰

1940. november 01. és 12. között a különböző ohioi lovas egységeket átszervezték a 107. lovas ezredre és 1941. március 05-én bevonultak szövetségi szolgálatra.⁴³¹ Amikor 1941. március 11-én a 372. gyalogos ezred 2. zászlóalját is behívták (az egykori fekete 9. gyalogos-zászlóalj), a teljes ONG szövetségi szolgálatban állt.⁴³²

⁴²⁶ Reilly, Henry J.; Americans All. The Rainbow Division at War. The Official History of the 42nd Rainbow Division in the World War. F. J. Heer Publishing Co. Columbus, Ohio (1936) 23.

⁴²⁷ Frankel, Stanley A.; The 37th Infantry Division in World War II, Infantry Journal Press, Washington D.C. (1948), 5.

⁴²⁸ A. G. R. 1939-1940, 6.

⁴²⁹ Uo. Donnelly, William M.; Keeping the Buckeye in the Buckeye Division: Major General Robert S. Beightler and the 37th Infantry Division 1940-1945, Ohio History, Vol. 106, Winter/Spring 1997, fn 5. A Port Clinton melletti Camp Perry-ben elhelyezett emléktábla, az egység eredeti 42 tagjából 32-t sorol fel, akik a Fülöp-szigeteken szolgáltak. Közülük 23-an hősi halált haltak vagy hadifogságban haltak meg.

⁴³⁰ A. G. R. 1939-1940, 6. Catron, 28.

⁴³¹ A. G. R. 1939-1940, 7. A. G. R. 1941, 8.

⁴³² A. G. R. 1941, 8.

Az ONG túlnyomó része, vagyis a 37. gyalogos hadosztály, a Mississippi Camp Shelby-be került. Az 1940. szeptember 26-i értesítés és az október 15. bevonulás között, a hivatásos hadsereg szintű orvosi és általános egészségügyi vizsgálatokon több tiszt, közöttük a hadosztályparancsnok is alkalmatlannak bizonyult katonai szolgálatra. Ohio kormányzója Robert S. Beightler dandártábornokot nevezte ki új hadosztályparancsnoknak, akit hivatalba lépésével egyidejűleg vezérőrnaggyá léptettek elő. (Beightler vezérőrnagy kitűnt azzal, hogy a huszonkét Nemzeti Gárda hadosztályparancsnok közül ő volt az egyedüli, aki a háború végéig megtartotta hadosztály parancsnoki pozícióját, és harcba vezette hadosztályát).⁴³³

A kimutatás szerint a hadosztály békebeli létszáma 9.560 fő volt és a mozgósításkor teljes létszámban be is vonult. A gyülekezési tábor előkészítésére a hadosztály első osztagai – parancsnoksági adminisztrátorok, műszakiak (építkezésre), majd anyagellátási hivatal képviselői az eszköztámogatás megszervezésére – október 16-án és 17-én indultak el. A hadosztály zöme 18-án indult el az 1.600 kilométeres vasúti útnak. Amikor az „elővéd” befutott Camp Shelby-be, a tábor még csak 40%-ban állt készen. Az elővéd 24 órás munkába fogott, majd a másnapérkező első 1.400 főt is a feladatba be fogva nekiláttak fákat vágni, bokrokat irtani és tábort építeni. November 01-én megkezdték a hadosztály pisztoly, puska, géppuska, és tüzér löterét építeni.⁴³⁴

Az étkezdéket, WC-ket, raktárakat, javítóműhelyeket, parancsnoksági épületeket civil munkaerő, míg a sátoztábort a gyakorló- és lötereket a katonák építették. A sátoztábor hat-személyes, fa/széntüzeltésű kályhával, tábori ágyakkal és íróasztallal berendezett gúla sátrakból állt. A tisztek oldalfalás téglalapalapú tiszt sátrakban voltak elhelyezve, csak a hadosztályparancsnok és vezérkar főnöke laktak épületben.⁴³⁵ Az idők folyamán a sátrakat feljavították fapadlózattal és fából készült falakkal.

A tábor berendezése után 1941. január 13-ig a hadosztály egy 13 hetes alapkiképzési ciklust hajtott végre, amelybe bevonta az elsőnek besorozott sorkatonákat is. Ezek az 1940. szeptember 16-i – az Egyesült Államok történetében ez az első békebeli alkalom – katonasorozási törvény alapján lettek besorozva.⁴³⁶ Az újonnan bevonultatott katonákat a 37. hadosztály tisztjeinek és tiszthelyetteseinek kíséretében közvetlenül a bevonulási központjaiktól vonaton szállították Camp Shelby-be. Szállítás közben a vonaton hajtották végre a katona jelöltek orvosi vizsgálatát és katonai nyilvántartásba vételét. Camp Shelby-be érkezéskor a törzsiroda a tehetséges katonákat kiválogatta, majd a fenn maradt állományt születési helyük szerinti egységekhez vezényelték. Ezzel nem csak az ONG lett hadi létszámra feltöltve, hanem a besorozott újoncok katonáéletbe való beilleszkedése is könnyebbé vált azzal, hogy szomszédikkal, ismerőseikkel együtt kerültek szolgálatra és ezzel is erősítették az egység összetartását.⁴³⁷ Az a tény, hogy a sorozott katonák saját környékbeli alakulatokhoz kerültek, enyhítette valamennyire a békebeli sorkatonáskodás népszerűtlenségét.⁴³⁸

⁴³³ Beightler sikere a tehetségén kívül a felkészültségének is köszönhető volt - egyetemi kultúrmérnöki műszaki végzettség, majd I. világháborús szolgálat a 42. „Szivárvány” hadosztályban. Az Egyesült Államok Vezérkari tanfolyamán osztályelső és a Hadiakadémia Hírszolgáltató tanfolyamát is elvégezte. Négy évig szolgált Washington D.C.-ben az Egyesült Államok Hadseregének Vezérkarában.

⁴³⁴ Frankel, 5-7.

⁴³⁵ Uo.

⁴³⁶ An Act to Provide for the Common Defense by Increasing Personnel of the Armed Forces of the United States and Providing for its Training. 54 United States Statutes at Large, 885. Ez a törvény előírta minden 21 és 35 év közötti férfi nyilvántartásba vételét és behívás után egy éves katonai szolgálatra kötelezte őket. (A további módosítások kitágították a korhatárt – 18 és 45 közöttire - és a kötelező szolgálati időt „a háború tartamáig plusz hat hónapra”.)

⁴³⁷ Frankel, 9-10.

⁴³⁸ Donnelly, 2.

Két hónap alatt a négy gyalogos ezred átlag létszáma az ezredenkénti 1.145-ről 2.710-re, míg a tüzér ezredeké 627-ről 1,173-ra nőtt.⁴³⁹ Az így meg növekedett egységeknek több tisztre volt szükségük. Ezt az igényt részben az egyetemi tartalékos tiszti tanfolyamokból, illetve az ONG tiszti kinevezésre pályázó és békeidőben tisztképzőtanfolyamokat végzett legénységéből biztosították.⁴⁴⁰

Az újoncok alapkiképzését 1941. április végéig folytatták. Az egységek meglévő tagjait hosszú menetekkel (a gyalogság gyalog, a tüzérség gépkocsin) edzették a tábori élethez, ugyanakkor a 122. orvosi ezred és a 112. műszaki ezred saját szakfeladatait gyakorolta.

Az 1940-ben szövetségi szolgálatra behívott Nemzeti Gárda és a sokat fejlődő szövetséges hivatásos alakulatok részére az Egyesült Államok hadseregének vezérkara június elejétől megkezdte az alakulatok 1941-re tervezett nagy-gyakorlatainak tervezését. A „szabad” nagy-gyakorlatok célja az új doktrínák és az újfajta egységek kipróbálása és magasabb szintű törzsek gyakoroltatása. Ezért az 1941-es terv hadsereg-hadsereg elleni kétoldali nagy-gyakorlatot irányzott elő.⁴⁴¹

Az 1940-es Nemzeti Gárda háromhetesre kibővített nyári tábori szezonya is hadtest-hadtest kétoldali gyakorlattal végződött, amely többek között rámutatott a Nemzeti Gárda alakulatok szégyenletes eszköz- és felszerelési állapotára. (Melyet a sajtó szenzációs dobráveréssel közölte az Amerikai lakóságnak – ami hozzájárult a jövő évi folyamatos javítására).

A szövetséges kormány a gyakorlatok végrehajtásához szükséges helyszínek biztosítása érdekében North és South Carolinában 24.281 négyzetkilométeres, majd pedig Texasban és Louisianában 77.700 négyzetkilométeres területre szerzett - gyakorlótér - területi használati engedélyt.⁴⁴²

A 37. hadosztály 37. híradó százada 1941. május 30-án hagyta el Camp Shelby-t, majd a hadosztály zöme június 01-én indult az első 300 kilométeres menetelésre. A június 05. és 24. közötti időszak különböző hadosztályszintű feladatok végrehajtásával, majd a 32. Nemzeti Gárda hadosztály elleni gyakorló harcokkal telt el. Bár a parancsnokságok értékes és szükséges tapasztalatot szereztek a nagytávolságú és nagy csapatmozdulatok végrehajtásának vezetésében, a legénység és a kisebb egységek inkább csak a terepen zajló „harcélet” nehézségeiben szereztek tapasztalatokat (június 01-től 28-ig a mindennapos felhőszakadások miatt mindenütt sártenger volt).⁴⁴³ A 37. hadosztály június 30. és július 03. között visszatért Camp Shelby-be.

A következő hónapban a nagy-gyakorlaton tapasztalt vezetési hibákat és biztonsági hiányosságokat továbbképzésekkel küszöbölték ki. A felszerelési hiányosságok megszüntetésére nagy mennyiségű harci anyag – 105 mm tarackok, könnyű és nehéz géppuskák, harckocsik és az új M1 gyalogsági félautomata ismétlőpuskák – érkezett be a

⁴³⁹ Frankel, 10.

⁴⁴⁰ A 1916-os Nemzetvédelmi Törvény létrehozta - főleg az állami egyetemeken - a Tartalékos Tisztképző Testületet (Reserve Officer Training Corps - ROTC). Ennek köszönhetően 1940-re már több mint 100.000 tiszttel készítették fel. Ezen értekezés íróját az Ohio-i Állami Egyetem Tartalékos Tiszti Tanfolyamán elért jeles eredménye alapján hivatásos tisztté avatták, így lett belőle 1964-ben tábori tüzértiszt középiskolás történelemtanár helyett.

⁴⁴¹ Gabel, Christopher R.; THE U.S. ARMY GHQ MANEUVERS OF 1941, Center of Military History, United States Army, Washington, D.C. (1992) 13, 44-45. (Tovább Gabel)

⁴⁴² Uo, 50.

⁴⁴³ Frankel, 15-18.

táborba. A hosszabb bevetésre készülve bőkezűen osztották a szabadságleveleket is. Mindenki, aki csak akart, egy hetes szabadságot kapott.⁴⁴⁴

Augusztusban azonban meghiúsult a már várva várt leszerelés. Azok, akik 1940. október 15-én a „Viszontlátásra kedvesem, egy év múlva visszatérek” („Goodbye dear, I'll see you in a year.”) elkészítéssel búcsúztak, 1941. augusztus 21-én értesültek az Elnök által érvénybe léptetett és a Kongresszus által augusztus 12-én – egy szavazattöbbséggel – megszavazott 1940-es katonasorozási törvény módosításáról, ami kötelező szolgálati idejüket hat hónappal megtoldotta. Ilyen körülmények között készültek az őszre tervezet nagygyakorlatokra.

A 37. hadosztály augusztusban újra kivonult a hadtestsztintű nagygyakorlatra Camp Shelby-ből, amely augusztus 17. és 27. között le is zajlott. A gyakorlatot szeptember 04. és 08. között tovább folytatták, miközben a hadosztály lassan a texasi gyülekezési pontjához közeledett a hadsereg-hadsereg elleni Louisianai nagygyakorlatra.⁴⁴⁵

Ezt a nagygyakorlatot két lépcsősre tervezték. Az elsőben egy ütközeti csatában a nagyobb „kék” hadseregnek tíz hadosztálya, egy lovas dandár és három lovas ezrede, míg a kisebb és mozgékonyabb „vörös” hadseregnek hét hadosztálya és két lovas ezrede volt, így ütköztek össze. A másodikban a kisebb „vörös” hadseregnek hat hadosztálya és két lovas ezrede kisebb mozgékonyasággal védekezett a nagyobb „kék” hadsereg tizenegy hadosztálya és három lovas ezrede ellen.⁴⁴⁶ A 37. hadosztály szeptember 15. és 19., majd 24. és 28. között mindkét fázisban a „kék” hadsereghez tartozott, majd október 06-ra visszatért Camp Shelby-be.⁴⁴⁷ (A hadosztály nem vett részt a november 16. és 28. közötti Carolina-i nagygyakorlaton).⁴⁴⁸

A tizenhét hónapos meghosszabbított szolgálati idő ellenére a nagygyakorlatok után csökkent a hadosztály létszáma. A Hadügyminisztérium megengedte bizonyos csoportok leszerelését, jelesül azokat, akik 1941. július 01-ig elérték a 28. életévüket, s ennek eredményeként december 01-ére 3.249 katonát szereltek le. Ugyanakkor a Hadügyminisztérium elrendelte a tisztek felső korhatárát harci beosztásokban, ami alapján harmincnégy tisztet - hadnagytól alezredestig - szereltetek le.⁴⁴⁹

Az 1941. december 07-i Pearl Harbor elleni támadás, amely következtében az Egyesült Államok belépet a II. világháborúba, eleinte csak kismértékben befolyásolta a hadosztály Camp Shelby-i életét. Az eredeti elgondolást, hogy mindenki karácsonyi szabadságot kap, módosították. A hadosztálynak csak a 25%-a mehetett haza és december végére már más változások sora is előrejelezte a háborús helyzetet. December 31-én a 122. műszaki ezred 1. zászlóalját áthelyezték az Európába induló 34. hadosztályhoz, amely nem rendelkezett kiképzett műszaki alakulattal. Ugyanakkor a decemberig „kiöregedett” katonaként nyilvántartottakat február 1-i jelentkezési dátummal szolgálatra hívták vissza.⁴⁵⁰ Szintén február 01-re tüzték ki a 37. hadosztály „négyzögletes” szervezetről „háromszögűre” történő átszervezését.

⁴⁴⁴ Uo. 19-20.

⁴⁴⁵ Uo. 20-21.

⁴⁴⁶ Gabel, 96-97, 197-199.

⁴⁴⁷ Frankel, 25.

⁴⁴⁸ A Louisiana-i nagygyakorlaton a tizenhét hadosztály közül tíz Nemzeti Gárdaé volt, míg a lovasság öt lovas ezrede közül három- és a lovas dandár is - a Nemzeti Gárdaé volt. A Carolina-i nagygyakorlaton a tizenhárom hadosztály közül hét, a négy lovas ezred közül három volt a Nemzeti Gárdaé.

⁴⁴⁹ Frankel, 26.

⁴⁵⁰ Uo. 30.

Felszámoltak két gyalogos és egy tüzér dandárparancsnokságot. eltűnt a hadrendből a 166. gyalogosezred, állományának egy része a Fort Sill Tüzériszkolán gyalogsági oktató szerepet töltött be, míg a másik részét február 12-én Aruba és Curacao Karib-tengeri szigetek védelmére vezényelték át. Az új struktúrában a 145., 147., és 148. gyalogos ezredek közvetlenül a hadosztályparancsnokság alá kerültek. A tüzérdandár-parancsnokságot átszervezték a hadosztály-tüzérség törzsütégének, majd a három tüzérezred-parancsnokság és a két tüzérosztály felszámolásra került. A megmaradt 134., 135., 136. és 140. tüzérosztályokat az új hadosztály-tüzérségparancsnokság irányította. Egyes támogató ezredek zászlóaljakra lettek átszervezve.⁴⁵¹ Ezzel a hadosztály létszáma körülbelül 7.000 fővel csökkent, de mozgékonyabb, kevesebb parancsnoksági szinttel rendelkező, korszerű szervezetté vált. Az újonnan szervezett egységeket - mint például a gépesített lovasságot, a „felderítő” századot - a felszámolt alakulatokból szervezték meg.

1942. február 05-én a 37. hadosztály elhagyta Camp Shelby-t és elindult Indiantown Gap, Pennsylvaniába. Ott már kész és korszerű katonai tábort találtak fűtött barakkokkal, beton utakkal, kész lőpályákkal és változatos tereppel az egység kiképzéséhez. A beérkezés után azonnal nekifogtak az új „háromszöges” szerkezet harctéri begyakoroltatásához, valamint fegyvereik belövéséhez.⁴⁵²

Indiantown Gapi tartózkodása alatt több változás is érte a 37. hadosztályt. A legénységből majdnem ezer főt elküldtek tisztjelölt iskolákba, majd áprilisban helyettük mindegyik gyalogos ezred ötszáz új katonát kapott az alapkiképzési központokból. Szervezetileg a 147. gyalogosezrednek két zászlóalját és a 134. tábori tüzérosztályát elkülönítették, majd a Csendes óceáni Tongába küldték. A 117. harci műszaki zászlóalj, amely eredetileg a 29. Maryland és Virginia Nemzeti Gárda hadosztályhoz tartozott, a 37. hadosztályhoz csatolták és a 112. műszaki zászlóalj maradványait ebbe beolvastották.⁴⁵³ 1942. április közepén csomagolni kezdett a hadosztály, majd május 05-i kezdettel huszonkilenc vasúti szerelvényt elindult San Francsó-ba.

Eredetileg, 1941 decemberében a hadügyminisztérium szándéka az volt, hogy a 37. hadosztályt a Fülöp-szigetek megerősítésére küldik, de amikor nyilvánvalóvá vált ennek a hadmozdulatnak a kivitelezhetetlensége, inkább Európába tervezték bevetésüket. Közben az 1942. januári Washington-i Rooseveltt és Churchill közötti tárgyaláson eldöntötték, hogy a japánok Dél-Csendes óceáni előnyomulása közvetlenül fenyegeti az Egyesült Államok és Ausztrália/Új Zéland közötti csatlakozási vonalakat, ezért az Új Hebridák, Új Kaledónia, Fiji és Tonga szigeteket meg kellett erősíteni. A két legjobban felszerelt és kiképzett Nemzeti Gárda alakulatot, a 32. és a 37. hadosztályokat vezényelték erre a feladatra.⁴⁵⁴

San Francsó-ban a május 10-i érkezés után intenzív behajózási készülődés – benne sárgaláz, kolera, tetanusz és tífusz elleni védőoltás – kezdődött. 1942. május 24-én 17:45-kor kezdte meg az első alakulat a hajóra szállást, majd 26-án 12:07-kor a négy csapatszallító hajó kifutott a kikötőből.⁴⁵⁵ Június 02-án délben keresztezték az egyenlítőt és „Neptunusz Rex” a hagyományoknak megfelelő látogatást tett a hajókon. Június 6-án a konvoj kettévált. Fele a hadosztály parancsnoksággal 10-én a Fiji szigetekre érkezett, míg a másik fele 12-én Új-Zélandban szállt partra.⁴⁵⁶

⁴⁵¹ Uo.

⁴⁵² Uo. 31.

⁴⁵³ Uo. 33-34. A 147. gyalogos ezred megmaradt zászlóalját 1943. február 07-én Guadacanal szigetén az ott harcoló ezredhez csatlakozott és ez az ezred, mint független harccsoport végig küzdötte a Csendes óceáni háborút.

⁴⁵⁴ Frankel, 33-34.

⁴⁵⁵ Uo. 37.

⁴⁵⁶ Uo. 42-43, 45.

Fijiben a 37. hadosztály átvette az Új-zélandi hadseregtől a szigetek védelmi feladatát. Egyetlen csapatszállító hajó körúttal június 15-re kiszállította a 37. hadosztályt és hazaszállította az Új-zélandi hadosztályt. Fiji védelmi feladatát a hadosztály 1943. április 02-ig folytatta, miközben a dzsungel harcmódra is kiképezték. Ez idő alatt 1942. augusztus 08-án csatlakozott hozzá a 6. tábori tüzérosztály (az elkülönítet 134. tüzérosztály pótlására), majd szeptember 29-én a 129. gyalogos ezred (egykori Illinois Nemzeti Gárda hadosztályból) beérkezett a hiányzó 147. ezred pótlására. E két alakulatból ezred-harccsoport alakult.⁴⁵⁷ A Fijin való tartózkodás alatt a hadosztály három hónapos tisztjelöltiskolát állított fel, amelynek két turnusa 1942. augusztus 10. és 1943. január 31. között 280 gyalogos és tüzér hadnagyot készített fel.⁴⁵⁸

1943. március közepén az „Americál” (American-New Caledonia – később 23. gyalogos) hadosztály leváltotta a 37. hadosztályt, amely feltöltés után április 02-án útnak indult Guadacanal-hoz és ahova a Guadacanal-ért vívott csaták befejezése után hat héttel érkezett meg. A hadosztály a megérkezése éjszakáján egy japán légitámadás alatt átesett a tűzkeresztségén.⁴⁵⁹ Guadacanal-on a japán légitámadásokon kívül a 37. hadosztály nem ütközött meg a japánokkal. Közben folytak a dzsungelharcra és a partraszállásra felkészítő kiképzések.

Ezen tapasztalatokat éles bevetésben a hadosztály egyes részei 1943. június 30-án, míg az egész hadosztály a július 20-tól augusztus 15-ig folyó Új Georgia szigetért folyó harcokban hasznosították. A hadjárat során a 37. hadosztályból 235 fő halt hősi halált és 928 katona sebesült meg.⁴⁶⁰

A hadosztály következő hadjárata a második guadacanal-i tartózkodás után, 1943. november 08-án, a Bougainville sziget elleni támadó partraszállással kezdődött, amely több mint tizenhárom hónapig, 1944. december 15-ig tartott. Ez alatt a hadjárat alatt 928-an haltak hősi halált és 1.388-an sebesültek meg.⁴⁶¹

A 37. hadosztály 1944. december 15-én újra hajóra szállt, felkészülve a Fülöp-szigeteki luzoni partraszállásra, amely a Csendes óceáni háború legnagyobb partraszállása volt.

December 27-i kezdettel a flotta kifutott és szórványos légi és kamikaze támadások kíséretében Luzon sziget irányába a Lingayen öbölbe manőverezett.⁴⁶² A partraszállás 1945. január 09-én - a repülőátadásoktól eltekintve - ellenállás nélkül zajlott le. Az ezt követő Luzon-i hadjárat három szakaszban zajlott le. Az első Manila város február 03-i elérése, a második február 04. és március 05. között a Manila városért folytatott harc, míg a harmadik március 24-től június 30-ig a Lingayen öböl keleti oldalától Luzon sziget északi partjáiig való előrenyomulás volt.⁴⁶³

A Luzon-i hadjáratok közelebb álltak a 37. hadosztály felkészültségéhez, mint az azt megelőző dzsungel harcok. Itt akár nyílt, akár erdős-hegyes terepen, akár a Manilá-ért folytatott utcai harcokban lehetőség volt a hagyományos, hatásos tűztámogatásra akár a tüzérség, akár a harckocsik, akár a harcászati közvetlen légi támogatás biztosította a tüzérőt. Habár e hadjárat közelebb állt a nyugat-európai hadjáratok lassú felörlő jellegéhez, mégis az elért győzelemmel lelkesítette a hadosztályt.

⁴⁵⁷ Uo. 54, 56-57.

⁴⁵⁸ Uo. 55.

⁴⁵⁹ Uo. 63-64.

⁴⁶⁰ Uo. 387.

⁴⁶¹ Uo. 368, 387.

⁴⁶² Uo. 246, 248, 369.

⁴⁶³ Uo. 222, 305, 368.

Június 27-én, amikor a 37. hadosztály elérte Luzon északi partját, a hadjárat jelentős része lezárult. Az atombombák augusztus 05-i és 08-i ledobása szüneteltette az Egyesült Államok Luzon-i támadó hadműveleteit, mert a japán csapatok megadására vártak.⁴⁶⁴ Az utolsó ütközetet a 148. gyalogos ezred vívta augusztus 12-én egy útkadályánál.⁴⁶⁵

A Luzon-i hadjáratokban a 37. hadosztály összesen 868 hősi halottat vesztett és 5.331 sebesültje volt, aminek több mint a fele a Maniláért vívott utcai harcokban esett el, illetve sebesült meg. Ezek közül kiemelendő a 37. hadosztály ostroma és betörése a fallal övezett óvárosba, az Intermurosba, mely után 461 hősi halottat és 3.393 sebesültet jegyeztek fel a veszteséglistára.⁴⁶⁶

A 37. hadosztály 1945. november 16-án hajóra szállt és december 04-én partra szállt San Francisco-ban és december 18-án le is szerelték.⁴⁶⁷ Összesen 592 napig volt harcban és ez idő alatt 1.834 hősi halottat vesztett és 8.218 katonája sebesült meg.⁴⁶⁸

A 37. hadosztálynak a szerencsés körülményeknek köszönhetően sikerült megtartania Ohio-i jellegét szinte a teljes szövetségi szolgálata alatt. Az 1940-es behívása után a hadilétszámra való feltöltése ohioi sorkatonákkal valósult meg. Az 1942-es „háromszögesítés” miatt az új, korszerű egységek megszervezése a „felesleges” ohioi állományból valósult meg. A korai harctéri bevetése a hadosztályt megóvta attól, hogy megtizedeljék az újonnan sorozott katonákból megszervezendő hadosztályokhoz szükséges keretekért. A Fiji szigeteken működő tisztjelölt iskola is hozzájárult ahhoz, hogy a hadosztály csapattisztjei nagy részben ohioiak maradjanak. A korai Új Georgia-i és Bougainville-i hadjáratok - bár „véressé” tették a hadosztályt -, csak az 1945-ben Manila-ért folytatott hadjárat okozott tömeges veszteséget.⁴⁶⁹ Végül, habár a „pontszám” rendszer alapján a legtöbb eredeti 1940-es ONG tag választhatta a hadszíntérről való leváltását és az azt követő hazatérés lehetőségét,⁴⁷⁰ a legtöbb eredeti ohioi törzstiszt - Beightler vezérőrnagy biztatására - visszautasította ezt és a hadosztállyal maradtak a háború végéig.⁴⁷¹ Ebből a kemény magból született újjá a II. világháború után ONG.

⁴⁶⁴ Tekintettel arra, hogy a tervezett japán szigetek elleni invázióra, amiben az Egyesült Államok Vezérkara 1.000.000 hősi halottal/sebesülttel számolt és ebben a 37. hadosztály a partraszállás második hullámában lett volna bevetve, veteránjai között nem akadt olyan, akinek lelkiismeret furdalása lett volna az atombomba bevetésével kapcsolatban.

⁴⁶⁵ Frankel, 356-358.

⁴⁶⁶ Uo. 387.

⁴⁶⁷ Uo. 370.

⁴⁶⁸ Donnelly, 1.

⁴⁶⁹ Robert S. Beightler, Major General. HEADQUARTERS 37TH INFANTRY DIVISION APO 37 C/O POSTMASTER SAN FRANCISCO, CALIF AG3/4.7 10 SEPTEMBER 1945, SUBJECT: HISTORICAL REPORT. TO: THE ADJUTANT GENERAL, WAR DEPARTMENT, WASHINGTON D.C. Report After Action Operation of the 37th Infantry Division, Luzon, P.I. 1 November 1944 to 30 June 1945, S E C R E T Ebben a részletes, hivatalos beszámolóban Beightler vezérőrnagy jelentette, hogy hadosztálya 685 hősi halottat vesztett és 4.715 katonája sebesült meg a hadjáratban. Ők tették ki a 37. hadosztály II. világháborús hősi halottainak 37%-át és sebesültjeinek 57%-át. Elképzelhető, hogy a nyílt terep és a Manila-ért folytatott utcai harcok kedvezőbb alkalmat biztosítottak a sebesültek gyorsabb orvosi ellátásra, mint a sűrű dzsungelben, s ezért alacsonyabb a hősi halottak száma és nagyobb a sebesültek számaránya. Ugyanakkor Beightler vezérőrnagy azt is jelentette, hogy a Fülöp-szigeteki hadjárat alatt 6.032 fő utánpótlást kapott a hadosztály, ami a hadjárat kezdeti létszámának 45%-át képezte.

⁴⁷⁰ A „pontszám” rendszerben minden katona „pontokat” érdemelt ki. Minden havi szolgálat után egy-egy pont, minden tengerentúli havi szolgálatért még egy-egy pont, minden sebesülés, kitüntetés, hadjáratban való részvételért öt-öt pont, végül minden kiskorú gyermek (maximum három) után tizenkét pont járt. Különböző rangokhoz meghatározott pontszám volt rendelve, ami után jogosultak voltak hazaszállításra és hátszázgi szolgálatra.

⁴⁷¹ Donnelly, 2-3, 49.

2. 4. Az Ohio-i Nemzeti Gárda a koreai háborúban

Az I. és II. Világháborúhoz viszonyítva az ONG koreai háborús szolgálata keserves csalódásnak minősíthető. Az előbbieken, melyben az Egyesült Államok lelkes és közvetlen háborút vívott ellenséges világhatalmak ellen, dicső frontharcos szolgálatot végzett. Ezzel szemben a koreai háborúban az Egyesült Államok csak érdekköre homályos határain, vonakodva harcolt fő ellenfele a Szovjetunió másod- és harmadrangú szövetségesei ellen.

Igaz, hogy Kelet-Európa bekebelezése az orosz birodalomba az 1940-évek végén és az 1948-as berlini blokádnál kiábrándította az Egyesült Államokat a II. Világháborús orosz „barátság” mámorából. Ugyanakkor 1949-re az oroszok sikeres saját atombomba fejlesztése kiegyenlítette az Egyesült Államok atombomba fölényét, ami addig érdekei megvédését volt hivatva bebiztosítani és szükségessé tette az Egyesült Államok számára, hogy kényszerű ellensúlyt teremtsen az orosz konvencionális haderő túlnyomó fölényével szemben. A keményen lerögzített európai érintkezési határon a két nagyhatalom farkasszemet nézett egymással, de a feszültség ellenére mégis béke volt közöttük, mikor váratlanul észak-koreai támadás érte Dél-Koreát.

A hirtelen kitört háborús viszony miatt az Egyesült Államok elkezdett elszántan fellépni a kommunizmus ellen. Mondhatni egyik napról a másikra felhagyta ábrándos védelmi stratégiáját, ami miatt a konvencionális hadereje a minimális keretre csökkent és hadianyaggal való ellátottsága is szégyenletes szintre süllyedt. Fűhöz-fához kapkodva igyekezett megszervezni új védelmi rendszerét. Ez a szervezési szükséglet három egymással versengő, viszálykodó összetevőből állt. Elsősorban a koreai mellékszínpadon közvetlenül részt venni és ellenállni a támadásnak, de anélkül, hogy ez akadályozza az Európában állomásozó erők jelentős mértékű fejlesztését, és mindezek mellett az Egyesült Államok a maga háterszágában stratégiai tartalékot képezzen, főképpen egy lehetséges európai harcszintér támogatására.

Ezt a hármas célt csak hiányosan teljesítette az Egyesült Államok. A befolyásos belföldi politikai tényezőktől „nem harsant fel a kürtszó” és folytatódott az „ágyú és vaj” felfogás. Az USA óvatosan tartózkodott attól, hogy a Távol-keleten annyira lekösse a katonai erejét, hogy ezzel megkísértlje a Szovjetuniót az európai egyensúly megbontására. Így tehát, az Egyesült Államok, bár a Szárazföldi Nemzeti Gárda egyharmadát behívta szövetséges szolgálatra, ebből a nyolc hadosztályból csak kettőt vetettek be Koreában, míg a másik kettőt Németországba küldték, és a megmaradt négyet a „Belföldi Zónában” tartották, mint általános tartalékot.⁴⁷²

Ez utóbbi csoportba került az ONG 37. gyalogoshadosztálya is, amikor 1951. szeptember 12-én értesítették Lausche Ohio kormányzót, hogy az ONG 37. gyalogoshadosztályát 1952. január 15-vel a Fort Polk, Louisianaba, huszonnégy hónapos szövetséges szolgálatra behívják.⁴⁷³ Habár ez volt a legnagyobb szárazföldi mozgósítás, 1950-ben már nyolc különböző „független” század és a 987. páncélozott táborig tüzérszázad, valamint 1951-ben egy légvédelmi tüzérszázad már korábban behívásra került.⁴⁷⁴

A korábban behívott Nemzeti Gárda hadosztályok tapasztalatából okulva, mire a 37. hadosztályra került a sor, már négy hónappal behívásuk előtt kiküldték a riasztást. Ez alkalmat adott arra, hogy a tiszteket és a legénységet szövetséges szakiskolákba és szaktanfolyamokra

⁴⁷² Hill, 209. Ellentétben a Légi Nemzeti Gárdával, amelynek 84%-át hívták be szövetséges szolgálatra (Hill, 507)

⁴⁷³ Donnelly, 53.

⁴⁷⁴ Uo. Buckeye Guard, Fall 2010, 23.

küldjék. Mire 1952. január 15-én bevonult a 37. hadosztály, tisztikarának 72% (516 fő a 713 főből) és legénységének 37% (2.222 fő a 6.011 főből) elvégezte szakkiképzését.⁴⁷⁵

Habár a 37. hadosztály felhatalmazást kapott hadilétszámára való toborozásra az amerikai polgárság háborúellenes kiábrándultsága miatt ez oly kevés sikerrel járt, hogy bevonuláskor csak 46%-os feltöltést ért el a teljes hadilétszámához viszonyítva. Ennek következtében a hadosztály hamar elvesztette „ohiói” jellegét.

A végleges feltöltéshez, két forráshoz nyúltak. Egyrészt más alakulatoktól 3.950 főnyi tiszti illetve legénységi állományt helyeztek át a 37. hadosztályba, ennek a létszámnak a fele már leszolgált a koreai hadszíntéri idejét. Ez kétélű dolog volt, habár így már kiképzett, tapasztalt katonákat kapott a hadosztály, azonban a Koreából visszatért katonák jelentős része neheztelt a hadseregére és alig várta leszerelését, sőt fegyelmi gondot okoztak előjáróiknak. Másrészt 1952. április 01-ig 4.050 sorkatonát kapott a hadosztály, mellyel hadilétszámát végül elérte.⁴⁷⁶

A 37. hadosztály fő feladata a „harcis képesség” mielőbbi elérése volt. Kiképzési programjának végrehajtását a haditechnikai eszközök hiányossága akadályozta, mert a koreai és európai igénylések elsőbbséget élveztek. Ennek ellenére a riadóztatási időszakban a II. Világháborús veterán tisztek és altisztek segítségével mind az egyének, mind az alegységek képzettségi szintje megfelelő volt és a kiképzési ciklus végére 1952. októberben elérte a 65%-os C minősítést. Ez azt jelentette, hogy a művelési készsége 65% volt, míg a „C” azt jelezte, hogy a komoly hadieszköz hiányát a hadművelet előtt haladéktalanul pótolni kell.⁴⁷⁷

Közben már 1952. májusban megkezdődött a hadosztály létszámának csökkentése, mivel külföldi szolgálatra rekviráltak kiképzett tiszteket, altiszteket és legénységet. A pótlásra érkezett sorkatonák és a tisztjelölt iskolák végzősei csak a létszámot tartották egyensúlyban, miközben a hadosztály kiképzési szintje egyre csökkent. Ahogy a hadosztály elérte készenléte csúcspontját, a hadsereg vezérkar átminősítette a feladatát hadműveleti egységről egyéni kiképző állományra.⁴⁷⁸ A hadosztály 1952. július 31-december 31. között utánpótlásként 5.965 főt küldött más alakulatokhoz, elsősorban Koreába. A legénységi állományát 14.075 főről 7.715 főre csökkentették és 2.019 egyéni kiképzendő katonát kapott.⁴⁷⁹

Habár a hadosztályparancsnok és Lausche Ohio kormányzó is tiltakozott az áthelyezések ellen, azonban a háborús szükségletek kielégítése miatt elkerülhetetlen volt.⁴⁸⁰ Tekintve, hogy az Egyesült Államok kormánya a honvédelmi miniszter javaslatára elfogadta az egyéni felváltás elvét, amelyben a Koreában lévő katonaság tagjait egy évi koreai szolgálat után egyénileg váltják le, míg az egység nevét megtartva, állandó létszámmal a háború végéig cserélődő személyzettel helyben maradt. A Belföldi Zónában lévő más alakulatokat is mint emberi erőforrást bevonták ebbe a folyamatba. Ebben a rendszerben a Koreából visszatérő katonák számára ideiglenes állomáshelyet biztosítottak a kötelező szolgálati idejük letöltésére. Az I. és II. Világháborús nemzeti mozgósítás hiányában a honvédelmi miniszter az elvileg stratégiai tartalék alakulatait kénytelen volt ilyen módon kizsigerelni.

A 37. hadosztály három gyalogosezredét, a hadosztály tüzérségét és a 112. műszaki zászlóalját 1953 januárjában átszervezték kiképző alakulatokká, ahol utánpótlási céllal katonák egyéni kiképzését végezték. A kiképzendők létszáma 1953. áprilisig 4.678 főről 10.026 főre emelkedett, miközben saját állományából 2.719 főt csoportosított át tengerentúli rekvirálásra. Ez a

⁴⁷⁵ Uo. 55.

⁴⁷⁶ Uo. 58.

⁴⁷⁷ Uo. 60-62.

⁴⁷⁸ Uo.

⁴⁷⁹ Uo. 62, 65.

⁴⁸⁰ Uo. 66.

feladata az 1953. júliusi fegyverszünettel véget ért. A szolgálat végére egy maroknyi magas rangú tiszt és törzstiszten kívül már csak egy zászlóalj maradt „Ohio-i”, amit a kétéves szolgálata után 1954. június 15-én visszaszolgáltattak Ohio-nak. Az addigra már felismerhetetlen hadosztályt átszámolták és 10. gyalogoshadosztály hadrendi számmal a hivatásos hadsereg állományba helyezték át.⁴⁸¹

Noha ez keserű csalódás volt a 37. gyalogoshadosztály tagjai számára, akik a „szolgálj szomszédiddal” elv alapján önként jelentkeztek az ONG-ba és nemzetük védelmére, mindvégig őrizték egységüket a külföldi ellenséggel vívott harcra. A hajdan dicsőített hadosztály végül prózai véget ért, de az Egyesült Államok szempontjából reálisan szemlélve, egyike volt a hasznos és könnyen elérhető nemzetvédelmi erőforrásoknak.

2. 5. Az Ohio-i Nemzeti Gárda hidegháború utáni szerepe

A Szovjetunió 1989-es összeomlása (és azt követően Oroszország érdekhátárainak visszahúzásódása az orosz nemzetiség által lakott területekre) egy csapásra véget vetett a katonai hidegháborúnak. Elpárolgott az Egyesült Államok harckészültségi kényszere a nagy léptékű konvencionális hadműveletekre egy vele, egyenrangú ellenféllel szemben. Emiatt az Egyesült Államok – hűen hagyományaihoz – a béke folyamanyaként aktív katonai erejét elkezdte lényegesen csökkenteni. Habár a megmaradó részt a legkorszerűbb „csillagháborús” fegyverzettel és felszereléssel látta el, ez mégis csak a lándzsa éles hegyét képezte, míg a rúdja ehhez képest rendkívül keskeny volt. 1999-re az Egyesült Államok teljes katonai erejének a felét tartalékos állománya képezte.⁴⁸² Ennek az lett a következménye, hogy bár gyors csapásszerű hadműveletekben az Egyesült Államok hadserege kivételes erőt képvisel, de komoly háttértámogatás nélkül tartós hadjáratokra képtelen.⁴⁸³

E támogatás létrehozásának érdekében megváltoztatták a Nemzeti Gárda szerepének filozófiáját a korábbi stratégiai tartalékról (nagy konvencionális, országos szintű mozgósítás révén) a folytonos hadműveleti tartalékra. Itt kell megjegyezni, hogy az Egyesült Államok Légierője mindig is ilyen hadműveleti tartaléknak tekintette a Légi Nemzeti Gárdát és a Légi Nemzeti Gárda alakulatokat rövid, pár hónapos éles bevetésekre igénybe is vették. Ezt nagy részben az tette lehetővé, hogy a Légierő rendszerében a légi bázisok állandó működtetésére külön parancsnokságok és alakulatok szolgáltak, és a bázisokon a „harc” repülő alakulatok bázis-működtetési felelősség nélkül csak „átutazó vendégek” voltak.

A Szárazföldi ONG részéről a hadműveleti tartalék aktív katonai feladatai az 1991-es első Öböl-háborúval kezdődtek, amikor három katonai rendőr, három szállító és egy személyügyi század került behívásra; ugyancsak behívták a Légi ONG 160. légi üzemanyag utántöltő csoportját és az összes légi-katonai rendőr osztagokat - összesen 1.669 főt.⁴⁸⁴

1997-ben ismét a Légi ONG-t hívták be szövetségi szolgálatra, amelynek során a 178. és 180. vadászrezd Törökországban állomásozott az észak-iraki „tiltott repülési zóna” ellenőrzését, a 179. légi szállító és a 121. légi üzemanyag utántöltő ezredek Szaúd-Arábiában a dél-iraki „tiltott repülési zóna” biztosítását, a 121. ezred egy része Olaszországban a Bosznia-Hercegovina-i „tiltott repülési zóna” fenntartásának támogatását kapták feladatul.⁴⁸⁵

⁴⁸¹ Uo. 68-70. A. G. R. 1954, 6.

⁴⁸² *Buckeye Guard*, Summer 1999, 5.

⁴⁸³ Az iraki és az afganisztáni háborúk létszámigénye miatt az Egyesült Államok hadseregének harci alakulatai egyéves hadszíntéri szolgálat után maximum egy évet töltenek „otthon”, mielőtt újra bevetik őket. Az Egyesült Államok hadserege ezt is csak úgy tudta elérni, hogy a Nemzeti Gárda és a szövetségi tartalék alakulatokat minden harmadik-negyedik évben behívták és szövetségi feladatokra vetették be azokat.

⁴⁸⁴ A. G. R. 1991, 2, 6.

⁴⁸⁵ Uo. 1997, 7.

A 121. légi üzemanyag-utántöltő és a 179. légi szállító ezredek folyamatosan hajtottak végre egy-két repülőgépes, hosszabb-rövidebb - egy hónapostól egy éves időtartamú - bevetéseket, amelyekben rendszeresen váltották gépeik személyzetét. Bosznia-Hercegovinában és Észak- valamint Dél-Irakban szövetségi szolgálatot teljesítettek a végrehajtott műveletek támogatásával.⁴⁸⁶ Ugyanígy a Légi ONG 200. REDHORSE (nehéz építő/javító műszaki) zászlóalját gyakran vetették be szövetségi műszaki feladatok végrehajtására. Ez az egység 2000-ben ötször kéthetes váltott turnussal építkezési feladatot hajtott végre Katarban,⁴⁸⁷ ezt követően 2001-ben 60 napos időszakot töltött Izraelben, majd 90 napot az Azuri szigetek repülőbázisain folyó építkezési munkálatokban.⁴⁸⁸ 2002-ben Irak, Katar, Afganisztán és Kirgizisztán, majd 2005-ben újra Irak területén hat hónapon át építési feladatokat teljesített.⁴⁸⁹

A 9/11-es terrortámadás előtti időszakban a Szárazföldi ONG (továbbiakban elmarad a „Szárazföldi” szó) 16. műszaki dandárra volt a legaktívabb: vezetésével Közép-Amerikában egy hurrikán utáni újjáépítésben, az Egyesült Államok mexikói határvonalának dél-nyugati része mentén, főleg a határőrség számára útépítési munkálatokban vett részt. Alakulatait a kéthetes „nyári kiképzés” keretében osztagonként vetette be, illetve váltotta fel.⁴⁹⁰

A 2001. szeptember 11-i terrortámadást követően számos ONG alakulatot hívtak be szövetségi szolgálatra. Legelsőnek négy katonai rendőr századot mozgósítottak, közülük kettő őrséget állt Ohio valamennyi nyilvános utasforgalmi repülőtéren, míg a másik kettő a hivatásos állományú katonai rendőr századokat helyettesítette, akiket tengerentúli szolgálatra vezényeltek.⁴⁹¹

Ezt követte október 03-án a 148. gyalogos ezred 1. zászlóaljának behívása, amely belföldi biztonsági feladatokat hajtott végre. Ohio-ban a Lima Hadsereg Harkocsi Gyárát és a Ravennai Hadsereg Lőszer Gyártelepét őrizték; Michigan-ben a Selfridge Légi Nemzeti Gárda bázisát őrizték; a Kentucky-i Fort Knox-nál kiegészítették a szövetséges állomásőrséget; Illinois-ban a Rock Island Arzenált őrizték; majd Indiana-ban a Newport Vegyi Telephelyet, ahol a VX ideggáz megsemmisítése folyt, továbbá ott helyettesítették a hivatásos 101. ejtőernyős hadosztály őrszázadát, amely Afganisztánban került bevetésre.⁴⁹²

A következő években az ONG több zászlóalj szintű mozgósításban vett részt. 2003-ban a 112. műszaki zászlóalj mintegy 400 tagját hívták be egyéves szövetségi szolgálatra az Ohio-ban lévő repülő bázisok őrségeinek kiegészítésére.⁴⁹³ 2004 januárjában szövetségi szolgálatra hívták be a 216. (Nehéz Harci) műszaki zászlóaljat, mely 2004 márciusától 2005 februárjáig az Irakban lévő 1. gyalogos hadosztályt műszaki feladatok végrehajtásával támogatta.⁴⁹⁴ A 134. tábori tüzérség 1. osztályának 470 tagját 2004 februárjában hívták be szövetségi szolgálatra, majd Camp Atterbury-ba (Indiana) három hetes őrszolgálati felkészítést követően Európában tizenkét katonai és légi-bázis őrzésére vetették be, valamint

⁴⁸⁶ Uo. 1998, 6, 20. 1999, 19-20. 2000, 6, 19. 2001, 7. 2002, 11. A 2003-2005, valamint a 2006-2008 A. G. R. évi jelentései nem tartalmazzak részleteket ezekről, éppen csak annyit jelentenek, hogy a 121., 178., 179., és 180. repülő ezredek szakképesítésüknek megfelelő feladatokat hajtottak végrevilágszerte.

⁴⁸⁷ A. G. R. 2000, 22.

⁴⁸⁸ Uo. 2001-2002, 9.

⁴⁸⁹ Buckeye Guard Spring/Summer 2002, 31. Uo. Winter/Spring 2003, Special Deployment Pull-out Supplement, 8-9. Uo. Spring/Summer 2005, 22-23.

⁴⁹⁰ A. G. R. 1999, 6. 2000, 14. 2001-2002, 10. Az USA-ban a „9/11” a 2001-es eseményekre vonatkozik, nem 1989-re.

⁴⁹¹ A. G. R. 2001, 16. Buckeye Guard, Winter 2001/2002, Operation Noble Eagle/Enduring Freedom Special Pull-out Supplement, 4-5.

⁴⁹² Uo. 17. Ibid, 6-8.

⁴⁹³ Buckeye Guard, Winter/Spring 2003, Special Deployment Pull-out Supplement, 5.

⁴⁹⁴ Uo. Spring/Summer 2005, 24.

alkalmazták őket még Angliában, Németországban, Belgiumban, Hollandiában, Olaszországban és Törökországban az ottani őrségek kiegészítésére, így az aktív állományú örkatonákat Irakba vezényelheték. Ezt a szolgálatot az ONG 2004. december 08-ig teljesítette.⁴⁹⁵

A koreai háború után a legnagyobb ONG behívás 2004-ben történt. 2003 májusában értesítették az Indiana-i Nemzeti Gárda 38. gyalogos hadosztályát, hogy a következő évben szövetséges béketeremtő feladatot fog végezni Boszniában, Koszovóban és a Sínai-félszigeten. A 38. hadosztály parancsnoksága Carmony dandártábornokra, hadosztály parancsnokhelyettesre (egykori 37. dandárparancsnok) és az alárendelt 37. dandárra bízta a koszovói feladatot, mégpedig a Koszovó Többszempoliségű Keleti Dandár szektorát.⁴⁹⁶ Ezt a szolgálatot 1999-óta aktív állományú szövetséges dandárok végezték, azonban előbb az iraki, majd az afganisztáni háborúk megnövekedett katonai erő-igényei miatt 2003 óta a Nemzeti Gárda dandárokra bízzák.

Erre a bevetésre (Sólyom Harci Különítmény név alatt) az ONG 37. páncélos dandárra igénybe vehette a 148. gyalogos ezred 1. zászlóalját és a 107. lovassági ezred 2. zászlóalját. Az 148/1 két bevetett százada mellé a South Carolina-i Nemzeti Gárdából egy gyalogos századot, valamint a Kentucky Nemzeti Gárdából egy műszaki századot osztottak be, míg a 107/2-nek megvolt a három saját százada.

A 37. páncélos dandár „hiányzó” Michigan-i Nemzeti Gárda zászlóaljait a görög 525. gépesített gyalogos zászlóalj és egy vegyes lengyel-ukrán gyalogos zászlóalj pótolta ki. E műveleti harci alakulatok mellé beosztásra került három Blackhawk helikopteres század - egy-egy az Ohio, a Tennessee Nemzeti Gárdából és egy West Virginiából - az ONG 137. légi zászlóalj parancsnokságába. Ezekon kívül különböző Nemzeti Gárdákból vegyesen, valamint szövetségi tartalék alakulatokból katonai rendész, orvosi, fogorvosi, szemész, állatorvosi, mentős, híradó és tábori kórház alakulatok vettek részt a műveletekben. A különítmény egyetlen aktív állományú alakulata egy kis tűzszerész osztag volt.

Már hónapokkal a behívási dátum előtt megkezdődött a tisztek és tiszthelyettesek felkészítése és kiképzése erre a feladatra. A legénység június 01-én vonult be kiképzésre, majd szeptember 01-én felkészülten leváltotta az előttük szolgáló Minnesota-i Nemzeti Gárda dandárt. A hat hónapos bevetésen a Nemzeti Gárda parancsnokság alatt összesen mintegy 1.700 fő szolgált együtt a szövetséges katonai feladatok végrehajtásában, amely 2005. március 31-én ért véget és ezzel biztosították az aktív alakulatok részére a magasabb prioritású bevetés lehetőségét.

Az ONG második nagyméretű szövetségi igénybevétele ismét a 37. (most már átszervezve Gyalogos Dandár Harccsoportra) dandárra esett. Ez alkalommal 2008 januárjában Fort Hood-ba (Texas) vonult be három hónapos kiképzésre, majd decemberig két kuvaiti kikötő biztonságra vigyáztak, valamint Kuvait és Irak között közlekedő konvojok kíséretével volt megbízva. Ebben 1.600 ONG és 900 Michigan-i Nemzeti Gárda tag vett részt.⁴⁹⁷

A legutóbbi (2009-ig) ONG bevetést a 145. páncélos ezred 1. zászlóaljának 440 katonája hajtotta végre. 2008. szeptemberében bevonultak Fort Lewis-ba (Washington) békefenntartási kiképzésre, majd novemberben felváltották a Pennsylvania-i Nemzeti Gárda 104. lovas ezredének 1. zászlóalját a Sínai-félsziget Többszempoliségű Erők és Megfigyelők

⁴⁹⁵ Uo, Winter 2004/2005, 22-23.

⁴⁹⁶ E feladat végrehajtásáról jelen értekezés írója részletesen foglalkozik a AARMS 8 (2) (2009) 189-202 oldalban megjelent cikkében. A boszniai misszióban való részvételt a hadosztály parancsnokság az Indiana-i Nemzeti Gárda 27. dandárjára bízta, majd a Sínai-félszigetet a Michigan-i Nemzeti Gárda 37. páncélos dandár alakulataira. Mint később kiderült, ez utóbbi feladatra nem került sor és ezek az alakulatok a másik két egységet támogatták.

⁴⁹⁷ Buckeye Guard, Spring/Summer 2008, 6-7. Ibid. Fall/Winter 2008, 17-18.

(Multinational Force and Observers) szervezetében.⁴⁹⁸ Ebben a feladatban - amely 2008 végéig tartott -, szétszórta, elszigetelt őrpontokon, őrmesterek vezetésével 11 tagú rajokban teljesítették megfigyelői megbízatásukat. Ennek az alakulatnak már több tagja is rendelkezett koszovói békefenntartói tapasztalattal, valamint ismeretekkel az arab lakosságról, amit az iraki háborúban való szolgálatuk során szereztek.⁴⁹⁹

2. 6. Összegzés

A 20. század első felében az Egyesült Államok hivatásos hadserege jelentéktelen volt az ország világhatalmi szerepéhez képest. 1903-tól kezdve folyamatosan fejlesztették, s az 1916-os Nemzetvédelmi Törvény által a hadsereg működésének és további erősödésének jogi elismerése is megtörtént. Az önkéntes Nemzeti Gárda az ország első fokú tartalék haderejévé vált, mely védőpajzsul szolgált a hivatásos hadsereg katonai sorozás alapján történő kiegészítéséhez.

A 1916-1917-es mexikói határszolgálatnál, amikor az ország csak egy 10.000 fős hivatásos haderőt tudott bevetni Mexikóban, több mint 100.000 Nemzeti Gárda tag biztosította a védtelenül maradt határt és ezzel hangsúlyt adott az Egyesült Államok diplomáciai fellépésének. Az I. világháborúban nemcsak több Nemzeti Gárda hadosztály vett részt a harcok során – mint más komponensből is -, de az első két hadjárat időszakában az Egyesült Államok harcoló egységeinek felét szintén ez az alakulat biztosította. Mire az első két, sorozott katonákból alkotott hadosztály belépett a háborúba, addigra már nyolc Nemzeti Gárda hadosztályt vetettek harcba - ezzel is bizonyítva az első-fokú katonai tartalék meghatározó szerepét.

A II. világháborúban szintén ezt a szerepet töltötte be. Amikor még „békeidőben” az Egyesült Államok megkezdte a háborúra való felkészülést, 1940-ben tizennyolc Nemzeti Gárda hadosztályt hívtak be állami szolgálatra, miközben az Egyesült Államoknak csak kilenc hivatásos hadosztálya létezett és az is csak keret formában. Amikor az Egyesült Államok 1941-ben belépett a világháborúba, harcerejének többségét még mindig a Nemzeti Gárda képezte. Ugyanakkor „gáton állási” szerepét is sikeresen játszotta a Nemzeti Gárda. A háború kezdeti védőfeladatait a Nemzeti Gárda alakulatai hajtották végre (az ONG 166. gyalogos ezrednek a Karib tengeri szigetek, a 37. gyalogos hadosztálynak az Ausztrália-i/Új-zélandi utánpótlási vonalak biztosítása és a Fiji szigetek védelme volt meghatározva) és az első Európába vezényelt hadosztály - már a háború kezdete után ötven nappal - a Nemzeti Gárda hadosztálya volt.

A hidegháború negyven évében a Nemzeti Gárda továbbra is betöltötte az ország stratégiai tartalékának szerepét. A két „éles” háború (Korea és Vietnam) alatt is szerepet kapott, amikor az Egyesült Államok „aktív” hadseregének feladatai már érezhetően megtöbbszöröződtek az európai szintéren a Szovjetunióval való szembenállás miatt. Habár a koreai háborúra a Nemzeti Gárda 1/3-a (nyolc hadosztály) lett mozgósítva, csak kettő került harci bevetésre. A többi hadosztály, közöttük a 37. gyalogos hadosztály is, a hadsereg kiegészítő, támogató szerepét kapta. Bár ez utóbbi keserves csalódás volt a 37. hadosztálynak, mégis sikeresen betöltötte az ország katonai erejének megtöbbszöröző, valamint erőfejlesztő szerepét.

A Szovjetunió 1989-es összeomlása véget vetett a katonai hidegháborúnak. Megszűnt az Egyesült Államok nyomasztó harcalkészültségi kényszere a nagyméretű konvencionális

⁴⁹⁸ A megfigyelő turnus másik két zászlóalja Columbia-ból és Fiji-ből származott. Megjegyzendő, hogy Magyarország is részt vesz ebben a nemzetközi feladatban, amely az 1979-es egyiptomi-izraeli békeszerződés pontjainak betartatását ellenőrzi.

⁴⁹⁹ Buckeye Guard, Fall/Winter 2008, 18.

hadműveletekre. A béke folyamanyaként lényegesen csökkentette aktív katonai erejét. A megmaradó részt a legkorszerűbb fegyverzettel és felszereléssel látták el, de így is csak az a lándzsa éles hegyét képezi. Ennek az lett a következménye, hogy bár gyors csapásszerű hadműveletekben kivételes erőt tud képviselni, de a tartós hadjáratokra komoly háttértámogatás nélkül képtelen. Ezt a Nemzeti Gárda műveleti tartalékká való átalakításával elégítette ki.

2. 7. Következtetések.

Elemézve az ONG nemzetvédelmi szereplését, a magyar tartalékos rendszer számára a következő tanulságok vonhatók le. Bár már több ilyen pont említésre került az előbbi fejezetében, az ONG nemzetvédelmi szereplésére is érvényesek, ha egy kicsit más nézetből is.

- Egy demokratikus rendszerben a társadalom elfogadja az általános katonai kötelezettséget, mint a haza létezését közvetlenül fenyegető külső veszély elleni szolgálatot. Ilyen esetben önkénteseket is könnyen lehet toborozni. Ugyanakkor ennek a „nyers” ember-anyagnak harcképes haderővé való kiképzése, megszervezése és felszerelése hosszú időt igényel.

- Közvetlen külső fenyegetés hiányában politika anyagi takarékosagra hivatkozva gyakran figyelmen kívül hagyja a „*Qui desiderat pacem, bellum praeparat*” több ezeréves tanácsot, aminek következtében a hivatásos állomány elégtelenné válik nagyobb méretű védelmi feladatok végrehajtására.

- Ez a hiány áthidalható önkéntes tartalékos egységek megszervezésével.

- Ilyen egységek hatályosságára csúcfontosságú az **állandó teljes „hadilétszám” fenntartása**, hogy nemzetvédelmi feladatokra közvetlenül igénybe vehetők legyenek. Behívásuk alkalmával, a „békeidejű” létszámról „hadilétszámra” való feltöltésükkor - akár önkéntesekkel, akár sorozottakkal - hosszított kiképzési/előkészítési idővel kell számolni, ami csorbítja a takarékosági mutatókat, mint elvárt tulajdonságukat.

- A legénység alap- és szakmai kiképzése, valamint a tisztek speciális kiképzése biztosítja a hivatásos állománnyal való azonos ismereteiket, és lehetővé teszi a mindhamarabbi egység szintű kiképzést ezen egységek behívása alkalmával.

- Ezért is elengedhetetlen a korszerű katonai fegyverzettel és felszereléssel való ellátásuk a kiképzésük idején, hogy a korszerű harcművészet gyakoroltatása „békeidőben” is teljes legyen.

- „Hadi” alkalmazásukhoz ugyanúgy szükséges az állandó orvosi, mint más „személyi” feltételek szinten tartása.

- Az ilyen kiképzett, felszerelt és fenntartott részidejű tartalékos egységek ugyanazon nemzetvédelmi feladatok végrehajtására képesek, amire a hivatásos állomány is. (Jelenleg összesen harminc nappal több idő szükséges egy ilyen egység bevetésre való felkészítésére, mint egy hivatásos állományúnak).

- Az ilyen egységeknek a hivatásos állomány egyszerű kipótlása mellett jelentős szerepe van, mint a „gáton álló védőpajzs” (azaz ellátni a nemzetvédelmi kihívásokkal összefüggő

feladatokat), míg mögöttük a nemzet, a hivatásosok vezetésével mozgósítja a szükséges erőket. Ugyanakkor ilyen esetben fontos is harcképességük megóvása, azaz őket erre a célra való keret kiutalásától mentesítése.

- Egy ilyen tartalékos rendszer folyamatos hatékonyságának megtartása érdekében fontos az alkalmankénti behívások szervezeti „túlélése”, azaz egységeik a behívások után térhessenek vissza a tartalékos szervezetbe – még ha újonnan toborzott légénységi állománnyal is.

- A korszerű műveleti tartalékos rendszerben „kiképzett emberforrás” szerepet játszik olyan egységekben, amelyek speciális feladatokra külön szabott alakulatokba szervezhetők, akár egyénileg, akár egységenként, akár katonai szakterületükön, akár általános (pl. őrségállítás) feladatokra.

3. Az Ohio-i Nemzeti Gárda szerepe és igénybevétele államon belüli feladatokra

Míg az Ohioi Nemzeti Gárda (továbbiakban ONG) nemzetvédelmi szerepe a szövetséges alkotmányon és törvényeken alapul, melyek eredete az Egyesült Államok 1789-es Alkotmánya és az 1792-es Milícia Törvények, ez utóbbit először az 1903-as Dick Törvény, majd az 1916-os Nemzetvédelmi Törvény és annak módosításai korszerűsítették.

Úgy a szövetséges, mint az ohioi alkotmány felhatalmazta a vezetést a milícia behívására invázió visszaverése, lázadás elnyomása és a törvények betartatása esetére.⁵⁰⁰ Ez utóbbinál meg kell említeni, hogy szövetséges szinten az 1878. *Posse Comitatus* törvény megtiltja az Egyesült Államok fegyveres erőinek, hogy a törvények végrehajtásában vegyen részt.⁵⁰¹

Ugyanakkor ez a tilalom nem vonatkozik az egyes államok nemzeti gárdájának felhasználására. Ezért a közrend megzavarása alkalmával, amikor a polgári hatóságok saját eszközeikkel képtelenek voltak a polgári és a büntető törvényeknek megfelelően a lakosság védelmét biztosítani, a Nemzeti Gárda katonai erejét mindaddig igénybe vehették és vették, amíg a polgári hatóságok nem lettek ismét képesek zavartalanul működni.

Habár Ohio kormányzója természeti katasztrófák esetén már évtizedek óta gyakran behívta az ONG-t szolgálatra, amelynek tagjai lelkesen jelentek meg segítségnyújtásra, csak 1961-ben módosították az Ohio-i Alkotmányt, amely meghatározta az ONG negyedik behívási indokát, azaz a természeti katasztrófák esetén való igénybevételt.⁵⁰²

Ohio alkotmánya által engedélyezett ONG behívásra – invázió visszaverésének céljából – az 1812-es háború észak-nyugati hadjáratai és az 1862-1863-as polgárháború déli lovasportyázások után nem került sor. Egy alkalommal sem volt kísérlet a polgári kormányrendszer megdöntésére, amely felkelés az ONG általi leverést igényelte volna. Ellenben a törvényes rend fenntartása, illetve a természeti katasztrófák esetében segítségnyújtás biztosítása érdekében gyakran előfordult a nemzeti gárda mozgosítása, melyeket rövidítve „állami feladatoknak” neveztek.

Ezek közül az előbbi – a törvényes rend fenntartása (gyakran „(köz)rend fenntartása” megfogalmazást használták) – volt a fő ok, ami miatt az ONG az 1870-es években újjászületett és a fejlesztése nagy lendületet kapott. Ugyanakkor az állam védelmére megszervezett alakulatokkal az ONG váratlan katasztrófák esetén is nyújthatott segítséget az állam helyi hatóságainak és a lakoságnak.

⁵⁰⁰ Constitution of the United States (továbbiakban: US Const.), Article I, Section 8. Constitution of the State of Ohio (továbbiakban: Ohio 1851 Const.), Article IX, §4.

⁵⁰¹ A *Posse Comitatus* törvény indoka a polgárháború utáni „Újjáépítés” időszakából ered. Az egykori rebellis déli államokat szövetséges csapatok szállták meg az újonnan felszabadult rabszolgák fizikai és politikai jogainak védelmezésére. Amikor az 1876-os Hayes-Tildeni elnökválasztás döntetlenül végződött és a választási jog az Egyesült Államok Képviselőházára hárult, a Republikánus Párt azzal vásárolta meg a déli államok képviselőinek szavazatait – és ezzel Hayes megválasztását –, hogy megígérte a szövetséges csapatok kivonását a déli államokból. Ezzel a *Posse Comitatus* törvénnyel pecsételték meg, hogy ilyen szövetséges „beavatkozás” államon belüli ügyekbe ne ismétlődhessen meg. Azonban a déli fekete lakosságot hamarosan megfosztották polgári jogaitól fizikai elrettentéssel és törvényes akadályokkal, amit csak az 1960-as polgárjogi mozgalommal nyertek vissza.

⁵⁰² Ohio 1851 Const. Article 9, §4.

3. 1. Rendfenntartás

3. 1. 1. Munkás-zavargások

A 19. század utolsó negyedében kezdődött „ipari beháborúk” a 20. században is folytatódtak és csak az 1935. Nemzeti Munkavállalási Törvény ratifikálása után kezdett csökkenni a számuk.⁵⁰³ Ezekben az összeütközésekben két ellentétes felfogás létezett. A tőkésék kizsákmányolása ellen kialakuló munkás-szakszervezeteknek egyetlen hatékony fegyvere a munkáltatókkal és tulajdonosokkal szemben a sztrájk volt. A munkások munkaerejük kivonásával az ipari folyamatok szüneteltetését idézték elő, ezzel a szakszervezetekbe tömörülő munkások alkupozíciót szereztek a munkáltatókkal szemben érdekeik biztosítása érdekében. A munkaadók azzal igyekeztek ezt elkerülni és a termelést tovább folytatni, hogy a sztrájkoló munkásaikat új alkalmazottakkal helyettesítették. Ezeket a helyettesítő munkásokat a sztrájkolók sztrájktörőknek tekintették és sztrájkórséggel, a gyárkapu elbarikádolásával, erőszakkal való fenyegetéssel, esetenként tettelegesséig fajuló tömeges erőszakkal igyekeztek megfélemlíteni őket.⁵⁰⁴ Ez ellen a munkaadók felfegyverezett őröket alkalmaztak, hogy nyitva tudják tartani üzemeiket, hogy a sztrájktörő munkások be tudjanak jutni munkahelyükre. Alkalmanként nyílt erőszakos összeütközés és harc tört ki az elkeseredett sztrájkolók és a magánőrség között.

A társadalom és a törvény részben igazat adott mindkét félnek. Elismerte a sztrájkoló munkások jogát, hogy megtagadhasák és kivonhasák munkájukat a munkaadóktól céljaik elérésére, de a helyettesítő munkások jogát is támogatta, hogy azok szabadon munkát vállalhassanak ott, ahol ilyet felkínálnak nekik. Viszont, hogy egy sztrájk hatásos legyen, ezt a „helyettesítő” munkás erőforrást meg kellett gátolni abban, hogy bejusson az üzembe, ha kellett akkor kényszerrel vagy erőszakkal.

E kényszer és erőszak – nem is beszélve a magánőrségekkel vívott alkalmankénti harcokról – a közrendet sértette, de a helyi hatóságoknak kevés eszköze volt a rend fenntartására. A helyi rendőrség és a megyék Sheriff-jei csak mindennapos bűnügyi esetekre voltak felkészülve, nagymértékű zavargások ellen csak ideiglenes, meghatalmazott helyettesítőkkal tudták erejüket és létszámukat átmenetileg növelni és incidensek ellen fellépni. Utóbbi helyettesítők hatékonysága természetesen alatta maradt a hivatásos rendőrökéhez viszonyítva, és az elkeseredett helyi közhangulat is korlátozta a toborzás eredményességét.

Ohio csak 1933-ban hozott létre állami rendőrséget, amely testület a szakszervezetekkel és a munkásokkal szembeni fellépésre alkalmas lehetett volna, azonban hatáskörét csak az államon belüli közlekedési szabályok ellenőrzésére, valamint az állami tulajdonban lévő területeken a büntető törvények betartására korlátozták. A törvény két cikkelyben is megerősítette, hogy „... Ohio Állam Országúti Járőreit (Ohio State Highway Patrol) és a rendőrtiszteket sztrájk letörésére, illetve munkavítával kapcsolatos intézkedésekbe sohasem vetik be”.⁵⁰⁵

Az egyetlen eszköz akkor, amikor a zavargásoknak terjedése meghaladta a helyi hatóságok rendfenntartási képességét a közrend fenntartásának biztosítására az ONG maradt. A 19. században alkalmazott ONG igénybevitelének szabályai gyakorlatilag változatlanok maradtak. Az ONG kiértesítési szabályait - a korszerű híradó eszközök (telefon) elterjedésének köszönhetően - módosították, de a helyi hatóságoktól az előljáráshoz

⁵⁰³ National Labor Relations Act of 1935, (29 United States Code §151 *et seq.*).

⁵⁰⁴ A szakszervezeti munkások gyűlölete a sztrájktörőkkel szemben abban is lemérhető, hogy állandóan az angol „rüh” szóval hivatkoznak rájuk.

⁵⁰⁵ Ohio Revised Code (tovább O. R. C.) §5503.01, §5503.02 (A).

felterjesztett igénybevételi kérvény továbbra is az írásos (azaz táviratilag küldött) formában maradt, amelyben megfogalmazták a zavargások kiterjedését, a saját erejük igénybevételének részletes adatait és annak elégtelenségét a közrend helyreállítására.⁵⁰⁶

Az előző évszázadban kezdődött huzakodás a helyi hatóságok és a kormányzó között tovább folytatódott. Az előbbi az államra igyekezett áthárítani a közrend fenntartásának anyagi és politikai terheit, míg az utóbbi az állami szerepvállalás előtt a maximális erőfeszítést követelte meg a helyi hatóságoktól. A kormányzó gondoskodott arról, hogy az írásban beadott kérvényeket - a politikai felelősség továbbhárítása érdekében - a helyi sajtóban kihirdesse.

Ez a huzavona abban is megnyilvánult, hogy amikor a kormányzóhoz egy ilyen kérvény - gyakran csak telefonon - beérkezett, első lépése az volt, hogy az ONG-tól az AG által kijelölt megfigyelő tiszteket küldött ki, hogy azok semleges szemmel értékeljék a helyzetet. A tisztek nemcsak a helyi hatóságokkal léptek kapcsolatba, hanem a munkaadókkal is és – ami a legfontosabb – a sztrájkoló munkásság sorai között is végeztek személyes felderítést, hogy megalapozottan értékelhessék a helyzetet. Ezekre a jelentésekre támaszkodva ha eltúlzottnak tartotta a kormányzó a helyi hatóságok aggodalmait, akkor gyakran további erőfeszítési lépéseket követelt tőlük. Csakis akkor vették igénybe az ONG-t, ha az ONG „megfigyelők” jelentették a kormányzónak, hogy a helyi hatóságok valóban képtelenek és nem csak nem hajlandók helyreállítani a közrendet. A kormányzó részéről a helyi helyzetre való nyomás gyakorlásának első lépése az volt, hogy az igénybevételre tervezett „becsült” erők létszámát nyilvánosságra hozta. Gyakran ez a nyilvánosan kihirdetett szándék is helyreállította a közrendet és elég volt a helyi indulatok lecsillapítására. Azonban, ha az addigi lépések sikertelennek bizonyultak, habozás nélkül kirendelték az ONG-t aktív rendfenntartási feladatra.

Bár az ONG már a 19. század utolsó negyedében az „ipari háborúban” felvállalt rendfenntartói szerepet, azonban úgy a vezetősége, mint a tagjai utálták a sztrájkok esetén teljesítendő szolgálatot. Részből ezért, részből a politikai ára miatt - amit a következő választásokon a kormányzónak kellett megfizetnie (a Nemzeti Gárda bevetése a szavazójoggal „felfegyverzett” polgárok ellen ellenszenvet váltott ki a munkásságban) -, az ONG-t csak a legvégső esetben hívták be ilyen feladatra.⁵⁰⁷

Az I. világháború után 17 olyan alkalom volt, amikor az ONG ilyen feladatot kapott. Ez a fent említett problémakezelés a lépésről-lépésre történő eljárás hatékonyságának köszönhető, hogy a lehetséges összeütközéseknek 29%-a (5 alkalom) a megfigyelők jelentésével, további 29% (5 alkalom) csak az ONG alakulatok mozgósításával végződött és csupán csak 42% (7 alkalom) követelt valóságos bevetést. Ez utóbbi események közül 1932 – 1937 között három, 1948-ban egy, majd 1970 – 1974 között ismét három alkalommal történt meg az ONG bevetése.

A mozgósítások hatékonysága a nagyszabású erődemonstrációnak volt köszönhető. 1919 szeptemberében West Virginia kormányzója azt jelentette Cox Ohio kormányzójának, hogy a sztrájkoló Ohio-i szénbányászok West Virginiába készülnek behatolni – West Virginia-nak akkor nem volt nemzeti gárdája – és az ottani bányászokat „szolidaritásból” sztrájkjuk támogatására akarják kényszeríteni. Szeptember 28-án Cox kormányzó tizenöt ONG századot mozgósított, hogy ezt a tervet megakadályozza és már másnapra annyira

⁵⁰⁶ EMERGENCY PROCEDURES: A Handbook for Local Authorities Seeking State Assistance in Emergency Situations, State of Ohio, John J. Gilligan, Governor, (tovább E. P.) 2-3, 2-4.

⁵⁰⁷ Daughtery, 32-33, 108. A. G. R. 1920, 74.

lecsökkent a veszély nagysága, hogy egy század kivételével, melyet október 5-ig Akron-ban tartottak készenlétben, valamennyi egység leszerelhetett.⁵⁰⁸

Késő októberben a clevelandi és cantoni vasmunkás sztrájkokban, amelyekben már szöványos esetekben erőszakos összeütközések is előfordultak a sztrájkolók és sztrájk törő munkások között, ismét az ONG rendfenntartási célra történő bevetésével fenyegetett Cox kormányzó. Október 25-én nyolc századot mozgósított a két város között fekvő Akron fegyvertáraiban. A készenléti osztagokat ellátták teherautóval, hogy az erőszak fellángolásának helyszíneire gyorsan odajuthassanak, míg különvonat állt készenlétben a gárdisták zömének utánuk történő szállítására. A sajtóban megjelent hírek szerint géppuskás ONG tagok is készenlétben álltak azonnali bevetésre.⁵⁰⁹ Ezek hatására Clevelandban és Cantonban egyaránt megszűnt a feszültség és november 1-én "leszereltek" az ONG készültségben tartott alakulatai.⁵¹⁰

1922 nyarán, Kelet-Ohio szénbányavidékén is erőszakos zavargásokhoz vezetett a bányászok sztrájkja. Itt is ONG megfigyelők értékelték Davis kormányzó részére 1922. július 09-re kialakult helyzetet, amely fokozatosan romlott. Végül a kormányzó július 14-én Cadizbe, Harrison megye székvárosába hívta a 166. gyalogos ezred négy századát, az egészségügyi osztagot és a gépesített szállító századot, továbbá 20-án még egy századot és a mentőkocsi századot is kirendelte. 26-án St. Clairesvillebe, a Harrison megye melletti Belmont megye székvárosába rendelték a 107. lovas ezred egy századát és egészségügyi osztagát.

Augusztus 27-én a 166. gyalogos ezred egységeit a 145. gyalogos ezred hasonló számú alakulata váltotta le. A kirendelt alakulatok meggyőző erődemonstrálásának hatására nem került sor összeütközésre a sztrájkoló munkások és az ONG között. Hamarosan megtört a sztrájk és szeptember 16-án ezek az alakulatok visszatérhettek állomáshelyükre és leszereltek.⁵¹¹

A közép-ohioi, millerporti vasutas sztrájk következtében június 26. és augusztus 16. között szintén mozgósítás történt és készenlétben tartottak két lovassági századot közrendfenntartási feladatra.⁵¹²

A nagy gazdasági világválság rendkívül súlyosan érintette és sújtotta Ohio-t. 1932-re a munkanélküliek aránya elérte a 37,3%-ot, ráadásul a munkával rendelkezők ezrei is csak részmunkaidőben, vagy számottevően csökkentett fizetésért dolgozhattak.⁵¹³ Kelet-Ohio bányavidékén különösen keserves helyzet alakult ki. 1928-1931 között a bányászok átlagfizetése felére csökkent, és amikor 1931 májusában, majd 1932 elején két újabb órabércsökkenést hirdettek ki a bányatulajdonosok, az elkeseredettség erőszakkal járó teljes körű sztrájkot robbantott ki.⁵¹⁴

A sztrájk földrajzi és társadalmi környezete komoly veszéllyel fenyegetett. A bányavidék gyéren lakott erdős-hegyes terület volt, melynek lakossága hozzászokott, hogy étrendjét vadászatból egészítse ki, ezért szinte minden háznál volt vadász- és sörétes puska, míg a sok bánya lehetőséget adott robbanóanyag, dinamit beszerzésére. A gyéren lakott környéken a helyi hatóságok erőnövelési lehetősége eleve korlátozott volt, sőt a

⁵⁰⁸ Uo. 34. A. G. R. 1920, 74. Special Order No. 63, September 28, 1919.

⁵⁰⁹ Uo. 34-35. Uo. Special Order No. 82, October 25, 1919.

⁵¹⁰ A. G. R. 1920, 74. Special Order No. 88, October 25, 1919.

⁵¹¹ A. G. R. 1920, 74. Special Order No. 88, November 1, 1919.

⁵¹² A. G. R. 1923, 2.

⁵¹³ Daughtery, 102.

⁵¹⁴ Uo. 109.

bányászoknak a lakosság létszámához viszonyított aránylag magas aránya megtöbbszörözte fizikai és politikai erejüket a hatóságokkal szemben.

Ebben a légkörben a legklasszikusabb sztrájkhelyzet alakult ki. A bányászok nem csak anyagi érdekük érvényesítésért küzdöttek, hanem szakszervezetük elismertetéséért és a szakszervezeten keresztüli közös alkuért is. Míg a bányatulajdonosok hajlandók voltak tárgyalni anyagi kérdésekről, a szakszervezetek elismerését elviekben ellenezték és egyáltalán szóba se álltak velük. A sztrájkoló bányászok célja a bányák működésképtelenné tétele volt, ezzel akarták rákényszeríteni a tulajdonosokat a kiegyezésre. Ezzel szemben a tulajdonosok mindent elkövettek a bányák további zavartalan működtetéséért. A sztrájkoló bányászok több száz fős tömege (bányamunkások, sokszor női és gyerek családtagjaikkal egyetemben) sztrájkórséggel elzárta a bányák kapuit és a sztrájk betartására kényszerítették azokat a munkatársokat is, akik mégis – főleg nyomoruk miatt – hajlandók lettek volna dolgozni.

A tulajdonosok más bányáikból munkásokat csoportosítottak át, valamint a környékről vagy gyakrabban „kívülről” verbuváltak pótmunkaerőt, akikkel üzemeltetni tudták bányáikat. Ezeket a helyettes munkásokat a sztrájkolók erőszakkal fenyegették meg, majd erőszakkal rájuk is támadtak, amikor azok kísérletet tettek a munka felvételére. Azért, hogy a tulajdonosok a sztrájkórségeken keresztül utat nyissanak pótmunkásaik számára a bányáikhoz gyakran távoli vidékről felfogadott fegyveres magánőrséget alkalmaztak. E két fél között alkalmanként kialakult fegyveres összecsapás életek kioltáával is járt. Lesből leadott lövések és szabotázs akciók is előfordultak, „ismeretlen tettesek” felrobbantották a szénbányák szénfeldolgozó épületeit, vasúti hidakat, sőt olykor a sztrájktörők lakóházait is.

Ez a helyzet már valódi tűzkeresztség volt az ONG számára. 1931 júniusától 1932 áprilisáig megfigyelő tisztek működtek a legveszélyesebb területeken, mialatt White kormányzó ellenállt az ONG csapatokért folyamodó különböző hatóságok szüntelen kéréseinek. White maga is elismerte a bányászok sztrájkjogát, és amíg ez erőszak nélkül történt, nem volt hajlandó a két fél közötti vitába beavatkozni. Később a helyzet tovább romlott, sőt már az ONG megfigyelőit is támadták a sztrájkoló bányászok, először kőhajigálással majd 1932. április 14-én már löfvegyverrel.⁵¹⁵

Ennek következtében az ONG aktív szerepet kapott a bányavidék közrendjének biztosításában. Április 16-ra körülbelül 560 ONG tagot vetettek be. Közvetlen feladatuk az erőszakos rendháborítások megszüntetése volt. A bevetett gárdából készütségi osztagokat alapítottak, melyek a rendzavarások helyszínére „rohanva” békét teremtettek. Őrségek szervezésével biztosították a sztrájkórségeken áthaladó, a pótmunkásokat szállító járműkaravánokat, járőröztek a bányák tőzsomszédságában, ahol korábban már előfordult erőszakos cselekmény, majd támadással fenyegették meg a bányákhoz vezető utakat eltorlaszoló, a sztrájkolók által emelt barikádok védőit.⁵¹⁶ Az egyik ilyen barikádnál történt meg az első ONG bevetésével kapcsolatos haláleset, amikor egy körülbelül 400 fős tömeg támadását figyelmeztető lövésekkel riasztották vissza. A felpattanó lövedékek három embert is megsebesítettek, közülük az egyiket halálos sérülés ért.⁵¹⁷

E "lecsendesítő" hadjáratban a legkorszerűbb eszközöket is igénybe vette az ONG, például tömegoszlatásra könnygáz kézi gránátot használtak, illetve a 112. Légi Megfigyelő Zászlóalj repülőgépeit légi felderítésre vetették be, sőt nem egy alkalommal repülőgépről oldottak ki könnygázbombákat a tömegekre, és egy ízben fenyegető géppuska sorozatot lőttek a tömeg fölé egy hegyoldalban.⁵¹⁸

⁵¹⁵ Uo. 115-116.

⁵¹⁶ Uo. 116-117.

⁵¹⁷ Uo. 117.

⁵¹⁸ Uo. 124.

White kormányzó "politikai" szinten is igyekezett közreműködni a helyzet megoldásában és 1932. május 17-én kibocsátotta a „Tízpontos” egy évre szóló „fegyverszüneti” tervét, amit 12-én már megelőzött az AG ONG-nak adott utasítása, hogy a szervezet milyen álláspontra helyezkedjen a terv kivitelezésére. A „Tízpontos” terv a sztrájkoló bányászok anyagi panaszainak orvoslásával foglalkozott, egyebek között egy kismértékű fizetésemelést írt elő, valamint a becsukott bányák megnyitását. Biztosította a sztrájkból visszatérő bányászok alkalmazásának elsőbbségét, majd ha ők elfogadható időn belül nem térnek vissza a munkába, a bányák új munkásokat fogadhattak fel helyettük. Azoknak a bányatulajdonosoknak, akik elfogadták a tízpontos tervet, bányájuk működtetésének biztonságát az ONG garantálta, akik nem, azokat magukra hagyta az állam.⁵¹⁹

Bár egyik fél sem volt elégedett ezzel a tervvel, mégis hozzájárult a béke megteremtéséhez. Egyrésztől azoknál a bányáknál, melyek elfogadták a terv pontjait, elsöpörte az ONG a sztrájkoló barikádjait és csak békés sztrájkörséget engedtek működni. Másrésztől, ahol nem fogadták el a tulajdonosok a pontokat –ragaszkodtak a kívülről toborzott sztrájkőrök alkalmazásához –, ha ott botrány tört ki, maga az ONG zárta le a bányát.

Ez utóbbira két jellegzetes eset mutat példát. Az első szikrát áprilisban egy Ohio folyó menti bányaigazgató pattintotta ki, amikor West Virginiából alkalmazott sztrájkőr munkásokat. A nekidühödött Ohio-i sztrájkoló bányászok június 30-án a folyó közepén feltartóztatták a csónakokon átkelő sztrájkőröket és hamarosan tizenöt csónakban hatvan ember verte egymást bunkósbottal és evezőlapáttal. Ez alatt a folyó Ohio-i partjáról az ONG géppuskásai világító lövedék sorozatával lötték a West Virginia-i partot és a 112. Légi Megfigyelő Zászlóalj egyik gépe könnygázbombákkal támadta a „behatolókat”.⁵²⁰

A második eset az ONG bevetésének vége felé történt Athens megyében. Az egyik bányatulajdonos, aki nem fogadta el a kormányzó 10 pontos tervét és megyén kívüli sztrájkőröket és 10 tagú fegyveres magánőrséget alkalmazott, ami miatt szeptember 20-tól neki nem járt az ONG védelme. A fegyveres őrség 26-án megölt egy sztrájkoló bányászt és a megyei Sheriff felszólítására rögtön megszállta a bányát egy húsztagú ONG különítmény, letartóztatták a magánőrség tagjait és eltávolították a bányaigazgatóságot, továbbá a megyén kívüli sztrájkőr bányászokat is. Másnap, 28-án a bányatulajdonos elfogadta White kormányzó 10 pontos tervét, és 30-án újra megnyílhatott a bánya.⁵²¹

Ezzel véget ért az ONG csapatainak aktív szerepe a bányászsztrájkokban. Az ONG több tisztje is segítette a két fél közötti megegyezést az időnként fellángoló vitás részletkérdésekben, míg végre az 1933. június 15-i megegyezés az Egyesült Bányamunkások Szakszervezete és a bányatulajdonosok között véget vetett a sztrájkoknak.

Egy év „pihenőszünet” után következett az ONG leghevesebb sztrájk-kezelési feladata, amikor a toledói Electric Auto-Lite társaságnál először 1934 februárjában, majd áprilisban újra erőre kapva, kitört az autómunkás sztrájk. Válaszul a társaság sztrájkőr munkásokat alkalmazott, majd felfogadott egy 150 tagú fegyveres magánőrséget és könnygázt készletezett be. Májusban a sztrájkoló blokádokat építettek a gyártelep körül, amivel beszorították a sztrájkőröket. A sztrájkoló, a sztrájkőrök, a magánőrség és a városi rendőrség közötti erőszakos összeütközések csataterré változtatták a gyár környékét. Május 22-én az ONG segítségét kérték a helyi hatóságok, Toledo rendőrfőnöke, valamint Lucas megye Sheriffje. Még aznap este kinyilvánították, hogy képtelenek úrrá lenni a helyzeten. Másnap 23-án a kirendelt megfigyelő/felderítő tisztek – akiket

⁵¹⁹ Uo. 120-121.

⁵²⁰ Uo. 125.

⁵²¹ Uo. 134-135.

1.700 sztrájkoló munkás és a mintegy 7.000 sztrájk-szimpatizáns lényegében fogva tartott a gyárban – jelentették az AG-nak, hogy szükség van az ONG csapatok bevetésére.⁵²²

Henderson AG észak-nyugat Ohio-ból azonnal nyolc gyalogos és két géppuskás századot rendelt oda, melynek mintegy 700 tagja már május 23-án éjszaka beérkezett. Ugyanakkor a toledói 107. Lovassági ezrednek – akiről feltételezhető volt, hogy a helyi sztrájkolókkal rokonszenveznek – csak egy százada került mozgósításra és a fegyvertáiraiban készenlétben tartották.⁵²³

Másnap, 24-én heves összetűzések történtek. Az ONG által fegyveres övezettel védett üzemtelepet a tömeg kövekkel és téglákkal közvetlenül megtámadta. Az ONG eredménytelenül próbálta végrehajtani a bírói tiltó végzést, ami csak a telep két főkapujánál 25-25 tagú sztrájkórség felállítását engedélyezte. Miután sikertelennek bizonyult a könnygáz és a szuronyok használata, figyelmeztető sortűzet adtak le a tömeg feje fölé. Miután ez sem segített, az ONG vagy parancs nélkül, vagy ismeretlen forrású parancsra közvetlenül a tömegbe lőtt, amellyel több sebesülést – közöttük két halálos – okoztak. A tömeg ekkor meghátrált. Estére az ipartelep körüli utcákat az ONG uralta. Még aznap este az AG további négy gyalogos századot rendelt Toledóba és a gyárat bezáratta.⁵²⁴

Május 26-án Toledóban már több mint 800 ONG tagot vetettek be és szoros együttműködésben a helyi hatóságokkal megindult az agitátorok letartóztatása. Heves kődobálásos ellenállás következett, sőt orvlövészek két ONG tagot is megsebesítettek, amelyre reagálva az ONG figyelmeztető sortűzetet adott le a levegőbe. Estére véget értek az összecsapások és hirtelen véget ért az erőszakos ellenállás is. Az ONG már május 31-én megkezdhette csapatai kivonását, mely a június 03-ig tartó sztrájkfelfüggesztési megállapodás következtében azon a napon be is fejeződött.⁵²⁵

A tapasztalatokat, amelyeket az ONG az 1932-es kelet-ohió-i bányász és az 1934-es toledói ipari sztrájk alatt szerzett, eredményesen használta fel később, amikor 1937. május 26-án egy vasmunkás sztrájk tört ki az észak-kelet Ohio-i „Kis Vasipari” vállalatok ellen.⁵²⁶ A sztrájkolók célja szakszervezetük elismertetése volt, míg a vasiparosok ezt megtagadták.

A sztrájk kezdetével a legtöbb vasipari üzem lezárta telepeit, vagy egy kisebb részét próbálta tovább üzemeltetni sztrájk törő munkásokkal. Mindkét esetben a sztrájkolók ostromgyűrűt alakítottak ki a gyárak köré és a gyártelepeket elszigetelték. A sztrájkórségen keresztül áthaladó munkásokat megverték, sőt a bennrekedtek számára utánpótlás ledobásával kísérletező repülőgépekre is rálöttek.⁵²⁷

Júniusban folyamatosan romlott tovább a helyzet, míg 18-án a vasiparosok kijelentették, hogy a közeljövőben újra üzemeltetni fogják a lezárt gyártelepüket. 19-én a youngstowni rendőrség könnygázzal és kényszerítő eszközökkel szétoszlatta a mintegy 200 fős női sztrájkórséget, amelyre a felindult férfi sztrájkórség tagjai, illetve a sztrájkot támogató lakosok és a rendőrség között nyílt összeütközés bontakozott ki, melynek következtében 31-en megsebesültek, ebből ketten meghaltak.⁵²⁸

⁵²² Uo. 136.

⁵²³ Uo.

⁵²⁴ Uo. 137

⁵²⁵ Uo. 138.

⁵²⁶ Uo. 148-149. 1936-ban az Egyesült Államok legnagyobb vasipari vállalkozása, a United State Steel és mintegy 140 más vasipari vállalat elismerte a vasmunkás szakszervezetet. Ennek ellenére több kisebb vasiparos nem volt hajlandó elismerni a vasmunkás szakszervezetet, sem együttműködni, sem munkaszervezési tárgyalásokba lépni vele egészen 1941-ig, amikor is ez szövetséges nyomásra mégis bekövetkezett.

⁵²⁷ Uo. 149.

⁵²⁸ Uo. 150.

Ezt a helyzetet súlyosbította a vasiparosok június 21-i bejelentése, mely szerint másnap újra kinyitják lezárt ipartelepeiket. A 19-i véráldozatoktól még inkább elkeseredett sztrájkolók a nap folyamán egyre nagyobb tömegekben gyülekeztek. Mahoning megye Sheriffje értesítette Davy Ohio kormányzóját, hogy képtelen a közrendet biztosítani; Davy másnapra elrendelte az ONG bevetését és nyilvános nyilatkozatot adott ki, amiben felszólította az ONG-t a közrend biztosítására és *status quo* megtartására.

Június 22-én a hajnali órákban több mint 4.000 ONG tagot mozgósítottak, főleg gyalogsági katonákat a 145., 147. és 166. gyalogos ezredektől, majd ezek támogatására a 134. és 135. tábori tüzér, illetve és a 112. műszaki ezredtől. Logisztikai és parancsnoki támogatást a 112. anyagi (Quartermaster) ezred és a 37. híradó század nyújtott, míg a 112. Légi Megfigyelő zászlóalj légi felderítést hajtott végre.⁵²⁹ Az ONG felvonulása aránylag ellenállás nélkül zajlott le. Kivételt képeztek a Trumbull megyei Warren községben történtek, ahol 23-án, a megyei bíróság rendeleteit végrehajtó két gyalogos század a vasmű kapuitól szuronnyal szorította hátra a mintegy 500 főnyi sztrájkórséget, ezzel kiszabadította a már 28 napja bennrekedt munkásokat és szabad utat nyitott a teherszállításnak és a személyi forgalomnak.⁵³⁰

Az ONG június 23-án sajtóosztályt hozott létre a hírszolgálati törzsosztályban, amelyet a tájékoztatásokkal összefüggő tevékenységek szabályozásával bíztak meg. Ugyanakkor a megbízott szövívek kivételével az ONG valamennyi tagjának megtiltották, hogy a sajtónak nyilatkozzanak.⁵³¹

A 24-re kialakult csendet megszakította a szövetséges közvetítő bizottság közbelépésének kudarca, amely a szakszervezet és a vasiparosok közötti megegyezést szorgalmazta. A vasiparosok végérvényesen kijelentették, hogy teljes mértékben megtagadják a szakszervezettel való együttműködést. Még aznap este Davy kormányzó elrendelte, hogy másnap az ONG segítse elő a sztrájk által lezárt valamennyi vasipari telep kinyitását. A művelet támogatására a kedvező közhangulat kialakítása érdekében az ONG átvette a helyi újság 25-i reggeli kiadásának szerkesztését, megakadályozva ezzel az esti kiadvány megjelenését, egyben őrizetbe vett minden olyan újságíró és fényképészt, akinek a működését - a sajtóirodán keresztül - nem engedélyezték.⁵³²

A szakszervezetek tiltakozása eredménytelennek bizonyult az iparos oldalt pártfogásába vett Davy Ohio-i kormányzónál és Rooseveltt szövetségi elnöknél. Habár néhány helyen előfordult erőszakos ellenállás, az ONG alakulatai erélyes kényszerítő eszközökkel – közöttük könnygáz és szurony – oszlatták fel a vasgyárak környékén alkalmanként kialakuló tömegeket, több száz sztrájkolót letartoztattak, majd valamennyi sztrájkjal sújtott vasipari telephelynek szabad utat biztosítottak és biztosították a munka folytatását.

Az erélyes beavatkozás következtében kora júliusra megtört a sztrájk. Mahoning megyében már június 27-én a 22.000 sztrájkoló vasmunkás közül több mint 18.000 fő visszatért a munkába. Más szomszédos megyében is folyamatosan visszatértek állásaikhoz a sztrájkoló munkások.⁵³³

Ez a siker nem csak az ONG határozott intézkedéseinek volt köszönhető, hanem az egységes fellépésének is. Maga az ONG nagymértékű fegyelmet, önfegyelmet tanúsított. A szolgálatban lévő katonák egyenruhája és felszerelése rendezett és tiszta volt. A szolgálaton

⁵²⁹ Uo. 151-153. 159.

⁵³⁰ Uo. 152-153.

⁵³¹ Uo. 154.

⁵³² Uo. 156-157.

⁵³³ Uo. 158-161.

kívüli tagok nem hagyhatták el szállásukat, a szeszital fogyasztása szigorúan tilos volt. A sztrájkolókkal való érintkezésben önuralmat gyakorolt, nem bocsátkozott vitába a lakossággal, nem reagált vagy válaszolt azok szóbeli sértéseire és provokációira. Az erőszak eszközeit, a könnygáz és a lőfegyver használatát a parancsnokok szigorúan a kezükben tartották, így nem ismétlődhetett meg a sztrájkolók és szimpatizánsaik kódbólási csatája, mint a toledói sztrájkban. Végül az ONG – felismerve ennek jelentőségét – aktív szerepet játszott a kedvező közhangulat kialakításában is.⁵³⁴

Az, hogy a kormányzó az „ipari harcokban” nyíltan a munkaadókat pártolta, nem maradhatott következmény nélkül. E korszak előző kormányzói semleges fellépését nem követő Davy kormányzó áldozatul esett a munkásmozgalom leghatékonyabb fegyverének, a szavazójognak. A következő, 1938-as választáson – részben a szakszervezeti tagok ellenszavazatai miatt – kormányzósági újraválasztásához szükséges támogatást sem kapta meg pártjában.⁵³⁵

Ahogy – a Rooseveltnél alatt elfogadott munkaviszonyt szabályzó törvények hatására - kialakult a munkásszakszervezetek gazdasági és társadalmi helye és szerepe, párhuzamosan csökkent az ONG igénybevételi igénye az ipari közrend biztosítása érdekében.

Ohióban legközelebb 1948-ban fordult elő, hogy az ONG behívásra került közrendbiztosító szolgálatra. Egy Dayton-i gyárral szembeni sztrájkban a 147. gyalogos ezred és a 37. lovas ezred felderítő századát, pontosan 1.266 tagját hívták be szolgálatra augusztus 02. és 06. között, mely szolgálat rendhárítás nélkül zajlott le.⁵³⁶

Húsz év múlva, 1968-ban volt legközelebb szükség az ONG - mondhatni - sztrájkokkal kapcsolatos részleges fellépésére. Athens városában, az utolsó pillanatban kiegyezett a helyi Ohio Egyetem a sztrájkkal fenyegetőző alkalmazottaival. Mintegy 1.500 diák, akik már arra számítottak, hogy a remélt sztrájk miatt korábban végződik a tanév, tárgyak hajigálásával és ablakok betörésével tüntettek az egyetem területén. A helyi hatóságok kérésére 614 ONG tagot mozgósítottak és a helyi fegyvertárban készenlétben tartották őket május 19. és 22. között, azonban bevetésükre nem volt szükség.⁵³⁷

Az ONG utolsó fellépése a munkás zavargások elhárítására, amikor mozgósításra is sor került, a fuvarozók sztrájkra volt először 1970-ben, majd 1973 és 1974-ben. Ohio-ban és szerte az egész országban, 1970 áprilisában kitört egy „vadmacska” (azaz egy nem engedélyezett, szakszervezetileg nem támogatott) sztrájk. Cleveland, Akron, és Cincinnati városában sztrájkoló fuvarosok kamion központokat támadtak meg, bombákat és köveket dobáltak az úton közlekedő kamionokra, kerekeiket kiszurkálták és a „független” sofőröket bántalmazták. Az élelmiszer és a gyógyszer tartalékok csökkenni kezdtek, míg végre április 29-én először Cincinnati, majd Cleveland polgármesterének kérésére Rhodes Ohio-i kormányzó körülbelül 4.000 ONG katonát hívott be szolgálatra a kamion központok és az országutak biztosítására. A katonák a sztrájkot befejező május 05-i kiegyezésig őrseget álltak a kamion központokban, őrizték az országút feletti hidakat, gépkocsival és helikopterrel járőröztek az állami autópályákon.⁵³⁸

1973-ban az előzővel ellentétben nem a fuvaros szakszervezet tagjai, hanem a „független” fuvarosok építettek blokádot az állam országútjain, tiltakozásul az üzemanyag drágulása és a megengedett sebesség csökkentése és más, őket sújtó energiatakarékosági

⁵³⁴ Uo. 161-162.

⁵³⁵ Uo. 163.

⁵³⁶ A. G. R. 1948, 6.

⁵³⁷ A. G. R. 1986, 22-23.

⁵³⁸ A. G. R. 1970, 32. Herbert, Paul A.; WHEN THERE IS TUMULT: THE OHIO NATIONAL GUARD AND CIVIL DISTURBANCE CONTROL, 1965-1970, MA Thesis, The Ohio State University, 1982. 111-113.

rendeletek ellen. December 05. és 08. között az ONG huszonöt vontató teherautóval mintegy 404 fő-napi bevetéssel segítette az Ohio Állami Országúti Járőr-csoportot e blokádok felszámolásában.⁵³⁹

1974-ben megismétlődött a „független” fuvarosok sztrájkja, melyben felújították az energiatakarékosági előírások elleni tiltakozásukat, miközben több esetben lesből lőttek fuvarosokra, akik nem csatlakoztak a sztrájkhoz. Február 03-tól 12-ig több mint 4.000 ONG katonát hívtak be és mintegy 19.127 fő-napi szolgálatra. Az ONG, ahogy 1970-ben, ismét helyhez kötött őrségeket állított és járőrözött, kamion oszlopokat kísért és légi járőrözéssel biztosította a szabad közlekedést az állam országútjain.⁵⁴⁰

3. 1. 2. Börtönlázadások leverése

Az ONG *in extremis* rendőri szerepének egyik legeklatásabb példája az állam börtönrendszeréhez kapcsolódik. Az állami rendőrség csak 1933-ban alakult meg, 60 főnyi Országúti Járőr-csoport formájában és ami a mai napig is csak mintegy 1.400 tagból áll, amelynek csak kevesebb mint a fele alkalmas állami rendőrségi tartalék megteremtésére. Mint a neve is mutatja, fő feladata az állam közlekedési törvényeinek és szabályainak betartatása. A tartalék szerep alkalmankénti ellátása, fő feladatának végrehajtási képességét korlátozná és így országúti jelenléte csak jelképesnek mondható, lenne. Emiatt a mai napig az ONG olyan rendőri tartalékot alkot, amelyet csakis a legvégső esetben vetnek be.

Börtönök védelmére az ONG egy-egy százada már a 19. században ki lett rendelve a felbőszült tömegekkel szemben, nagyszabású bevetése csak 1930-ban történt meg először. Április 24-én, a 4.000 börtönlakóval túlszűfolt Ohio-i Állami Fegyházban a fegyencek gyújtogatni kezdtek tiltakozásuk jeléül. Tűz ütött ki az épületekben annak ellenére, hogy kőből és téglából épültek. A fából és kátránypapírból készült tetőszerkezetek és a tűzoltási eszközök teljes hiánya miatt a tűz olyan hirtelen futott végig a börtönön, hogy a columbusi tűzoltóság erőfeszítése ellenére is 322 fegyenc bent égett.⁵⁴¹ Közben a börtön udvarába kitelepített 1.400 fegyenc zavarogásokat kezdeményezett. A helyzet lecsillapítására katonai segítséghez kellett folyamodni.

Az ONG hatályos alkalmazásához hozzájárult az a körülmény is, hogy nem sokkal megelőzve ezt a tüzesetet, egy New York-i börtönlázadás következtében az AG, az Ohio kormányzója, az Ohio Közjólét igazgatója és a fegyházigazgató értekezletet tartottak, ahol kidolgozták a különböző hivatalok közötti együttműködés formáit. A megbeszélés eredményeként a columbusi parancsnokságú 166. gyalogos ezred parancsnokát, Haubrich ezredest kinevezték a katonai koordináló bizottság elnökének. Az együttműködés átgondolt feladati alapján, a segélyfelhívás után két órával a 166. gyalogos ezred öt százada a fegyház falai körül őrséget alkotott a helyi rendőrség támogatására. Április 25-én reggel már 1.200 ONG tagot vetettek be, tábori kórházat állítottak fel a közelben lévő fegyvertárakban és sebesültszállító autókat helyeztek szolgálatba. Az egészségügyi századok megkezdték a tűz áldozatainak ellátását. A gyors reagálás nemcsak az előre kidolgozott eljárásnak volt köszönhető, hanem az ONG egyes tagjai önkezdemenyezésének is, akik a hírt rádión hallva felvették egyenruhájukat, saját gépkocsival vagy éppen gyalogszerrel indultak a fegyházhoz.⁵⁴²

A fegyház külső őrzése mellett embert-próbáló, feladatot kellett az Ohioi Nemzeti Gárda tagjainak elvégezni. A tűz szénné égett áldozatait nekik kellett az állami kiállítási

⁵³⁹ A. G. R. 1974, 26. Egy „fő-nap” egy személy egy-napos szolgálata (pl. 2 ember 5-napos szolgálata 10 fő-nap)

⁵⁴⁰ A. G. R. 1974, 26. French, Daniel Perry; OHIO NATIONAL GUARD OPERATIONS DURING THE 1970 CAMPUS DISORDERS, MA Thesis, The Ohio State University, 1981, 51.

⁵⁴¹ Daughterty, 94.

⁵⁴² Uo. 94-96.

terület egyik csarnokában ideiglenesen létrehozott hullaházba elszállítani, ott ujjlenyomatok vagy ruházat alapján azonosítani, a hullákat felöltöztetni, koporsókban elhelyezni, azokat megkoszorúzni, majd az odatódult hozzátartóknak átadni és a halálesetekről hivatalos igazolásokat kiadni.⁵⁴³

Közben a fegyház udvarán lévő 1.400 fegyenc egyre jobban háborgott és erőszakoskodott, ezért 28-án éjszaka az ONG töltött puskákat felszuronyozva megszállta a fegyház területét, a falakra géppuskákat telepítettek, majd átkutatták a fegyház összes lehetséges búvó- és rejtékhelyét. A fegyház udvarán külön drótkerítéssel körülzárt karámot építettek a legengedetlenebb kb. 650 fegyenc részére. Május 07-én a kemény mag felgyújtotta a számukra felállított 85 sátrat, majd éhség- és munkasztrájkba léptek. Haubrich ezredes magukra hagyta a fegyenceket, kétnapos szabad ég alatti tartózkodás és koplalás után véget ért a sztrájk és 10-ére újra rend uralkodott a fegyházban. Ezután az ONG fokozatosan visszaadta a börtönt az igazgatónak és személyzetének, míg végül 27-ére az utolsó ONG tag is eltávozott.⁵⁴⁴

Az állami fegyházakban a túlzásfoltóság nem enyhült és az ezzel járó feszültség volt az oka, hogy 1952. október 31-én újra lázadás tört ki a Columbus-i Állami Fegyház éttermében. A fegyencek hatalmukba kerítették a fegyház egy részét, majd tüzet gyújtottak. A Columbus-i rendőrség, az Ohio-i Állami Országúti Járőr Testület és az ONG 166. gyalogos ezred egységei órákon belül visszaszorították a lázongó fegyenceket cellablokkjaikba, majd november 03-án a még lázadásban lévő cellablokkokat is visszafoglalták. A fegyház megrongálása miatt és a fegyencek jobb ellenőrzése céljából mintegy 600 fegyencet az ONG Camp Perry-i táborába szállították egy ideiglenesen épített drótkerítéses, őrtornyos fogolytáborba, amit 1952. november 01-től 1953. június 15-ig az ONG alakulatai őriztek.⁵⁴⁵

1968. június 24. reggelén, 08,00 órakor gyújtogatással egybekötve újra zavargás tört ki a Columbus-i Állami Fegyházban. Egy órán belül 701 ONG tagot mozgósítottak, akik egy hétig a börtönben járőröztek, valamint a cellablokk és más börtönrészek őrzését hajtották végre.⁵⁴⁶ Két hónapon belül, augusztus 20-án ismét fellázdak a fegyencek és túsul ejtettek kilenc börtönőrt. A fegyencekkel folytatott tárgyalások sikertelensége miatt, az ONG robbantással behatolt a lázadásban lévő cellablokkok falain és a börtönőrök visszaszerezték a börtön feletti uralmat. Közben 200 fő ONG katonát mozgósítottak a börtönőrök támogatására. Az eseményeket látván nyilvánvalóvá vált, hogy a helyzet megoldására hosszabb bevetésre lesz szükség, ezért az ONG tagokat három-négy naponként váltották. Amikor a feladat - szeptember 23-án - befejeződött, mintegy 1.625 ONG katona teljesített szolgálatot a börtönben.⁵⁴⁷ Ugyanebben az időszakban a Ohioi londoni fegyintézetben fegyenczendülés tört ki, aminek elfojtására július 09-én a 166. gyalogos ezred 235 tagját mozgósították és vetették be.⁵⁴⁸

1983-ban bezárták a Columbus-i Állami Fegyházat, majd Lucasville (Dél-Ohio) mellé építettek egy új korszerű, superbiztonságos fegyintézetet. 1993. április 11-én fegyenc-lázadás tört ki, melyben körülbelül 450 fegyenc az egyik cellablokkot birtokába vette és nyolc börtönőrt foglyul ejtett. Tíz nap múlva április 21-én a lázadók megadták magukat, mialatt egy börtönőr túszt és kilenc besúgással gyanúsított fegyenc-társukat megöltek. Amíg a fegyencekkel folytak az alkudozások április 14. és 30. között az ONG kívülről körülzárva

⁵⁴³ Uo. Erről a szolgálatról William E. Kish (Kiss Vilmos?), egy 134. Tábori Tüzér ezred szakaszvezetője hagyott első kézből emlékiratot, ami a Field Artillery Journal XX. (július - augusztus, 1930) példányának 381-384 oldalán található.

⁵⁴⁴ Daugherty, 98-99.

⁵⁴⁵ A. G. R. 1953, 8, 12.

⁵⁴⁶ A. G. R. 1968, 24. Herbert, 139.

⁵⁴⁷ A. G. R. 1969, 26-27. Herbert, 139.

⁵⁴⁸ A. G. R. 1969, 25. Herbert, 139.

tartotta a börtön területét. E 17 napos szolgálatban több mint 800 ONG tag összesen 8.582 embernapnyi időt szolgált.⁵⁴⁹

Az ilyen fegyvercláadások mellett az ONG az állami fegyintézeteknél alkalmanként őrseget állt, amikor munkavita kapcsán maguk a börtönőrök okozták a problémát. Noha az állami törvények nem adtak sztrájkjogot a börtönőröknek, alkalmanként kitorrt egy úgynevezett „kék influenza”, amikor tömegesen jelentettek „beteget” a munkáltatójukkal elégedetlen őrök. Ilyen esetekben az ONG-ból őrsegpótlási szolgálatra katonákat hívtak be, konkrétan 1968-ban 508 főt, 1969-ban 489 főt, 1974-ben 120 főt.⁵⁵⁰

3. 1. 3. Polgári zavargások

A közrendfenntartás másik fő területe – amikor ONG egységeket hívtak be rendkívüli szolgálatra - a polgári zavargások kezelése. Kevés kivétellel ezek faji előítéletekből és ezzel összefüggő panaszokból, vagy diáklázadásokból eredtek. Habár ilyen esetben az Ohio Állami Országúti Járőr Testülete – az állam rendőrszervezete – nincs eltiltva a beavatkozástól, azonban olyan kis létszámmal rendelkezett hosszú éveken keresztül, hogy nem jöhetett számításba a közrend biztosításában. Manapság is csak a legradikálisabb feladatcsökkentések árán, mintegy 500 főt tud mozgósítani a helyi rendőrségek támogatására. Erre a feladatra is maradt és marad az ONG többbezes katonai ereje, amellyel az állam a közrendet biztosíthatja.

Az I. világháború utáni első ilyen ONG bevetés Springfieldben 1919. március 12-én a klasszikus faji előítélettel összefüggő eseményekkel kezdődött. Bejelentés érkezett, hogy egy fekete férfi megerőszakolt egy fehér lányt és a rendőrség - az állítólagos tettes letartozása során - föbe lőtt egy ártatlan feketét. Megtorlásul feketék egy rendőrt lelőttek, majd több helyen lövöldözés tört ki, mire a lakosság az utcákra vonult. Tartva egy nyílt faji háborútól, a springfieldi hatóságok az ONG segítségét kérték. Davis Ohio-i kormányzó engedélyezte az ONG behívását és az AG mozgósította a 166. gyalogos ezredet, majd még négy századát Springfieldbe rendelte. 13-ára már mintegy 450 fő ONG katona biztosította a közrendet. Járőröztek a felbolydult városrészekben, mellyel megelőzték a tömegek gyülekezését, és nyílt színen géppuskaállásokkal őrizték a városi börtönt, amiben az őrizetbe vett vádlottakat tartották. A város több mint 100 I. világháborús veteránt alkalmazott kiegészítő rendőrnek és 16-án leszerelt az ONG őrség

Részen faji ellenszenv játszott közre az ONG következő polgári békefenntartási feladataiban is. A polgárháború után a déli államokban főleg déli veteránok alapították meg a Klu Klux Klan-t (továbbiakban: KKK), amelynek fehér álarcos talárban öltözött tagjai lincseléssel, robbantással, gyújtogatással és egyéb rémisztő tettekkel igyekeztek az újonnan felszabadított rabszolgákat ismét elnyomni úgy politikailag, anyagilag, mint társadalmilag. A 20. század elején a déli fekete lakosság egy része északra vándorolt, és szabad munkaerejükkel komoly szerepet játszottak az ottani ipar fejlődésében. A négerekkel szembeni előítélet északra is követte őket. Északon a KKK a négerellenes beállítottsága mellé extrém zsidó-, katolikus- és külföldi ellenes érzelmeket is magára öltött. Igazi társadalmi erőt elsősorban kisvárosokban és falvakban képviselt. Az 1920-as évek elején Ohióban körülbelül 450.000 tagja volt a KKK-nak, ez a lakosság mintegy 8%-át tette ki. 1923 szeptemberében megalakult a Lángoló Kör Lovagjai (Knight of the Burning Circle – továbbiakban: KBC), ez egy olasz-amerikai egyesület volt és kimondottan azért hozták létre, hogy fellépjen a KKK katolikus és idegen-ellenes megfélemlítő cselekedeteivel szemben.

A KKK kisebb összeütközések után, Niles község polgármesterétől november 01-re engedélyt kapott a városon keresztüli felvonulására, amely után a város mellett nyilvános

⁵⁴⁹ A. G. R. 1993, 30. A. G. R. 1998, 38.

⁵⁵⁰ A. G. R. 1969, 26-27. A. G. R. 1975, 37.

népgyűlést szándékozott tartani. A KBC bejelentette abbéli szándékát, hogy ezt a demonstrációt megakadályozza. Rémhír terjengett, hogy 25.000 fő KKK és 10.000 fő KBC fog megütközni (Niles lakossága kb. 13.000 fő volt). Miután október 29-én Kistler polgármester lakóházát ismeretlen tettesek felrobbantották, 30-án a polgármester kérte Donahey Ohio kormányzójától az ONG segítségét. Ezt a szokásos huzakodás követte, a kormányzó nagyobb békefenntartó erőfeszítést követelt a helyi hatóságoktól, míg azok állították, hogy kimerültek a helyi erőforrásaik.⁵⁵¹

November 01-én a beérkező KKK tagokat KBC úttorlaszok várták, ahol elvették tőlük fegyvereiket, KKK jelvényeiket és öltözetüket, majd több autót felborítottak és utasaikat megverték. Szórványos lövöldözés tört ki, halálesetek és a fosztogatások rémhíre kelt szárnyra. Ennek hatására még a délután folyamán Donahey kormányzó az ONG-t közrendbiztosításra Niles-be rendelte. Két órán belül mintegy 660 tagot mozgósítottak, a 145. gyalogos ezredből hat század, a 135. tábori tüzér ezredből négy üteg és a 107. lovassági ezredből két százada Niles-ben állt szolgálatban, míg a 112. műszaki ezred mintegy 640 tagja készültségben maradt fegyvertáraikban. Connelly ezredes, a 145. gyalogos ezred parancsnoka elrendelte a gyülekezési tilalmat (ami megtiltotta három vagy több személy gyülekezését) és este 18,00 órától a kijárási tilalmat, egyben bezáratott minden közösségi helyiséget (billiárd terem, mozi, vendéglő, kocsmá, stb.). E tilalmak hatálytalanították a KKK felvonulási engedélyét. Az ONG járművekre szerelt géppuskákkal és szuronyos puskákkal felszerelt csapatokkal a város utcára vonult és lezárta a várost. Éjjelre szent volt a béke, a 112. műszaki ezred leszerelt, majd 05-ére az ONG kivonult Niles-ből.⁵⁵²

Ezután a potenciális polgári zavargásoknál – kivéve az 1931-es „Éhség Felvonulás” – az ONG csak megfigyelőkkel játszott szerepet. Amikor a munkanélküliek (Ohióban 1931-ben 25% volt a munkanélküliség aránya, ami 1932-re 37.3%-ra emelkedett) az állam valamennyi nagy iparvárosából a kommunista párttal együttműködve Columbusba vonultak, hogy segítséget kérjenek a kormányzótól és az Államgyűléstől, az ONG megfigyelő tisztjei a felvonulók retorikája mögött békés szándékot sejtettek és továbbengedésüket javasolták. Május 10-ére valamennyi felvonuló csoport beérkezett Columbusba. A mintegy 182 felvonuló először közgyűlést tartott az Állami Parlament előtt, majd az ONG járművei elszállították őket az állami kiállítási területre ahol előzőleg szénabálákból alvóhelyeket alakítottak ki számukra. Miután 12-én követeléseiket átnyújtották a kormányzónak és az Államgyűlésnek, az ONG hozzájárult hazatérésükhöz. Akik saját autóval érkeztek üzemanyagot kaptak, a gyalog érkezőket az ONG teherautói szállították haza.⁵⁵³

A „modern” korszak viharai enyhe szellőkkel kezdődtek. Az 1965. július 04-én hétvégén – az Egyesült Államok Függetlenség Napja, a legnagyobb nemzeti ünnepe – két, az ifjúság körében népszerű nyaralóhelyen, a Russel's Point és Geneva-on-the-Lake településén már a 03-án este több ezer lármázó részeg fiatal randalírozott. Csekély erejükkel a hatóságok, mindkét helyen reménytelennek látták a közrend biztosítását és kérték a kormányzótól az ONG bevetését. A felkérés alapján Russel's Pointre 544 fő és Geneva-on-the-Lake-re 60 fő katona került mozgósításra, akik 04-én reggelre be is érkeztek. Addigra a kocsmákat bezárták és az ifjaktól összeállt tömegek kezdtek kijózanodni, így az ONG alakulatai csak forgalomirányítással és járőrözéssel támogatták a helyi rendőrséget.⁵⁵⁴

⁵⁵¹ Uo. 72-75.

⁵⁵² Uo. 75-76. A. G. R. 1925, 3.

⁵⁵³ Uo. 106-107.

⁵⁵⁴ Herbert, 9-13. A. G. R. 1966, 11. A. G. R. 1967, 23.

A közrend fenntartásának elgondolását véglegesen megváltoztatta az 1965. augusztus 11. és 17. közötti Watts-i (Los Angeles, California) zendülés. A déli államokban folyó fekete polgárjogi kampány, melynek békés közgyűléseit, tüntetéseit és felvonulásait a déli helyi hatóságok erőszakkal verték szét, feszültséget okozott a teljes amerikai fekete lakosság körében. Ezt még tovább élezték az északi városok fekete gettóinak helyi panaszai, amiket a széleskörű munkanélküliség, az elviselhetetlenül magas lakbérek és üzletbérleti díjak, amiket a fehér tulajdonosoknak kellett fizetni, a magas bűnelkövetési ráta, a prostitúció, a kábítószer fogyasztása és kereskedelme, a szerencsejátékok, stb. okoztak. Ebben a lobbanékony helyzetben egyetlen szikrától fellángolt a fehér társadalom elleni szunnyadó ellenszenv, amely leginkább a rendőrség – a fehér társadalom leggyűlöltebb szimbóluma – bánásmódjából fakadt.

A társadalmi feszültség utolsó szikráját Watts-ban két fekete fiatalember ittas vezetés miatti letartóztatása okozta és kitört a tűzvész. A klasszikusnak tekinthető közrend megzavarástól eltérően – amikor egy nagyobb tömegcsoport szembeszállt a közrend őreivel – ebben az esetben több száz kiscsoport cirkált Watts-ban. A randalírozó csoportok kifosztották és felgyújtották az üzleteket, a környékükre tévedt fehéreket megverték, autókat borítottak és gyújtottak fel, a kirendelt tűzoltókat kövekkel és palackokkal dobálták meg, majd a tűzoltókra és az őket kísérő rendőrségre a háztetőkről lesből orvlövészek lövöldöztek. Ilyen súlypont nélküli zendülés ellen a Los Angeles-i rendőrség képtelen volt fellépni, ezért a kormányzó szolgálatra hívta be a Kaliforniai Nemzeti Gárda mintegy 14.000 tagját.⁵⁵⁵

A Kaliforniai Nemzeti Gárda sok tapasztalatot szerzett ilyen helyzetek kezelésében. Az itt megszerzett tapasztalatát, a négy-fázisú rendteremtés módszerét – terület elszigetelése, a lezárt terület átfésülése, a közösségi hivatalok működésének biztosítása és a hatalom visszaadása a Nemzeti Gárda kivonásával – szabadon megosztotta az ország valamennyi Nemzeti Gárdájával. A Nemzeti Gárda az első lépésben kordonnal körülzárt és elszigetelte a zendülési területet és megszüntette a szabad közlekedést. Ezt követően a közös Nemzeti Gárda a rendőrségi alakulatokkal átvizsgálták az utcákat, szétzavarták a zendülőket, a legelszántabb rendbontókat kiemelték és letartóztatták. A harmadik lépés a „visszanyert” területeken megszervezték a közhatósági helyiségek védelmét (pl. tűzoltó állomások, mentő állomások, rendőrőrsök, közművek, munka- és javítócsoporthoz való védelme és őrséggel való kíséréte) majd járőrözéssel megakadályozták a zendülő csoportok újraszerveződését. Végül a negyedik fázisban a Nemzeti Gárdát kivonták és a hatalmat újra átruházták a helyi rendőrségre.⁵⁵⁶

A tapasztalatok alapján az Ohio AG már 1965. augusztus 27-én megindította az állam készenléti rendszerének kiépítését. Elrendelte, hogy az állam öt földrajzi kerületének parancsnokai a törzsből kirendelt összekötőtiszteken keresztül építsék ki a kapcsolatot 14 község közhatóságaival. Két éven belül annyira kifejlődött ez a rendszer, hogy minden 25.000 lakosnál népesebb Ohio-i városnak megvolt az állandó összekötőtisztje.⁵⁵⁷

Az összekötő tisztnek első feladata az volt, hogy kidolgozták és betanították a helyi hatóságokat az ONG segítségkérés lépéseire. Ezt az összekötőtisztek helyi rendőrséghez történő beosztása követte, amelyet a rendőrhatalóságok lelkesen támogattak. Ezek a személyek saját parancsnokságuknak nem csak felvilágosításokat tudtak közvetíteni, hanem a szükséges készenléttel kapcsolatos helyi segélyezési és irányítási lépéseket is előkészítették. Utolsó szervezési intézkedésként a különböző földrajzi körzetek parancsnokaira ruházták a területeiken működő egységek műveleti irányítását, függetlenül ezen egységek saját parancsnokságának helyétől. Ennek hatására valamennyi egység parancsnoka és törzse

⁵⁵⁵ Herbert 15-16.

⁵⁵⁶ Uo. 16-17.

⁵⁵⁷ Uo. 20-21.

felvette a közvetlen kapcsolatot azokkal a helyi polgári hatóságokkal és rendőrséggel, akikhez lebiztosították őket támogatás céljából.⁵⁵⁸

Bár a helyi hatóságok kívánalma az lett volna, hogy az ONG alakulatai készenlétben álljanak egy zendülés megelőzésére, ezt gyakorlati tényezők is gátolták.⁵⁵⁹ Az ilyen állami feladatra mozgósított katonák fizetése és egyéb eltartási költsége állami - anyagi - teher maradt. Gárdistafizetésük jóval kevesebb volt, mint amit polgári foglalkozásukban kerestek, és amit a mozgósítás idejére szüneteltettek. Mindemellett a gyakori „vakriasztásos” mozgósítás moráljukat és családi életüket is kedvezőtlenül befolyásolt.⁵⁶⁰ Még ha nem is volt ésszerű az ONG előzetes mozgósítása és készenlétben tartása, a fent említett zavargás után a következő öt évben bőven szükség volt a katonai szervezet alkalmazására. 1966 és 1970 között 15 alkalommal tört ki – főleg nagyvárosokban – faji színezetű zendülés és nyolc alkalommal egyetemi diáklázadás, amelyekre az ONG reagált. (lásd: Mellékletek 4-2. számú táblázata).

Említésre méltó, hogy ezalatt 1968-ban az állam börtöneinél négy alkalommal 3.069 ONG tag, 1969-ben két alkalommal 444 tag, majd 1970-ben a fuvarozók sztrájkjánál 4.000 tag teljesített szolgálatot.⁵⁶¹

A „Watts-i” eseményhez hasonló fekete gettózendülés Ohiot csak 1966. július 18. estéjén érte el, amely „elhalasztást” részben Ohio kemény téli időjárásának – ami kedvét szegi az ilyen fajta szabadtéri tevékenységnek – volt köszönhető. A Cleveland Hough környéken kitört spontán zendülés követte a Watts-i modellt. Habár már 19-én reggelre a clevelandi rendőrség uralta Hought, mégis – mivel már az éjszaka folyamán tíz épület égett le és semmisült meg – a rendőrség attól tartott, hogy éjszakára újra fellobban a zendülés. Ezért 19-én kora reggel Lochner polgármester kérte az ONG segítségét. Rhodes, Ohio kormányzója mozgósította a 107. páncélos lovas ezredet, riadóztatta és támogatási készenlétbe helyezte a 145. gyalogos ezred 2. zászlóalját.⁵⁶²

Az AG törzse ugyanakkor intézkedett a 107. ezred logisztikai támogatásáról. Több ONG egységet bízott meg a 107. ezred szállításával (amely már korábban kölcsönadta guruló állományának zömét a Michigani Camp Graylingi évi nyári táborban lévő 37. gyalogos hadosztály 3. dandárjának), löszert szállított a Camp Perryi löszerraktárból Clevelandba, előkészítette az állam tömegoszlató felszerelését, majd tájékoztatta a közelben lévő vegyipari cégeket az ONG lehetséges vegyi anyag-szükségleteiről. Ennek az előkészületnek köszönhető, hogy a mozgósított 107. páncélos lovas ezred 1. és 2. zászlóalja és a 145. gyalogos ezred 2. zászlóalja zökkenésmentesen és zavaratlanul fel tudta venni közrendfenntartási feladatait.⁵⁶³

A bevetett katonák a rendőrséggel közösen járőröztek Houg területén belül, és környékén támogatták a zavargásokhoz kiküldött rendőröket, kísérték és védték a tűzoltókat és állomásait, útzárat telepítettek. Annak ellenére, hogy az ONG mintegy 2.215 fője teljesített szolgálatot, nem sikerült azonnal rendet teremteni és a zavargás csak 23-án a polgármester által kihirdetett ifjúsági kijárási tilalom után, illetve a 25-én kezdődött esőzések hatására csillapodott. A rend helyreállítása után befejezte tevékenységét a 2/145, 27-én a 2/107 és 31-én a 1/107 alakulat.⁵⁶⁴

⁵⁵⁸ Uo. 23-25.

⁵⁵⁹ Az előzetes behívás jogi alapja is bizonytalan lett volna. Az Ohio alkotmány és az ebből eredő behívási felhatalmazó törvény szövege létező helyzetekre hivatkozott és csak a „szöveg megerősökölésével” lehetett volna azt fenyegető helyzetekre kiterjeszteni.

⁵⁶⁰ Herbert, 23.

⁵⁶¹ Uo.

⁵⁶² Uo. 30-31.

⁵⁶³ Uo. 31. A. G. R. 1967, 23-24.

⁵⁶⁴ Uo. 32. Uo. 24.

Az ONG nem kielégítő hatékonyságú fellépésének legfőbb oka a hézagos kordon volt. Két főútvonal keresztezte Houghot, amit Cleveland polgármestere nem volt hajlandó lezártni. Ugyanakkor féltve városa hírnevét, a legminimálisabb katonai részvétellel kívánta a rend fenntartását megoldani. Emiatt csak kevés kiválasztott útkereszteződésbe telepítettek útzárat és csak az ezek közötti utcákon alkalmankénti járőrözéssel próbálták a forgalmat ellenőrizni. A bevetett erővel többre nem volt képes az ONG. Emiatt fekete bandák többször romboltak a Houghhoz közeli fehér negyedekben, míg két tragikus alkalommal a felfegyverezett fehér bandák ártatlan feketéket gyilkoltak meg.⁵⁶⁵

Egy hónappal később 1966. augusztus 31-én Dayton fekete negyedében tört ki zavargás, amiben 25 fő megsérült és 130 főt tartóztatott le a rendőrség. Hall polgármester azonnal ONG segítséget kért. Másnap kora délutánra a 371. légvédelmi tüzérezred parancsnoksága alatt 1.142 fő gárdatag már Dayton utcáin volt, és 24 órán belül visszaállt a nyugalom a környéken. Szeptember 07-én a 371. légvédelmi tüzérség, sérülés vagy haláleset nélkül kivonulhatott a városból.⁵⁶⁶ Ehhez a sikerhez nem csak az a tény játszott közre, hogy a daytoni zavargás kiterjedése viszonylag kisebb területre koncentrálódott, hanem a városi hatóságok és az ONG határozott fellépése is döntő jelentőségű volt. Hall polgármester kora reggeli segítségkérése lehetővé tette, hogy az ONG még ugyanazon a napon nappal beérkezzen. A világosan beérkezett csapatnak lehetősége volt a művelési területet felderíteni és mindenki szeme láttára az őrpontokat, illetve a kordonokat felállítani. A polgármester már aznap ifjúsági kijárási tilalmat hirdetett ki, ami az ONG számára a tömegoszlatáshoz, bűncselekmény látszata nélkül is jogi alapot adott (amit Clevelandben csak a hatodik napon hirdettek ki).⁵⁶⁷ Ugyanakkor a helyszíni koordinálást elősegítette az is, hogy az ONG és a daytoni rendőrség teljesen együttműködött, minden rendőrautót ONG terepjáró kísért és minden ONG járőrben, őrponton és útzáron rendőr is jelen volt, ezzel kizártak minden hatásköri túllépést.⁵⁶⁸

A helyi ONG parancsnokság is határozottabban működött. Clem ezredes, a Daytonba rendelt különítmény parancsnoka közeli barátságban volt a clevelandi Canterbury ezredessel, tapasztalataikat és információikat első kézből közvetlenül megosztották egymással, és így amikor a daytoni összekötőtiszt jelentette, hogy a polgármester ONG segítséget kér, rögtön Daytonba utazott. Az ottani rendőrséggel megismerkedett a zendülés területét, majd meglátogatta a gyülekező alakulatok fegyvertárait, ahol részletes tájékoztatót adott és egyben megszabta a feladatokat. Továbbá biztosította, hogy az alakulatoknak kimondottan részletes saját feladatai legyenek, hangsúlyozta a fegyelem, az óvatosság és a katonás fellépés szerepét. Megszervezte az egységek rendszeres váltását az utcai szolgálat, az elsőfokú készenlét és a másodfokú pihenőkészenlét között. Korabeli újságok fényképei fegyelmezett katonaságot mutatnak, rendes, tiszta, egyforma egyenruhák, egyforma fegyverek és egyformán hordott és karbantartott személyi felszerelés jellemezte a tisztek és tiszthelyettesek megjelenését.⁵⁶⁹

Okulva az 1966-os esetekből az AG a szövetséges követelményekhez viszonyítva elrendelte az ONG közrendfenntartási kiképzésre szánt időtartamának 37,5 %-os növelését. Zavargások idején a média kapcsolatok kezelésére híradó, információs csoportokat hozott létre. Rendszeres értekezleteket szervezett az ONG híradó szolgálat osztagai, az Egyesült Államok szövetséges hadserege és az Ohio-i Állami Országúti Járőr Szolgálat hírszolgáltató szervezetei számára.⁵⁷⁰

⁵⁶⁵ Herbert, 33.

⁵⁶⁶ Uo. 38. A. G. R. 1966, 11. A. G. R. 1967, 26.

⁵⁶⁷ Herbert, 38.

⁵⁶⁸ Uo. 40.

⁵⁶⁹ Uo. 40-41. A. G. R. 1967, 26

⁵⁷⁰ Uo. 44-45.

Ezeknek a lépéseknek volt köszönhető, hogy Ohio viszonylag enyhén megúszta az 1967-es faji zavargásokat. A Michigan-i Detroit és a New Jersey-i Newark városában történt a két legtragikusabb eset - több mint 60 halálos és több mint 1.900 sérült áldozatot követeltek a zavargások. Az említett két államban a Nemzeti Gárda kudarcai után szövetséges ejtőernyősöket kellett bevetni, hogy véget vessenek a rendbontásoknak.⁵⁷¹ Ohióban összesen három alkalommal mozgósították az ONG-t. Cincinnatiában július 13. és 21. között járőrözési és tűzoltó autók kísérésére, Toledóban július 25. és 30. között csak a tűzoltó állomások őrzésére, majd Lorainben július 28-29 között a fegyvertárakban készenléti szolgálatra vették őket igénybe. Feladatukat minden alkalommal halálos áldozatok nélkül teljesítették.⁵⁷²

Az Egyesült Államokban a fajok közötti ellentétek egyik legsajnálatosabb napja 1968. április 04-én volt, amikor egy orvgyilkos lesből lelőtte Dr. Martin Luther King-et, a fekete polgári jogok elleni erőszakot ellenző mozgalom apostolát és zászlóvivőjét. Pár napra rá, április 08-án a gyászszertartás alatt - amikor a gyászoló feketék százezrei gyűltek össze az utcákon - a legapróbb szikra (egy rendőr által elejtett kemény szó) is elegendő volt a lappangó tűz belobbantására. Országsszerte 125 városban több mint 50.000 Nemzeti Gárda tagot rendeltek ki a közrend visszaállítására.⁵⁷³

Ohio két átellenes sarkában, a délnyugati Cincinnatiában és az északkeleti Youngstownban kitört a már klasszikus Watts típusú zendülés. A hatóságok habozás nélkül kérték az ONG segítségét. 12-órán belül Cincinnatiában volt a 147. gyalogos ezred 1. zászlóaljja, az 512. műszaki zászlóalj és a 238. páncélos lovas ezred 1. zászlóaljja, összesen 1.290 fő. Youngstownba a 107. páncélos lovas ezred 2. zászlóaljja és a 437. katonai rendész zászlóaljja összesen 1.314 tagja. Bár Cincinnatiában április 12-ig, Youngstownba 13-ig tartózkodtak, már másnapra, április 9-re helyreállították a rendet.⁵⁷⁴

A Youngstown-i bevetés adja a legjobb példáját az ONG lehető leghatékonyabb igénybevételeinek ismérveiről, melyet az előző két év folyamán sikeresen tökéletesítettek.

1. Az ONG műveleteinek tervezése és bevetése már az összekötőtisztek által előre kidolgozott részletes terv szerint történt.
2. A helyi hatóságok már az első zavargások kitörésénél habozás nélkül kérték a segítséget, és azonnal elrendelték az este 19,00 órától reggel 07,00 óráig terjedő kijárási tilalmat.
3. A bevetett csapatok száma elegendő volt a feladatok végrehajtására. A műveleti terület köré hézagmentes kordont húztak, azon belül az utcákat végigpásztázták, útzáratokat és ellenőrzési pontokat hoztak létre, közös rendőr-ONG cirkáló járőrözéssel helyreállították és fenntartották a rendet, majd a közbiztonsági állomásoknál és közmű berendezéseknél őréséget állítottak.
4. A katonai erőszak alkalmazása csak szigorú rendszabályok betartásával, a lőfegyverek éles lőszerrel való csőre töltése csak parancsszóra volt engedélyezve.
5. Kihasználták az ONG jelenléte által gyakorolt pszichológiai hatást, melynek keretében a parancsnok napi sajtóértekezleten és a közhírszolgálató osztagon keresztül rendszeresen a béke helyreállítását hirdette.⁵⁷⁵

Három hónapra a Martin Luther King halálát követő zendülésre a 145. gyalogos ezred 1. zászlóaljja és a 107. páncélos lovas ezred 2. zászlóaljának 1.250 tagja került ismét bevetésre a rend helyreállítására.⁵⁷⁶

⁵⁷¹ www.67riots.rutgers.edu, The Detroit and Newark Riots of 1967.

⁵⁷² A. G. R. 1967, 27. A. G. R. 1968, 21.

⁵⁷³ Herbert, 72-73.

⁵⁷⁴ Uo. 73-74. A. G. R. 1968, 22.

⁵⁷⁵ Herbert, 74.

Az ONG „Hosszú Forró Nyara” július 24. és 28. között a clevelandi Glenvillebeli zendüléssel folytatódott. Martin Luther King halála után az ifjabb fekete forradalmár szélsőséges csoportok hangzatos beszéde egyre hangosabb lett, ami biztosította ismertségüket és szimpatizánsaik gyarapodását is. Július elején egy informátor jelentése alapján, miszerint 24-én országszerte erőszakos fekete felkelés indul, 23-án a clevelandi rendőrség megfigyelés alá helyezett egy helyi csoportot. Tisztázatlan okokból (az AG jelentése szerint ismeretlen orvlövész rálőtt egy rendőrségi teherautóra, amely egy elhagyott autót vontatott el az utcáról) kora este a csoport Glenville-i székhelyénél kitört a tűzharc. Az összecsapásban, mivel a rendőrség tüzmegnyitása és a szinte szünetnélkül alkalmazott könnygáz sok ártatlan környékbelit is bevont a zavargásokba, tíz személy (köztük három rendőr) életét veszítette, tizennyolcan megsebesültek.⁵⁷⁷

Stokes, Cleveland első fekete polgármestere, 21,15-kor jelentette Rhodes ohioi kormányzónak, hogy a clevelandi rendőrség nem bír a helyzettel. Órákon belül, hajnali 01,00-kor mintegy 2.300 Cleveland környéki ONG katona gyülekezett fegyvertáraiban és 03,00 órára már a clevelandi rendőrséggel közösen járőröztek a rendbontás környékén és sikerült reggelre elcsendesíteni a zavargásokat. A hírszolgálatok jelentéseinek hatására – miszerint a clevelandi zendülés egy állami, sőt nemzeti kiterjedésű felkelés előjele – Rhodes kormányzó a teljes szárazföldi ONG-t berendelte a fegyvertáraikba, a Légi ONG egynegyedét pedig bázisain készenléti állapotba helyezte.⁵⁷⁸

Annak ellenére, hogy 24-én napközben csend uralkodott Clevelandben, nem volt kétséges, hogy éjszaka újra kitörnek a zavargások. Ennek megelőzésére irányuló felkészülésen Stokes polgármester és Del Corso AG között nézeteltérés alakult ki. Del Corso a klasszikus zendülés elleni módszerek zavartalan folytatását szorgalmazta, míg Stokes tervében az állt, hogy az ONG tartsa fenn a környék területi kordonját és azon belül csak fegyvertelen fekete katonák vegyenek részt az önkéntes polgári különítményekben, akik megnyugtatón a lakosságot. Azonban ilyen egység felbontásba és katonáinak veszélyeztetésébe Del Corso nem volt hajlandó beleegyezni. Ennek ellenére nyílt szakadásra nem került sor, a két vezető közös álláspontot alakított ki és kiegyeztek abban, hogy az ONG bitóztosítja a kordont és a belső területekről kivonul, míg ott fekete rendőrök és fegyvertelen fekete önkéntesek végzik a békéltetést.⁵⁷⁹

Hogy a két vezető közül melyiknek volt igaza, nem lehet egyértelműen megállapítani. Igaz azonban, hogy a 24-én éjszaka fellángoló fosztogatások és gyújtogatások miatt az ONG-nak 25-ére újra meg kellett szállnia a kordonon belüli területet, ugyanakkor ezeknek a zavargásoknak a kiterjedése, intenzitása jelentős mértékben kisebb volt, mint az előző éjszakái. Mindenesetre 28-ára az ONG kivonulhatott Clevelandból.⁵⁸⁰

A clevelandi esetek ráirányították a figyelmet a helyi polgári és katonai hatóságok közötti viszony rendezésére. Kétségtelen a polgári hatóságok fennhatósága, ugyanakkor ennek léteznek korlátai is. A polgári hatóság kitűzheti a katonaság általános feladatát, de azok végrehajtásának részleteiben a katonaság parancsnokságának szabad keze van.⁵⁸¹ Amikor ilyen esetekben nézeteltérés keletkezik a vezetők között, a helyi polgári hatóságok megváltoztathatják a katonaság feladatát és kérhetik a parancsnok leváltását. A katonai alakulat parancsnoka jelentheti kifogásait a kormányzónak, az állam katonai

⁵⁷⁶ Uo. 78. A. G. R. 1969, 25.

⁵⁷⁷ Herbert, 78-79. A: G: R: 1969, 26.

⁵⁷⁸ Uo. 78-80. A. G. R. 1969, 26.

⁵⁷⁹ Herbert, 80-82.

⁵⁸⁰ Uo. 82.

⁵⁸¹ O. R. C. §5923.23 (*et priori*).

főparancsnokának és egyedi elbírálást kérhet. A végén egy ilyen patthelyzetben az dönt, akit az állam szavazóinak többsége megválasztott, vagyis a kormányzó.⁵⁸²

1968 júliusa után a faji zavargások valamennyire enyhültek Ohióban. 1969. július 17-én Youngstownban kitört zavargások megfékezésére egy katonai rendész századot négy nap időtartamra, majd július 2-án a Columbusban kitört zendülésre ismét négy napra mintegy 1.000 ONG katonát vetettek be. Ez a két eset már jelentős enyhülést mutatott az addigi polgári zavargásokhoz képest.⁵⁸³

A faji zavargási front 1970-ben tovább csendesült. Az ONG faji zavargásokkal kapcsolatos feladatai augusztusban a limai bevetéssel végződtek, melyben 600 tagja nyújtott segítséget a helyi hatóságoknak a közrend helyreállításában.⁵⁸⁴ Az ONG azóta nem lett behívva ilyen szolgálatra, mégis folyamatosan részvesz közrendfenntartásra irányuló kiképzésen.

3. 1. 4. Egyetemi/Diák zendülések

Az 1960-as évek vége felé a zavargások színtere átköltözött a nagyvárosokból az egyetemekre. Bár 1967 novemberében az ONG-t rend-helyreállító feladatra bevonták, de a következő két év aránylag csendesen telt el ezen a területen. Az ONG 1968-ban hat alkalommal küldött megfigyelőket diáktüntetések felmérésére, majd két alkalommal helyezte egységeit bevetési készütségbe fegyvertáraiban. 1969-ben csak egy alkalommal került erre sor.⁵⁸⁵

Az 1967-es diák rendbontást – melynek kezelésére 2.200 ONG tagot mozgósítottak, de csak 900 főt vetettek be – 1968 közel azonos időszakában a gettóbéli faji zendülésekhez az egész ONG-t behívták és összesen 11.000 katonát vetettek be. Részben ennek tudható be, hogy az egyetemi zavargások megfékezésére az állami egyetemi vezetőségekkel való együttműködésre nem dolgoztak ki olyan részletes előkészületi terveket, mint amilyen 1965-óta az ONG és a közhatalóságok között a faji zendülések kezelésére létezett. Ezek hiányában az ONG szereplésének hatékonysága az 1970-es egyetemi zendülések alkalmával nem érte el azt a sikeres szintet, amely már meg szokott volt a gettóbéli rendteremtés során.⁵⁸⁶

A gettó és az egyetemek között több jelentős különbség volt. A zavargás vezetésének a kérdése döntő volt. Az északi gettó lázadásokban a feketék - fellelkesülve a déli államokban zajló fekete polgárjogi küzdelmekről és az ezek jegyében szervezett tömegtüntetésektől sorsuk miatti elfojtott dühük kifakadásával -, spontán módon, vezetés és konkrétan meghatározott cél nélkül vettek részt a zavargásokban. Ez a zavargás - a fellángolás multával és a közhatalóságok erélyes fellépését követően - hamar véget ért. Ezzel ellentétben az egyetemi zavargásoknak volt „politikai” vezetése, amiben a különböző szervezetek szándékosan használták eszközként a közrend megbontását, mint egyik fő fegyverüket.

A második fő szempont, ami jelentősen megnehezítette a rendfenntartási feladatot, a gettó és az egyetemek közötti topográfiai különbség volt. A belvárosok szabályos utcáin, a négy oldalról zárt háztömbök között egyszerűbb volt kikerülhetetlen kordont vonni és az utcákról a zendülőket elsöpörni, míg az egyetemeken a nagy oktatási és lakóépületek szétszórta, nyílt liget jellegű területeken helyezkedtek el, a sokféle irányba nyíló közlekedési lehetőségek elzárása lényegesen nagyobb erőfeszítést igényelt, valamint a nyílt terep miatt a rendbontók feloszlata is.⁵⁸⁷

⁵⁸² Herbert, 81.

⁵⁸³ Uo. 83-84. A. G. R. 1970, 30.

⁵⁸⁴ A. G. R. 1971, 20.

⁵⁸⁵ Herbert, 92.

⁵⁸⁶ Uo. 92-93.

⁵⁸⁷ Uo. 94.

Harmadszor a két zavargó csoport között alapvető különbséget jelentett a küzdelem minősége. A gettózavargásokban bármekkora is volt a tömeget, közülük rendszerint csak maroknyi embercsoportok fosztogattak, gyújtogattak. Ezek a rendbontók tisztában voltak tetteik törvénytelenységével és a rendőrség erőszakos fellépésének következményeivel, ezért nem kívántak szembeszállni se a rendőrség, de főleg nem az ONG csapataival. Ezzel szemben az egyetemi tüntetők több-százás és több-ezres tömegekben gyülekeztek, akik küzdelmüket részben alkotmányos jogaik, részben idealisztikus céljaik érvényre juttatásának tekintették. Ugyanakkor tapasztalatlanságuk és naivitásuk miatt hajlamosabbak voltak erőszakos cselekményekre és közvetlenül szembe mertek szegülni a rendfenntartó erővel.⁵⁸⁸

A diákság túlnyomó többsége törvénytisztelő és békés szándékú volt, fő célja az egyetemi végzettség megszerzése és a vietnámi háborúba való besorozás (és ottani bevetésük) elkerülése volt. Ugyanakkor az 1960-as évek fekete polgárjogi mozgalmanak egyik hatása az egyetemeken fekete hallgatói arányának jelentős növekedése volt. Ezek a fiatal fekete diákok magukkal hozták nemcsak faji megkülönböztetés miatti megalázottság érzetüket, hanem politikai megmozdulásokban szerzett tapasztalataikat is. A feketék által képviselt „lázas ideálja” termékeny talajra hullott a fehér hallgatóknál is, akik közül Kennedy elnök 1963-as meggyilkolása miatt sokan kiábrándultak a társadalomból. A déli államokban az 1960-as évek fekete polgárjogi mozgalom eseményei miatt politikailag érzékennyé váltak és egyéni érdekből elleneztek a vietnámi háborút.⁵⁸⁹

A távolban zajló faji megkülönböztetés elutasítása és a háborúellenes légkör párosult az egyetemeken adminisztrációs vezetőségével szembeni elégedetlenséggel – a diákság jelentős része a vezetők fellépését elfogultnak tartotta, amely nem tart lépést a kor „nagy” meghatározó kérdéseivel – és elég volt egy szikra a zavargások kirobbanásához.

Ezeket a feszültségeket a radikális és forradalmi mozgalmak tagjai tudatosan fokozták tovább. Céljuk a káoszteremtés volt: először az egyetemeken bezárását, majd a társadalmi rendszer megdöntését akarták elérni. Ebből a körből termelődtek ki a zavargások vezetői és meghatározó alakjai.⁵⁹⁰

A diák zavargások legtöbbször helyi egyetemi adminisztrációs kérdésekből pattantak ki, amelyeknek főbb okai a diákéletet rendszabályozó rendeletekkel, tanrendek követelményeinek korszerűsítésének ellenzésével, diák önkormányzati részvétel követelése az egyetemi adminisztrációs döntésekben, tanulmányi tanszékek alapítása fekete diákok részére, stb. voltak. Az ezekhez kapcsolódó követelések megjelenítése fokozatosan eszkalálódott a tevékenység spektrumán: közgyűlésből tüntetés, tüntetésből felvonulás, felvonulásból ülősztrájk, ülősztrájkból általános diáksztrájk, általános diáksztrájkból egyetemi vezetőségi irodák megszállása, a megszállt irodák vandál megrongálása, majd oktatási helyek (leginkább és legelsőnek a tartalékos tiszti tanfolyam épületeinek) közvetlen megtámadása, megrongálása és felgyújtási kísérletei voltak. Az eseménysorozat jogos politikai aktivitásból kiindulva nyílt zendüléssel végződhetett.⁵⁹¹

⁵⁸⁸ Uo. 94-95.

⁵⁸⁹ French, 12. Herbert, 91. A 2S kategóriás (a katonasorozási rend az A1-től – legelsőnek sorozható – a 4F-ig – egyáltalán nem alkalmazható – terjedt) diákok sorkatonai szolgálatát egyetemi tanulmányaik elvégzése utánra halasztották, amikor nagyon is valószínű volt besorozásuk a hadseregbe, ha csak nem sikerült felvételt nyerniük a - felített létszámú - Nemzeti Gárdába, melynek tagjai felmentést kaptak a sorkatonaság alól (ezért nem kellett a Nemzeti Gárdának toborzással foglalkoznia). A katonai szolgálatot elkerülhették, ha egyetemi éveikben elvégezték az egyetemük Tartalékos Tiszti Tanfolyamát, vagy behívásuk után önként jelentkeztek tisztjelölt iskolára. Így hadnagyként kerültek volna Vietnámba, nem mint egyszerű közkatona.

⁵⁹⁰ French, Uo. Herbert, Uo.

⁵⁹¹ French, 92.

Több radikális szervezetnek és vezetőjének is ez volt a forgatókönyve – az alkotmányilag védett véleménynyilvánításból és a Ghandi-féle erőszakmentes ellenállásból káoszt teremteni és az egyetemi és a közhatósági vezetők ellehetetlenítése – forradalmi céljuk elérésére.

A diákzrendülések előfutára Ohiot először 1967 novemberében érte el, ami viszonyítási alapja lehet a rákövetkező zavargások értékelésének. Wilberforceban, Délnyugat-Ohio egyik kis faluja mellett, a Central State Egyetemen - mely az országúton pont szemben volt a patinás Wilberforce (fekete) Egyetemmel, amelyet még az 1861-1865-ös Polgárháború előtti időszakban alapítottak - kitört a diáklázadás. A november 02-i „Fekete Erő” diákgyűlésén elhangzott beszéde miatt a szónokot, Micheal Warren-t - a Wilberforce egyetem elnökének szánt fenyegető szavaiért: „Mikor a forradalom bekövetkezik, megöllek!” – november 09-én kicsapták a Central State Egyetemről és az egyetem területéről is kitiltották.⁵⁹²

Még aznap, 14,45 órára a 371. Légvédelmi tüzér csoport összekötőtisztjét a helyi hatóságokkal való közvetlen kapcsolat felvételére a Greene megyei Sheriff irodásába rendelték. A szárazföldi ONG parancsnoka a 147. gyalog ezred 2. zászlóalj törzsszázadának 17,00 órára „gyakorló riadót” és gyülekezést rendelt el a springfieldi fegyvertárában. Az aznapi diákgyűlések nagyobb zavargások nélkül zajlottak le és az összekötőtisztet 23,00 órakor visszarendelték.⁵⁹³ 13-án, hétfőn, Warren, az egyetemi területre való belépési tilalma ellenére visszatért a Central State Egyetemre, a tíz órára tervezett előadásra. Warren letartoztatását az egyetemi és megyei rendőrségi állományából 20 tagú csoport kísérelte meg, azonban szándékuk megvalósítását számos diák sikeresen megakadályozta barikádok építésével a tanépületben. A kudarc után Greene megye Sheriff-je állami segítségért folyamodott Rhodes Ohio-i kormányzóhoz.⁵⁹⁴ A kormányzói hivatal 12,42-kor kibocsátotta Rhodes kormányzó kiáltványát, melyben az ONG-t behívta szolgálatra, és egyben felszólította a zendülőket önmaguk feloszlására.⁵⁹⁵

Az AG 12,45-kor készülséget rendelt el a 371. Légvédelmi tüzér csoport törzsütegének, hogy a rendfenntartó különítmény parancsnoki szerepét betöltse A fegyvertáraikba rendelte be és kivonulási készülségben tartotta a 174. Légvédelmi tüzérség 3. páncéltörő osztagát, az önjáró gépfegyveres osztályát, a 147. gyalogos ezred 2. zászlóalj törzsszázadát és a 137. híradó zászlóaljból két századot, összesen 944 főt.⁵⁹⁶ 16,00 órára az állomány 55,7%-a bevonult. A különítmény parancsnoka 16,20-kor indulást rendelt el Xenia (Greene megye székvárosa) melletti felsorakozási területre, ahová 20,00 órára elérték a 70,3%-os feltöltöttséget (644 fő volt jelen).⁵⁹⁷ Ez alatt az idő alatt az Ohio Állami Országúti Járőr csoportból már 115 fő és a környékbeli településekből kb. 100 rendőr is megjelent Greene megye rendőrségének támogatására.⁵⁹⁸

⁵⁹² Xenia Daily Gazette, November 9, 1967. Megjegyzendő, hogy a „hagyományos” fekete egyetemek vezetősége és kuratóriumaik tagjai szintén feketék.

⁵⁹³ 371st ADA Group, Southwest Sector Civil Disturbance Central State Univ. 13 - 15 Nov. 1967; (továbbiakban 371 at ADA Group) DA FORM 1594, Daily Staff Journal or Duty Officer's Log. 371st Arty Group (AD) 1445 9 Nov. 67 - 1630 10 Nov 67.

⁵⁹⁴ 371st ADA Group FINAL REPORT, 17 November 1967, 1. DAYTON JOURNAL HERALD November 14, 1967.

⁵⁹⁵ 371st ADA Group State of Ohio Executive Department, Office of the Governor, PROCLAMATION.

⁵⁹⁶ 371st ADA Group FINAL REPORT, 2. 371st Arty Gp (AD) Daily Staff Journal 1245 13 Nov 67 - 2130 15 Nov 67, PERIODIC PRESENT FOR DUTY STRENGTH - RIOT DUTY.

⁵⁹⁷ Uo.

⁵⁹⁸ DAYTON HERALD JOURNAL November 14, 1967. Ahogy az már a polgári zavargások alkalmával bevett gyakorlattá vált, az ONG csak személyi fegyverekkel, könnyű géppuskákkal és kerekesszállító járműveivel vonult ki.

Este 21,55-kor egy, a Warrent támogató, kb. 200 főből álló zavaros közgyűlésen Greene megye Sheriffje „felolvasta a zendülési törvényt”⁵⁹⁹, aminek hatására a legtöbb jelenlévő eltávozott, de később a kollégiumi épületekből közáport zúdítottak a rendfenntartókra. 22,03-kor az Ohio Állami Országúti Járőr alakulatát, majd 22,28-kor az ONG kirendelt csapatait bevetették. Az ONG erői körülférték a diákok lakóépületeit, mialatt az Ohio Állami Országúti Járőr alakulata az épületekbe behatolt és 23,30-ra letartóztatott 89 zendülőt.⁶⁰⁰ November 14-én 02,30 órára csend uralkodott a Central State Egyetem kampuszán.

A közös tábori parancsnokságot a közelben lévő elemi iskolában helyezték el, ahol - az együttműködés megkönnyítésére - az összes polgári, rendőri és ONG parancsnok egy helyszínen volt. Az ONG három tisztből és hatvan katonából álló gyors reagálású osztagát, két óras váltásokkal szintén az iskolában helyezték el, a gyülekező helyen további 100 főt tartottak tartalékban. Ezen kívül az ONG támogatta a rendőrség gépkocsis járőreit - minden rendőrautóban, illetve az Ohio Állami Országúti Járőr Szolgálat gépjárművében két vagy három katona erősítette a rendőrség tevékenységét. Ugyanakkor két rendőr és négy ONG tag összevonásával kilenc útzárát alakítottak ki, majd 13-án 22,20-tól 15-e 07,30-ig az ONG rendőri kísérettel szakasz méretű gyalogos járőr csoportokat alkalmazott, a fontos középületek és beruházások mellé őrséget állított. Minden egyes ONG katonának éles lőszerrel töltött tár volt a lőszertáskájában, míg az egyéni őrséget állóknak csőre töltött, kibiztosított fegyver volt a kezében.

14-én 14,00 órakor a Central State Egyetem vezetősége lezárta az egyetemet és hazautazásra szólította fel a diákokat, akiknek többsége csendben eltávozott. A rendőrségi besúgók által jósolt zavargások, aznap estére a megnövelt katonai jelenlét miatt békés tüntetéssé szelídültek és így 15-én délután a xeniai rendőrfőnök és a Greene megyei Sheriff az ONG segítségéről lemondott. 16,30-ra minden ONG alakulat hazaérkezett saját fegyvertárába.⁶⁰¹

Bár a Central State egyetemi zavargásokkal szolidáris tüntetések, a szomszédos Wilberforce Egyetemen és a közelben lévő Xeniai Antioch Egyetemen (Ohio legliberálisabb egyeteme) egyaránt előfordultak, de ezek aránylag nagyobb rendbontás nélkül fejeződtek be.

E zavargást követő két évben – habár állam szerte folytatódtek a diáksztrájkok – nem volt szükség az ONG behívására. 1968-ban négy egyetemen hat alkalommal voltak jelen az ONG megfigyelő tisztjei, míg két alkalommal fegyvertári riadó-készültségbe kerültek berendelésre az ONG alakulatai.⁶⁰² 1969. december 10. és 11. között 700 fő, majd 1970. április 14. és 15. között⁶⁰³ 500 fő lett behívva ilyen készültségre. Ez utóbbi eseményt alig két héttel később egyetemi zendülések négy hulláma követte: április 29. és május 09. között az Ohio Állami Egyetemen (továbbiakban: OSU), Columbusban; május 02. és 09. között az északkeleti Kent Állami Egyetemen (továbbiakban: KSU) Kentben; május 15. és 19. között a délkeleti Ohio Egyetemen (OU) Athensben; majd május 21. és 28. között ismét az OSU-n Columbusban.

Az OSU-n már 1970. március 09-én megkezdődtek a zavargások, mikor egy újonnan alapított fekete diákegyesület 19 követelést nyújtott be az egyetemi adminisztrációnak, amelyben - főként a fekete diákok számára - speciális egyetemi programok alapítását és nagyobb arányú

⁵⁹⁹ „(Fel)olvasni a Zendülési Törvényt” egy rövidített szófordulat arra az eljárásra, melyben a helyi kormányzat nevében felszólítják a jelenlévő zavargókat meghatározott időn belüli távozásra, melynek elteltével, jogos erőszakkal szét lehet oszlatni a visszamaradt tömeget. E jogi eljárás I. György angol király uralma alatt, 1715-ben került törvénybe iktatásra, és minden egykori volt angol kolóniában léteztek ennek korszerűsített helyi változatai.

⁶⁰⁰ 371st ADA Group FINAL REPORT, 2. 371st ADA Group Arrest Report.

⁶⁰¹ Uo. 2-3; Daily Staff Journal, 15.

⁶⁰² Herbert, 92. Az ONG ilyen készültségi gyülekezése, ha később nem lett szükség az „állami feladat” jellegű bevetésre, szövetséges költségen folytatódott, mint 2 napos kiképző időszak szövetséges jóváhagyással.

⁶⁰³ Uo. A. G. R. 1970, 31.

támogatását kérték. A diákok nem fogadták el az egyetem vezetésének válaszát, ezért behatoltak az adminisztrációs épületbe és megrongálták a berendezéseket. Az Ohio Állami Országúti Járőr Szolgálat autókkal szállt ki a helyszínre és az egyetem vezetésének segítségkérésére megpróbált rendet teremteni. Április 21-én mintegy 200 tüntető megszállta a diáktársalgó épületét, ahol éppen „állásbörze” zajlott a hadseregnek gyártó nagy iparágak képviselőinek részvételével. Ezt a rendbontást a városi rendőrség oszlatta a fel. 24-én a különböző érdekképviseletek (fekete, női jogi, háborúellenes, egyetemi reform, stb.) tagjaiból egy közös frontbizottság alakult meg. A bizottság követeléseinek támogatására 29-én az Oval területén (egy több mint 40.000 négyzetméteres nyílt füves térség az egyetemi kampusz közepén) megtartott diáktüntetésen „előadás bojkottot” hirdetett ki.⁶⁰⁴ A délben megtartott tüntetés, melynek mintegy 2.000 és 5.000 fő résztvevője volt, békésen zajlott le és 13,00 órára a résztvevők szétszéledtek. A lakóépületekbe visszatérő diákok a zavargók kisebb csoportjaival együtt megkezdték eltorlaszolni az egyetem valamennyi bejáratát és a városba vezető főútvonalakat, majd az egyik csoport kövekkel betörte az adminisztrációs épület ablakait.

Bár mind az Ohio Állami Országúti Járőr Szolgálatnak, mind a columbusi rendőrségnek sikerült időről-időre megnyitni a főútvonalakat, és a rendbontókat kiszorították az Ovalról (keleti irányba) a High utcai üzletsor irányába. A columbusi rendőrség a High utca környékén olyan mértéktelen mennyiségű könnygázt használt, hogy az behatolt a diákszövetségek lakásaiban lévő diákok orrába és szemébe is, aminek hatására ezek a lakók is csatlakoztak a zavargásokhoz.⁶⁰⁵ Délután 16,00 órára a helyi egyetemi és polgári hatóságok belátták tehetetlenségüket és állami segítséget kértek, mire Rhodes Ohio kormányzója 17,30-kor behívta az ONG-t.⁶⁰⁶

Hat órán belül, 23,30 körül a 136. tüzér ezred 1. osztálya elbarikádozta az egyetem valamennyi bejáratát, ellenőrző pontokat alakított ki, biztosította az adminisztráció és a tartalékos tiszti tanfolyam épületeit és őrizte más fontos beruházási és kísérleti laboratóriumok helyiségeit. Ugyanakkor a 166. gyalogos ezred 1. zászlóaljja végigsöpörte a High utca egyetem felé eső részét és 00,45-re már csend uralkodott.⁶⁰⁷ Az ONG helyszíni irányító parancsnoka az egyetemi rendőrség irodájában alakította ki parancsnokságát, amibe betársult az Ohio Állami Országúti Járőr Szolgálat, a columbusi rendőrség, az Ohio-i Tűzoltóság főnöksége, a szövetséges FBI és az egyetem elnöke, valamint Columbus polgármesterének képviselője. Így összpontosítottak minden polgári, katonai, és rendőri hatóságot. Ennek hatására a további lépések teljes mértékben koordináltak voltak.⁶⁰⁸

Másnap, április 30-án 09,10 órától újra elkezdtek gyülekezni a tüntetők az Ovalon, az adminisztrációs épület előtt. 10,00 órára mintegy 4.000 ember volt jelen, akik ellen az ONG helyi parancsnoka - bevetve tartalékait is - odarendelte mindkét zászlóalját. Ezek pótlására az AG haladéktalanul mozgósította - az északnyugat ohio-i – a Lima-i 148. gyalogos ezred 1. zászlóalját, amely délután 15,30-ra meg is érkezett Columbusba.⁶⁰⁹

⁶⁰⁴ French, 19-20. Hill, 95-96. Az „Oval” keleti vége az egyetem főkapuja, ami a High utcára, Columbus észak-déli főutcájára nyílik, míg a nyugati végét az egyetem főkönyvtára zárja. A High utcai üzletsoron vannak a diákokocsmák, keletebbre a magán diákszövetségek lakóépületeinek sora (Fraternity Row). Az „Oval” északi és déli oldalán tanépületek vannak és az északi sor közepén az adminisztrációs épület. Az északi épületsort északabbra további tanépületek követik, míg délre a kisebb „Déli Oval”-on túl vannak a bentlakó diákokthoz. Ekkor az Ohio Állami Egyetemnek kb. 50.000 hallgatója volt, melynek 80-90%-a vagy az egyetemen, vagy annak közvetlen közelében lakott.

⁶⁰⁵ French, 20-21. Hill, 96-97.

⁶⁰⁶ French, 23. Hill, 97.

⁶⁰⁷ French, 23-24. Hill, 97-98. State of Ohio, Office of the Adjutant General, Final After Action Report, June 12, 1970, (továbbiakban AG, FAAR 6/12/70), 4.

⁶⁰⁸ Hill, 98.

⁶⁰⁹ AG, FAAR 6/12/70, 2.

Közben az adminisztrációs épület előtt „kihirdették a Zendülési Törvényt” és a további ellenállásra válaszul az ONG könnygázzal és a szuronyt szegezett tömegoszlató harcrenddel megkezdte a zendülő tömeg feloszlátását az Ovalról. Az alig 600 fős katonai létszám a nagyméretű szabad területen elégtelennek bizonyult. Igaz, hogy a zendülők hátráltak a katonai sorfal elől, azonban könnyen megkerülték annak szárnyait, és mögötte újjáalakították soraikat. Végül többszöri próbálkozás eredményeként, 13,00 órára - főleg a könnygáz hatására -, sikerült feloszlítani a zendülő tömeg nagy részét.⁶¹⁰

Közben Columbus polgármestere 15,45-kor bezárta a High utca menti diák-kocsmákat és 20 órától kijárási tilalmat rendelt el, ami ellen tiltakozásul mintegy 3.500 főnyi tömeg gyűlt össze az Ovalon. A tüntetők vezetői azt állították, hogy tudomásuk szerint a kijárási tilalom 21,00-órától lép érvénybe, mire az ONG ésszerűen egy további órát engedélyezett az önkéntes távozásukra. Az egyetem területéről ugyancsak 30-án a columbusi rendőrség és az Ohioi Állami Országúti Járőr Szolgálat – akiket a diákság meglehetősen gyűlölt – kivonult és az egyetem területén a biztonság szavatolását az ONG-ra bízta.⁶¹¹

Bár folyamatosan érkeztek bejelentések robbantásokról és gyújtogatásokról (Molotov koktélokkal), sem az egyetemi vezetőség, sem az ONG nem lépett fel az Ovalon, illetve más épületek előtt a tüntetők ellen addig, amíg azok rendezvényei békésen folytak. Sőt szombaton, május 02-án az általános helyzet csillapítására kinyithattak a diák-kocsmák, és a kijárási tilalom kezdetét is éjfélre módosították.⁶¹²

A május 02-i, viszonylagos csendet az ONG alakulatok leváltására használták fel. A 148. gyalogos ezred 1. zászlóalja felváltotta az addig bevetett alakulatokat, majd annak támogatására 03-án a 216. műszaki zászlóaljat hívták be, míg az ONG törzsosztaga átvette a parancsnokságot a 16. műszaki dandár törzsszázadától. Így 03-án éjfélre több mint 1.200 katona teljesített szolgálatot az OSU-n. Feladatuk az egyetem működéséhez szükséges létfontosságú épületek őrzése, ellenőrzési pontok fenntartása, éjszakai járőrözéssel a nyugalom biztosítása volt. Ehhez az egyetem területén létrehoztak kilenc kampuszi járőrt és mindkét zászlóaljból egy-egy század szintű - készenléti állapotban lévő – tartalékot, valamint egy-egy századot általános tartalékban tartottak a másfél kilométerre fekvő Állami Kiállítási Téren.⁶¹³

Május 04-én, hétfőn újra kezdődtek a tüntetések, ezúttal inkább háborúellenes jelleggel. Bár Nixon, az Egyesült Államok elnöke, kora áprilisi nyilatkozatára, mely szerint 150.000 katonát (az ott lévő erő körülbelül 30%-át) kivonnak Vietnámból, valamennyire csökkent a háborúellenesség. Azonban, amikor május 01-én kijelentette, hogy az Egyesült Államok behatolt Kambodzsába felszámolni az ott lévő észak-vietnámi hadsereg menedékhelyeit, újra fellobbant a háborúellenes hangulat.

Már hajnal 04,00-kor, a radikális diákszövetség fenyegetésére –megakadályozzák az egyetemi étkeztetési szolgáltatást – az ONG őrseget állított az egyetem valamennyi étkező helyére és kíséretet biztosított az étkezdék beérkező személyzetének, a kampuszi járőr szolgálatok számát kilencről tizennyolcra emelte.⁶¹⁴ Ugyanakkor nem szállt szembe a különböző tüntető csoportokkal, akik a KSU-n történt tragikus halálesetek hírére lázadtak fel. Kizárólag útlezárási kísérletek ellen intézkedett.⁶¹⁵

⁶¹⁰ French, 25-26. Hill, 99.

⁶¹¹ French, 27. Hill, 100-101.

⁶¹² French, 28.

⁶¹³ French, 28-29. AG, FAAR, 2.

⁶¹⁴ French, 31.

⁶¹⁵ Uo. 29-30

A KSU-n történt események hírére alapvető változás következett be az OSU-n is. Május 04-én a diákok túlnyomó többsége újra hallgatta tanóráit és másnap, május 05-én az OSU diák-önkormányzat vezetősége visszavonta az órák halgatása elleni bojkott támogatását. Ettől kezdve a zavargások mindinkább visszaszorulóban voltak, csak kisebb radikális - 200-300 fős - csoportok vettek részt benne, akik az egyetem bezárását akarták kikényszeríteni.⁶¹⁶ Ezt végül május 06-án 18,20-kor sikerült elérni, amikor az OSU elnöke bezárta az egyetemet, és legkésőbb másnap délig az egyetem területének elhagyására szólította fel a diákokat.⁶¹⁷

Május 04-től kezdve fellobbanó tüzekről, gyújtogatásokról szóló bejelentések érkeztek, majd május 05-én épületeket foglaltak el a zendülők. Amikor 300 zendülő 05-én délben több tanépületet megszállt és ott elbarikádozta magát, 12,40 - 15,30 között egy 800 tagú ONG különítmény betört az épületbe és a megszálló zendülőket kiszorította onnan.⁶¹⁸ Az egyetem május 06-i bezárása után, május 07-én délre már majdnem lakatlan volt az OSU kampusza, és 09-én az egyetem területéről kivonulhatott az utolsó ONG alakulat is. Összesen mintegy 2.500 ONG fő szolgált az OSU zavargások első fázisában.⁶¹⁹

Bár ezen első fázisban az ONG csekély létszámú, két zászlóalj bevetése túl kevésnek bizonyult a többbezes zavargó tömeg Ovalról történő elűzésére, műveleti tervét mégis sikeresen végrehajtotta, mert erejét a tanépületek, és a létfontosságú objektumok őrzésére összpontosította.

Részen e tapasztalatoknak köszönhetően egészen másképp zajlott le az ONG második fázisú bevetése az OSU-n. Az OSU május 18-i megnyitása után két napig béke uralkodott, míg 21-én újra kezdődtek a diákzavargások, de azzal az alapvető különbséggel, hogy a diákság túlnyomó többsége már nem támogatta a radikálisokat. Addigra az egyetem vezetősége „lealacsonyodott” és párbeszédet kezdett a diákokkal, illetve több helyi kérdésben engedett is követeléseiknek. Emiatt a diákság túlnyomó többsége rossz szemmel nézte a radikálisok rombolásra irányuló forgatókönyvét és a 21-i Ovalon tartott tüntetésen kisebb verekedések törtek ki a kevésbé harcos és a radikális diákok között. Körülbelül 4.000 diák vett részt ezen a megmozduláson, azonban mire a tömeg 16 óra tájában kiért a High utcára, csak pár száz zendülő vett részt az ottani rosszindulatú, öncélú pusztításban.⁶²⁰

Ezeket a csoportokat a rendőrség vízágyúk segítségével lassú előre nyomulással szétoszlatta, azonban az üzleti negyedben történt pusztítások miatt Rhodes kormányzó 18,00-órakor ismét behívta a 166. gyalogos ezred 1. zászlóalját és a 136. tüzér ezred 1. osztályát. Fél órára rá, 18,30-kor behívott még több mint öt zászlóaljat, összesen mintegy 3.200 főt⁶²¹ és este 22,00 órakor Columbus polgármestere kordont állíttatott az OSU köré, az egyetem belső részén pedig kijárási tilalmat rendelt el.⁶²²

A 1/136. tüzérosztály beérkezése után épületőrsekkel, tizennégy járműves őrzéssel, majd az egyetem területére vezető utakon nyolc ellenőrző pont felállításával biztosította az OSU kampuszát. Ugyanakkor az 1/166. gyalogos zászlóalj harminc-fős, járműves járőrrel és 100 főnyi „utcaseprővel” segítséget nyújtott a columbusi rendőrségnek az egyetem körüli városrészben. Ahogyan a többi alakulat beérkezett az éjszaka folyamán, az egyetem körül kordont alakítottak ki, mely másnap reggel, május 22-én 7:30-ra készen is állt. Ugyanakkor

⁶¹⁶ Uo. 30, 33.

⁶¹⁷ Uo. 33.

⁶¹⁸ Uo. 31.

⁶¹⁹ Uo. 33. Hill, 102. A .G. R. 1970, 35.

⁶²⁰ French, 34-36.

⁶²¹ Uo. 38. HHD, OARNG, AFTER ACTION REPORT, SECOND PHASE May 21, 1970. After Action Report, Second Phase

⁶²² State of Ohio, Office of the Adjutant General. The Proclamation of the Mayor of Columbus, Ohio

ezekből az alakulatokból további 100 fővel megerősítették a columbusi rendőrséget és 90-90 fő járőrözött az Oval és a Dél-Oval területén.⁶²³

Május 28-ig, habár folytatódtak a robbantások és a gyújtogatások miatti riasztások, a szélesebb kiterjedésű zendüléseket az ONG erélyes fellépése meggátolta. A mindennapos tüntetések békés feloszlását segítette az egyetemi vezetőség „politikai” alkalmazkodása a diákok kívánságainak részbeni teljesítésével. Az Ovalon maradt pár száz radikális éjszakai virrasztót az ONG túlereje könnyen szétkergette.⁶²⁴

E sikeres műveleti eljárás hatására már május 26-án megkezdhette az ONG az OSU-ról való kivonulását és 28-án este 21,40-re befejeződött a mintegy 4.000 fő bevetése.⁶²⁵ Az ONG nem kísérletezett újra az április 30-i sikertelenül végrehajtott egyenes láncú tömegoszlatási taktikával – aminek az oka az elégtelen létszám volt -, hanem nagyobb erővel készült az agitátorok tömeges letartóztatására, valamint a többi, egyszerű tüntető kordában tartására.

Elmondható, hogy az ONG legsikeresebb bevetése a polgári zavargások idején a dél-kelet Athensben lévő Ohio Egyetemen (továbbiakban: OU) történt. Ott is, mint más egyetemen az Egyesült Államokban, május 1-től folytak tüntetések és sokkoló jelentések érkeztek robbantásokról. Május 13-án mintegy 300 tüntető diák behatolt az egyetemi Közről⁶²⁶ a szomszédban lévő üzleti negyedbe és kirakatüvegeket kezdtek betörni. 14-én hajnal 02,00-kor az athensi rendőrség „kihirdette a Zendülési Törvényt” és könnygázzal szétoszlatta a tömeget.

Másnap, 14-én este 20,00 órára megint kb. 2.000 diák gyűlt össze a Közön és újra behatoltak az üzleti negyedbe. A rendőrség megismételte korábbi taktikáját. Sajnos a diák-kocsmák bezárási parancsa – korábban kellett a kocsmákat bezárni - következtében 21,00 órára 5.000-re nőtt a tömeg és bár a rendőrségnek 15-e 02,00 órára sikerült szétoszlattani a zavargókat, azok kukákat és egy esetben személyautót gyújtottak fel. A hasonló zavargások folytatásától és elharapózásától tartva 15-én 00,30-kor Athens polgármestere és az OU elnöke kérte az ONG segítségét, majd az OU elnöke döntött az egyetem bezárásáról még mielőtt az ONG beérkezett volna.⁶²⁷

15-én 01,00-kor Del Corso AG mozgósított három közelben lévő zászlóalját: a 174. légvédelmi tüzér ezred 2. osztályát, a 216. műszaki zászlóaljat és a 737. karbantartó zászlóaljat, melyeknek tagjai 05,00 órára kezdtek beérkezni és délelőtt 10,00-órára több mint 900 fő biztosította az OU fő épületeit és óvta a város üzleti negyedét, majd kordont vont az egyetem és a város üzleti negyede közé. Ugyanakkor őrséget állított útkereszteződésekhez, a tűzoltóság és a rendőrség épületeinél, majd két gyalogos és négy járműves járőrrel biztosította az OU kampuszának biztonságát, valamint egy-egy szakaszt helyezett el a megyei repülőtérnél és a környékbéli lokátor állomásnál.⁶²⁸

Május 15-én délre az egyetem maga lakatlan volt, mégis 21,00-órától másnap 06,00 óráig kijárási tilalmat rendelt el a polgármester mi következtében csend uralkodott és már 16-án 06,15-től az ONG megkezdte kivonulását, melynek eredményeképpen 17,00 órától május 19-ig csak a 2/174 tüzérség maradt szolgálatban.

⁶²³ French, 39-40.

⁶²⁴ Uo. 42-44.

⁶²⁵ Uo. 44-45. AG, FAAR, 14. A. G. R. 1970, 35.

⁶²⁶ French, 66. A „Köz” egy 100x100 méteres nyílt térség, aminek keleti és déli oldalán az Ohio Egyetem főépületei vannak, míg a nyugati és északi oldalán Athens belváros üzleti negyede, illetve számos diák-kocsmá. Athens város lakosságának többsége az Ohio Egyetem diákjaiból áll.

⁶²⁷ French, 67.

⁶²⁸ Uo. 46. State of Ohio, Office of the Adjutant General. NG records of the Ohio University riot. Operation order no. 2.

Bár a radikális zendülők programjuk egyik célját - az egyetem bezárását - elérték, azonban ezzel és pusztításaikkal elidegenítették maguktól a diákság zömét, emiatt támogatás nélkül maradtak a további zendülési akcióik. A nagyszámú ONG jelenlét erélyesen és hatékonyan tudott szembeszállni velük és helyreállította a közrendet.⁶²⁹

Amennyire sikeresnek tekinthető az ONG OU-i és az OSU-i második fellépése, annyira kudarcnak minősíthető a tragédiával kísért művelete a KSU-n. A KSU, az észak-keleti Kent kisvárosában található. 1970-ben a város lakossága 28.000 fő volt, míg az egyetem diáklétszáma 20.000 fő. Az egyetem kampusza enyhén dombos területen, a város központjától körülbelül 500 méterre terült el, mely követte az Egyesült Államok egyetemeinek a szokásos nyílt parkos kialakításának jellegét.

Az április 30-i kambodzsai behatolás hírére május 01-én péntek délutánra az egyik diákegyesület⁶³⁰ a háború ellen tiltakozó tüntetést hirdetett meg a „Köz”-ön.⁶³¹ Miután ez békésen lezajlott, este 23,30 körül egy pár száz fős tömeg gyűlt össze Kent egyik főutcáján, „örömtüzet” gyújtottak az utca közepén, majd kövekkel és palackokkal kezdték beverni a közelben parkoló autók és üzletek ablakait. Kent város rendőrsége és a Portage megyei sheriff-helyettes harminc fős csoportja 00,30-kor kiszorította a tüntetőket az egyetem területének határáig.⁶³²

Másnap, 02-án szombaton Kent polgármestere – tartva a zendülések megismétlődésétől – megtiltotta a szeszes ital felszolgálatát és a fegyverárusítást, majd a városban 20,00 órától és az egyetemen 01,00-tól kijárási tilalmat rendelt el. Miután 17,00-kor Portage megyei Sheriff közölte, hogy a rendőri támogatás növelése a továbbiakban nem lehetséges, a polgármester Ohio kormányzójától az ONG segítségét kérte.⁶³³ A Cleveland környékére, a fuvaros „vadmacska” sztrájk ellen már április 29-óta bevetésben lévő alakulatok közül a 145. gyalogos ezred 1. zászlóalját és a 107. páncélozott lovas ezred 1. zászlóaljából két századot helyezték át Kentbe, akik 22,00-ra 666 fővel be is vonultak. Az ONG, beérkezése után azonnal elzárta az egyetem városba vezető bejáratát, majd biztosította a belvárost és az egyetem területét. A pár százra csökkent zendülő tömeget a Közről, 23,30-ra az ONG szétoszlatta, mialatt kődobálástól több katona is sérülést szenvedett.⁶³⁴ Egy ezer főt meghaladó zendülő tömeg 20,45-kor felgyújtotta a Tartalékos Tiszti Tanfolyam Testület épületét, majd elűzte az oltani érkező tűzoltókat, aminek következtében földig égett az épület.⁶³⁵

Vasárnap, május 03-án megismétlődtek a zavargások. 20,30-tól mintegy 1.000 tüntető gyűlt össze, akik sem a „Zendülési Törvény kihirdetésére”, sem a kijárási tilalom elrendelésére nem engedelmeskedtek, mire 23,00 órakor az ONG könnygázzal szétoszlatta a kődobáló tömeget. Éjfélig, mindkét oldalon több mint tíz fő sebesült meg.⁶³⁶

Másnap, május 04-ére (hétfőre) a diákok déli nagygyűlést hirdettek meg a Közre, amit az egyetemi hatóságok sikertelenül próbáltak betiltani. A rendezvény megakadályozására 11,40-re az ONG három századából mintegy 245 fő sorakozott fel a Köz szomszédságában és

⁶²⁹ French, 71.

⁶³⁰ Jellemző az akkori provokáló diákhangulatra, hogy ennek a diákegyesület nevének “Rasszizmust és Kizsákmányolást Ellenző Világ Történészek” angol kezdőbetűi: „WHORE”, az angol prostituált szó köznyelvben elterjedt vulgáris változatát adja ki.

⁶³¹ A Kent Állami Egyetem „Köz”-e szerepében valamennyire hasonlít az Ohio Állami Egyetem Ovál-jához, azaz diák tömeggyűlések és szórakoztató rendezvények színhelye.

⁶³² Report of the President's Commission on Campus Unrest, Arno Press, New York. (1970), 238. Hill, 102. French. 48-49.

⁶³³ French, 50.

⁶³⁴ Uo. 53-54.

⁶³⁵ French, 50-53.

⁶³⁶ Uo. 55-56. State of Ohio, Office of the Adjutant General. Summary of Kent State Riot, 3.

11,45-re körülbelül 500 fős tömeg állt szemben az ONG-val. 11,50-kor Canterbury dandártábornok - a Szárazföldi ONG parancsnoka, a Kentben lévő rangidős tiszt, polgári öltözetben – felszólította a tömeget a cselekmény felfüggesztésére, de a válasz csak gúnyolódás volt és a hangszóróval ellátott járművet kövekkel dobálták meg. Erre Canterbury dandártábornok a három századból egy-egy osztagot elkülönített a tömeg feloszlatására. A 11,00-órai egyetemi előadások végére ezzel a 98 fős szedett-vedett alkalmi különítménnyel egy 2.000 főből álló tömeg állt szemben.⁶³⁷

Annak ellenére, hogy április 30-án egy hétszer ekkora erő képtelen volt az OSU-n egy hasonló kiterjedésű térségről széteszlatni a diáktömeget, Canterbury dandártábornok a Köz „kiürítésére” adott parancsot. A gázálcrossor fal lassú előrenyomulása előtt köveket dobálva hátráltak a zendülők. Az ONG könnygáz gránátokat lőtt közéjük – melyek részben a kedvezőtlen szélirány miatt, részben mivel a zendülők visszadobtak számos gránátot –, de ez hatástalannak bizonyult a tömeg feloszlatására. A különítmény éppen egy dombtetőt ért el, amikor az egyik századból elkülönített csoport levált balra „szárnybiztosító állást” elfoglalni, míg a megmaradt másik két alakulatból elkülönített körülbelül 60 fő a túlsó lejtőn tovább nyomult előre a zendülők ellen. A tüntetőket egy sportpálya kerítéséig szorították vissza, azonban ennél a különítménynél elfogyott a könnygáz gránát. A majd húszszoros túlerővel körülvett különítménynek Canterbury dandártábornok nem tudott támogatást biztosítani, s ezért visszavonulást rendelt el.⁶³⁸

A visszavonuló különítményt a tömeg követte és követ dobálta, aminek következtében tizennyolc katona megsérült. A dombtetőre való visszavonulás közben a különítmény két épület közé beszűkülő tölcserbe került.⁶³⁹ Ekkor elhangzott egy máig is ismeretlen eredetű lövés, amire a visszavonuló különítmény egy csoportja a zendülőkkel szembe fordult, és parancs nélkül tüzet nyitott rájuk. A katonapuskákból, sörétes puskákból és pisztolyokból leadott hatvanhét lövésből tizenöt lövedék tizenhárom személyt talált el, akik közül négy fő azonnal meghalt.⁶⁴⁰

Ezt követően Canterbury dandártábornok a különítményt visszavonta az eredeti egységeikhez, ahol 13,30-ra a 107. lovassági ezred további két századának támogató alakulata csatlakozott hozzájuk. Közben a Portage Megyei Ügyész tiltó bírói végzést szerzett, ami alapján a további intézkedésig bezárta a KSU-t, majd 18,00 órára minden diákot a kampusz elhagyására kötelezett. Az ONG még további négy napig járőrözött az elhagyatott egyetemen.⁶⁴¹

Több fórumon nemzeti, állami, bünyügyi és polgári bírósági eljárások keretében is vizsgálták és megtárgyalták a tragédiát. A vizsgálat azzal zárult, hogy az ONG-t és tagjait, valamint Rhodes kormányzót sem bünyügyi, sem polgárjogi felelősség nem terheli.

Visszatekintve a korábban a közrend-fenntartási bevetésekre kidolgozott és a gyakorlatban sikeresen alkalmazott módszerekhez képest, ebben a tragikus esetben több hibásnak ítéltető lépés történt. A KSU-i zendülések során nem hozták létre a közös parancsnokságot, melyben jelen lehetett volna minden polgári, egyetemi, rendőri és katonai szervezet vezetője. Emiatt hiányzott a koordináció. Az ONG bevetett ereje elégtelen volt a kampusz teljes területének ellenőrzésére és biztosítására.

⁶³⁷ Hill, 103-104.

⁶³⁸ French, 58-60.

⁶³⁹ State of Ohio, Office of the Adjutant General, Injury List at Kent State.

⁶⁴⁰ French, 58-60. Hill, 105.

⁶⁴¹ Uo. 62-63. A. G. R. 1970, 34.

Az egyetemet elzáró kordonok és az ellenőrző pontok hiányában, valamint a polgári hatóságokkal való együttműködés nélkül ésszerűtlen volt a tüntető tömeget a nyílt közterületről erőszakkal eltávolításra kényszeríteni, ahol egyébként ártalmatlanul lármáztak volna.

Ezt a hibát még tovább tetézte - a feladatra bevetett különítmény elégtelen létszáma mellett - az a tény, hogy különböző egységekből szervezték össze őket és egyesített parancsnokság nélkül működtek. Ezek következtében húszszoros túlerő támadt a katonákra. Egyesített vezénylés nélkül - *magukat csapdába szorítva érezhették, a rohamsisaktól, a gázálarctól és az ordító tömeg lármájától félszüketen csőre töltött puskával kezükben egy lövést meghallva* - ösztönösen fegyelmetlenül reagáltak.⁶⁴²

3. 2. Természeti katasztrófák felszámolásában

Az ONG – egybehangzóan - legnépszerűbb állami szerepét a (főleg természeti) katasztrófa helyzetekben játszotta: akár hirtelen érkező természeti csapás, mint a szélvihar vagy forgószél, akár a részben előrelátható események, mint például az árvíz, orkán vagy hóvihar esetén. Az a közös bennük, hogy az ember tehetetlen a természeti csapásokkal szemben. Ezért önmagában annak a ténynek is nagyon pozitív lelki hatása van, hogy ha az ember fölénye a természet erejével szemben újra helyreáll. Mint az állam leghatásosabb eszközének, az ONG-nek a megjelenését a katasztrófák helyszínén a polgári lakosság gyakran megkönnyebbült sóhajjal köszöntötte: „Megérkezett a Nemzeti Gárda, kézben van a helyzet”.

Az ONG hatékonysága több kedvező adottságából vezethető le. Az ONG valamennyi alakulata már létező, megszervezett egység, kidolgozott és működő parancsnoki rendszerrel. Fegyelmezettek, és hozzászórtak parancsadáshoz és a parancs-végrehajtáshoz. A szervezet be van rendezkedve, és fel van szerelve önmaga ellátására. Többirányú kiképzése és az eseményekre való gyors reagálási képessége rugalmassá teszi szokatlan helyzetekben, melyekben azonnal és aktívan tud fellépni.⁶⁴³ Katasztrófa helyzetben, amikor a helyi hatóságok ereje a megrendítő erejű csapástól még bizonytalanul „tántorog”, a gárda nagyszámú, szervezett embererőt tud azonnal a helyszínre juttatni.

Ugyanakkor a káoszban az emberi természet ösztönösen keresi a hatóság védőpajzsát, ami mögött menedéket találhat. A hatóság külső jegyét az egyenruhában leli (még ha az csak levélkézbesítő postás egyenruha is). Így a katonai egyenruha a hatóság legmagasabb és legerősebb szervezetének a jelképe, amivel a nemzetet és a társadalmat védi a legnagyobb veszély ellen, illetve veszély idején. Legegyszerűbben fogalmazva: a polgár sokkal inkább kész végrehajtani és betartani azt, amit egy nemzeti egyenruhás katona parancsol, vagy utasít neki, mint amit akármilyen „civilbe” öltözött személy mond neki - akármilyen is legyen annak a póljára vagy sapkájára felírva.

Végül, ha a törvény szó-szoros értelmében⁶⁴⁴ nincs is kihirdetve a hadiállapot, a katonai egyenruha jelenléte és viselőjének irányítási tevékenysége „hadiállapot” hangulatot teremt a lakosságban, ami biztonságot és nyugalmat sugall, valamint azt közvetíti, hogy a helyzet a legszigorúbb irányítás alatt van és újra az emberi kezek és nem a sors bizonytalansága, rendelkezik életük fölött.

⁶⁴² French, 59. Hill, 105-108. Vannak akik azt állítják, hogy az ONG tagjai „összebeszéltek”, hogy tüzelnit fognak a zendülőkre, de az általuk állítólagosan hallott ordítva kiadott tűzparancs szavai, melyeket a sajtó hangszalagján csak a legmodernebb technikái fogások emelik a zajküszöb felülé, nem egyeztek a katonai „Kész, Cél, Tűz” parancssal. E szavak hagyományos sorozata és szórendje elengedhetetlen egy ilyen zűrzavaros helyzetben a csoportos engedelmesség biztosítására.

⁶⁴³ Minden katona híve a „Cselekedj, még ha hibásan is!” elvnek - ami láthatatlan betűkkel van felírva a világ valamennyi katonai vezetési kiképzőközpont kapuja fölé.

⁶⁴⁴ O. R. C. §5923.23.

3. 2. 1. Tornádók és forgószelek után

A forgószelek és szélviharok a leggyakoribb természeti csapások Ohio-ban. Az 1950 és 1999 közötti időszakban Ohio 88 megyéje közül 87 megyében összesen 918 esetben pusztított forgószél, amelynek 76%-a április és július között érkezett.⁶⁴⁵ Habár az erős levegőmozgásoknak – melyek elérhetik az 500 km/órás sebességet – nagy a pusztító hatása, azonban a földet érintő tölcsérek mondhatni sebészeti szikeként siklanak a föld felszínén. A 918 eset közül csak körülbelül húsz vágott több mint 15 kilométeres sávot.⁶⁴⁶

Annak ellenére, hogy az általános meteorológiai eszközök még forgószel is képesek előidézni, e szelek érkezésének pontos előrejelzése képtelenség. Ezért az ONG szerepe csak a csapások felszámolására koncentrálódik. Az elmúlt negyven évben (1969 és 2008 között) az AG éves jelentéseiben tizenhét segélynyújtó bevetésről tesz említést. Az elvégzendő feladatok a túlélők utáni kutatással/kereséssel/mentéssel kezdődnek, majd a katasztrófa sújtotta terület lezárása és a fosztogatás elleni biztosítás következik, továbbá a napi élet megszervezésével – például: forgalomszabályozás és a „menekültek” ellátása, etetése és egészségügyi gondozása – folytatódik. Később a közlekedés helyreállításához szükséges törmelék eltakarítása bővíti leggyakrabban az ONG szerepkörét. Az ONG-tól aránylag kis erőfeszítést követelnek ezek a munkák, és mindösszesen csak három esetben lett bevetve több mint egy századra való erő. Ugyanakkor az ONG műszaki alakulatainak gépparkja (32 földkotró, 15 talajgyalu, 22 markoló, 77 billenős teherautó, 95 aggregátor, stb.) jelentős szerepet játszott az utakról való törmelék eltakarításban, a víz- és áramellátásban.

3. 2. 2. Árvíz esetén

A második leggyakoribb Ohiot sújtó természeti katasztrófa az árvíz. A forgószelekkel és a hirtelen lezúduló árvizek kivételével, a folyó vízgyűjtő területén a szokatlanul nagy mennyiségű folyamatosan hulló eső előre jelzi a lehetséges veszélyhelyzetek kialakulását.

Az 1913-as katasztrófális árvíz után, melynek 467 ember esett áldozatul, hatékony folyamszabályozó rendszert építettek ki Ohio-ban. A folyók felsőbb vízgyűjtő medencéiben a szövetséges műszaki testület (Corps of Engineers) víztározó gátrendszert épített ki, a folyó menti városokban védőtöltéseket építettek, vagy azokat magasabbra emelték. Ezeknek a lépéseknek köszönhetően csökkent a későbbi árvizek veszélye, de abszolút védelmet nem biztosított.

Az ONG árvízi tevékenységéről hiányos AG éves jelentések állnak rendelkezésre,⁶⁴⁷ de még így is a leghitelesebb adatokat mutatják az eseményekről. 1935-től napjainkig 41 Ohio-i Nemzeti Gárda bevetésről van adat, közülük három komoly katasztrófa eset volt, s a szokásosnál nagyobb bevetés volt. Az 1937-es téli árvíz, a 1990-es Shadyside-i „villámárvíz”, majd a 1997-es tavaszi árvíz. Az Ohio Válságkezelő Hivatal által nyilvántartott adatok is ezeket mutatják, mint a legtöbb emberéletet követelő árvizeket, pontosan 1937-ben 250 fő, 1990-ben 26 fő és 1997-ben 17 fő vesztette életét.⁶⁴⁸

⁶⁴⁵ Ohio Emergency Management Agency; Hazard Identification and Risk Analysis: Update; December 2007, Columbus, 19, 95.

⁶⁴⁶ Uo. 95.

⁶⁴⁷ Nem léteznek, vagy nem találhatóak Adjutant General Éves Jelentések a következő évekről: 1915-1918, 1921-1922, 1926-1934, 1950-1952, 1955-1958.

⁶⁴⁸ Hazard Identification and Risk Analysis: Update, Ohio Emergency Management Agency, Dec 2007, 8. (Tovább HIRA). Wilson, James A.; The Role of the Ohio National Guard in Disaster Control: A Case Study of the Floods of 1913 and 1937: Masters Thesis, The Ohio State University (1973)

Ohio januári átlagos csapadékmennyisége 5-7,5 cm. 1937 januárjában pedig több mint 24 cm esett, sőt bizonyos mérőállomások több mint 35 cm-t mértek.⁶⁴⁹ Ohio állam minden Ohio folyó menti települését január 26-27 táján elöntötte a víz, Dél-kelet Ohiotól lefelé egészen a Mississippi folyóig történelmi magasságot ért el a folyó szintje.⁶⁵⁰ Sőt 25-ére az Ohio folyó teljes 1.578 kilométeres hosszán csak egyetlen hidat, a Cincinnati függőhidat lehetett nyitva tartani homokzsákokból készített töltésekkel megerősítve.⁶⁵¹

Veszélytelenül indult az 1937-es árvíz. Január 14-ére Cincinnatiiban az esővíz túlterhelte több utca csatornáját, majd a Kis Miami folyó is kiáradt és több utcát elöntött a víz. 16-ra késő este az Ohio folyó tetőzött – tíz centiméter híján elérte az árvízszintet– és utána apadni kezdett.

17-én újra kezdődött az esőzés és 18-án egy nap alatt majdnem 5 cm eső esett. Ezzel a vízszint túlhaladta az Ohio folyó árvízszintjét, ráadásul 20-án további 5 cm csapadék esett pár óra alatt. Ahogyan az Ohio folyó áradt, a betorkoló Kiss Miami folyó felduzzadt és átlépte vízvédő töltéseit.⁶⁵² A sebes sodrású árvíz üzemanyagtartályokat szakított le az alapjukról és több mint 3.750,000 liter üzemanyag ömlött szét a vízfelületen, amit 24-én 22,30 órakor a leszakadt és vízbe érő villamos távvezeték lánggra lobbantott.⁶⁵³ Másnap 25-én az Ohio folyó, 8,53 méterrel az árvíz szint felett tetőzött!⁶⁵⁴ A villany- és vízszolgáltatás megszűnt, Cincinnati városának több mint 10%-a víz alá került.⁶⁵⁵

Ohio kormányzója Davis az AG alárendeltsége alatt már 18-án elrendelte az ONG és különböző állami hatóság mozgósítását (Híradó, Egészségügyi, Ohio-i Állami Országúti Járőr Szolgálat, stb.). Az ONG állományának fele egyórás készültségbe lépett, teherautóikra háromnapnyi élelmet málháztak fel. Mikor 21-én az Ohio folyó menti községek és megyék állami segítséget kértek, az ONG azonnal bevetésre került. Összekötő tiszteket küldtek minden megyébe a helyzetet felmérni. A 37. híradó század rádióhálózatot létesített és ezen keresztül tartották a kapcsolatot azokkal az elzárt településekkel, ahol a bevetett ONG alakulataival megszakadt a telefonos összeköttetés. A 112. logisztikai (Quartermaster) ezred, a 37. híradó század és a 134. táborigazdász ezred járműveiből központi járműparkot alakítottak. A 112. (légi) megfigyelő zászlóalj repülőgépei felderítési és térképészeti feladatokat végeztek.⁶⁵⁶

Az ONG járművei menekülteket és segélyanyagokat szállítottak, az árvízkárosultakat étkezések és orvosi ellátás biztosításával fegyvertáraikban szállásolták el. Az elzárt településeket csónakkal közelítették meg és az árvíz miatt otthonukban rekedt lakosokat kimentették a víz alá került lakásaikból.

Cincinnatiiban és más kisebb településen az elárasztott területet őrpontokkal és járőrözéssel biztosították a fosztogatók ellen, egyben a kíváncsiskodókat is távol tartották.⁶⁵⁷ Cincinnatiiban 116 fő tiszt és több mint 1.400 fős legénység volt szolgálatban. Tizenhárom napig ezrednagyságú konyhát működtettek, mintegy 2.500 személyt tudtak ellátni.⁶⁵⁸ Február 04-én, mikor már lassanként apadni kezdett az árvíz, az ONG megkezdte alakulatainak kivonását és 06-ára már a erejének nagyrésze úton volt haza, ezzel véget ért az 1937-es árvízi bevetése.⁶⁵⁹

⁶⁴⁹ HIRA, 76.

⁶⁵⁰ Uo.

⁶⁵¹ Wilson, 108.

⁶⁵² Uo. 103-105.

⁶⁵³ Uo. 108.

⁶⁵⁴ Uo. 112.

⁶⁵⁵ Uo. 118.

⁶⁵⁶ Uo. 116-119. A. G. R. 1937, 13-14.

⁶⁵⁷ Uo. 119.

⁶⁵⁸ Wilson, 117, 119.

⁶⁵⁹ Uo. 122.

Az árvizek spektrumán az 1937-es nagy kiterjedésű, előrelátható veszéllyel ellentétben az ellenkező oldalon lehetne elhelyezni az 1990-ben történt átmeneti jellegű „villám özönvizet”, ami Ohio keleti határán, Shadyside falut sújtotta. Shadyside egy körülbelül 4.000 lakosú falu, amely az Ohio folyó jobb partján, az Appalache hegyvidék nyugati előhegységében fekszik és Ohio legritkábban lakott területének számít. Földrajzilag egy erdővel borított meredek hegységen van, melyet keskeny völgyek metszenek, s a patakok az Ohio folyóba torkolnak.

1990. június 14-én meteorológiai előrejelzés nélkül, 19,30-as kezdettel egy háromórás viharos eső alatt 14 cm csapadék hullott a környékre, melyből csak az első órában 7-10 cm csapadék esett. A víz a meredek oldalú keskeny völgyek patakjait megduzzasztotta és 21,30-kor egy 30 perces hirtelen özönvíz – melynek 2-6 méteres vízfala (más becslés szerint 3-9 méteres) 11-16 km/órás sebességgel – a falut végig söpörte. Fákat döntött ki, járműveket sodort el és a végén mintegy 80 lakóépületet megsemmisített, 250-et pedig megrongált. Az áldozatok végső száma – akik közül többeket csak az Ohio folyó 50 km-re lefele eső Hannibali gátjánál találtak meg – huszonhat fő volt.⁶⁶⁰

Másnap az elpusztított területre az ONG 400 tagját 50 műszaki eszközzel vetették be, ahol a törmelékhalmozokat túlélők és holtak után kutatták át. A következő három héten a patakok medrét elzáró, az utakat eltorlaszoló és a hidak melletti talajt beborító törmeléket takarították el.⁶⁶¹ E 26 napos bevetéssel az ONG 4.764 emberrel lehetővé tette a katasztrófa sújtotta község talpra állítását, amit saját erővel képtelen lett volna a község és a megye megtenni.⁶⁶²

1997-ben 60 évvel a nagy árvíz után ismét nagy kiterjedésű árvíz érte az Ohio folyó völgyét. Március 01-02-án 25-30 cm eső esett Adams és Brown megyékben, míg a többi Ohio folyó menti megyében az eső meghaladta a 10 cm-et, amely hatására 20.000 lakost kellett kitelepíteni. Az időben megszervezett kitelepítésnek köszönhető – amit az egynapos időjárási és árvíz előrejelzés indokolt –, hogy csak öt ember esett áldozatul, ők is mind gépkocsivezetők voltak, akik megpróbálták áthajtani az árvíz által elárasztott utakon.⁶⁶³

A 16. műszaki dandár parancsnokságának az egyik „állami” feladata a polgári katasztrófáknál nyújtott katonai segítség irányítása volt. Így majdnem 2.000 fő Szárazföldi és Légi ONG tag több mint 400 műszaki eszközzel nyújtott segílyt. Ideiglenes híradó hálózatokat építettek ki, az elöntött és kiürített területek biztonságát felügyelték, élelmiszert, ivóvizet, orvosi- és egyéb segély-anyagot szállítottak és osztottak ki. A közlekedés helyreállítására elzárt utakat nyitottak meg, földkotrókkal és talajgyalukkal tölték el a törmeléket és az iszap hordalékot. Elsodort közúti hidaknál ideiglenes átjárókat építettek. A Légi ONG víztisztító alakulata egy megyei kórháznak biztosított vizet, amikor a helyi vízrendszer megfertőződött az árvíztől. Majd légi (helikopteres) felderítést és a legfőbb állami és katonai vezetők szállítását biztosította.⁶⁶⁴ Ez az 1997-es Ohio folyami árvíz volt a modern ONG legnagyobb természeti katasztrófa-elhárító bevetése, úgy a bevetett emberek számában, mint eszköz- és felszerelés felhasználásában.⁶⁶⁵

⁶⁶⁰ HIRA 76. National Disaster Survey Report, US Department of Commerce, January 1991.

⁶⁶¹ *New York Times*, June 17, 1990, Section 1, 18.

⁶⁶² A. G. R. 1990, 27. A. G. R. 1991, 31.

⁶⁶³ HIRA, 77. Service Assesment Ohio River Valley Flood of March 1997. National Oceanic and Atmospheric Administration. US Department of Commerce August 1998, ix.

⁶⁶⁴ A. G. R. 1997, 2, 7, 23, 31, 39, 45, 47-49, 52-53.

⁶⁶⁵ Uo. 7.

Mellékesen megemlítendő, hogy éppen ebben az időszakban látogatta meg az ONG-t Tompa János dandártábornok, a magyar honvédség akkori műszaki főnöke, a Magyarország és Ohio állam közötti Békepartneri Program Katonai Csereprogram keretében. Alexander vezérőrnagy, AG elrendelte az előre tervezett napirendjének eltörlését, helikoptert biztosított részére és bemutatta neki, hogy az ONG a „valós életben”, éles bevetésben hogyan birkózik meg feladataival - „lent a sárban”.⁶⁶⁶

3. 2. 3. Hóviharban

A másik, földrajzilag ugyancsak nagy kiterjedésű területet érintő válsághelyzet, a téli hóvihar és alkalmanként a lefagyó ónos eső, ami Ohio-t érheti. Míg a legtöbb áradás egy-egy folyó vízgyűjtő medencéjét érinti, addig a téli hóviharok - tekintve Ohio nyugati és északi irányban való nyitottságát és sík vidékeit - gyakran az állam tekintélyes nagyságú területén okoznak gyakran nehézséget.

1925 és 2003 között több mint 270 kemény téli vihar érte Ohio-t.⁶⁶⁷ Az elmúlt negyven év (1969-2008) tizennégy évében tizennyolc olyan kemény hóvihar érte Ohio-t, ami szükségessé tette az ONG bevetését. A műszaki és helikopteres alakulatokon kívül a bevetett egységek általános segítségnyújtással foglalkoztak. Behavazott utakról, hóban rekedt járművekből utasokat mentettek, hótól elzárt településen lévő lakosokat, orvosokat szállítottak kórházba, főleg vese dialízisre, vagy más kritikus orvosi kezelésre. Oltó anyagokat és gyógyszereket szállítottak a kórházakhoz, fegyvertáraikban az áram és fűtés nélkül maradt lakosságnak nyújtottak menedéket, stb.

A Szárazföldi ONG 16. műszaki dandár alakulatait, köztük a Légi ONG 200. REDHORSE (nehéz műszaki) zászlóalját az országutakról és főutcákról a hó eltakarítására vetették be speciális műszaki járműveikkel, mint földtolók, talajgyaluk, markológépek és a repülő alakulatok kifutó/leszálló pályáinak hótoló és hó-fúvó gépei.

Az 1978-as események mutatják az ONG szerepét a téli hóviharokban a legjobban és legrészletesebben, amelyek egyben az ONG legnagyobb ilyen jellegű bevetést is képezték. Ez az időszak három részre osztható: január 09 – 15. 16 – 25. majd január 26 – február 06.

Az első fázis január 09-én 21,30-kor kezdődött, amikor Rhodes, Ohio kormányzója a szakadatlan sűrű hóesés, heves szél és hófúvások miatt szükségállapotot jelentett be, először Cleveland városára, majd hamarosan a környékén lévő öt megyére is. A helyi hatóságok segítségére tizenöt Szárazföldi és Légi ONG egységet hívtak be aktív állami szolgálatra. Az első fázisban igénybe vett katonák csúcslétszámát (459 főt) január 10-én érték el. Végrehajtott feladataik között a hó eltakarítása, utak megnyitása, elhagyott járművek elvontatása és a hóban elakadt autókban rekedt emberek mentése szerepelt, akiknek ideiglenes menedéket nyújtottak fegyvertáraikban.⁶⁶⁸

A második fázis január 16-án kezdődött, mikor Ohio déli részét különösen nagy hóesés érte, amikor alkalmanként 5 cm/óra hőtömeg hullott és ami miatt 17-ére 40-60 cm-es hóréteg borította a vidéket. Főleg az Ohio folyó menti kisvárosok – melyeket aránylag ritkán érnek komolyabb hóesések – képtelenek voltak ezzel a helyzettel megbirkózni. A 16. műszaki

⁶⁶⁶ Az értekezés szerzője – az ohioi részről - tolmácsként kísérte Tompa János dandártábornokot ohioi látogatásán. Egy műszaki századnál tett látogatáskor, amikor földtolókkal törmeléktől mentesítették az utat és gázlót építettek; a tábornok úr azonnal megkereste a legidősebb tiszt helyett és hosszú „szakmai” beszélgetésbe elegyedett vele, miután megjegyezte, hogy „Első beosztásom egy utász századnál volt, és mindig is tetszett nekem a feltűrt föld szaga”.

⁶⁶⁷ State of Ohio Hazard Mitigation Plan, Ohio Department of Public Safety, Ohio Emergency Management Agency, May 16, 2008, 121.

⁶⁶⁸ A. G. R. 1978, 12.

dandár két Dél-Ohio-ban lévő zászlóalját behívták állami szolgálatra a hó eltakarítására és úttisztításra. A második fázis végére a bevetett katonák csúcs-létszáma elérte a 759 fő -, amelyet 21-én érték el -, amikor huszonhét dél-ohiói és további három észak-ohiói megyére szükségállapotot jelentett be a kormányzó.⁶⁶⁹

A legkeményebb hóvihár Ohio történetében 1978. január 26-án hajnali órákban érte az államot. Az óránkénti 80-110 kilométeres sebességű széllel 30-35 cm új hó esett, a relatív hidegérzet („wind chill factor”) elérte a -55 Celsius fokot. Káosz uralkodott, több mint 175.000 lakos maradt áramszolgáltatás nélkül, volt ahol ez négy napig tartott. A közlekedés megbénulása miatt az AG a helyzetet az egész államot érintő nukleáris támadáshoz hasonlította.⁶⁷⁰ Észak-nyugat Ohio részein a hófúvások elzárták az utakat, egyes helyeken hat méter vastag hótorlaszok alakultak ki, mindenütt elakadt kamionok, elhagyott járművek voltak az utakon.⁶⁷¹

Már 26-án hajnal 07,45-kor Rhodes kormányzó parancsot adott az AG-nak, hogy az ONG minden lehető segítséget adjon meg a lakosságnak és a helyi polgári hatóságoknak. Az AG rögtön elrendelte, hogy a több mint kilencven fegyvertárat minimum tíz fő működtessen és felhatalmazta a parancsnokokat, hogy ezt a létszámot saját belátásuk szerint és a szükségletek szerint növeljék.⁶⁷² Már aznap 2.532 fő ONG tag volt szolgálatban, majd 28-án érte el az 5.005 fős csúcs-létszámát. A mindent megelőző elsőbbségi feladat az életmentés volt, hiszen ilyen viszonyok között közlekedni képes járművek csak az ONG összerék meghajtású teherautói és mentőkocsijai voltak. Az ONG majdnem 800 járművet vett így igénybe.⁶⁷³

Annak ellenére, hogy 26-án, a 10,00 órakor kiadott parancsra már délutánra bevonult a helikopteres alakulatok teljes létszáma, az erős szél és a hóesés miatt a látótávolság gyakorlatilag nulla volt és csak 27-én, 09,45-kor – amikor már 800-1600 méteres lett a látótávolság és a szél óránkénti 75-90 kilométeres sebességre csökkent – indulhattak el az első feladatok végrehajtására.⁶⁷⁴ Szövetséges erőforrásokból 28-án délután még tizenöt helikopter érkezett be, megerősíteni az ONG mintegy negyven helikopterét.

Ezt a repülő erőt eleinte a ONG két tényleges bázisáról irányították, de a helyzet megkövetelte, hogy a parancsnokságokat a legsúlyosabban érintett területek helyi parancsnokságaira helyezték át. A helikopterek csak a legszükségesebb karbantartásra – amit nem lehetett a „terepen” végrehajtani – tértek vissza állomáshelyeikre. Ez a vezetési és alkalmazási decentralizáció, párosítva az Ohio-i Állami Országúti Járőr Szolgálat kiváló híradó hálózatával, az egyes bevetések alkalmával egyszerre több feladat végrehajtását is lehetővé tette.

A légi feladatokat három csoportba sorolták:

1. Fűtés/áram nélkül maradt lakosok evakuálása és orvosi kezelésre kényszerültek szállítása,
2. A kritikus orvosságok, pl. infúziók, hó eltakarító járművek javításához szükségesalkatrészek szállításához logisztikai támogatás,

⁶⁶⁹ A. G. R. 1978, 12-13.

⁶⁷⁰ Uo. 4. A. G. R. 1978, 13.

⁶⁷¹ AFTER ACTION REPORT, The Adjutant General of Ohio: BLIZZARD 78, AGOH-O-MS, 24 MARCH 1978 to CHIEF, NATIONAL GUARD BUREAU (továbbiakban AAR), 5.

⁶⁷² Uo. 4.

⁶⁷³ Uo. 5.

⁶⁷⁴ AAR E-1.

3. A felderítést végző parancsnokok, a villamos távvezeték vonalak vizuális ellenőrzését végző szakemberek – például sérülések felkutatása -, szerelők kiszállítják a helyszínekre.⁶⁷⁵

A repülő erők összesen 2.725 helyszínen történő bevetésben 1.514 repülőórát teljesítettek, melyből 1.199 órát az ONG és 315 órát a szövetséges erők hajtottak végére.⁶⁷⁶

Részben a zord hideg, az erős szél és a minimális látótávolság miatt 27-e délutánja előtt nem lehetett az ONG műszaki eszközeit működtetni. Ezt az is befolyásolta, hogy a 16. műszaki dandár földkotrói, talajgyalui és markológépei nem voltak ellátva kezelő fülkékkel és a kísérleti pótfülkéket a könnyű terepjáróknál rendszeresített vászonból próbálták elkészíteni, de ezek csak részben fogták fel a szembefújó szelet.⁶⁷⁷ Ugyanakkor az ONG nem volt ellátva sarkvidéki személyi felszereléssel és öltözettel. Ezt az utóbbit részben sportboltokból vásárolt sí-álarcokkal pótolták ki. Szintén a piacon vásárolt legnagyobb méretű teherautó-kerék hálancokkal többszörözték meg a földgyaluk hatékonyságát.⁶⁷⁸

Míg a teljes ONG részt vett a mentésben és a szállítási feladatokban, a 16. műszaki dandarra és az Légi ONG 200. nehéz műszaki zászlóaljára hárult a közlekedés helyreállításához szükséges hóeltakarítási munkálatok zöme. A 16. műszaki dandár négy műszaki zászlóaljának felszerelése mellett a Légi ONG 200. nehéz műszaki zászlóalja négy földkotróval, öt markolóval és tizenhat billenős teherkocsival járult hozzá ehhez a feladathoz, amiben az Légi ONG repülőbázisairól három hófúvó és négy hóeke is segített.⁶⁷⁹

Azon kívül, hogy az állam teljes erejét segélyszolgálatra rendelte Rhodes kormányzó a médián keresztül segítségnyújtásra szólította fel Ohio lakosságát és olyan polgári önkénteseket kért fel, akiknek négykerék-meghajtású járművei polgári frekvenciákon működő rádiókkal voltak felszerelve. A felkérésre az önkéntesek a lakóhelyükhöz legközelebb eső ONG fegyvertárakban jelentkeztek, ahol fogadásukat és a forgalomirányítását az ONG végezte.⁶⁸⁰

A fent említett problémák (hiányos sarkvidéki öltözet és műszaki járműkezelő zárt vezető-fülke hiánya) mellett nagy nehézséget okozott az alakulatok állománytáblája szerinti híradó eszközeinek csekély száma. Az ilyen bevetésen, ahol kis munkacsoportokban tevékenykednek és egyéni járműveik is bevetésre kerülnek, minden egyes járműben szükség lett volna rádióra. Ez az Állam Közlekedési Hatóságának teherautóin megvolt, de az ONG katonai járműveiből hiányzott. Ezért az AG a művelet utáni „tapasztalatok és javaslatok” jelentésében száz darab 40 csatornás polgári frekvencián működő rádió vásárlását ajánlotta az Ohio Államgyűlésnek.⁶⁸¹

⁶⁷⁵ Uo. E-3.

⁶⁷⁶ Uo. E-4.

⁶⁷⁷ AAR 12.

⁶⁷⁸ AAR 10-12.

⁶⁷⁹ Uo. D-2.

⁶⁸⁰ Uo. F-1.

⁶⁸¹ Uo. 12-13, I-1. A modern mobiltelefonos világban, ahol majdnem minden embernek van saját mobilja, ez a probléma már gyakorlatilag megoldódott.

3. 3. Összegzések

Úgy a szövetséges, mint az Ohio-i alkotmány felhatalmazza a milícia behívását „a törvényes rend fenntartására”. Meg kell említeni, hogy szövetséges szinten az 1878. évi *Posse Comitatus* törvény megtiltja az Egyesült Államok fegyveres erőinek, hogy a törvényes rendfenntartás végrehajtásában tevékenykedjen. Ugyanakkor ez a tilalom nem vonatkozik a Nemzeti Gárdára. Ez alapján a közrendháborítások alkalmával, ha a polgári hatóságok képtelenek a törvényeknek megfelelően a lakosság védelmét biztosítani, a Nemzeti Gárda katonai ereje igénybe vehető

A 19. század utolsó negyedében kezdődött „iparos háborúk” a 20. században is folytatódtak. A sztrájkokkal járó kényszer és erőszak sértette a közrendet, de a helyi hatóságoknak kevés eszközük volt a védekezésre. Állami rendőrség nem létezett, így az egyetlen eszköz, ami a közrend biztosítására megmaradt – amikor a zavargások mérete, jellege meghaladta a helyi hatóságok rendfenntartási képességét – az ONG volt. Ugyanakkor az ONG vezetősége és a tagjai is utálták a sztrájkszolgálatot. Részben ezért, részben a politikai ára miatt - amit a kormányzónak kellett megfizetnie a Nemzeti Gárda használatáért a szavazójoggal „felfegyverzett” polgárok ellen -, az ONG-t csak a legvégső veszély esetén hívták be ilyen szolgálatra. Az I. világháború óta 17 olyan alkalom volt, amikor az ONG ilyen szerepet vállalt. A lehetséges összeütközéseknek 29%-a (5) megfigyelők jelentésével végződött, további 29% (5) csak ONG alakulatok mozgósításával és csupán csak 42% (7) követelt valóságos bevetést: 1932 és 1937 között három, 1948-ban egy, 1970 és 1974 között ismét három alkalom volt.

Az ONG *in extremis* rendőri szerepének egyik legeklatánsabb példája az állam börtönrendszeréhez kapcsolódik. 1930-tól 1993-ig ötször tört ki olyan nagymértékű fegyencélázadás az állami börtönökben, amire be kellett hívni az ONG-t. Az ilyen közvetlen fegyencélázadásokon kívül, alkalmanként munkavita kapcsán maguk a börtönőrök okozták a problémát, amikor tömegesen jelentettek „beteget” a munkáltatójukkal elégedetlen öregek. Ilyen esetekben az ONG-ből hívták be őrségpótlási szolgálatra katonákat. 1968-ban 508 főt, 1969-ban 489 főt, 1974-ben 120 főt.

A közrendfenntartás másik fő területe a polgári zavargások kezelése. Kevés kivétellel ezek faji elfogultságból és panaszokból, vagy diáklázadásokból eredtek. Az Ohio Állami Országúti Járőr Testülete, az állam rendőrszervezete, csak mintegy 500 főt tud mozgósítani a helyi rendőrségek támogatására. Maradt és marad az ONG több-ezres katonai ereje, mellyel az állam a közrendet biztosíthatja.

A „modern” korszak teljes közrendi látóhatárát véglegesen megváltoztatta az 1965. California-i Los Angeles Watts fekete gettó zendülése. 1966 és 1970 között 15 alkalommal tört ki – főleg a nagyvárosokban – ilyen faji színezetű „központ-nélküli” zendülés, melyekre az ONG reagált. Az előre kidolgozott terveknek, valamint eljárásoknak köszönhető, hogy aránylag sikerrel végződtek ezek a rendfenntartási események. Ugyanakkor nyolc alkalommal tört ki egyetemeken diákszendülés, amelyekre szintén reagált az ONG.

Az 1960-as évek vége felé a zavargások színtere átköltözött a nagyvárosokból az egyetemekre. Az 1967-es diák zendülésre csak 900 katonát vetettek be, ezzel szemben az az 1968-as gettóbeli faji zendülésekhez összesen 11.000 ONG katonát vetettek be és az egész ONG-t mozgósították. Részben ennek tudható be, hogy az ilyen egyetemi zavargásokra nem dolgoztak ki előkészületi terveket, mint ami már 1965-óta létezett a faji zendülések kezelésére. Ezek hiányában az ONG szereplésének hatékonysága az 1970-es egyetemi zendülések alkalmával nem érte el azt a siker-szintet, ami már mondhatni megszokott volt a gettóbeli rendteremtésnél. A két helyzet közötti legalapvetőbb eltérés a gettó és az egyetemek

céljai közötti lényeges különbségből fakadt. A gettózavargásoknak nem volt vezetése, míg az egyetemi lázadásoknak volt és konkrét céljuk a káoszteremtés volt, továbbá először az egyetemek bezárása, majd a társadalmi rendszer megdöntése. Jelentősen megnehezítette a rendfenntartási feladatot a gettó és a nyílt egyetemek közötti topográfiai különbség. Alapvető különbség a két zavargó csoport között az is volt, hogy az egyetemi zendülők nem féltek szembeszállni a hatóság erejével.

Ezen egyetemi zendülések lavináinak négy hulláma volt. Az Ohio Állami Egyetemen Columbusban, az észak-keleti Kent Állami Egyetemen Kentben, a dél-keleti Ohio Egyetemen Athensben, majd ismét Columbusban. Columbusban az első bevetésen elégtelen erőket alkalmaztak a szükséges tapasztalat hiánya miatt; a hibákból tanulva a második eseményre, és az Athensire is nagyszámú erőt vezényeltek ki, amelyekkel aránylag rövid idő alatt sikerült visszaállítani a rendet. Kentben, ahol az elégtelen erő alkalmazása, a koordináció hiánya, az alapvető katonai elvek megszegése sajnos tragédiával – négy halálos áldozattal - végződött.

A legnépszerűbb szerepét természeti katasztrófa-helyzetek kezelésében játssza az ONG. Akár hirtelen érkező szélviharról vagy forgószélről, akár részben előrelátható árvízről, orkánról vagy hóviharról van szó. Közös bennük, hogy az ember tehetetlen a természet csapásaival szemben. Ezekben az esetekben az állam leghathatósabb eszközét, az ONG megjelenését a válság helyszínén azzal a megkönnyebbült sóhajjal köszönti a polgári lakosság, hogy „Megérkezett a Nemzeti Gárda, kézben van a helyzet”. Az ONG részéről a segítségnyújtás, 1935-óta negyvenegy árvíz, 1969-óta tizenhét hóvihár, valamint tizenhét forgószél alkalmával történt.

Az ONG hatékonysága a segítségnyújtásban egyszerre több kedvező adottságából is levezethető. Az ONG valamennyi alakulata már létező, megszervezett egység, kidolgozott és működő parancsnoki rendszerrel. Az ONG tagok fegyelmezettek, hozzászoktak a parancsadáshoz, a parancsvégrehajtáshoz és a szervezet be van rendezkedve önmaga ellátására is. Többirányú kiképzése és az eseményekre való gyors reagálási képessége rugalmassá teszi szokatlan helyzetekben, melyekben azonnal fel tud lépni. Egy katasztrófális helyzetben, amikor a helyi hatóságok ereje a megrendítő erejű csapás következtében még bionytalan, a gárda nagyszámú, szervezetett embererőt tud gyorsan a helyszínre juttatni.

3. 4. Következtetések

Elemézve az ONG szereplését az államon belüli védelmi feladatokban, a következő levont tanulságokban található a magyar tartalékos rendszerhez való hasznos tapasztalatok. Szem előtt tartandó hogy az ONG részidejű tartalék létére, mégis az állam „katonai” erejét is képezi; így e megjegyzések egyaránt érvényesek a Honvédségre, mint annak kialakuló műveleti tartalékára

- A polgári hatóságok katonai támogatásánál legkedveltebb része a katasztrófáknál nyújtót segélyszolgálat, míg a legkényesebb a közrendfenntartás.

- Bár meg van a „törvények betartására” való jogi alap, valóságban a korbelti fejlett rendőrség struktúrák miatt, csak *in extremis* esetekben szükséges az ONG-t igénybe venni ilyen feladatokra.

- Ilyen esetben, elnézve a háborgások indító okaitól (munkahelyi vita, faji zendülés, politikai nézeteltérés, stb.) a katonai erő szerepe mégsem a törvények betartása – azaz nem válik

rendőrségé – hanem csak az erőszak, pusztítás, fosztogatás, stb. elnyomása alacsonyabb szintre, amivel a közhatóság újra el is tud bírni.

- Hatályosságához fő alapvető elemei az adott vitákban teljesen semleges helyfoglalása, a fegyelmezet fellépése, majd minél hamarabbi lelépése.

- Bevetése ellenére alapvető elv marad a polgári kontrol. Ugyanakkor, míg a polgári hatóság tűzi ki a katonaság „stratégia” céljait, ezek végrehajtási „taktikai” fogásainál a katonai parancsnokság dönt. Nézeteltérésben mindig a katonaság főparancsnoksággal rendelkező legfelső polgári hatóság dönt.

- Bevetés alkalmával végzetes hiba a katonai erőkkel való zsugorság; egy részből a túlnyomó katonai megjelenés csillapító hatással rendelkezik a zendülőkre, majd elkerüli a sikertelen tömegoszlatási kísérletek veszélyét.

- A közös, egyhelyben összpontosított parancsnokság (amin jelen van minden polgári, közhatósági, mint katonai elem vezetője) leghatályosabb a minél előtti rendteremtésnek.

- Jellegzetesen hozzájárulnak a bevetés sikeréhez az előzetesen kidolgozott együttműködési, mint logisztikai támogatás koordinálása; majd a veszélyhelyzet kialakulásánál a „független/semleges” katonai felderítés összekötő tiszték révén, akik a helybeli felindultságtól „elszigetelve” tudnak valóságos adattal alapot adni az ésszerű bevetési döntéseknek. Ez egyben vonatkozik a katasztrófa helyzetekben is.

- A tartalékos állomány katasztrófa helyzetekben teljesített szolgálatával érdemli ki leghatásosabban a társadalom támogatását, s ezzel a tartalékos egységek toborozásához is hozzájárul. Területi elhelyezése miatt tud leggyorsabban részt venni szervezett erejével a mentő/segély munkában. Ugyanakkor, állam szerte ez a szervezet léphet fel a leghamarabb a katasztrófa sújtotta területeken nagyszámú szervezett erejével a szükséges feladatok végrehajtására.

- Ilyen esetben leggyakoribb az „utcai feladat”, azaz életmentés, forgalomszabályzás, fosztogatás elleni járőrszolgálat, törmelékek eltakarítása, „menekültek” részére élelem/menedék/orvosi ellátás biztosítása, stb. Ezek mind a „katonai szakmájukon” kívüli tevékenységek, amikre a beérkező egységek valamennyi tagja bevonható.

- Ugyanakkor szakmai feladatokat is végrehajtanak a műveleti támogató és a kiszolgáló (pl. műszaki, szállító, egészségügyi, híradó, repülő, stb.) alakulatok.

4. Az Ohio Nemzeti Gárda ingatlanai

A fejezet címe részben félrevezető. Az Ohio-i Nemzeti Gárdát (továbbiakban ONG) leghigorúbb jogi értelemben nem illeti meg az általa használt ingatlanok tulajdonjoga. A tulajdonjog az Ohio Államé. Ugyanakkor az ONG ingatlan-használatáról elmondható, hogy kizárólag az Adjutant General (továbbiakban AG) tartotta kezében.⁶⁸²

Három fő csoportba oszthatók az ONG ingatlanai. Fegyver- és hadianyag raktárak (Arsenal), lő- és gyakoroló pályák, valamint „fegyvertárak” (Armories). Megjegyzendő, hogy ez főleg a Szárazföldi ONG-ra jellemző (melyet a továbbiakban módosító nélkül ONG-ként használunk). A Légi ONG és a Szárazföldi ONG repülő alakulatai által használt repülőterekre is kitérek a fejezetben, majd ezt külön megjelenési cikkben részletesen dolgozom fel.

Az „arsenal” szónak angolul két értelme van, fegyver- (vagy hadianyag) gyár és fegyver- (és hadianyag) raktár. Példaképpen az Egyesült Államok szövetséges szinten fenntartott fegyver (és hadianyag) gyárai az „arsenal” nevet viselik (míg a magánvállalatok, melyek fegyvert és hadianyagot gyártanak egyszerűen cégük nevével vagy a „fegyver rt.” angol megfelelőjével szerepelnek). Ugyanakkor a szövetséges szinten fenntartott sima fegyverraktárak is ugyanezt az „arsenal” nevet viselik. Állami szinten az „arsenal” nevet csak fegyverraktárra értik, tekintve, hogy az egyes államok nem tartanak fent saját állami hadiipart hadianyag- és fegyvergyártásra.

Az „armory” szónak is két értelme van az angol nyelvben. Általános értelemben fegyvertár, vagy fegyverraktár, azaz olyan helyiség, ahol fegyverzetet tárolnak; miközben az amerikai/kanadai különleges szóhasználatban egy olyan helyiség, ahol tartalékos/milícia alakulatok gyülekeznek, gyakorolnak és fegyverüket, illetve hadi felszerelésüket tárolják. Újabban ezeknek az objektumoknak a „készültségi központ” nevet adták.

4. 1. Fegyverraktár

Ohio állam fennállásának első hatvan évében az állam nem foglalkozott ezzel a kérdéssel. Azokat a fegyvereket, amiket a szövetség az államnak adott, bizonylatolási kötelezvény rendszeren keresztül szétosztották a milíciák között, amelyben a milícia parancsnokok kötelezettséget vállaltak az anyagok megőrzésére. Ez a támogatási rendszer az ellenőrzés területén annyira elhanyagolt volt, hogy az 1808-tól kiosztott 46.866 lőfegyverről és 108 tüzér lövegről 1860-ra csak 1.233 lőfegyverre és 19 lövegre volt érvényes kötelezvény.⁶⁸³

A 19. század közepére a milícia tagjainak kevesebb, mint 10%-a rendelkezett magánfegyverrel. Az állami befolyás erősödésével elvárhatóvá és szükségessé vált valamennyi egység tagjának állami fegyverrel való ellátása. E célra 1857. április 18-án az Ohio-i Államgyűlés meghatalmazta a kormányzót, hogy értékesítse a Columbusban lévő „Régi Fegyház Telket” és a befolyt összegből építtessen egy fegyverraktár épületet a közfegyverek tárolására.⁶⁸⁴ 1859-ig 40.468 négyzetméternyi telekparcellát adtak el, s ennek árából a megkezdett építkezéseket 1860-ra befejezték.⁶⁸⁵ Eredetileg egy háromemeletes alapincézett épület készült, emeletenként 485 négyzetméteres térrel, amelyet az évek

⁶⁸² Vannak helyzetek, ahol ez korlátozott, vagyis más egyesületek/személyek is rendelkeznek a használati joggal (mik az alapvető állami törvényben vannak rögzítve), de ez csak az AG összehangolásával és engedélyével történhet.

⁶⁸³ A. G. R. 1860, 122, 126.

⁶⁸⁴ O.M.L. 1857, 195-196.

⁶⁸⁵ A.G.R. 1860, 113-115.

folyamán hozzáépítésekkel összesen majdnem 3.000 négyzetméteresre bővítettek. A 20. század folyamán ez az épület teljesen elavult és végül az 1970-es évek elejétől az ONG már nem használta tovább. Az említett időszak végén az épületekben már csak polgári védelemre szánt anyagokat raktároztak, majd átadták azt Columbus városnak, amely restauráltatta és ma, mint művészeti stúdió központot használja.⁶⁸⁶

4. 2. Állami táborhely

Az ONG a 19. század vége felé szerte az államban, különböző alkalmilag bérelt területeken már rendszeresen tartott nyári kiképző táborokat. Ahogy már korábban említettem, ebben az időszakban az ONG társadalmi tekintélye az „iparos háborúban” betöltött rendfenntartói szerepe következtében megnövekedett (nyilván a munkásmozgalomban részt vevők körében nem) és úgy az állami, mint a helybeli hatóságok kedvezőbben tekintettek támogatása kérdéséhez.

Az Ohio Államgyűlés 1891. május 04-én a 688. számú szenátusi törvényben elrendelte, hogy az állam földrajzi közepétől 80 kilométeres sugarú körön belül egy nem kevesebb, mint 28,7 hektáros végleges táborhelyet létesítenek.⁶⁸⁷ Ugyanakkor egy háromtagú ONG bizottságot (az AG-t, az ONG Egészségügyi főnökét és a rangidős ezredesét) jelöltek ki a táborhely kiválasztására, amit Ohio állam majd az ONG-nek adományoz.⁶⁸⁸ Gyanítható, hogy már akkor is kilógott a (politikai) lóláb, ugyanis e körön belül található – a Columbusszal keletről szomszédos Licking megye Newark székvárosa mellett – az ókori hopewell indián kultúra földből épített csillagászati objektumának két legjelentősebb része, egy 20,5 hektáros „Oktogon” és egy „Úttal” hozzákötött 8,2 hektáros „Nagy Kör”.⁶⁸⁹

Mindenesetre 1892. február 19-én az Ohio-i Államgyűlés megszavazta a képviselőház 221. számú törvényjavaslatát, melyben meghatalmazta Licking megye biztosait és Newark város tanácsát, földvásárlási céllal évi 6%-ot kamatozó kötvények kibocsátására, amelyet a lakosság által megszavazott egy millió (1.000 USD értékű ingatlanra évi egy dollár) ingatlanadó bevételéből fizetettek.⁶⁹⁰

Az AG az 1892. november 15-i éves jelentésében beszámolt arról, hogy bár az „elmúlt télen” az Államgyűlés elfogadta és átadta az adományozott táborhelyet, de az előkészítésére nem szavazta meg a pénzt és így gyakorlásra csak az 1. tüzér ezred és a 9. (fekete) zászlóalj vehette igénybe a területet; egyben javasolta a terület használhatóvá tétele érdekében az ehhez szükséges pénz megszavazását.⁶⁹¹ Az AG javaslatára 1893. április 25-én az Államgyűlés elfogadta a szenátus 526. számú törvényjavaslatát, amelyben megszavazta az Állandó Táborhely kiépítésére és az Ókori Földhalmok Restaurációjára szánt pénzt, habár csak a felét annak, amit az AG ajánlott.⁶⁹²

⁶⁸⁶ A.G.R. 1953, 6.

⁶⁸⁷ O.M.L. 1891, 561.

⁶⁸⁸ Uo. 561-562

⁶⁸⁹ Modern csillagászok értékelései szerint a hold 16+ éves föld körüli keringési ciklusára volt „beállítva”, amelyet pontosabban mért, mint az angliai Stonehenge. Mire az első fehérek eljutottak Ohio területére a 17. század első felében, az akkori indián lakosság már nem ismerte „elődeit”.

⁶⁹⁰ O.M.L. 1891, 490-491.

⁶⁹¹ A.G.R. 1892, 8.

⁶⁹² O.M.L. 1893, 306.

Az AG 1893. évi jelentésében beszámolt e pénzforrás felhasználásáról, amely a földhalmok restaurációjának előrehaladásáról, a földrendezésről, istállóépítésről, villanyhálózat bevezetéséről, WC építésről és egy ezredre elegendő sátorpadló gyártásáról szólt.⁶⁹³ Az újonnan kiépített táborhelyet az objektumokkal elsőként ismét az 1. könnyű tüzérezred és a 9. gyalogos zászlóalj vette igénybe.⁶⁹⁴

Az AG habár további évi jelentésében beszámolt a földhalmok restaurációjának előrehaladásáról, majd befejezéséről és a táborhely rétjein kaszált (és eladott) szénáról, új istállók építéséről, azonban a táborhely kihasználtsága nem növekedett jelentős mértékben.⁶⁹⁵ Az egész ONG csak egyetlen alkalommal, 1902-ben vette igénybe dandáronként, az addigra Camp William McKinley (az 1901-ben meggyilkolt, Ohio által adott Egyesült Államok elnöke után elnevezett) tábort.⁶⁹⁶ A tábor kihasználatlansága jelentős részben a gyakorlótér lőterének hátrányaira vezethető vissza. A katonai követelményeket jobban kielégítő Camp Perry megalakítása után az ONG elhagyta a Newarki „Állami Táborhelyet” és visszaadta azt a helyi hatóságoknak.⁶⁹⁷

4. 3. Camp Perry

Amikor 1892-ben az állami táborhelyet megalapították az Egyesült Államok rendszeresített gyalogsági fegyvere 441 m/másodperc kezdősebességgel rendelkező, 0,45 kaliberű (11.43 mm) egylövetű hátultöltős 1873-as mintájú Springfield puska volt. 1892-től kezdtek bevezetni a 0,30 kaliberű (7.62 mm) Krag-Jorgenson ismétlőpuskát, amelynek kezdősebessége már 732 m/másodperc körül volt. Majd az 1903 mintájú ismétlő Springfield következett, amely ugyancsak 0,30 kaliberes volt, de a kezdősebessége már 853 m/másodpercre emelkedett. Az ONG zöme 1903-ra már a Krag-Jorgenson puskával lett felfegyverezve. Az új fegyverek hatályos kezelése érdekében az Egyesült Államok Hadügyminisztériuma és az Ohioi AG nagy hangsúlyt helyezett az új korszerű puskákkal való egyéni céllövészetre.⁶⁹⁸

A fenti nagy erejű puska használatára a Newarki lőtér alkalmatlanná vált. Maga a város is a táborhely irányába terjeszkedett, emellett a lőtér hossza nem érte el a 600 métert viszont a Krag-Jorgenson lőtávolsága meghaladta a három kilométert és annak ellenére, hogy a céltáblák mögött 12-15 méteres golyófogó dombokat emeltek, a túllövések és a rövid lövések felpattanásai a környékbeli művelés alatt álló mezőket, istállókat, gyümölcsöket és lakóházakat veszélyeztették. A Newarki lőtér használata során 1904-ben és 1905-ben több panaszos eset is volt, amelyeket még súlyosított a bíróság által elrendelhető tűztilalmak lehetséges bevezetése.⁶⁹⁹

Egy új táborhely/lőtér kiválasztására 1902. évi kezdettel több tiszti bizottságot jelöltek ki, és feladatukat három fő szempont figyelembevételével kellett végezni. A területnek az állam központi részén kellett elhelyezkednie, abszolút biztonságosnak kellett lennie mind a katonák, mind a helyi lakosság szempontjából és biztosítania kellett az északi irányba való tüzelés lehetőségét.⁷⁰⁰

⁶⁹³ A.G.R. 1893, 29-31.

⁶⁹⁴ Uo. 31.

⁶⁹⁵ A.G.R. 1894 *et seq.*

⁶⁹⁶ A.G.R. 1902, 8.

⁶⁹⁷ Jelenleg a „Nagy Kör” park és az „Oktogon” területén magán golfpálya van.

⁶⁹⁸ A.G.R. 1903, 140-143.

⁶⁹⁹ A.G.R. 1905, 7. Bovia, Anna L. & St. Clair, Dennise and Joyce; CAMP PERRY TRAINING SITE, 1904. 2004, Leshar Printers, Inc. Fremont, Ohio 43420, (továbbiakban Bovia 1904) xiv -xv.

⁷⁰⁰ Bovia 1904, xv-xvi.

A kezdeti keresések sikertelennek bizonyultak, ugyanis a korszerű pusok lőtávolsága miatt egy ezred lövészetére szabott lőtér minimum 800 x 6.400 méteres területet igényelt volna.⁷⁰¹ Az Ohio állam fejlett mezőgazdasági területeinek kellős közepén egy ekkora - 500 hektáros - parcella csillagászati összegbe került volna.

Ammon B. Critchfield dandártábornok – 1904. január 11-től Ohio AG-ja – 1905 szeptemberében két tiszt kíséretében felderítette az Erie tó partján az Ottawa megyei Port Clintontól nyugatra fekvő területet, melyet alkalmasnak találtak az új táborhelynek.⁷⁰² Az Ohioi Képviselőház Pénzügyi Bizottság elnökének együttműködésével és az Ottawa megye Ügyésze ügynökségével a leendő vevőt titokban tartva felvásárolták a szükséges terület vételi jogát körülbelül egynegyed annyira, mintha a terület az állam közepére került volna.⁷⁰³

Az Államgyűlés 1906. április 02-án a 216. számú szenátusi törvényjavaslattal legalább 123 hektáros terület vásárlásához szükséges vételárat szavazott meg.⁷⁰⁴ E törvény hatására az AG majdnem 152 hektárt vásárolt.⁷⁰⁵ 1908. május 01-én az Államgyűlés ismét határozatot hozott, nevezetesen a 963. számú törvényben, amelyben további 26 hektár megvásárláshoz szükséges pénzt szavaztak meg.⁷⁰⁶ E törvény egyúttal egyesítette a megvásárolt telket egy tóparti szomszédos parcellával, amely az Ohio-i Lövész Társulat tulajdonában volt. Az egyesített területet Perry hajóosztály-parancsnok 1813. szeptember 10-i győzelme tiszteletére (melynek helyszíne szabad szemmel is látható a táborból) „állami katonai parknak” avatták fel és Camp Perrynek nevezték el.⁷⁰⁷

Ezek után Camp Perry táborát még kétszer tovább bővítették. 1924-ben először egy háromhektáros parcellával, majd további 93 hektárral lett nagyobb a terület és ezzel elnyerte végleges nagyságát.⁷⁰⁸ 1906. április 06-án megkezdődött Camp Perry kiépítése. A katonai bázis nagy része mocsaras, gazzal, tövissel és cserjével benőtt földterületen terült el. A tereprendezés során a mocsarat lecsapolták, a földet legyalulták és befűvesítették.⁷⁰⁹

A terület kimondottan alkalmas volt lőtérnek. Alakja nagyjából egy másfél kilométer széles és két és fél kilométer hosszú tóparti négyszög, amelynek hosszabb tengelye észak-dél irányban húzódik és a felszíne sima, mint egy biliárdasztal. A lőtér legkedvezőbb adottsága a minden oldalról garantált biztonsága, ugyanis az Erie tó partvonala itt pontosan észak-nyugat dél-kelet irányban húzódik és a víz százméterenként csak egy méterrel mélyül, (mellékessen így biztonságos strandon fürödhetnek azok a katonák, akik nem tudnak úszni). A parttól húsz kilométerre egy zátony található, amely távol tartja a kereskedelmi hajóforgalmat és biztonságos távolságot ad céltáblákon túl becsapódó lövésektől.⁷¹⁰ A terep kedvező fekvése egyetlen egyesített nyugat-kelet irányú tűzvonalról, egész nap lehetővé teszi az északi (és ez biztosítja a legkedvezőbb megvilágítási feltételeket) irányba, különböző távolságokra fekvő célokra való tüzelést. Erről a másfél kilométer széles tűzvonalról egyidőben 200, 300, 500,

⁷⁰¹ Uo. xix.

⁷⁰² Bovia, Anna L.; CAMP PERRY REVISITED 1905-1996, The Hubbard Company, Defiance OH, 43512 (1997), 2. (továbbiakban: Bovia 1905). Egyébként Critchfield nagy támogatója volt az amerikai céllövő mozgalomnak. Vezető szerepet játszott az NRA-ben (National Rifle Association - Nemzeti Lövész Egyesület), majd az I. világháborúban elnöke volt a szövetséges bizottságnak, amely megalapította és felépítette az Egyesült Államok Fort Benningi Gyalogsági Iskoláját.

⁷⁰³ Bovia 1905, 2-3.

⁷⁰⁴ O.M.L. 1906, 243.

⁷⁰⁵ A. G. R. 1906, 7.

⁷⁰⁶ O.M.L. 1908, 606-607.

⁷⁰⁷ A. G. R. 1908, 7.

⁷⁰⁸ Bovia 1905, 11-14.

⁷⁰⁹ Bovia, Anna L. & Major Wirzylo, Gary, L.; CAMP PERRY, 1906-1991, The Hubbard Company, Defiance, OH 43512 (1992), 2. (továbbiakban: Bovia 1906).

⁷¹⁰ Bovia 1905, 4.

600, 800 és 1.000 méteres távolságra 750 ember tud tűzfeladatot végrehajtani és az egyesített tűzvonal tökéletes biztonságot, nyújt valamennyi tűzállásban levőnek. Ezen kívül 25, 50 és 75 méteres lőtávolsággal egy tizenöt lőállású pisztoly-lőpálya is épült.⁷¹¹ A tábor létezésének jelentősége főleg abban látható, hogy Camp Perry megépítése előtt egy ezred évi előírt lövészeti követelményének teljesítése nyolc teljes napot vett igénybe, az új táborban ezt a feladatot két nap alatt teljesíthette.⁷¹²

A hagyományos lőpályák berendezéseit 1994-ben és 1995-ben korszerűsítették, géppisztoly, géppuska, pisztoly és gránátvető pályákat illesztettek be anélkül, hogy a hagyományos használatukat jelentősen korlátozták volna.⁷¹³ Ugyanakkor egy meglévő raktárépületben egy elektromos lézeres harci központot rendeztek be, ahol minden egyéni fegyverrel (puska, pisztoly, géppisztoly, sörétes puska, stb.) „harci körülmények között” lehet a fegyverhasználatot gyakoroltatni. E korszerűsítések lehetővé teszik egy teljes zászlóalj minden kézi fegyverével való „vizsgáztatását” egyetlen hétvégén úgy, hogy még vasárnap délután 16,00 óra előtt hazaérkezzenek.⁷¹⁴

Jelenleg (2009.) a következő lő-pályák állnak rendelkezésre:

<u>Fajta</u>	<u>Tüzelő-állás/-sáv</u>	<u>Távolság</u>	<u>Cél/Lő pont</u>	<u>Megjegyzés</u>
Ismert távolság	145	1.000 méter		
Ismert távolság	95	800 méter		
Ismert távolság	95	600 méter		
Ismert távolság	75	300 méter		
Rekord lövés	16	50-300 méter	7	Automatizált
Géppuska	2	100-800 méter	16	Automatizált
Gránátvető	2	90-350 méter		5 váltó tüzelőállás sávonként
Pisztoly rekord	10	7-35 méter	7	Automatizált
Gyorstüzelés	24	0-50 méter		Automatizált forgó céltáblák

Camp Perry lőtér berendezései

(Készítette a szerző CWO3 Konves Power Point alapján)

Szabadtéri gyakorló/kiképző terek is rendelkezésre állnak, ahol sörétes puskákkal, kézigránátokkal lehet gyakorolni, valamint két teremben a zárt-terű lézerharcászatot, 10-10 lézerfegyver-használatával lehet fejleszteni, robbanószerkezet improvizált alkalmazásra térség, valamint van egy „lövész-ház”, amely több-termes és belső elrendezését a lő-gyakorlat céljának megfelelően lehet változtatni.

1907-től 1919-ig folyamatosan folytatódott Camp Perry eredeti táborhelyi fejlesztése: vízmű és szennyvíz tisztítómű, szeméttégető, áramfejlesztő és WC-k épültek. Saját leágazó vasúti vágányt és állomást is építettek.⁷¹⁵ A 21. század fordulójáig ezeknek a

⁷¹¹ Uo. 23. Bovia 1906, 25. Két ember foglal el egy tüzelőállást (egy lövész és egy figyelő - akik vezényszóra váltják egymást); így a lőtér maximum kapacitása 1500 fő volt.

⁷¹² Bovia, 1904, XVII.

⁷¹³ A. G. R. 1994, 30. A. G. R. 1995, 32. Bovia 1905, 82-85.

⁷¹⁴ Személyes interjú Ralph Green (ny. alez.) Camp Perry parancsnokhelyettessel, 2009. szeptember 23.

⁷¹⁵ A. G. R. 1908, 6-7. A. G. R. 1909, 6.

közműberendezéseknek a függetlenül működését már mind megszüntették. A Camp Perry kiképző bázis manapság az Ottawa megyei vízrendszerhez és a Port Clinton-i szennyvízrendszerhez van bekötve, az elektromos áram- és gázszolgáltatást a helybeli közszolgáltatóktól kapja. Habár egy vasúti leágazó sín pár még létezik, az állomás épületét az 1998. júniusi 24-i tornádó megsemmisítette.⁷¹⁶

A vasútállomás mellett 1908-ban egy 10 x 60 méteres raktárépület, majd 1908-1909-ben egy egyemeletes, korszerű központi étkezde épült, melynek földszintjén 1000 embert lehetett egyszerre étkeztetni, míg az emeletre egy teljesen nyílt oszlop nélküli 19 x 52 méteres teremmet alakítottak ki, amelyet a rossz időjárási körülmények közötti kiképzésre alkalmazhatták.⁷¹⁷ Ez utóbbi épületnek a tetejét és ablakait az 1998-as tornádó annyira megromlaltta, hogy javítását nem tekintették gazdaságosnak, ezért 2001 nyarán lebontották.⁷¹⁸

1908-tól kezdve az ONG gyalogos alakulatai – elsőként a (fekete) 9. gyalogos zászlóalj nyári táborát Camp Perryben verte fel, majd 1909-től az összes ONG ezred követte ezt a gyakorlatot – majdnem minden évben hosszabb-rövidebb időre a Camp Perryt, mint nyári táborhelyüket használták.⁷¹⁹

Amikor 1917. április 06-án az Egyesült Államok belépett az I. világháborúba, Camp Perryt átadták a szövetséges kormány használatára évi egy dollár névleges bérleti díj ellenében. A tábor kiváló lőpályái miatt a szövetséges vezérkari főnök a tiszt és legénységi állomány oktatására Kézifegyver Iskolát alapított a bázison 1918. április 01-én.⁷²⁰ Az itt felkészített emberek – turnusonként 500-600 fő vett részt egyhónapos oktatói tanfolyamon – látták el az Egyesült Államok mozgósításra és kiképzésre szánt táborait lökiképzőkkel.⁷²¹ A háború alatt tárgyalások folytak Ohio és a szövetséges kormány között Camp Perry végleges megvásárlásáról, de az 1918. november 11-i fegyverszünet és az ONG újjászervezési lehetősége ezeket a tárgyalásokat megszakította és Camp Perry visszakerült Ohio Állam tulajdonába.⁷²²

A szövetséges hadsereg hadianyag testülete (Ordinance Corps) 1918 februárjában egy olyan területet keresett, amelyen a nehézipari városok (Detroit, Toledo, Cleveland - ahol a tüzezerszközök gyártása folyt) közelében megalapíthat egy kísérleti lőteret (az Egyesült Államokban a negyediket). Mivel Camp Perryt már gyalogsági lőpályának használták, a tőle közvetlenül nyugatra fekvő tóparti 489 hektárt – melynek több mint másfél kilométeres tópartja volt – vásárolta meg a szövetséges kormány erre a célra.⁷²³

Az évek folyamán itt 363 épületet építettek – szerelő és javító műhelyek, raktárak, erőművek, színház, kórház, stb., – amelyek működtetését, használatát gyakran az Ohio-i (állami) Camp Perryvel közösen biztosították. 1918. október 23-tól az Egyesült Államokban gyártott tüzeerségi lövegek 70%-a az Erie kísérleti lőtéren (Erie Proving Ground) hajtotta végre próbálövéseit.⁷²⁴ 1954-ben az Erie kísérleti lőtér tópartjának egy részét az ONG, mint légvédelmi lőpályát vette igénybe. Az Erie kísérleti lőtér, mint felesleges raktári beruházás 1963-ban áldozatul esett McNamara honvédelmi miniszter átszervezéseinek.⁷²⁵ Földterületét

⁷¹⁶ Bovia 1904, 20.

⁷¹⁷ A. G. R. 1908, 7. Bovia 1915, 43. Bovia 1906, 87-88.

⁷¹⁸ Bovia 1904, 32-35, 68.

⁷¹⁹ A. G. R. 1908, 4. 1909, 3. 1911, 3. 1912, 4. 1913, 4. 1914, 4.

⁷²⁰ Bovia 1905, 31.

⁷²¹ Bovia 1906, 26-29.

⁷²² A. G. R. 1919, 14-15.

⁷²³ Bovia 1904, 81. 1905, 287.

⁷²⁴ Uo. 85. 1905, 286-287.

⁷²⁵ Uo. 283, 285, 288.

és az akkor rajta lévő 175 épület 284.362 négyzetméterét a szövetséges kormány Ottawa megyének 1966-ban eladta.⁷²⁶

Az I. Világháború utáni újjászervezet ONG alakulatok nagy része 1920-tól 1939-ig (1936. kivételével mikor az ONG részt vett a szövetséges 2. hadsereg nagy-gyakorlatán Fort Knoxban) Camp Perryben tartotta nyári táborát.⁷²⁷ Camp Perry terepviszonyai miatt - csak gyalogsági lövészetre és táborozásra volt alkalmas -, az ONG tüzérsége, műszaki és harckocsizó alakulatai már 1923-tól a Kentucky Camp (később Fort) Knoxban tartották nyári táborukat.⁷²⁸

Lőkiképzés, egyszerű harcászati gyakorlatok, őrszolgálat, sorakozók, sportversenyek, lovaglasi bemutatók, pólmérkőzések, majd a kormányzó szemlélő látogatásával kapcsolatos díszfelvonulások, stb. szerepeltek a kiképzési napirendben.⁷²⁹

A Camp Perry-i nyári tábor az ONG körében mindig népszerű volt. A szövetséges Nemzeti Gárda hivatal által megbecsült részvételi arányt (80%) a nyári táborozásra megjelentek száma mindig túllépte, ami még inkább igaz volt az 1929-es Nagy Gazdasági Válságot követően.⁷³⁰ A 25%-os munkanélküliségben a tóparti, kellemes, szellős táborban egy két-hetes fizetett nyaralás nagy előnynek bizonyult a toborzásnál. A napok zöme lőkiképzéssel és sportolással telt, míg esténként és a szabadidőben boksztversenyekkel (a szabadtéri bokszt-szorítót 1800 ülőhelyes lelátó vette körül), strandolással, kabaré műsorokkal, katona-zenekari hangversenyekkel és film-vetítéssel szórakoztatták az ONG tagjait.⁷³¹

Az ONG gondoskodott arról is, hogy a családok tagjai is élvezhessék a férfiak nyári táborát. Az Ohio-i Állami Lövész Társulat 1907-ben a tábortól keletre, annak közvetlen szomszédságában lévő, tóparti öthektáros háromszög alakú parcellát megvásárolta, amire négy hónap alatt emeletes, több mint 1.600 négyzetméteres Klubházat építettek. A szuterénben két társalgó - egy a tisztéknek, a másik a legénység részére -, a földszinten konyha, étkezdé, két dohányzó szoba (ismét tiszt és legénységi), az emeleten huszonnégy hálószoba volt.⁷³² Az épület körül nyaranta „Squaw”⁷³³ tábort is vertek. Itt 132 fapadlós, fél-falra feszített 5 x 5 méteres, villanylámpákkal ellátott vászonsátrakkban az ONG nős tisztjei, tiszthelyettesei és legénységének családjai nyaraltak és a tábor szórakoztató-programjainak egy részében is részesültek.⁷³⁴ Az I. világháború alatt az Ohio Állami Lövész Társulat csődbe ment és az állam a parcellát és a klubházat teljes berendezésével az eredeti (1907) érték feléért megvásárolta a hitelezőktől.⁷³⁵ Magát a klubházat 1983. október 16-án egy tűzoltó gyakorlat keretében leégették, majd egy korszerű egyszintes 750 fő kapacitású gyülekező-/ét-/báltermet építettek a helyére.⁷³⁶

⁷²⁶ Uo. 289-290.

⁷²⁷ A. G. R. 1920, 72. 1935-1936, 5.

⁷²⁸ A. G. R. 1923, 2. Daugherty, 55.

⁷²⁹ Daugherty, 55-57, 90.

⁷³⁰ Uo. 90.

⁷³¹ Bovia, 1905, 368-371.

⁷³² Bovia, 1906, 83-84.

⁷³³ Bovia 1905, 26, 39-40. 1906, 85. A „Squaw” amerikai használatban indián asszonyt jelent - némileg lekicsinylő értelmű. Humorosan – ahogy ebben az esetben is – kizárólag női jelenléteket jelent.

⁷³⁴ Bovia 1905, 26, 39-40. 1906, 85.

⁷³⁵ A. G. R. 1919, 15.

⁷³⁶ Bovia 1904, 25-29. 1905, 26, 39-40. 1906, 85.

A Nagy Gazdasági Válság munkanélküliségének enyhítésére tett szövetséges és Ohio-i kormány erőfeszítései révén Camp Perry jelentős részesedést kapott a segédprogramok pénzerőforrásaiból (továbbá WPA) 1934-ben.⁷³⁷ Utakat, beton járdákat építettek, illetve új burkolttal láttak el a régiakat, vízelvezető csatornarendszert építettek ki, utcai világítást vezettek be, a régi fa csapatátkeзде, zuhanyozó és WC épületek helyett új beton épületeket építettek, valamint 1.375 fát ültettek. 1935-ben egy kétszáz-négyzetméteres kápolnát, 1936-ban 3.550 négyzetméteres kereskedelmi központot építettek a különböző szolgáltatók részére (posta, telefonközpont, fodrászat, fényképész, YMCA⁷³⁸, kápolna, trafik, stb.). 1936-ban állomáshely parancsnokság és két három-emeletes világítótorony alakú, díszes kő táborkapu, majd 1938-ra egy 1.000 férőhelyes színházépület épült meg.⁷³⁹ Közben 1935-ben a klubház telkén – nagy részben a szövetséges WPA program keretében – huszonkét nyaralóházat építettek.

Az ONG Camp Perryben az utolsó nyári táborát 1939-ben tartotta, mert 1940 augusztusában már a szövetséges 2. hadsereghez vonult be a Wisconsin-i Camp McCoyba „valóságos” nagy gyakorlatra, majd októberben mozgósítással behívták szövetséges „békeidejű” szolgálatra.⁷⁴⁰

Közben 1940. szeptember 16-án érvénybe lépett az Egyesült Államok első békeidőjű behívási törvénye. Camp Perry délkeleti területéből 27 hektárt 1941 tavaszán évi egy dollár bér fejében átadtak a szövetséges kormánynak. Ezt a területet sorozási központnak rendezték be, ahol három nap alatt ezerfőnyi sorkatonára bevonultatásához végezték el a szükséges sorozási eljárást, nevezetesen az orvosi vizsgálatot, az egyenruhák kiosztását, az újoncok felesketését, stb. A besorozott katonák ezután továbbutaztak az újonckiképző központokba.⁷⁴¹ Az első sorkatonák 1941. november 27-én érkeztek és hat hónapon belül, 1942 májusában - a klubház kivételével - Camp Perryt teljesen átadták szövetséges használatra.⁷⁴² Rohamos építkezés következett: barakkok, étkezdék, raktárak, javító műhelyek, tanépületek, stb kerültek megépítésre.

Camp Perry befogadó központot 1943 májusában felszámolták, majd októbertől legénységi hadifoglytábornak jelölték ki: először olasz, majd az 1943-as Olaszországgal kötött fegyverszünet után német hadifoglyok részére.⁷⁴³ A 5 x 5 méteres beton sátoralapokra 922 duplafalú dupla ablakos 4-5 személyes bódékat építettek a foglyok elhelyezésére, a tábor őrzését szögesdrótkerítéssel és tizenegy géppuskás őrtoronnyal oldották meg. A bódékat villanyvilágítással és kis szénkályhákkal látták el.⁷⁴⁴ Bár a drótkerítést, az őrtornyokat és sok bódét régen lebontottak más korszerűbb építmény felépítése érdekében és a minimális karbantartás miatt a megmaradt épületek állaga is lassan leromlott, ennek ellenére 2009-ben még mindig mintegy 290 barakk állt.

⁷³⁷ A fő szövetséges program Roosevelt elnök Works Public Administration-ja (WPA) volt. Célja minél több személynek minimum alapfizetéssel maximum heti 30 óra munkát biztosítani, valamint a helybeli gazdaságot helybeli anyagbeszerzéssel segíteni. A köznyelvben „ víztöltés a szivattyúba” néven szerepelt.

⁷³⁸ Young Men’s Christian Association – magyarul Keresztény Ifjak Egyesülete – KIE)

⁷³⁹ Bovia 1906, 92-97. VOLUME XI, The ADJUTANT GENERAL’S DEPARTMENT. HISTORY GROUNDS + FACILITIES, FLOOR PLANS, PLOT PLANS, 463-464, 468, 470, 472, 497-498. Assistant Quartermaster General’s office; Beightler Armory, Columbus, OH. Rugós iratgyűjtő; dátum nélküli, tartalmát összehasonlítva más forrásokkal kikövetkeztethető, hogy 1962 és 1965 között kelt. (továbbiakban: Volume XI AQMG).

⁷⁴⁰ Daugherty, 198.

⁷⁴¹ Bovia 1906, 31-35.

⁷⁴² A. G. R. 1942, 8.

⁷⁴³ Bovia 1906, 38-40.

⁷⁴⁴ Volume XI AQMG, 474. Meckstroth, Glenna; *Surviving World War II*, The Wooster Book Company, Wooster, Oh, (2003) 46, 48. (továbbiakban: Meckstroth).

A hadifoglyok önkéntes alapon jelentkezhettek a környéken lévő gazdaságokba, konzervgyárakba, cserép- és téglagyárakba nappali, táboron kívüli munkára. Munkájukért az alkalmazó napi 2,80 dollárt fizetett az Egyesült Államok kormányának, amiből a hadifogoly napi nyolcvan cent munkahitelt kapott, amit a tábor kávéjában elkölthetett, vagy megspórolhatta a háború utáni szabadulása idejére.⁷⁴⁵ A háború után a hadifoglyokat folyamatosan hazaszállították Európába és a Camp Perryi hadifogolytábor 1946. február 20-án bezárt.⁷⁴⁶

A II. világháború után, az ONG 1947-ben első, s egyben utolsó alkalommal vette igénybe Camp Perryt, mint nyári táborhelyet. Az újonnan szervezendő ONG, július 20-tól augusztus 03-ig, körülbelül harminchárom századszintű alakulata, majd további harmincnégy század, amely nem érte el létszámának 20%-át, „iskolai” státuszban vett részt „tábori kiképzésben”.⁷⁴⁷ Kezdvé 1948-ban már az Indiana államban lévő Camp Atterbury 173 négyzetkilométerén, majd napjainkban pedig a Michigan állam Camp Grayling 590 négyzetkilométeres területén tartja az Ohio-i Nemzeti Gárda „nyári táborát”.⁷⁴⁸

Azóta az Ohio-i Nemzeti Gárda a kiképzési év folyamán Camp Perryt főleg egyéni lőfegyver és géppuska gyakorlatra veszi igénybe. A téli hónapokban a szabadtéri lőterek zárva vannak és csak az épületekben elhelyezett lézeres lőkiképző termeket használják.

A II. világháború után több mint negyed évszázadig nem volt építkezés Camp Perryben. Végül 1971-1972-ben kezdték lebontani a II. világháborús hadifogoly bódékat és helyükre öt század-méretű konyha/étkezdé blokkot építettek. Ezt folytatva 1980 és 1985 között szövetséges költségen négy emeletes legénységi barakkot emeltek fel.⁷⁴⁹

Időközben „polgári” használatra földszintes motel és „moduláris” szállási épületeket építettek. Most, 2007-től újjáépítési program zajlik, amely során a klubház telkéről az 1940-es években épített nyaralóházakat folyamatosan lebontották és korszerű egy emeletes vendégházakat emeltek a helyükre, majd végül szövetséges pénzből egy emeletes „átvonuló szálló” épült, amely kapacitásának felével a klubház rendelkezik. Összesen hatvannégy épületben 582 fő részére van elhelyezési lehetőség. Továbbá tíz sátor és negyven kempingautó felállításához elegendő közszolgáltatásokkal (víz, elektromos áram, szennyvíz kapcsolat) ellátott táborhelyet alakítottak ki. Ezeket ideiglenes használatra bárki kibérelheti, majd aktív és nyugállományú katonák kedvezményes áron vehetik igénybe.⁷⁵⁰

Összességében Camp Perry „katonai” elszállásolási kapacitása - a barakkok, a „nőtlen tiszt és tiszthelyettesi szállók” - 852 fő elhelyezését biztosítja, ezen férőhelyek elosztásáról a tábor logisztikai főnöke rendelkezik. Az évi összkapacitásnak körülbelül 20%-át az ONG veszi igénybe, gyakorlatilag a téli hónapok kivételével nyolc-kilenc hónapon keresztül minden hétvégén vagy ONG vagy alkalmanként a szövetséges hadsereg tartalékos alakulatai használják a tábor. Ezek a katonai szállások ággyal, matracal és öltöző szekrényel vannak ellátva. Azok, akik több mint egy hétvégére veszik igénybe, ágyneműt is kapnak. (Hétfégen mindenki csak a hálósájkját használja). Habár étkezési lehetőség (konyha/étterem) még van, manapság az étkeztetést központi szerződéssel magán vállalkozóknak adták ki.⁷⁵¹

⁷⁴⁵ Menkstroth, 60-61.

⁷⁴⁶ Uo.

⁷⁴⁷ A. G. R. 1947, 13.

⁷⁴⁸ A. G. R. 1948, 6.

⁷⁴⁹ Camp Perry Facility Installation Support Plan; Office of Assistant Quartermaster General, HQ ONG, Beightler Armory, Columbus, OH.

⁷⁵⁰ Camp Perry Lodging, Port Clinton, OH, AGN 0047 (01/09).

⁷⁵¹ CWO4 David Rohrbacher, Camp Perry Logisztikai Tisztje, személyes interjú 2010. április 29.

Elvileg Camp Perry valamennyi berendezését mások is igénybe vehetik, még a lőpályát is, amennyiben eleget tesznek az előírt feltételeknek. Camp Perry és más lőtér/kiképzőtér felhasználásának elsőbbségi sorrendje: első az ONG, majd más honvédelmi minisztériumi hivatalok, utána más kormányhivatalok és végül kormányon kívüli egyesületek.⁷⁵² Az építményeket az ONG díjmentesen, a szövetséges alakulatok/egységek minimális napi használati díj ellenében, mindenki más (állami és helybeli hatóságok, polgári egyesületek, stb.) jelentős összeg kifizetése ellenében – ez lakóépületek esetén a díj háromszorosa, míg a lőpályák esetében ez több mint hatvanszorosa – használhatják.⁷⁵³

A szövetséges kormány a szövetséges alakulatok, illetve a Szárazföldi ONG és a szövetséges tartalékok igénybevétele alapján az ONG-nak évi fő/nap térítési terület használati díját, melyből az állam Camp Perry (és más gyakorlóterek) fenntartási költségeit fedezi. A legfrissebb adatok a 2009. évi költségvetési évből származnak. Az ONG 43.066 fő/nap, más szövetséges használók 47.400 fő/nap, míg „más” használók 4.289 fő/nap vette igénybe Camp Perryt.⁷⁵⁴ Figyelemre méltó, hogy a „más szövetséges csoportba tartozók” táborban való megjelenése majdnem 70%-a július (17.683) és augusztus (15.382) hónapra a „Nemzeti Meccsek” időszakára esik.⁷⁵⁵

A következő szövetséges költségvetési évre (október 01-től szeptember 30-ig) szóló katonai kiképzési objektum igénybevételeinek tervezése a Camp Perry Lőpályát szabályzó hivatalban, minden év márciusában, szervezett megbeszélésen történik. A megbeszélésen az igényléseket egyeztetik, megtervezik, majd közvetítik a Camp Perry logisztikai hivatalhoz, ahol a logisztikai támogatásokat megtervezik. Az igénylések kielégítésének a sorrendje a következő. A Szárazföldi ONG, Légi ONG, szövetséges aktív alakulatok, szövetséges tartalékos alakulatok. Októberben egy második megbeszélésen, ahol szükséges a terveket módosíthatják, majd január 01-én a jelentkezési kérvényük sorrendjében minden igénylő részére a rögzített dátumokat kibocsátják.⁷⁵⁶

Camp Perry neve az amerikai céllövészettel kitörölhetetlenül összekapcsolódott. 1871. november 17-én megalakult az NRA, a Nemzeti Lövész Egyesület – mely ma az Egyesült Államok legnagyobb és leghatékonyabb lobbija – a „tudományos puska lövészet” ösztönzésére, amely 1873-ban rendezte meg először nemzeti versenyét.⁷⁵⁷ Az NRA 1902-ben egy nemzeti fegyverhasználat fejlesztését támogató egyesület létrehozására javaslatot terjesztett fel Elihu Root hadügyminiszternek, amelyet ő elfogadott és létrehozását 1903. március 31-én el is rendelte. Ez a Civilian Marksmanship Program, azaz köznapi néven polgári céllövő program egészen 1996. február 10-ig működött, amikor is a Kongresszus „privatizálta”, azaz visszavonta az egyesület szövetséges kormányi jellegét és a feladat folytatására egy szövetséges független szervezetet alapított meg, amely hasonló státuszú, mint például az Egyesült Államok olimpiai bizottsága.⁷⁵⁸

Eredetileg az NRA katonai céllövészettel foglalkozott, majd az 1903-as Polgári Céllövő Program alapítása után nagy hangsúlyt fektetett – katonai lőfegyverekkel – a polgári lövész klubok szervezésére.⁷⁵⁹ Ezt támogatandó az 1916-os Nemzetvédelmi Törvény előírta, hogy minden lőteret - aminek építkezéséhez az Egyesült Államok anyagilag részben, vagy teljes

⁷⁵² OHIO ARMY NATIONAL GUARD, CAMP PERRY TRAINING SITE AGOH-FTOH-Z, 24 January 2008, SUBJECT: Non-Federal Organization Request for Fort Ohio Federally Supported Facilities/Ranges.

⁷⁵³ CWO3 Michael Konves. Camp Perry Training Site Facility Costs Fiscal Year 2003 táblázat.

⁷⁵⁴ CWO3 Michael Konves. Number of Personnel Trained FY 06 - FY 09 táblázat.

⁷⁵⁵ Uo.

⁷⁵⁶ CWO3 Michael Konves, CWO4 David Rohrbacher 2010. április 29. személyes interjúk.

⁷⁵⁷ Bovia 1906, 115.

⁷⁵⁸ Public Law 104-106, February 10, 1996.

⁷⁵⁹ Bovia 1905, 108.

mértékben hozzájárult - minden fegyverviselésre jogosult személy használhatja.⁷⁶⁰ Ez az előírás a mai napig érvényben van.⁷⁶¹

Nemzeti Lőversenyt Camp Perryben először 1907-ben rendeztek és - csak a világháborúk kivételével - minden év nyarán ott tartottak. Eredetileg a versenyeken csak szolgálati fegyverrel lehetett részt venni, de az idők folyamán kiskaliberű és fekete lőporos „magán” fegyverekkel is csatlakozni lehetett. A Polgári Céllövő Program újjászervezési törvénye megerősítette, hogy Camp Perry tartson fenn (folytassa a már 1918-tól létező) kézfegyver lövészeteti iskolát a Nemzeti Lőversenyek támogatására.⁷⁶² Ennek keretében a szövetséges hadsereg céllövőcsapatának vezetése alatt a jelentkezők két-két nap időtartamban szolgálati 9 mm pisztollyal, illetve M16-os puskával kapnak oktatást és a céllövő versenyen való eredményes szereplés elősegítésére. A kurzusra életkor figyelembevételével (az alsó korhatár puskával tizenkettő, pisztollyal tizennégy év) térítés ellenében – a 2010 évre szóló tandíj egy-egy szakaszra 40 dollár (fiatalok esetében 30 dollár) – bárki beiratkozhat.⁷⁶³ 2009-ben ezeken a felkészítéseken 1170 személy vett részt.⁷⁶⁴

Végül Camp Perry legdélebben fekvő 25 hektárját, mint független állomáshelyet a Légi ONG 200. REDHORSE⁷⁶⁵ zászlóalja foglalja el. A Légi Nemzeti Gárda első ilyen alakulatát 1971-ben alapították Camp Perryben és fő feladata a hadszíntéri repülőterek építése és karbantartása.⁷⁶⁶

4. 4. Tarleton gyakorlótér

Az ONG tulajdonában van egy másik, körülbelül 43 hektáros gyakorlóterület a Tarleton-i fegyvertár mögött, amelyet az állam 1967 júliusában vásárolt meg.⁷⁶⁷ Ez a terület az állam déli felének közepén fekszik és erdős, hegyes jellegű, amelyet a közelben lévő alakulatok egyéni és raj/szakasz szintű (harcászat, tereptájékozódás, hírközlés, stb.⁷⁶⁸) kiképzésére használják.

A terület igénybevétele Camp Perry 43.052 fő/napjához viszonyítva 462 fő/nap volt 2009-ben.⁷⁶⁹

4. 5. Engedélyezett lőpályák/gyakorlóterek

Az ONG tulajdonában lévő, korábban bemutatott két lőpályán/gyakorlótéren kívül, két Ohio-i szövetséges területet is jogosult használni, nevezetesen a Dél-Ohióban lévő Camp Shermant és az észak-keleti részen található Ravenna-i lőszergyártelepet.

⁷⁶⁰ Statutes at Large, Chapter 134 §113.

⁷⁶¹ TITLE 10, United States Code, Subtitle B, Part III, Chapter 401 §4309.

⁷⁶² TITLE 36, United States Code, Subtitle B, Part II, Chapter 407 §40725 (c).

⁷⁶³ United States Army Marksmanship Unit: 2012 Small Arms Firing Schools, Camp Perry, Ohio (rőplap a Polgári Céllövő Program iródánál kapható, vagy safs@odcmp.com email címen)

⁷⁶⁴ CIVILIAN MARKSMANSHIP PROGRAM, 2009 ANNUAL REPORT, 3.

⁷⁶⁵ Ez angolul egy mozaikszó, amely gyors bevetésű nehéz műszaki javító zászlóalj rövidítése. “Piros ló” (**R**apid **E**ngineer **D**eployable **H**eavy **O**perational **R**epair **S**quadron **E**ngineer)

⁷⁶⁶ Ohio Army and Air National Guard Facility Fact Sheet, Air, 4-5. Bovia 1904, 120, 125-126.

⁷⁶⁷ A. G. R. 1968, 49.

⁷⁶⁸ SFC Kevin McKeiver, Camp Sherman Joint Training Center and Tarleton Training Site Range Operations. Személyi interjú, 2010. május 12.

⁷⁶⁹ Personnel Trained by Service Branches Report FY 2009. CWO3 Michael Konves irattár.

4. 5. 1. Camp Sherman

Camp Sherman Columbustól körülbelül 75 kilométerre délre Chillicothe kisvárosa mellett fekszik. Mikor az Egyesült Államok 1917. április 06-án belépett az I. világháborúba, a hadsereg gyors felfejlesztésére az ország területén tizenhat kiképzőtábor alapítottak. A Chillicothe Kereskedelmi Kamarája és a helybeli kongresszusi képviselők lobbizásának eredményeként 1917. június 08-án Camp Sherman hetedik táborhelynek jelölték ki.⁷⁷⁰ Az Egyesült Államok kormánya a Scioto folyó nyugati partja menti lapos, vízzel jól ellátott mezőgazdasági terület 900 hektáros részének elővételi jogát öt évre megvásárolta.⁷⁷¹ Az árhoz a Chillicothe Kereskedelmi Kamara 25%-al járult hozzá és így már június 28-án megkezdődött Camp Sherman építése.⁷⁷²

Camp Sherman volt az Egyesült Államok harmadik legnagyobb kiképzőtábora, amelyen egyszerre 40.000 újoncot képeztek ki. A háború végére összesen 124.502 katona szolgált Camp Shermanben.⁷⁷³ A fegyverszünet után, mivel Camp Sherman egy új 50-épületes fedett folyosókkal összekötött 1.837 ágyas teljesen felszerelt kórházzal rendelkezett, az I. világháború súlyos sebesültjei és a hadirokkantak számára veterán kórházat rendeztek be.⁷⁷⁴ A veterán kórház – korszerűsítve modern épületekkel – a mai napig is működik. A szövetséges kormány 1919-1921 között a Camp Sherman-i földterületet felvásárolta, később a veterán kórház mellett fegyházat alapított.⁷⁷⁵

Camp Sherman tüzérségi és gyalogsági lőtérrel egyaránt rendelkezett. A gyalogsági lőtér közvetlenül a tábortól keletre a Scioto folyó keleti partjától a Mt. Logan hegyig terjedt. 60-90 lőállásból 100, 200, 300, 500, 600, 700, majd 1000 méter távolságig lehetett löni.⁷⁷⁶ Ezt a 189 hektáros parcellát a szövetséges kormány használati engedéllyel átruházta az ONG-ra. Jelenleg húsz-húsz puska és pisztoly, valamint tíz sörétes puska és egy gránátvető tüzelőállással rendelkezik.⁷⁷⁷ A 2009-es költségvetési évben (2008. október 01 - 2009. szeptember 30.) 8.800 ONG, majd 1.230 szövetséges fő/nap terheléssel volt a lőtér igénybevéve, vagyis az ONG kiképző-igényének 17%-át Camp Sherman-ben teljesítette.⁷⁷⁸ 2004-ben Camp Sherman-ben építették fel a Chillicothe-i Készültségi Központot, majd 2005-ben kizárólag szövetséges költségen egy barakkot és karbantartó műhelyt kapott.⁷⁷⁹

⁷⁷⁰ Bovia 1905, 238-240.

⁷⁷¹ Azaz bizonyos összeg kifizetésével az Egyesült Államoknak öt évig joga volt felvásárolni a földet a megegyezett árért.

⁷⁷² National Park Service, US Department of the Interior, Hopewell Culture National Historical Park, Camp Sherman. (továbbiakban: NPS). Peck, Richard G.; The Rise and Fall of Camp Sherman, Craftsman Printing, Chillicothe, OH (1967). Camp Sherman SOUVENIER, editor, Frank H. Ward, Lambertson Publishing Co., Cincinnati, OH, reprinted Printex Same Day printing, (2003), 9, 11. (továbbiakban: Ward).

⁷⁷³ NPS.

⁷⁷⁴ Chillicothe, Ohio, 1796-1996, Ohio's First Capitol, Chillicothe Bicentennial Commission, Inc. Jackson Publishing Co. Jackson, OH (1995), 132.

⁷⁷⁵ Uo. Peck. Az I. világháborús épületeket a faanyagokért lebontották, majd a többi berendezést felszámolták és ma az 1917-es tábornak már fizikai nyoma sincs.

⁷⁷⁶ Ward, 25.

⁷⁷⁷ A. G. R. 2008, 21.

⁷⁷⁸ Personnel Trained by Service Branches Report FY 2009. CWO3 Konves irattár.

⁷⁷⁹ A. G. R. 2003-2005, 20.

4. 5. 2. Ravenna

Amikor az Egyesült Államok 1940-ben elkezdte felkészülését a II. világháborúra, az északkeleti Ohio-i Ravenna község mellett egy 6 x 18 kilométeres 87 négyzetkilométeres földet vásárolt fel, ahol egy lőszergyárat épített.⁷⁸⁰ A háború után a bázist inaktív helyzetbe állították, majd a koreai és a vietnami háborúk idejére ismét működtették. Végül 1972 augusztusában inaktiválták, de a működési képességét megtartották.⁷⁸¹

Az ONG 1996-ban szövetséges használati engedéllyel kezdte meg gyakorlatait a Ravenna-i Hadsereg Lőszer Üzem 8.782 hektáros területének egy 961 hektáros részén, illetve igénybevette a Ravenna-i Kiképző és Logisztikai Központot.⁷⁸² 1999. május 19-én a fenti területet is beleszámolva 6.627 hektárt bocsátottak az ONG részére, majd 2002 márciusában további 1.547 hektárt kapott.⁷⁸³ Miután a természetvédelmi rekultivációs munkálatokat elvégezték és az ipari szennyeződéstől mentesítették a területet, a 2002-es Megegyezési Emlékiratban a Ravenna-i Hadsereg Lőszer Üzem fennmaradt földterületét is átadták az ONG használatára.⁷⁸⁴ Közben 1998-ban épült egy két-egység befogadására alkalmas készütségi központ és egy 260 személyes barakk,⁷⁸⁵ továbbá 2008-ban egy újabb barakk.⁷⁸⁶

Ravenna erdős-mezős földjén harcászati feladatokat, gépkocsi konvojok lesből való támadás elleni védelmét, panelhidépítést, lánctalpas járművek vezetését egyaránt lehet gyakoroltatni. Harckocsi alegységek számára egy MILES-i⁷⁸⁷ lőpálya, a helikopteres alakulatok részére leszálló pálya és kirakó körzetek vannak létrehozva, ahol az ONG különleges erejének alakulatai ejtőernyős deszantos gyakorlatot hajthatnak végre. Ugyanakkor, miként a bázis nevében a „Logisztikai” szó is jelzi, az ONG járműállományának jelentős részét is itt tárolják.⁷⁸⁸

Mivel Ravenna szövetséges tulajdon – amely felett az ONG csak használati joggal rendelkezik – Ohio állam nem vállal sem építkezési, sem fejlesztési, sem karbantartási kötelezettséget. Ezért ezekre a célokra a szövetséges költségvetés biztosítja a pénzügyi fedezetet. Ennek a forrásnak a kiszámíthatatlansága miatt - bár Ravenna kiképzést támogató lehetőségei nagyok -, jelenlegi helyzete mégis csak egy „fejlődésben lévő munkának” tekinthető, aminek gyümölcse a jövőben fog beérni.

4. 6. Fegyvertárak

A 19. század végéig az Egyesült Államok tényleges hadserege az indián veszedelemmel szembeszállva, szétszórt településeken lévő határvidéki erődítményekben szolgált. A hátszágban csak a tengerparti kikötővárosokat védő partvédelmi erődök léteztek, amelyekben a lövegek karbantartására kis tüzérsztagok szolgáltak. Mikor a 20. században az Egyesült Államok hivatásos hadserege jelentősen megnőtt, állomáshelyeit az ország kevésbé termékeny földterületeire, ritkán lakott vidékeire telepítették. Így a 20. század első felében a lakosság többsége számára a legszembetűnőbb katonai objektum a helyi Nemzeti Gárda

⁷⁸⁰ www.epa.state.oh.us Ravenna Army Ammunition Plant. WIKIPÉDIA Ravenna Training and Logistics Site, 1.

⁷⁸¹ Uo.

⁷⁸² A. G. R. 1996, 33.

⁷⁸³ A. G. R. 1999, 14. Ravenna Army Ammunition Plant, Ravenna, Ohio. Community Relations Plan, U.S. Army Corps of Engineers Louisville District, September 2003, (továbbiakban RAAP, CRP, CE), 4.

⁷⁸⁴ Uo.

⁷⁸⁵ A. G. R. 1999, 14.

⁷⁸⁶ A. G. R. 2006-2008, 22.

⁷⁸⁷ **M**ultiple **I**ntegrated **L**aser **E**ngagement **S**ystem: egy lézeres harci gyakoroltatási rendszer, amiben lőfegyverek vaklövésükkel egyszerre lézer sugarat is „lőnek”, így a megcélzott katona, harckocsi, stb. felvevője találatot jelez.

⁷⁸⁸ A. G. R. 1999, 14-15.

fegyvertára volt. Ez így volt Ohióban is, ahol a csúcsponton a 88 megyéből 71-ben egy, vagy több fegyvertár volt, melyekből 68 a megyék székhelyén települt.

Ezek a fegyvertárak működtetésük szempontjából két csoportba oszthatók, mint nagyobb városban vagy vidéki kisvárosban működő. Ohio nyolc nagyvárosában több régi patinás Nemzeti Gárda egység működött évek óta. Ezekben a városokban a társadalmi és üzleti élet jelentős személyiségei játszottak vezető szerepet. Saját anyagi erejükből vagy politikai befolyásuk révén saját és alkalmanként városi vagy megyei forrásokból már a 19. században impozáns fegyvertárakat építettek, amelyek egyben társadalmi események megrendezésének színhelyeül is szolgáltak. Ezzel szemben a vidéki kisvárosokban ez a társadalmi réteg – annak ellenére, hogy hasonló vezető szerepet játszott – nem érte el azt a kritikus tömeget, hogy saját anyagi erőforrásaival finanszírozzon hasonló beruházásokat.

Az Ohió-i Államgyűlés először 1877-ben fordította figyelmét az ONG fegyvertárak irányában. Törvényerőre emelte, hogy minden város, község, vagy járás, amelyben ONG alakulat működik, kötelessége részére megfelelő fegyvertárat és gyakorlóteret biztosítani. A fenntartási költségek egyenlő elosztása érdekében elrendelték azt is, ha az ONG tagsága több közigazgatási egység területén lakik, akkor azok hivatalai a tagság arányában osztozzanak a költségeken.⁷⁸⁹ 1886-ban ezt a felelősséget az Államgyűlés a megyei biztosokra hárította át, hasonló „pro-ráta” alapon.⁷⁹⁰

Ez a támogatási rendszer 1893 februárjától - egy alsóbb szintű bírósági döntéssel - tarthatatlanná vált, amelyben a bíróság visszautasította a beadványt egy *mandamus*⁷⁹¹ irat kibocsátására, amiben kötelezték volna a Putnam megyei biztosokat fegyvertárak kialakítására.⁷⁹² Az Államgyűlés nyilván erre reagálva 1893. április 27-i törvényben az AG-ra hárította ezt a felelősséget, majd 1894. március 28-án némi állami hozzájárulással újra a megyék kapták meg ezt a feladatot.⁷⁹³

Ezt követően 1895 októberében egy másik alsóbb bírósági ítélet ismét visszautasította egy hasonló *mandamus* irat kibocsátási kérelmet, mely a legújabb törvényre épült.⁷⁹⁴ Erre reagálva az Államgyűlés ismét az AG vállára helyezte a költségvetés megosztásának felelősségét.⁷⁹⁵ Végül Ohio Állam Legfelsőbb Bírósága 1898. január 01-én határozatot hozott, amelyben alkotmányellenesnek minősítette azt a törvénycikket, amely a megyékre hárította az ONG fegyvertárainak működtetési költségeit. Az ítélet indoklása szerint a fegyvertárak létrehozása általános állami felelősség, aminek a teljes költségeivel egyenlően kell megterhelni az állam teljes lakosságát, még akkor is, ha a tulajdonjog a községhez tartozik.⁷⁹⁶

⁷⁸⁹ Ohio Militia Law May 5, 1877, §35.

⁷⁹⁰ Senate Bill No. 7, April 28, 1886, General and Local Acts of Ohio, Vol. 83, 101.

⁷⁹¹ „*Writ of Mandamus*” – amerikai jogban egy különleges jogorvosolás, amiben egy bíróság parancsol, vagy megtilt valamit alsóbb bíróságnak, mint kormány tisztviselőnek, ami felett egyébként hatáskörében szabadon intézkedne.

⁷⁹² *The State of Ohio ex. rel. Long v. Brinkman et al.* 7 C.C. 165, 172 (1893).

⁷⁹³ House Bill No. 1785, April 27, 1893; General and Local Acts of Ohio, Vol. 90, 367. House Bill No. 455, March 28, 1894, General Acts of Ohio, Vol. 91, 100.

⁷⁹⁴ *State exrel. H. Frease v. John O. Kreigbaum et al. County Commissioners of Stark County;* 9 C.C. 619 (1895).

⁷⁹⁵ House Bill No. 303, April 21, 1896, General Acts of Ohio, Vol. 92, 213.

⁷⁹⁶ *Hubbard v. Fitzsimons*, 57 O. S. 436, 447 (1898).

Már 1893-ban, az első bírósági eljárás után az AG javasolta, hogy az állam vegye át a fegyvertárakkal járó felelősséget.⁷⁹⁷ Az AG 1898-ban is úgy nyilatkozott, hogy az állami tulajdonban lévő fegyvertár a legjobb megoldás e objektumok biztosítására.⁷⁹⁸ Tíz év múlva intézkedett az Államgyűlés, amikor megteremtette az állami fegyvertár bizottságot.⁷⁹⁹

Ennek a bizottságnak (melyhez lépcsőzetes, négyéves ciklussal négy ONG tisztet nevezett ki a kormányzó és ő - mint *ex officio* – lett a bizottság elnöke) kötelessége volt biztosítani a megfelelő fegyvertárakat az ONG részére. A bizottságot felhatalmazták épületek, területek bérlésére, vásárlására, vagy építtetésére és az állam nevében mindenféle adomány (köztük földadomány) elfogadására. Később ezek az ingatlanok mind állami tulajdonná váltak.⁸⁰⁰ Jogosítványai közé tartozott az is, hogy a fegyvertár felépítésére megfelelő földet kártérítés ellenében rekvirálhassa. Erre sose került sor, hiszen a községek versenyt futottak egymással, hogy az államnak telket adományozzanak, hogy állami költségen fegyvertár épüljön településeiken. Az állami fegyvertári bizottság pénzügyi támogatására, az állampolgárok általános jövedelméből az Államgyűlés törvényben teremtette meg az „állami katonai pénzalapítványt”.⁸⁰¹ A működési feltételek javítása érdekében az állam elrendelte, hogy bizonyos hazafias veterán egyesületeknek ingyenes használatra biztosítsanak helyiségeket a fegyvertárakban, majd meghatalmazta a helyi bizottságokat, hogy a fegyvertár részeit ideiglenes használatra bizonyos személyeknek, egyesületeknek bérbe adhassák és a befolyó bérleti díjat a helybeli alakulatok saját céljaik megvalósítására felhasználhassák.⁸⁰²

Ez utóbbi bevételekre a fegyvertáraknak szükségük volt. Miután megépültek az új fegyvertárak, a helyi irányító bizottságok hatáskörébe kerültek. Ezen a bizottságok tagjait rendszerint a helyi alakulat parancsnoka és az ezred két másik tisztje adta ki. A működtetésre kiutalt összeg - amit az állam a közművekre (fűtés, világítás, víz) és karbantartásra rendelkezésükre bocsátott - gyakran a szükségletek felét sem fedezte, így a hiányt a közhasználatra is alkalmas gyakorló csarnok és más termék bérbeadási díjából kellett kigazdálkodni. A vidéki kisvárosokban a terembérlés népszerűvé vált és mindenféle szórakoztató előadások, hangversenyek, sportmérkőzések, ünnepélyek, bálók, női torna szakosztályok, stb. találtak otthont a helybeli fegyvertárban.⁸⁰³

1910-i kezdettel az „állami fegyvertár alaphoz” kiutalt összegből a Fegyvertár Bizottság kifizette az ONG alakulatok fegyvertárainak bérleti díját, legtöbb esetben az előírt éves maximum támogatási összeget átutalták, majd a fennmaradó pénzből nekifogtak fegyvertárakat építeni.⁸⁰⁴ Az általános terv szerint egy egy-két emeletes épületet építettek, amelyben 130 fő felszerelésének, fegyverzetének elhelyezésére, 64 fő elszállásolására volt lehetőség, továbbá különböző irodákkal és üléstermekkel, nagy gyakorló csarnokokkal és - néhány helyen - fedett lő-pályákkal rendelkeztek.⁸⁰⁵

Gyorsan kiderült, hogy az eredeti törvényben megszabott maximum költségvetés egy-egy fegyvertárra nem volt elegendő, ezért ezt az Államgyűlés a következő ciklusban felemelte. Még a megemelt összeg is szűkösen bizonyult és gyakran a helybeli gazdag

⁷⁹⁷ A. G. R. 1893, 8.

⁷⁹⁸ A. G. R. 1898, 41.

⁷⁹⁹ Senate Bill No. 37; March 15, 1909. Legislative Acts of Ohio, Vol. 100, 25-28.

⁸⁰⁰ Uo. § 1, § 2.

⁸⁰¹ Uo. § 3, § 4. A 4. fejezet követelte az Állami Számvevőt, hogy a szövetséges népszámlálás alapján minden Ohio-i lakosra évenkénti tíz centet kell átutalni az állam általános adóbevételből az „állami katonai alapba”, mely kizárólag az ONG fenntartására vehető igénybe és amit az Államgyűlés évenként kiutal és szétoszt az „állami fegyvertár-alap” és az „ONG fenntartási alap” között.

⁸⁰² Ibid. § 5.

⁸⁰³ A. G. R. 1912, 255. A. G. R. 1914, 263.

⁸⁰⁴ A. G. R. 1910, 195. A. G. R. 1911, 245. A. G. R. 1912, 243.

⁸⁰⁵ A. G. R. 1911, 245.

polgárok és egyesületek saját adományaikkal pótolták ki, hogy a fegyvertárak közhasználatra alkalmasabb legyen, például a gyakorló csarnok végébe színpadot (és öltöző szobákat) emeltek, keményfa padlóval látták el, hogy alkalmas legyen görkorcsolyázásra és kosárlabda mérkőzésekre, vagy éppen a veterán egyesületeknek akartak nagyobb találkozó termet biztosítani.⁸⁰⁶

A kis vidéki városok folyamatosan ajánlottak fel telkeket az államnak. Közöttük volt olyan ami már városi tulajdonban állt; volt aminek vételára fedezetére városi kötvényt adtak ki; volt amelyet magánszemélyek ajándékoztak.⁸⁰⁷ Ezután az Állami Fegyvertár Bizottság építésmérnököket bízott meg az egyes fegyvertárak tervezésével, majd nyílt közbeszerzési pályázatra bocsátották az elbírálást. Amennyiben az államgyűlés által meghatározott összegnél alacsonyabb ajánlat futott be – és amennyiben megvolt az építkezésre a pénz – hozzáfogtak az építkezéshez. Az Állami Fegyvertár Bizottság 1917-ben megszűnt, amikor a vonatkozó törvénycikkeket visszavonta az Államgyűlés és az AG-t bízta meg az állami fegyvertárak igazgatásával, ugyanazzal a hatalommal felruházva, melyek az Állami Fegyvertár Bizottságot illették.⁸⁰⁸

Ezzel megkezdődött egy építkezési program, aminek összesített eredményét - tekintettel arra is, hogy a világháborús években szüneteltek az építkezések - a következő táblázat mutatja be.

<u>Időszak</u>	<u>Épített</u>
1910-1919	29
1920-1929	25
1930-1939	13
1940-1949	11
1950-1959	13
1960-1969	6
1970-1979	6
1980-1989	3
1990-1999	2
2000-2008	4

Az ONG fegyvertárak összevont építési programjának fejlődése/eredményei⁸⁰⁹
(Készítette a szerző a lábjegyzetben említett forrásokból)

Folyamatosan összevethető nyilvántartás, elszámolás az ONG ingatlan-tulajdonairól nem létezik. Habár az AG évi jelentései tartalmazzák a fegyvertárak számát, részletes leírásuk jelentősen eltérő és emiatt nehéz az összehasonlításuk. A „Fegyvertárak”, „Létező”, „Állam által birtokolt”, „Tulajdonban lévő”, „Használatban lévő”, „Üres”, „Használaton kívüli”,

⁸⁰⁶ Ibid. 252. A. G. R. 1913, 452.

⁸⁰⁷ A. G. R. 1910, 198-199.

⁸⁰⁸ Senate Bill No. 192, General Acts of Ohio, Vol. 107, 394-396, March 30, 1917.

⁸⁰⁹ Ezek az adatok több forrásból erednek. Az AG éves jelentéseiből, az Állami Számvevő éves jelentéseiből azokra az évekre, amiről nem léteznek AG jelentések és az 1919-1940 időszakról Robert L Daugherty: Weathering the Peace. The Ohio National Guard in the Interwar Years. Az AG jelentései csak 1919-ben és 1962-ben tartalmaznak teljes felsorolást az állam tulajdonában lévő fegyverraktárakról, majd 2008 februárjában egy 150 oldalas füzetet adtak ki “Ohio Army and Air National Guard Facilities Fact Sheets” címmel az Egyesült Államok Kongresszusa Ohio-i képviselők és az Ohio-i Államgyűlés tagjainak felvilágosítására. Az Assistant Quartermaster General (akinek közvetlen hatáskörébe tartoznak az ONG ingatlanai) hivatalában van egy 608 oldalas kapcsos füzet (tartalmának elemzéséből az derül ki, hogy 1962-ben született), amely fényképekkel illusztrálva részletesen tartalmazza a különböző épületek alaprajzait és adatait. Más összefoglaló lista nem található.

„Bérelt”, „Engedélyezett”, „Kibérelt”, stb. minősítések mind megjelennek a beszámolóokban, gyakran egyszerre több is. Ugyanakkor ezek a jelentések ritkán számolnak be az évről-évre, történő változásokról. Az elmúlt ötven évre vonatkozó legérthetőbb adatok, az állam tulajdonában lévő jelentésekből és az engedélyezés, vagy bérlés alapon államilag használt ingatlanok számáról a Mellékletekben található M3 táblázatban található.

Az ONG fegyvertár építési programja a két világháború alatt - mikor a teljes ONG-t szövetséges szolgálatra hívták be, majd a első néhány évét kivéve - jelentős eredmény ért el. 1910-1916 között 29 fegyverraktár, 1920-1930 között még további 26, majd 1934-1938 között még 12 épült; ez utóbbiakat már a nagy gazdasági válság kellős közepén „születtek”. Erre a célra - a válság ellenére - az Államgyűlés és az Egyesült Államok kormánya hajlandó volt pénzt költeni, s egyben a helybeli gazdaságokat is támogatta, hiszen a szövetséges kormány fedezte a munkabérek költségeinek nagyobb hányadát.⁸¹⁰

A II. világháború után ismét lendületet kapott az építkezési program és 1947 -1958 között további 24 fegyvertár épült. Ezután mérhetően lelassult az építkezés, az elmúlt/utolsó ötven év alatt (1959-2008) csak 20 fegyvertár épült, melyből az elmúlt húsz évben mindössze csak hét.

Az Egyesült Államok szövetséges kormánya 1948-tól kezdve, maximum a bekerülési költségek 75%-val rendszeresen hozzájárult az állami fegyvertárak építkezési költségeihez.⁸¹¹ Az 1948-1961 között épített húsz fegyvertár esetén a szövetséges pénzügyi hozzájárulás átlagosan 69.45% volt.⁸¹² Elvileg az ez irányú támogatásról szóló törvénycikk a mai napig érvényben van. Ugyanakkor a szövetséges telkeken létesített fegyvertárakat teljes mértékben szövetséges költségből építették meg és ezeket az ONG engedélyezési (license) szerződés alapján használhatja. Ez utóbbi modell Ohio részéről mai napig támogatott eljárás, mert az állam igyekszik leépíteni azokat az Ohioi fegyvertárakat, amelyeket teljes egészében saját költségén kell fenntartania.

Példaképpen Camp Sherman területén - mely szövetséges tulajdon -, 2005-ben a szövetséges kormány egy korszerű 2975 négyzetméteres készültégi központot épített, amelynek a szomszédságában barakkot és járműkarbantartó műhelyet létesítettek. Az ONG ezeket az ingatlanokat engedélyezési szerződés alapján használja, míg a szomszédos Chillicothe városban lévő fegyvertárat felszámolták. A járműkarbantartó műhely már Chillicothe tulajdonában lévő földre lett tervezve, így a város évi egy dollár bérleti díj ellenében haszonbérletbe adott 4,25 hektárt a szövetséges kormánynak, majd a szövetséges kormány 50-évre szóló használati engedéllyel átadta ugyanazt a területet az ONG-nak.⁸¹³

A fegyvertárak elhelyezésük, alakjuk és építési korszakuk szerint négy fő csoportba oszthatók. Az I. világháború előtt létesített építmények két fő jellegzetessége: a városközpontozóhoz való minél közelebbi elhelyezése és az állam erejének hangsúlyozása. Amennyiben nem lehetett éppen a megyei bírósági épület mellé, vagy azzal szemben építeni, akkor ehhez minél közelebbi terület volt kívánatos.⁸¹⁴ Ebben a korszakban az alakulat tagjai a hetenkénti egy esti gyakorlásra még gyalogosan gyülekeztek, míg a központi elhelyezés

⁸¹⁰ Daugherty, 181.

⁸¹¹ 10 United States Code 18236 (b).

⁸¹² A. G. R. 1962, IV 1-1-től 1-4-ig.

⁸¹³ LAND LEASE BETWEEN THE CITY OF CHILLICOTHE AND THE UNITED STATES GOVERNMENT, JANUARY 12, 2005, LEASE NO. DACA 27-5-05-024. DEPARTMENT OF THE ARMY LICENSE FOR NATIONAL GUARD PURPOSES. CHILLICOTH, OHIO. LICENSE NO. DACA 27-3-05-137

⁸¹⁴ Az Egyesült Államokban a megyei bírósági épületben található a többi megyei hatóságok (biztosok, anyakönyvezető, írnok, jegyző, rendőrség, adóhivatal, stb.) irodái. Maga a bíróság az épület egy részét veszi igénybe. Az AG jelentései erről a korszakról, amiben beszámol a különböző városoktól felajánlott telkekről, hangsúlyozta a központi fekvésüket.

köszemlére tette az állam katonai erejét. Ez utóbbit hangsúlyozták a fegyvertárak külső jegyei is, például a középkori várakra jellemző nagy kövekből épült falak, lőréses párkányzattal, őrtornyokkal, valamint a nagy vaskos főkapu jellegű bejáráttal, amelyen a rendbontások idején a felfegyverezett egység csoportosan vonulhat ki rendet teremteni.

A két világháború közötti korszakban enyhült ez az építési komorság. Elmaradtak a nagy kőfalak, a lőréses párkányzatok, az őrtornyok; az objektumok, kőfal helyett téglából épültek. Formára inkább szórakoztató csarnokot mintáztak. Elhelyezésük még mindig a városok központjában volt, azonban már nem volt olyan fontos a kormányépületekkel való közvetlen szomszédság, elég volt az egyik főutca melletti elhelyezkedése. Ez azzal is magyarázható, hogy az alakulat jobb módú tagjai már autóval jöttek a hetenkénti egy esti gyakorlásra.

A fejlesztés harmadik korszaka a II. világháború után kezdődött. Most már nagyobb telkekre volt szükség, amelyeken nem csak a gyakorláson résztvevők autója, hanem az egység jármű állománya és javító/szerelő műhelyei is elférnek. Ugyanakkor takarékosági megfontolások miatt elmaradtak az épületeket díszítő elemek. Így ennek a korszaknak a fegyvertárai már inkább a városok szélére épültek, egyszerű, szögletes „Bauhaus” vagy éppen raktár stílusban, földszintes, vagy legfeljebb egy emeletes méretben.

Az említett első két épülettípust, magas fenntartási és közöltségei miatt már idejétmúltnak tekinti az ONG. 2008-ra az első stílusú épület-csoportból (29) már csak egy, míg a második stílusú csoportból (38) már csak hat maradt az ONG tulajdonában,⁸¹⁵ tekintettel arra tényre is, hogy a II. világháború után épült fegyvertáraknak a tervezett élettartalma hatvan év, amelyeknek a jelentős része már megközelíti ezt a határidőt. Ugyanakkor az épületek nagy részét már körbe vették a terjeszkedő városok épületei és intézményei, és emiatt kevésbé alkalmasak felújításra és bővítésre.⁸¹⁶

A korszerűnek mondható fegyvertárak az elmúlt harminc évben rendszerint a városokon kívül, vagy tőlük távol, minimálisan hat hektáros telkekre épültek. Ez az építési előírás azt is tükrözi, hogy a gyakorlások már nem heti egy estén történnek, hanem havonta egy-egy hétvégén. Emiatt már nem fontos, hogy a fegyvertár a város közelében legyen. Jelenleg nyolcvan kilométeres távolság, vagy másfél órás - utazási - távolság az elfogadott norma. Ezek már korszerű, takarékos épületek, amelyeket a hétfégi elszállásolási lehetőségekre rendeztek be.

Mint a fentiekben is említettem jelenleg a fegyvertárak üzemeltetésekor a megkívánt modell az, hogy minél több ONG alakulatot szövetséges pénzből épült, nagyobb készütségi központokba helyezzenek el. Ehhez az elgondoláshoz hozzájárulnak a 2005-ös Base Realignment and Closing (továbbiakban: BRAC), vagyis bázis átrendezési és bezárási döntések is.⁸¹⁷

⁸¹⁵ Ohio Army and Air National Guard. Facilities Fact Sheets.

⁸¹⁶ Uo.

⁸¹⁷ A BRAC rendszer célja az elkeseredett politikai viták tompítása, amelyeket a katonai bázisok felszámolása gerjesztett. A különböző szövetséges katonai hivatalok (szárazföldi, légi, haditengerészeti, stb.) főleg civil vezetősége takarékosági célból állandóan fel akarták számolni a „feleslegessé” vált bázisokat, amelyet a Kongresszus tagjai mindaddig lelkesen támogattak, míg nem a saját választási körzetükben lévő bázisról lett szó. Ugyanis ezeknek a katonai bázisoknak óriási anyagi hatásuk van a helybeli gazdasági életre, ezért felszámolásuk szívós helybeli ellenkezést váltott ki. A Védelmi Minisztérium BRAC bizottsága időnként értékeli a különböző felszámolási javaslatokat, majd kibocsátja az egész országra szóló listát, amelyben különböző bázisokat jelölnek ki bezárára és az ott lévő alakulatokat még a megmaradó objektumokba áthelyezik. A bizottság ajánlatának részletes fejezetében már nagyon nehezen lehet változtatni, és ha a Kongresszus nem utasítja vissza a teljes listát, akkor az 45-napon belül határozatként lép érvénybe. Így ez a döntés valamennyire „politikai menedéket” nyújt a Kongresszus egyes tagjainak.

A 2005. évi BRAC az első, amely tartalékos alakulatok bázisainak működtetési racionalizálásáról döntött – az előző években hozott határozatok (1989, 1993, 1995) csak az aktív haderő állomáshelyei sorsával foglalkozott – és Ohióra nézve három nagyobb vegyes tartalék központ építését ajánlotta. Ezekben az új központokban a szövetséges hadsereg öt felszámolt tartalék fegyvertárának alakulatait, az ONG tíz alakulatát – amelyek már 50-80 éves fegyvertárakban állomásoztak – helyezik el és így a kiürített épületeket Ohio felszámolhatja.⁸¹⁸

Több tényező hatott az ONG fegyvertár állományának kialakulására. Az ONG létszámára és a különböző alakulatok felszámolására, vagy átszervezésére a szövetséges kormány határozatai a mérvadók. Ugyanakkor az állam hatáskörébe tartozott az alakulatok államon belüli elhelyezése. Ezt a fegyvertárak fenntartási költsége befolyásolta a legnagyobb mértékben. Minél idősebb volt a fegyvertár, annál nagyobb volt a közmű fogyasztása és annál több volt a cserélendő, pusztuló elemei. Az állami fenntartási költségvetési kiutalás 65-75%-át a közmű díjaira kellett fordítani.⁸¹⁹

Így, takarékosági megfontolásból, az 1980-as években Ohio jelentősen csökkenteni kezdte a fegyvertárak állományát. Az eladások nagyobb számban először 1982-ben, majd 1995-ben és 2000-ben történtek. Az Államgyűlés felhatalmazta az AG-t, hogy olyan fegyvertárakat és más állami ingatlanokat adjon el, melyek rossz állapotuk miatt már nem voltak alkalmasak katonai vagy fegyvertári célokra.⁸²⁰ Ezen intézkedések hatására 1982-től 2000-ig terjedő időben az állami tulajdonban lévő fegyvertárak száma 35%-kal csökkent.⁸²¹

Az ingatlan „eladások” két formában történtek. Olyan telkek – és a rajtuk épült fegyvertárak –, melyek kikötéssel lettek az államnak adományozva, például csak addig, „míg fegyvertár célokra van igénybe véve”, visszazártak az adományozó településekre, vagy más jogi „személyekre”, vagy esetleg egyesületekre. Azokat az ingatlanokat, amelyeket feltétel nélkül adományoztak az államnak, eladták, vagy elárverezték.

A valamennyi ilyen törvényt, amelyet az AG eladási határozat kimondása követi a telkek pontos telekkönyvi leírása, majd a 1982-es és 1995-ös határozatok szerint az Adminisztrációs Szolgálat Hivatalától megrendelik azok piaci felértékelését, míg a 2000 és a 2005-ös előírások az AG-t bízzák meg ezzel a feladattal. Ezután az Adminisztrációs Szolgálati Hivatal igazgatója, illetve az AG a parcellát a helybeli településnek a felértékelt áron megvételre felajánlja. Amennyiben az adott település egy bizonyos határidőig nem él vételi előjogával ugyanazt az ajánlatot benyújtják a megyének. Ha a megye sem jelzi vételi szándékát, akkor nyílt árverésre kerül sor. Az 1982 és 1995-ös törvények előírják, hogy a nyilvános árveréseknél a kikiáltási ár a felértékelt ár két-harmada legyen. Amennyiben az árverés ezekkel a feltételekkel sikertelen, egy második fordulóban a legmagasabb ajánlattevőnek kell az ingatlant eladni. A 2000 és 2005-ös törvények már nem követelnek meg minimális kikiáltási árat, hanem a közhatóságok inaktivitása esetén egyszerűen a legtöbbet ígérő ajánlattal induló árverést rendelnek el. Ugyanakkor az Adminisztrációs Szolgálati Hivatal igazgatója (1982, 1995) és az AG (2000, 2005) egyaránt szabadon visszautasíthatnak vételi ajánlatot, ha nincsenek megelégedve az árral. A legutóbbi eladások (korábbi időről nincs kimutatás.) eredménye, US dollárban.

⁸¹⁸ 2005 DEFENSE BASE CLOSURE AND REALIGNMENT COMMISSION REPORT, Department of Defense, BRAC 2005, Part 2, Section 1, USA (Army) 75-75.

⁸¹⁹ A. G. R. 1983, 46.

⁸²⁰ Substitute Senate Bill No. 94, May 3, 1982. Amended Substitute House Bill No. 376, August 16, 1995. Amended House Bill No. 479, June 1, 2000.

⁸²¹ OH ARNG Property Disposition as of November 2009. Office of the Assistant Quartermaster General, Adjutant General of Ohio Department.

<u>Dátum</u>	<u>Helyszín</u>	<u>Értékelés</u>	<u>Eladás</u>	<u>Vevő</u>
2006. április	Bowling Green	280,000	150,000	Magánvállalat
2006. április	Coshocton	165,000	165,000	Város
2006. április	Findlay	165,000	110,000	Autókereskedő
2006. május	Ironton	100,000	100,000	Város
2006. augusztus	Napoleon	70,000	56,000	Ingatlan befektető
2006. november	Chillicothe	335,000	1 ⁸²²	Város
2007. június 20	Steubenville	275,000	150,000	Autókereskedő
2008. július	Cincinnati	1,200,000	200,000	Ingatlan befektető
2008. július 7	Westerville	1,000,000	500,000	Város
2008. augusztus	Mt. Vernon	135,000	25,000	Ingatlan befektető
2008. november 8	Barberton	750,000	410,000	Barberton Közösség Alap
2009. március 9	Norwalk	55,000	30,000	Város
2009. július 9	Ashtabula	600,000	130,000	Templom
2009. november 18	Delaware	350,000	25,000	Temetkezési vállalat
Ismeretlen	Hillsboro	130,000	31,000	Ingatlan befektető

Az ONG fegyverraktárainak eladásai

(Készítette a szerző az OHARNG Property Disposition as of November 2009 alapján)

A fenti táblázatból sejthető, hogy Westerville és Norwalk városa egyaránt nem fogadta el a felértékelt áron neki felajánlott fegyvertárat, hanem megvárta a nyilvános árverést és megvásárolta azt a felértékelésekhez képest 50%, illetve 45%-kal kevesebért. Ezekből az eladásokból és árverésekből befolyt összegek az állami fegyvertár költségvetési alapjába futottak be.

4. 7. Az Ohio-i Nemzeti Gárda repülőterei

A szövetséges US Légi Erők és tartalékos egységeinek zömétől eltérően az ONG repülő alakulatai, a Légi ONG 121. légiüzemanyag-utántöltő ezrede, a 178. és 180. vadász ezredei, a 179. légi szállító ezrede, valamint a szárazföldi ONG 137. légi zászlóalja polgári repülőtereken, Repülőtér Közös Használati Egyezmény (Airport Joint Use Agreement) alapján, külön elkerített katonai területeken működnek. Ezeknek e repülőterek igénybe vett közös kiszolgáló – kifutó/leszálló, guruló pályák, toronyszolgálatok, és tűzoltó/mentő szolgálatok – berendezésekért, az ONG az objektumok konkrét használata aránya után évente bérletet, illetve térítési díjat fizet.

Hely szűksége, valamint mellékes tárgyilagossága miatt, erről a tárgykörről máshol külön jelen meg részletes feldolgozás⁸²³

4. 8. Összegzések

Általában három fő csoportba oszthatók az ONG ingatlanai: fegyver- és hadianyag raktárak, lő- és gyakoroló pályák, valamint a „fegyvertárak”. Különálló állami tulajdonban lévő fegyverraktár csak 1860-tól az 1970-es évek elejéig (amely fegyverek, felszerelések tárolásán kívül nem játszott jelentősebb szerepet); táborhely 1891-től; majd fegyvertárak 1910-től létezett.

⁸²² A jelképes pénzösszegeken kívül, Chillicothe városa vállalta a szomszédos Camp Shermanban épült új szövetséges készütségi központnak a közszolgáltatásai költségét; ennek fejében a központot az ONG szövetséges engedélyezési szerződés alapján használhatja.

⁸²³ Lásd a szerzőtől való cikk a Hadtudomány (2011), 2. szám, 10 oldal.

A 19. század vége felé az ONG szerte az államban alkalmilag bérelt területein már rendszeresen tartott nyári kiképző tábort. Ahogy megnövekedett az ONG társadalmi tekintélye 1891-ben az Államgyűlés végleges táborhely létesítését rendelte el Licking megye Newark fővárosa mellett. 1903-ra az ONG nagy részében már a Krag-Jorgenson nagy erejű puskákat rendszeresítették, amelynek használatára a Newarki lőtér alkalmatlanná vált. 1906-ban az Államgyűlés megszavazta a szükséges vételárat egy Erie tó-parti területre, amit Camp Perrynek nevezte el. A terület kimondottan alkalmas lőtérnek, mert a felszíne sima. A legkedvezőbb tényező az, hogy az Erie-tó partvonala itt pontosan észak-nyugat dél-kelet irányban húzódik, míg a parttól egy húsz kilométerre fekvő zátony távol tartja a kereskedelmi hajóforgalmat megvédve céltáblákon túlhordó lövésektől. Eme észak-nyugat dél-keleti tóparti irány miatt egyetlen egyesített nyugat-keleti tüzelővonalról északi (és emiatt legkedvezőbb világitási) irányban különböző távolságokra, fekvő célokra lehet lőni az egész nap folyamán és az egyesített lövonal tökéletes biztonságot nyújtott valamennyi tűzállásban levőnek. Az új objektum jelentősége abban mutatkozott meg, hogy Camp Perry építése előtt egy ezred évi előírt céllövő követelményének teljesítése nyolc teljes napot vett igénybe, Camp Perryben ezt a feladatot két nap alatt teljesíthette.

A hagyományos lőpálya berendezést 1994-ben és 1995-ben korszerűsítették. Géppisztoly, géppuska, pisztoly és gránátvető pályákat illesztettek be, anélkül hogy hagyományos használatukat korlátozták volna. Ugyanakkor egy meglévő raktárépületben berendeztek egy elektronikus lézeres harci központot, amelyben minden egyéni fegyver (puska, pisztoly, géppisztoly, sörétes puska, stb.) használatát lehet életszerű körülmények között gyakorolni. E korszerűsítések lehetővé teszik egy teljes zászlóalj összes fegyverrel való „vizsgáztatását” egyetlen hétvégén.

1908-tól kezdve, amikor a (fekete) 9. gyalogos zászlóalj nyári táborát Camp Perryben verte fel, az összes ONG ezred követte példáját. Az ONG gyalogos alakulatai 1947-ig majdnem minden évben Camp Perryt nyári táborhelyként használták. A két világháború ideje alatt, az ONG távollétében a tábor szövetséges használatba került. Először lőkiképzők felkészítésére, majd katonai sorozások lebonyolítására és később hadifogolytáborként használták.

Camp Perry neve az amerikai céllövészettel kitörölhetetlenül összekapcsolódott. A Nemzeti Lőversenyt Camp Perryben először 1907-ben rendezték meg és a világháborúk kivételével még ma is ott folynak a versenyek minden év nyarán. Eredetileg a versenyeket csak szolgálati fegyverekkel szervezték, majd az idők folyamán kibővítették kiskaliberű és fekete lőporos „magán” fegyverekkel. Ennek ellenére az igénybevett fegyverek zöme még mindig különböző szolgálati puskákra és pisztolyokra épül, szolgálati lőszerrel, amit a szövetséges kormány ingyen biztosít.

Összességében Camp Perry „katonai” elszállásolási kapacitása a barakkok, a „nőtlen tiszti és tiszthelyettesi szállók” 852 fő elhelyezését biztosítják, amely férőhelyek elosztásáról a tábor logisztikai főnöke rendelkezik. Az évi összkapacitásnak körülbelül 20%-át az ONG veszi igénybe. Gyakorlatilag a téli hónapok kivételével nyolc-kilenc hónapon keresztül minden hétvégén, vagy az ONG, vagy alkalmanként a szövetséges hadsereg tartalékos alakulatai használják a tábort. Habár étkezési lehetőség (konyha/étterem) még mindig van, napjainkban az étkeztetést központi szerződéssel magánvállalkozóknak adták ki. „Polgári” szinten még 582 főt is el tud szállasolni motelben, földszintes panel-épületben, vagy vendégházban. Camp Perry valamennyi berendezését, még a lőpályát is igénybe vehetik civilek is különböző díjazásért, amennyiben eleget tesznek az előírt feltételeknek.

Az ONG jogosult két Ohioi szövetséges fennhatóság alá tartozó területet használati engedéllyel igénybe venni, a Dél-Ohioiban lévő Camp Sherman és az észak-keleti részében található felszámolt Ravennai löszgyártelepet. 2009-ben az ONG-nak a lőpálya/gyakoroló pálya használatának 17%-a Camp Shermanre esett, míg 1996-tól használja Ravenna 8.782 hektárját terepgyakorlatok végrehajtására Ravennai Kiképző és Logisztikai Központ név alatt.

A 20. század első felében az Amerikai lakosság többsége számára a legszembetűnőbb katonai objektum a helyi Nemzeti Gárda fegyvertára volt. Ez így volt Ohioiban is, ahol a csúcsponton a 88 megyéből 71-ben egy vagy több fegyvertár volt, melyekből 68 a megyék székhelyén települt.

Az Államgyűlés 1909-ben megteremtette az Állami Fegyvertár Bizottságot, mely elfogadva a községektől adományozott telkeket, állami költségen fegyvertárakat épített rajtuk, amely építkezés egyben pénzt jutatott a helybeli gazdaságba. A II. Világháborúig hatvanhét fegyvertár épült. A II. Világháború után ismét lendületet kapott az építkezési program, míg 1947-1958 között további huszonnégy fegyvertár épült fel. A vidéki kisvárosokban ezek népszerűvé váltak és mindenféle szórakoztató előadások, hangversenyek, sportmérkőzések, ünnepélyek, bálók, női torna szakosztályok, bajtársi egyesületek, stb. találtak otthont a helybeli fegyvertárban, amelyek a községük társadalmi életének központjává váltak. Az 1960-as évek derekán az állami fegyvertárak száma elérte a 96 darabos csúcspontot, majd az 1980-as években az állam folyamatosan megkezdte a koruk miatt alkalmatlan objektumok felszámolását.

1948-tól a szövetséges kormány rendszeresen hozzájárult a fegyvertárak építkezési költségéhez. A húsz fegyvertár építéséhez átlagosan 69.45% volt a szövetséges anyagi hozzájárulás. Ugyanakkor a szövetséges földterületre épített objektumokat teljes egészében szövetséges költséggel létesítették, amelyeket az ONG engedélyezési (license) szerződés alapján használhat.

Úgy Camp Perry, Camp Sherman, mint a fegyvertárak közhasználatra bocsátása erősíti a viszonyt a lakosság és az ONG között. Minél inkább érzi a polgár hogy „övé” az ONG, annál inkább hajlandó lelkileg és anyagilag is támogatni azt. Főleg ennek a lelki támogatásnak köszönhető az ONG sikere az állandó létszám fenntartása szempontjából.

4. 9. Következtetések

Az ONG ingatlanjainak számbavétele nem csak más szemszögből világítja meg a gárda fejlődését, valamint a változó idők körülményeihez való alkalmazkodást, hanem egyben rámutat közösség-kovácsoló szerepére. A következő levont tanulságokat az alakuló magyar tartalékos rendszer is hasznosnak találhat.

- Főleg a fegyvertárak helybeli elhelyezése teszi „láthatóvá” a bennlévő tartalékos alakulatot. Az ilyen „szem előtt” lévő egység hatásosabban tud toborozni.
- A helybeli fegyvertárak berendezése „jó üzlet” úgy a községeknek, hiszen saját gazdaságukat támogatják a kiutalt költsékek; valamint az államnak, aki ezekért az összegekért hasznos objektumokat biztosít magának.
- Ezek objektumok egyes részeinek - beleértve nem csak a laktanyákat, hanem még a gyakorló tereket is - polgári egyesületek általi alkalmankénti kibérléséért befizetett díjak hozzájárulnak a fenntartási költségekhez – ami jelentős megtakarítást jelenthet az államnak.
- A minél több típusú polgári igénybevétel növeli a közösségben az együttérzést a helybeli tartalékos „házigazdával”, aminek kedvező hatása van a toborozásra.

5. Az Ohioi Nemzeti Gárda anyagi bázisa és ellátása

Az ohioi (előbb 1788-tól észak-nyugati Tartományi, majd 1803-tól Állami) milícia költsége egyéni felelősségre épült. A törvény megkövetelte, hogy a tagok saját fegyverekkel rendelkezzenek. Az „állami” támogatás 1808-ban kezdődött, ettől kezdve a szövetséges kongresszus minden évben pénzt szavazott meg a milícia működésére.

Ezeket az összegeket az egyes tagállamok között egységes rendezőelv alapján osztották el, először lakosságuk arányában, majd később a szövetséges képviselőházbeli tagjaik arányában (ez szintén a lakossági arányokra épült). A támogatásokat „fegyverhitel” formájában kapták, és amit a szövetséges fegyvergyáraknál vehettek igénybe. A fegyverzet ellátásban az alap számvetési érték a „muskéta” volt, és amennyiben az állam más fegyvert kívánt vásárolni (például tüzer löveg, lovassági pisztoly, kard, karabély, stb.) ezek „ára” bizonyos számú „muskéta” árával volt arányosítva.⁸²⁴

Ezeket a vásárolt fegyvereket osztotta ki Ohio a beíratott milícia alakulatainak, majd később, mikor az 1840-es években a beíratott rendszer elsorvadt, az önkéntes milícia alakulatoknak.

A Polgárháború kivételével – amikor az Ohioi Államgyűlés hazafias lelkesedésből állami költségen a kivetésüket meghaladó plusz tizenhárom gyalogezredet tartott fenn, akiket azután a következő szövetséges felszólításra, szövetséges szolgálatra soroztak – az iparos háborúban betöltött rendfenntartó szerepének köszönhetően, csak az 1870-es évek derekán kezdte az állam anyagilag támogatni az Ohio Nemzeti Gárdát (továbbiakban ONG). Állami pénzből látta el az ONG-t egyenruhával, sátrakkal és egyéb tábori felszereléssel, míg a fegyverzete továbbra is szövetséges forrásokból származott.

Amikor a polgárháborúba, majd a spanyol-amerikai háborúba az ONG alakulatai szövetséges szolgálatra bevonultak, fegyverzetüket és egyéb felszerelésüket magukkal vitték. Ezek amortizációjára a háború után az állam kárpótlást kért a szövetséges kormánytól, amelynek megszavazása után a gárdát újra felszerelték a legkorszerűbb eszközökkel.⁸²⁵

Ezt az ellátási rendszert alapvetően megváltoztatta a 1903-as Dick-törvény, amely eltörölte az 1790-es években alapított miliciarendszert és a Nemzeti Gárdát szövetséges anyagi ellátással a szövetséges védelmi rendszerbe bevonta, mint nemzeti katonai tartalék első lépcsőjét.⁸²⁶ Ezt követően az 1916-os Nemzetvédelmi Törvény és alkalmankénti módosításai teljesen szövetséges irányítás alá helyezték a Nemzeti Gárdát. Ettől kezdve a szövetséges kormány állapítja meg, hogy melyik állam mennyi és milyen alakulatot, mekkora létszámmal tarthat fenn. Az állam csak azt határozza meg, hogy ezek hol állomásozzanak az államon belül és hogy állami költségen (például természeti katasztrófa segély/mentő munkálatok, rendfenntartás, esetén stb.) milyen „állami védelmi” feladatokat lássanak el.⁸²⁷

⁸²⁴ Hasonlóan, mint az Észak-Amerikai Hudson Bay Company prémkereskedő boltjaiban, a 17-19. században a „hódprém bőr”, vagy a II. Világháború utáni megszállt Németországban a „cigaretta”, volt a csere alapérték.

⁸²⁵ A. G. R. 1876, 11. A. G. R. 1899, 45, 47. A. G. R. 1900, 14.

⁸²⁶ A. G. R. 1903, 143-147.

⁸²⁷ Ezeknek az alakulatoknak az elhelyezéséhez szükséges fegyvertárak, gyakorló- és lőterek részben állami, majd később nagyobb részben, szövetséges pénzből lettek finanszírozva.

Ez a szövetséges fennhatóság két elemből áll. Az évenkénti „Védelmi Engedélyező Törvény” (Defense Authorization Bill), amely megszabja többek között a Nemzeti Gárda engedélyezett struktúráját és létszámát, továbbá az évenkénti „Védelemi Juttatási Törvény” (Defense Appropriation Bill), amely meghatározott pénzkereteket irányoz elő az előírt eszközökre.⁸²⁸

Ezen dokumentumok alapadatait a kétévenként kiadandó szövetséges Védelmi Minisztérium Célleírányzat Program Jegyzet (Department of Defense Program Objective Memorandum) határozza meg. Minden második évben, ötéves időszakra előre megállapítja minden állam adjutant generalja (továbbiakban AG) az állam készségi céltervét, amit felterjeszt a Nemzeti Gárda hivatalnak, amely egyesítés/feldolgozás után továbbítja felső vezetési szintre. A Nemzeti Gárda hivatalától, az Egyesített Vezérkari Főnöktől, a Hadsereg, Haditengerészet és a Légierő hivatalaitól beérkezett különböző terveket a Védelmi Minisztériumban feldolgozzák, majd felküldik az elnöki hivatalhoz, mint költségvetési tervezetet. A későbbiekben ezt, mint a kormány költségvetési tervezetét benyújtják a Kongresszusnak, amely alkalmanként módosítva végleg megszavazza a két előbb említett törvényt. Az ötéves eljárási ciklus kezdete után két évvel ezt a javaslatot az időközbeni változásoknak megfelelően szükség szerint javítják, kiegészítik.

5. 1 Pénzügyi támogatás

A Kongresszus által elfogadott összegből a Nemzeti Gárda Hivatal kiutalja Ohiónak (mint minden más államnak) a résző részét a következő költségvetési számok alatt:

- 2010 Aktív szolgálati bértömeg;
- 2020 Aktív szolgálat működtetése és karbantartása;
- 2060 Nemzeti Gárda bértömeg;
- 2065 Nemzeti Gárda működtetés és karbantartás;
- 2085 Beruházás/építkezés.

A fenti összegek törvényeknek megfelelő elköltését az Egyesült Államok Tulajdon és Pénzügyi Tisztje (United States Property and Fiscal Officer – USP&FO) felügyeli.

Ő egy hosszú aktív szolgálatra behívott Nemzeti Gárda tiszt, Ohióban ezredesi rangban, aki a Nemzeti Gárda Hivatal állományába tartozik és Ohio szövetséges kötelezettségeivel és pénzügyeivel kapcsolatban közvetlenül a Nemzeti Gárda Hivatal főnökének jelent. A kormányzó jelöli, majd a Nemzeti Gárda Hivatal főnöke nevezi ki, mint közvetlen ügynökét. Hatáskörébe tartozik, a szövetséges pénzek a megfelelő törvények és rendeletek szerinti felhasználásának ellenőrzése, a szövetséges logisztikai rendszer működés összhangjának biztosítására, a szövetséges szerződésekben foglalt összes egyéb tevékenység.⁸²⁹ Az összegek tényleges felhasználásával Ohio USP&FO hivatal további beosztottai, a Nemzeti Gárda technikusai különböző szakterületek szerinti osztályokba sorolva, és az ONG vegyes törzshivatalai saját „projekt menedzserei” foglalkoznak, és ezért felelnek.

A Nemzeti Gárda Hivatal megállapítja az Éves Pénzátutalási Ütemtervet (Annual Funding Program), majd negyedévenként az egyes költségvetési számokra jutó negyed évre szóló juttatást. Ezt követi kéthetenként a Pénzellátás Engedélyezési Okirat (Funding Authorization Document), amely a negyedévenkénti juttatás részhányadait részletezi. A törzsek „projekt menedzserei” ezt kezelik. A szerződéseket megkötik, a benyújtott számlákat, teljesítési igazolásokat valamint a munka/anyag átvételi elismervényeket továbbítják. Ezek

⁸²⁸ E fejezet általános forrása 2010-i évtől az ONG számvevője, Paul R. Meyers ezredes, majd a Szárazföldi ONG személyügyi főnöke, John C. Harris ezredes.

⁸²⁹ 2009 National Guard Almanac. Uniformed Services Co. Falls Church, VA, 150-151.

után az USP&FO megadja az engedélyt a számlák kifizetésére, amit a szövetséges pénzügyi hivatala teljesít.

Az összes pénzkeret 100%-a kerül kiadásra, egy részét váratlan helyzetekre tartalékolják – azzal a kitételrel, hogy ami nincs elkölthetve, vagyis lekötve a költségvetési év végére, az a költségvetési év lejáratakor „elveszik”. Ugyanakkor a törvény megtiltja ezen összegek túllépését. Így amíg a költségvetési évnek az első tizenegy hónapjában (október 01-től augusztus 31-ig) a törzsek „projekt menedzserei” intézkednek a beszerzésekre, az utolsó havi (szeptember 01-től 30-ig) feladatokkal az ONG Számvevője szigorúan saját kezében tartja az pénzmozgásokat. Ugyanakkor ez a rugalmasnak tűnő rendszer valamennyire csalóka, hiszen a költségvetésnek körülbelül 90%-a törvényileg és rendeletileg megszabott kötelező kifizetés, főképpen ellátási cikkek és szolgáltatások ellentételezésére szolgál.

Az ONG működtetésének anyagi bázisa négy forrásból ered. A szövetséges, központi juttatás az USP&FO-n keresztül, az Ohio Állam Általános (adó) Bevételeiből az AG Állami Pénzügyi Hivatalon keresztül, a szövetséges együttműködési szerződések alapján, az állami költségvetésen keresztül (ismét az USP&FO felügyelete alatt), valamint egy nem kormány pénzből származó, magán alapokon nyugvó költségvetési hányad (például ONG tulajdonában álló helyszínek polgári használata utáni bérleti díjak stb.).

A hidegháború megszűnésével, azaz a Szovjetunió felbomlását követő húsz év éves költségvetéseit a következő táblázat mutatja.

<u>Juttatások (egymillió USA dollár)</u>							
<u>Szövetséges</u>					<u>Állami</u>		<u>Összes</u>
<u>Év</u>	<u>Szárazföldi Nemzeti Gárda</u>	<u>Légi Nemzeti Gárda</u>	<u>Együttműködés</u>	<u>%</u>	<u>Összeg</u>	<u>%</u>	
1989	121	97	-	93.6	15	6.4	233
1990	125	118	-	94.2	15	5.8	258
1991	122	122	-	94.6	14	5.4	258
1992	126	134	-	94.5	15	5.5	275
1993	127	125	-	94.7	14	5.3	266
1994	87 ⁸³⁰	125	-	89.5	25	10.5	237
1995	105	145	-	95.1	13	4.9	263
1996	110	136	-	96.1	11	3.9	257
1997	104	163	-	94.7	15	5.3	282
1998	106	162	-	95.0	14	5.0	282
1999	118	153	-	94.8	15	5.2	286
2000	126	175	-	96.5	11	3.5	312
2001	106	162	-	95.0	14	5.0	282
2002 ⁸³¹	?	?	?	?	10	?	?
2003	162	260	-	96.6	15	3.4	437
2004	165	268	-	96.0	18	4.0	451
2005	172	294	-	94.9	25	5.1	491

⁸³⁰ A 1994-es AG Évi Jelentésében nincs kimutatva a Szárazföldi ONG-nak az AGR, amint a technikusok fizetése, így a szárazföldi összeg számtanilag került levonásra a teljes ONG évi összegből.

⁸³¹ A 2002-es AG Évi Jelentésében nincsenek külön kimutatva sem a Szárazföldi, sem a Légi ONG juttatásai.

<u>Juttatások (egymillió USA dollár)</u>							
<u>Szövetséges</u>					<u>Állami</u>		<u>Összes</u>
<u>Év</u>	<u>Szárazföldi Nemzeti Gárda</u>	<u>Légi Nemzeti Gárda</u>	<u>Együttműködés</u>	<u>%</u>	<u>Összeg</u>	<u>%</u>	
2006	194	350	29	98.0	11	2.0	584
2007	200	383	28	98.2	11	1.8	622
2008	259	398	38	98.3	12	1.7	707

I Az ONG pénzforrásai és arányuk a közelmúltban
(Készítette a szerző a jelölt évek A.G.R. alapján)

A fenti táblázatból levonható, hogy e húsz éves korszak alatt, amiben a Nemzeti Gárda szerepe egy stratégiai tartalékról egy műveleti tartalékra változott, a szövetséges pénzek 93,6% és 98,3% között, vagyis átlagosan 95,6%, míg az Ohio állami forrás 1,7% és 6,4% között átlagosan 4,4% ingadozott.

Mint az fenti táblázat mutatja, az ONG költségvetési összegének a túlnyomó többsége a szövetséges juttatásból ered. Ezt jól illusztrálja a 2008-as költségvetési év példája, ahol az AG jelentése alapján a Szárazföldi ONG kiadásai (dollárban) a következők voltak:

2020 (Aktív szolgálati működtetés & karbantartás)
1.885.000

2060 (Nemzeti Gárda fizetések)

17.465.800	Éves fizetés (2 hetes nyári tábor)
13.211.600	Iskolák/tanfolyamok
1.467.700	Külön kiképzés
8.701.300	Toborzás
828.000	Új felszerelésre való kiképzés
2.579.600	Egyenruhák
21.764.400	Mozgósítási költségek
1.332.100	Temetési tiszteletadás
40.278.720	Aktív Gárda tartalékos fizetések
32.660.400	Tartalék („hétvégi harcos”) fizetés
3.570.600	Gyakorlatok
353.300	Egyesült Államok délnyugati határszolgálat
<u>3.479.500</u>	Hurrikán segélyszolgálat
147.693.020	Összesen

2065 (Nemzeti Gárda működtetési & karbantartás)

2.310.100	Továbbképzés
799.500	Kábítószer ellenes program
2.061.100	Biztonság
43.523.500	Technikusi fizetések
23.877.028	Szárazföldi műveltetés
2.415.800	Légi műveltetés
173.100	Foglalkoztatási biztonság/egészségügy
1.432.000	Környezetvédelem

2.784.100	Híradás
1.320.300	Orvosi/fogorvosi ellátás, oltások
126.000	Internetes oktatás
184.600	Polgári hatóságok támogatása
47.900	Közösségi képviselet
2.159.700	Automatizálás
1.602.900	Hozzá tartozók családi segélye
85.500	Alkalmazói támogató program
3.700	Etnikai sokféleség
17.096.500	Ingatlan működtetés & karbantartás
1.133.200	Tömegpusztító fegyverek felderítő/felszámoló osztaga
4.723.016	Építkezés
<u>1.067.800</u>	Kiképzőpálya működtetés & karbantartás
108.928.344	Összesen

Hasonló részletes kimutatás a Légi ONG számára nem készült, a ráháruló költségvetést hat rovatban, a négy repülőbázisra szétosztva jelentette az AG:

200.068.246	Működtetés & karbantartás
6.850.861	Katonai építkezés
92.373.107	Főállású technikusok fizetése
70.651.908	Hagyományos („hétvégi harcos”) fizetés
23.611.131	Aktív Gárda tartalékos fizetés
<u>4.173.000</u>	Kutatás, vizsgáztatás, fejlesztés
397.728.253	Összesen

Az AG 2006-os jelentésétől kezdve, a szövetséges együttműködési szerződésekből eredő összegek a költségvetésben külön szerepelnek. Ezek elsősorban működtetési és karbantartási célokat szolgálnak, amelyekre a szövetségi kormány és Ohio kormánya együttesen szerződik és konkrét célokra lekötött költségeket egymás közötti elosztással részletezik. Jellemzően a költségterhelések zöme 100% -ban az Egyesült Államok, vagy néhány közülük 25% Ohio - 75% Egyesült Államok, vagy 50% - 50% arányban oszlik meg. Ezek az összegek az állam költségvetésén keresztül kerülnek kifizetésre, amiket később a szövetséges kormány megtérít. Ohio „előrefizetési” alapon működik. Az USP&FO a szerződések 20%-át előre átutalja Ohiónak, majd ezen összegek 80%-os felhasználása után további előrefizetési összeget közvetít. 2010-ben a következő kifizetések voltak érvényben:

- 1001 Ingatlan működtetés & karbantartás
- 1002 Környezetvédelem
- 1003 Biztonsági őrség (Légi Nemzeti Gárda bázisok őrzése)
- 1004 Elektronikus biztonság (automatizált riasztóberendezések)
- 1005 Híradási rendszerek
- 1007 Tartalékos kiképzési földi program (kiképző pályák, lőterek működtetése)
- 1010 Terrorizmus elhárítás
- 1040 Távoktatás (internetes)

A 2008-as Állami Általános (adó) Bevételekből eredő 12.317.606 dollárból 5.908.582, vagyis 48,0%, személyügyi kiadásokra, főleg az AG Hivatal működtetésére, majd 5.772.108, vagyis 46,8%, karbantartásra, elsősorban az állam tulajdonában lévő fegyverraktárak karbantartására lett elkölthetve. A maradék 5,2% felszerelés, toborzás, egységek jószolgálati programjainak támogatása között oszlott el.⁸³²

5. 2 Hadianyagi és felszerelési támogatás

Ohio milíciája fegyverzetét már 1808 óta a szövetséges kormánytól kapta és a 19. század végétől alkalmanként a Kongresszus is hozzájárult az ONG felszereléséhez, azonban igazán komoly anyagi támogatás a 1903-as Dick törvénnyel kezdődött. A Nemzeti Gárda a mai napig minden katonai felszerelését a szövetségtől kapja.⁸³³

Mikor az újonc belép az ONG-ba, bekerül az Újonc Eltartási Programba (Recruit Sustainment Program), melyben általános elő-kiképzést (például testnevelést, katonai szertartást, stb..) kap, majd ellátják egy készlet gyakorló egyenruhával. Mikor kivetési alapon szolgálatára sorra kerül, az egyik szövetséges hadsereg kiképző központjához bevonul, ahol alap-, majd katonai szak- (például gyalogos, tüzér, stb.) kiképzésben részesül. Itt megkapja az egyéni egyenruháját és felszerelését, melynek fő elemei négy készlet gyakorló egyenruha, két pár bakancs, egy gyakorló felsőkabát, hét pár zokni és alsónemű, testnevelési ruha és egy teljes szolgálati egyenruha (Class A).⁸³⁴ Az öltözet csak annyiban különbözik az aktív állományától, hogy azok több szolgálati egyenruha összetevőt kapnak.

Mikor az újonc „hazatér” és bevonul az ONG alakulathoz ahova besorozták, benyújtja az egyéni ruházati jegyzékét a (Newark, Ohio) Központi Kiutalási Központba és megkapja az egységes egyéni tárgyakat (például hálósák, kulacs, hátizsák, stb.). Mindezekért személyi felelősséggel tartozik. A szolgálatban felhasznált, megrongálódott tárgyakat kicserélheti, de amit saját hanyagságából, vagy felelőtlenségéből elrontott vagy elvesztett, azért pénzügyileg felelős.⁸³⁵

Leszereléskor, vagy más alakulathoz való áthelyezés alkalmával az egységes egyéni felszerelési tárgyakat vissza kell szolgáltatni, majd az új alakulatnál, az adott feladathoz szükséges tárgyakat ismét felveszi. Olyan tárgyakat, amelyek „emberi bőrrel érintkeznek” (például hálósák) nem szolgálnak be, hanem szolgálatban „felhasználtnak” tekintve – az USP&FO iroda becslése szerint ez az évi állomány 15-18%-át is eléri - (körülbelül 600.000 - 700.000 dollár értékű) – veszteséggéként könyvelődik el, sőt a Központi Kiutalási Központnak ezeket a tárgyakat raktározni kell.

Az ONG alakulatainak felszerelése teljesen egészében szövetséges tulajdonban áll, és így ezeket ugyancsak az USP&FO felügyeli. A szövetséges kormány határozza meg a különböző alakulatok szervezetét, fegyvernemét, létszámát és felszerelését. Ennek a mechanizmusa az MTOE (Modified Table of Organization & Equipment), azaz a módosított szervezési és felszerelési táblázat (magyar megfelelője állománytábla). Ez a táblázat egységesen vonatkozik mind az aktív állományra, mind a Nemzeti Gárdára, ugyanaz például gépesített gyalogos század, vagy 155 mm-es vontatott tüzérség, stb. Ezeket a harci feladatok végrehajtására szolgáló eszközöket szövetséges forrásokból „tulajdonkönyvvel” (Property Book) és „kézi nyugtán” (Hand Receipt) számon tartva utalják ki a megfelelő alakulatokhoz. Ha a „kézi nyugta” (átvételi elismervény) tulajdonosa – rendszerint a század vagy

⁸³² A. G. R. 2008, 17.

⁸³³ Általános, majd részletes kérdéseken keresztül interjú John Dernberger alezredessel az ONG USP&FO iroda anyagi felszerelési igazgatási tisztjével.

⁸³⁴ Common Table of Allowances 50-900. Clothing and Individual Equipment; HQ DA, Washington DC, 20 November 2008, 3, H6-H7.

⁸³⁵ Financial Liability Investigation of Property Loss. AR 735-5, Chapter 13. DD Form 200.

ütegparancsnok – nem tud elszámolni a nyugtáján felsorolt tárgyakkal, készletekkel, személyes pénzügyi felelősség terheli. Ugyanígy a „tulajdonkönyv” birtokosa – rendszerint az anyagnem felelős zászlós – is felel a rábízott tulajdonért.

Annak ellenére, hogy a Nemzeti Gárda jogosult az említett táblázatokban előírt felszerelésre, a valóságban a hiányhelyzet a normális, megszokott állapot. Volt, amikor csak a rendszeresített anyag 40% -át utalták ki, most 2009-re ez 77%-ra emelkedett.⁸³⁶

Amikor egy Nemzeti Gárda alakulat tényleges mozgósításra kerül, más alakulatoktól elveszik a felszerelést és ezzel pótolják a hiányokat – ahogy az angol közmondásban áll: „Rob Peter to pay Paul” („kirabolni Pétert, hogy Pált kifizessük”) – vagyis a lyukakat tömködi be. Ha a behívott alakulat tengerentúli szolgálatot (rendszerint egy évest) teljesít és küldetése lejártakor másik alakulat váltja fel, a szállítási költségek megtakarítása céljából, a „nehéz” eszközök (például jármű, harckocsi, tüzér löveg, stb.) gyakran a helyszínen maradnak a felváltó alakulat használatában, míg a felváltott alakulatnak „otthon” új felszerelést adnak ki. Ily módon az az alakulat, amelyiket váltásra vezényeltek elkerüli ezen eszközök beszerzését. Ugyanakkor a felváltott hazaérkező alakulatnak gyakran várnia kell, amíg a hiányzó nehéz eszközeit a szövetséges raktárállományból pótolják, amely amúgy takarékosági és harckészültségi okok miatt csökkentett szabad készlettel rendelkezik.

A további tárgyakat, azaz a személyi felszerelési tárgyakat a Közös Járadéki Táblázat (Common Table of Allowance) alapján szövetséges forrásból utalják ki az USP&FO-n keresztül.⁸³⁷ Ezeket, az állomáshelyen használt és tábori felszereléseket, valamint berendezési tárgyakat (például íróasztal, faliszekrény, ágy, stb.) hasonlóképpen „tulajdonkönyv” és „kézi nyugta” alapján tartják nyilván.

5.3 A Nemzeti Gárda személyi állományának pénzügyi ellátása

A Nemzeti Gárda pénzügyi ellátásának értékeléséhez tekintsük át a különböző személyzeti juttatások besorolásait. Ellátásuk szerint alapvetően három csoportba sorolják a nemzeti gárdistákat. A hagyományos „hétvégi harcos”⁸³⁸, a technikus és az aktív gárda tartalékos (AGR - Active Guard Reserve), vagy másképpen tartalékos állományú aktív nemzeti gárdatag.

A „hétvégi harcos” voltaképpen nem más, mint egy részmunkaidős katona. Havonta egy hétvégi gyakorlatozásért négy nap, majd az évenkénti egybefüggő tizenöt napos kiképzésért tizenöt napi fizetést kap. A hétvégi gyakorlatozás „tartalékos” szolgálatnak, míg a tizenöt napos „nyári tábor” aktív szolgálatnak számít.

A technikus különleges személy. Szövetséges polgári alkalmazott, akinek egyben kötelező Nemzeti Gárda tagnak is lennie. Hétköznapi munkája – amelyért a szövetséges polgári alkalmazottak fizetési táblázatában elért szint alapján fizetik – az, hogy szakterületén széleskörűen támogassa a Nemzeti Gárda mindennapi működését a logisztika, járműkarbantartás, személyügyi adminisztráció, könyvelés, szerződés-kötés, biztonság, kiképzés, stb. területén. Ugyanakkor a Nemzeti Gárda alakulataiban, mint „hétvégi harcos”

⁸³⁶ National Guard National Guard Association of the United States, Washington, DC, Volume 63, Number 12, December 2009, 27.

⁸³⁷ Common Table of Allowance 50-909, Field and Garrison Furnishings and Equipment.

⁸³⁸ A „hétvégi harcos” elnevezés polgári szóhasználatban fordul elő. Maga a Nemzeti Gárda részben becsmélőnek és lekicsinylőnek tekinti és a „hagyományos” nevet használja helyette. Ugyanakkor a „hétvégi harcos” megnevezés írja le legpontosabban a szerepét, azaz azok akik havi egy hétvégén, majd évenként 15-napra bevonulnak gyakorlatozás céljából. A Nemzeti Gárda valamennyi alakulata ilyen „hétvégi harcosokból” áll, alkalmanként kiegészítve technikusokkal és tartalékosokkal (AGR-ekkel).

szolgál nagyjából hasonló katonai beosztásban.⁸³⁹ Hétköznapi munkájában kötelező az egyenruha-viselése és a katonai etikett betartása. „Polgári” fizetése mellett mind a hétvégi gyakoroltatásért, mind az évenkénti tizenöt-napos kiképzésért a katonai rendfokozatának megfelelő „tartalékos” fizetés jár. A tizenöt nap tábori szolgálat teljesítéséhez „polgári” állásából évenként százhusz óra fizetett katonai szabadság jár. Ezeknek a „kettős-státuszú” technikusoknak kötelező megtartani a katonai státuszukat. Ha ez valamilyen oknál fogva megszűnik, akkor egyben elveszítik a „polgári” állásukat is.⁸⁴⁰ Egyébként a szövetséges polgári alkalmazottaknak járó jutalmakban normálisan részesülnek.

Az aktív gárda tartalékos (AGR) azonban olyan Nemzeti Gárda tag, aki aktív szolgálatban a nemzeti gárdához van beosztva és kötelessége mindazon feladatok végrehajtására, amelyek a Nemzeti Gárda működését biztosítják, úgymint szervezés, adminisztráció vezetése, toborzás, oktatás, kiképzés, stb.⁸⁴¹ A Nemzeti Gárda alakulataiban neki is meg van a saját állománytábla szerinti beosztása és mozgósítás esetén ugyan úgy mint a technikus bevonul. Ezek az aktív gárda tartalékosok minden esetben aktív katonai állomány járadékaiban részesülnek, fizetésben, élelmezési és lakhatás támogatásban, valamint szövetséges egészségügyi ellátás terén.⁸⁴² Az aktív gárda tartalékosok a hétvégi és a „nyári tábor” gyakorlatokért nem részesülnek az előző két csoportot megillető pluszfizetésben. Mivel az aktív gárda tartalékos alapfizetése mellé kapott járulékok és egészségügyi ellátásának értéke adómentes, így ahogy üresedés, azaz betöltendő állás keletkezik beosztásaikban, ezeket a leggyakrabban technikusok igyekeznek elnyerni és betölteni.

Az előbb ismertetett három fő csoport létszámának a legfrissebb arányszámait a teljes létszámhoz viszonyítva a következő táblázat mutatja.

Szárazföldi Ohio-i Nemzeti Gárda						Légi Ohio-i Nemzeti Gárda				
Év	„Hét- végi”	Tech nikus	%	AGR	%	„Hét- végi”	Techn ikus	%	AGR	%
1999	9.714	522	4.9	494	4.6	3.657	1.014	20.3	328	6.6
2000	9.670	542	5.1	489	4.6	3.666	1.015	20.2	333	6.6
2001	9.468	562	5.3	494	4.7	3.431	1.051	21.7	354	7.3
2002	9.364	562	5.4	494	4.7	3.431	1.050	21.7	361	7.5
2003	9.548	559	5.3	518	4.9	3.763	1.043	20.2	361	7.0
2004	9.265	587	5.6	541	5.2	3.660	1.045	20.6	370	7.3
2005	9.158	596	5.8	590	5.7	3.556	1.044	21.0	366	7.4
2006	9.613	629	5.8	602	5.6	3.665	1.055	20.7	366	7.2
2007	9.126	636	6.1	630	6.1	3.654	1.121	21.8	374	7.3
2008	9.570	674	6.2	682	6.2	3.554	1.184	22.8	445	8.6
Átlag /százalékban			5.6		5.2			21.1		7.3

Az ONG főállású és részmunkaidejű állományának arányai.

(Készítette a szerző a jelölt évek A.G.R. alapján)

⁸³⁹ National Guard Technician Act of 1968 (32 USC 709, Public Law 90-486). 2009 National Guard Almanac. Uniformed Services Almanac, Inc. Falls Church, VA, 120-121.

⁸⁴⁰ Léteznek kivételes esetekben és elenyésző számban „felmentett” státuszú technikusok is, akiknek nem kötelező a katonai státusz.

⁸⁴¹ Army Regulation 135-18, Chapter 3, 3-1. HQ, DA, Washington DC, 1 November 2004.

⁸⁴² A „hévvégi harcos” és a technikus csak 30 napot meghaladó aktív szolgálati státuszban részesül ezekben a járulékokban.

Tekintve a 2008-as éves kimutatásokat, amelyek pillanatnyilag a legfrissebb elérhető nyilvános adatok, ezeknek a fő csoportoknak a személyi bértömegét dollárban, az alábbi táblázat tartalmazza.

Csoport	Szárazföldi Nemzeti Gárda		Légi Nemzeti Gárda	
AGR	40.728.720	30,3%	23.611.131	12,7%
Technikus	43.523.500	32,0%	92.373.107	49,4%
„Hétvégi”	32.660.400	24,3%	70.651.908	37,9%
Nyári tábor ⁸⁴³	17.465.800	13,0%		
Összesen	134.378.420	100%	186.636.145	100%

Az ONG különböző tagozata, személyzeti besorolásai bérei és arányai.

(Készítette a szerző az 2008 A.G.R. alapján)

Az Légi ONG évi számadási jelentései szűkített terjedelmű összevont adatokból állnak, így részletes értékelés csak a Szárazföldi ONG-ről lehetséges. Ugyanakkor a Szárazföldi rész képezi az ONG túlnyomó többségét és ezen jobban látható az, hogy a katonai képességek hagyományos tartalékos szerepre való építése egymagában is jelentősebb pénzügyi takarékosági lehetőségeket biztosítanak. Ezt a következő 5-IV táblázat mutatja.

Csoport	Összeg (dollárban)	Létszám	Átlagfizetés
AGR	40.728.720	682	55.060 ⁸⁴⁴
Technikus	43.523.500	674	64.575
„Hétvégi”	32.660.400	10.244	3.188*
„Nyári tábor”	17.465.800	10.244	1.705*
			* összes 4.893
Összesen	134.378.420	10.926 ⁸⁴⁵	12.299

5-IV. 2008-as Szárazföldi ONG csoportosított bérköltégei.

(Készítette a szerző az 2008 A.G.R. alapján)

A táblázatból egyértelműen megállapítható, hogy figyelmen kívül hagyva a TRICARE⁸⁴⁶ hatását, egy aktív szolgálati személy béréért (példaképpen tekintve az aktívan szolgáló AGR) 11,25 „hétvégi harcos” állományú személyt lehet fenntartani. ($55.060/4.893 = 11,25$).

Másképpen fogalmazva, ha a teljes 10.926 fős állományra az AGR állomány bérét kellene kifizetni a ONG teljes bérköltége 601.585.560 dollárra emelkedne, amelyhez az egészségügyi járadék költségét még hozzá kellene adni:

⁸⁴³ Ez az évenkénti 15-napos (egykori nevén “nyári tábor”) kiképzésre történő bevonulás.

⁸⁴⁴ A táblázatban szereplő összeg nem teljes. Az AGR-nek és minden aktív állományi személynek jár a TRICARE, azaz a kormány által garantált egészségügyi szolgáltatás, vagy biztosítás. Ennek értéke a Kaiser Family Foundation and Health Research & Education Trust, Employer Health Benefits, 2009 Summary of Findings, Exhibit alapján átlagosan egy családos személy részére évi 13,375 dollár. Egy nőtlen személy részére 4,824 dollár egészségügyi biztosítás esik.

⁸⁴⁵ „Hétvégi” + AGR (a technikusok a „hétvégi” állomány tagjai költségvetési szempontból)

⁸⁴⁶ A. G. R. 2008, 5, 16.

$$10.926 \times 0,3777^{847} = 4.127 \text{ amelyből következik, } 4.127 \times 13.375 = 55.198.625$$

$$10.926 \times 0,6223 = 6.799 \text{ amelyből következik, } 6.799 \times 4.824 = \underline{32.798.376}$$

és ez mindösszesen 87.997.001)

A végösszeg 689.582.561 dollár, több mint ötszöröse az aktuális 134.378.874 dollárnak.

A fenti részben elvont elméleti eszmefuttatáshoz képest teljesen más nézőpontból is értékelhető a Nemzeti Gárda pénzügyi takarékosági jellege, ami feltételezhetően hasznosabb a következtetések levonására.

Ehhez vegyünk egy elképzelt század/üteg szervezetet a következő jelképes katonákkal⁸⁴⁸:

E4: Két évi szolgálattal: ez a tipikus közkatona káplár/szakkatonai rendfokozatban, a szerződése első felében, feltételezve nőtlen. Ezek képezik a század/üteg legénysége zömét.

E6: Több mint tíz éves szolgálattal: őrmester/tüzmaster, katonai pályafutásának közepén, feltételezve nő. Ismét ezek képzik a század/üteg altiszti karának többségét

O1: Kevesebb mint két éves szolgálattal: hadnagy, katonai pályafutása kezdetén, feltételezve, hogy fele nő, fele nőtlen. A század hat tisztje közül négy hadnagy.

O3: Több mint hat éves szolgálattal: katonai pályafutását tekintve százados, komoly előmenetellel, feltételezve nő.

A következő táblázat ábrázolja az aktív állomány egy-egy ilyen főre vetítet havonkénti, majd évenkénti fizetését/járadékát a 2009-es szövetséges járandósági táblázatok alapján.

	Alapfizetés dollárban	Élelem pótlék	Lakás pótlék	TRICARE „értéke” ⁸⁴⁹	Havi Öszfizetés	Évi Öszfizetés
E4	1.920,90	323,87	681,90	59,63	2.986,30	35.835,60
E6	3.044,70	323,87	872,10	255,90	4.496,57	53.958,84
O1	2.655,30	223,04	820,50	157,76	3.856,60	46.279,20
O3	4.948,80	223,04	1.074,00	255,90	6.501,74	78.020,88

A szövetséges aktív állomány fizetése, pótlékok és juttatásaik értéke konkrét példákön keresztül

(Készítette a szerző a 2009 National Guard Almanac alapján).

Megjegyezendő, hogy ebből csak az alapfizetések után kell jövedelemadókat fizetni. Tekintve, hogy az aktív állománynak évenként harminc nap szabadság jár, a „napi költsége” ezeknek a következő:

$$E4 \quad 35.835,60 / 335 = 106,97$$

$$E6 \quad 53.958,84 / 335 = 161,07$$

$$O1 \quad 46.279,20 / 335 = 138,15$$

$$O3 \quad 78.020,88 / 335 = 232,90$$

⁸⁴⁷ A Szárazföldi ONG személyügyi főnöke, John C. Harris ezredes, szerint az ONG tagjainak 37,77% nő, 62,23 nőtlen.

⁸⁴⁸ Az Egyesült Államok haderejének fizetési táblázatban kilenc függőleges legénységi (Enlisted) fokozat létezik E1-től E9-ig, öt zászlósi (Warrent Officer) W1-től W5-ig, továbbá tíz tiszt (Officer) O1-től O10-ig; A vízszintes tengely szolgálati időhosszá van (kevés kivétellel) két éves lépcsőkre osztva.

⁸⁴⁹ 2006-óta a szervezett tartalékos alakulatok tagja, kedvezményes havi biztosítási díjrészlet ellenében, jogosultak a TRICARE egészségügyi biztosításra. Mert az aktív állomány A TRICARE-t ingyen kapja, ez az „érték” a tartalékosok biztosítási díjrészletét képviseli.

Ezzel szemben a Nemzeti Gárda „hétvégi harcos” állományának a tizenkét havi egy hétvégi gyakoroltatásért negyvennyolc nap fizetése van, plusz az évenkénti tizenöt napos kiképzési bevonulásért tizenöt nap, összesen hatvanhárom nap, vagyis 2,1 havi alapfizetést kap. Ezért cserében a teljes évben, azaz 365 napon keresztül, készenlétben áll szolgálati behívásra. Habár elvileg a Nemzeti Gárda szövetséges szolgálatra bármikor behívható, valóságban ez jelenleg minden harmadik-negyedik évben fordul elő.⁸⁵⁰ Így a hivatásokhoz hasonló besorolású, rendfokozatú Nemzeti Gárda tagoknak a következő a „napi költsége”:

$$\begin{aligned} \text{E4 } & 1.920,90 \times 2,1 = 4.033,89 / 365 = 11,05 \\ \text{E6 } & 3.044,70 \times 2,1 = 6.793,87 / 365 = 17,52 \\ \text{O1 } & 2.655,30 \times 2,1 = 5.576,13 / 365 = 15,28 \\ \text{O3 } & 4.948,80 \times 2,1 = 10.392,48 / 365 = 28,48 \end{aligned}$$

Összehasonlítva a két állományt, a következő eredményhez jutunk: az egy főre vetített „napi” bekerülési költséget dollárban; amit az alatti tábla mutat:

<u>Rendfokozat</u>	<u>Aktív</u>	<u>„Hétvégi”</u>	<u>Arány</u>
E4	106,97	11,05	9,7
E6	161,07	17,52	9,2
O1	138,15	15,28	9,0
O3	232,90	28,28	8,2

Összehasonlítás az aktív állomány és a Nemzeti Gárda „napi bekerülési költsége” között
(Készítette a szerző)

Leegyszerűsítve egy aktív állományú (hivatásos) katona személyi fizetése/járadékából az Egyesült Államok kilenc „hétvégi harcos” nemzeti gárdista katonát tarthat fent század/üteg szinten.⁸⁵¹

Ezek a számok a Nemzeti Gárda pénzügyi takarékoság rendszeréről csak pillanatnyi képet adnak. Hosszútávon tekintetbe kell venni a nyugdíjköltségeket is. Az aktív katona húsz év szolgálat után jogosult nyugdíjra, összegszerűen szolgálati évenként az évi alapfizetésének 2.5 %-ára.

A Nemzeti Gárda katona csak hatvan éves korában éri el nyugdíj jogosultságát, ráadásul csökkentett arányban. Ez az arány úgynevezett „pontrendszeren” alapul. Minden egyes napi szolgálatért, úgy az aktív (15-napos évi kiképzési bevonulásért), mint a 48 napi „hétvégi harcos” gyakoroltatásért egy-egy pont jár, majd plusz 15 pont évenként a Nemzeti Gárda tagságáért. Így minden 360-napos „nyugdíjszámvetési” évben 78 pontot⁸⁵² gyűjthet össze a Nemzeti Gárda tag. Nyugállományba vonulása alkalmával a Nemzeti Gárda tagja az

⁸⁵⁰ 2010. február 23.-án a 358.200 Nemzeti Gárda tagból 78.221, vagyis 21,8%, volt aktív szolgálatban. NATIONAL GUARD, The National Guard Association of the United States, Washington DC. April 2010, 31. Ez megközelíti a szövetséges Hadsereg Hivatal által megkívánt négy éves „pihenőt”, a Nemzeti Gárda alakulatai behívásai között; habár az iraki háború csúcs időszakában az ONG 37. dandárnak csak 33 hónap „pihenő” jutott a Koszovó és az Irak/Kuvaiti szövetséges szolgálataik között.

⁸⁵¹ Egy század/ütegben, a 150+ állományban csak két (tiszthelyettes) technikus/AGR létezik. A többi mind „hétvégi harcos”.

⁸⁵² Az összeggyűjtött pontok egyenlők az évente megszerzett szolgálati napok számával. Tanfolyamokért, egyéb behívásért is járnak pontok, melyeknek kapható maximuma korlátozott. Ezeknek bizonytalansága miatt a kimutatás nem veheti ezt a lehetséges többletet tekintetbe.

alapfizetésének szolgálati évenkénti 2,5%-ával kezdi számítását, melyet a pontszáma arányával korrigál. Az alábbi példában húsz éves szolgálati időt figyelembe véve 78 pont x 20 szolgálati év = 1.560, osztva 20 szolgálati év x 360 (szolgálati nap), vagyis 7.200-al. Az eredmény 0.21666 szorzó, amellyel az összes tartalékos szolgálat után járó éves kereset 2,5 %-át, a nyugdíj összegét kell meg szorozni. Azonban ez az összeg a tartalékos szolgálatot teljesítő személynek csak a hatvanadik életéve után jár.

Az összehasonlításhoz példaképpen vegyünk két tipikus esetet. Húsz év szolgálat után nyugállományba vonult négy katona. Két 38-éves törzsőrmester, kódjuk E7, akik a középiskola elvégzése után vonultak be katonának és eljutottak a normálisan elvárható rendfokozatig. Két 42-éves alezredes, kódjuk O5, akik az egyetem elvégzése után esküdtek fel katonának és a normális előmenetellel elvárható rendfokozatot elérték. A következő nyugdíjköltség hárul rájuk:

<u>Aktív E7</u>		<u>Nemzeti Gárda E7</u>	
4.131,30	(havi fizetés)	4.131,30	
x 12		x 12	
49.575,60	(éves fizetés)	49.575,60	
x 0,5	(2,5% x 20)	x 0,5	
24.787,80		24.787,80	
-	(pontarány)	x 0,21666 (78 x 20 / 360 x 20)	
24.787,80	(évi nyugdíj)	5.370,69	
+13.375,00	TRICARE ⁸⁵³	-	
38.162,80		5.370,69	
x45,6	(várható élethossz) ⁸⁵⁴	x25,2 (60-éves korától)	
1.740.223,60		135.341,38	

Ennek az egyensúlytalanságot tovább növeli még az a tény, hogy amíg az aktív állományú törzsőrmesternek hatvan éves koráig a nyugdíj költsége már 839.581,60 dollár, addig a Nemzeti Gárda tag csak hatvan éves koránál kezdve kapja az évi 5.370,69 dollárt; miután hivatásos (aktív) társának évi költsége ehhez képest több mint a hétszerese.

<u>Aktív O5</u>		<u>Nemzeti Gárda O5</u>	
7.959,00	(havi fizetés)	7.959,00	
x 12		x 12	
95.508,00	(éves fizetés)	95.508,00	
x 0,5	(2,5% x 20)	x 0,5	
47.754,00		47.754,00	
-	(pontarány)	x 0,21666 (78 x 20 / 360 x 20)	
47.754,00	(éves nyugdíj)	10.346,70	
+ 13.375,00	TRICARE	-	
61.129,00		10.346,70	
x 41,7	(várható élethossz) ⁸⁵⁵	x 25,2 (60 éves korától)	
2.549.079,00		260.736,84	

⁸⁵³ Aktív állományú nyugdíjasoknak, mint családtagjaiknak jár a szövetséges díjmentes egészségügyi biztosítás. Habár a TRICARE törvény a tartalékos nyugdíjasokat is feljogosítja TRICARE-t vásárolni, önekik már nem jár kedvezményes biztosítási díjrészlet, mint volt nyugállományuk előtt, aminek különbségét a piaci ár között a szövetség fedezné.

⁸⁵⁴ 2009 United States Internal Revenue Service Publication 590: Appendix C: Life Expectancy Tables (Single Life Expectancy). Várható hátramaradt élethossz 38 éves kornál 45,6 év, 60 éves kornál 25,2 év

⁸⁵⁵ Uo.

Ismét jól látható, hogy hatvan éves koráig a hivatásos alezredes nyugdíj költsége 1.100.322 dollár, míg a Nemzeti Gárda társának semmi és mikor hatvanéves korától a Nemzeti Gárda társa kapja az évenkénti 10.346,70 dollárt, a hivatásos nyugdíjas alezredes nyugdíjköltsége majdnem hatszorosa marad.

5. 4 Összegzések

Az Ohioi milícia létezésének első húsz évében (1788–1808) működéséhez semmilyen állami támogatást nem kapott, míg a tagjait saját fegyverzetükkel kötelezték szolgálatra. A következő 95 évben (1808–1903) a szövetséges kormány a milícia részére feltétel nélkül „ajándékozott” fegyverzetet a tagállamoknak, majd e korszak végé felé a tagállam is kezdte ellátni saját egységeit egyenruhával, személyi felszereléssel és tábori eszközökkel. 1903-ban – „a király/királyné tallérát”⁸⁵⁶ elfogadva – a „Dick Törvénnyel” megszületett, majd az 1916-os Nemzetvédelmi Törvénnyel megerősödött a Nemzeti Gárda szövetséges irányítása és pénzügyi, anyagi ellátása.

Ezen törvények alapján a Nemzeti Gárda anyagi léte manapság teljesen a szövetséges költségvetés és a pénzügyi szabályaitól függ. Meghatalmazás, juttatás, szerződés, kiutalás, elszámolás, pénzügyi magánfelelősség, stb. kizárólag szövetséges rendezés alatt történik.

Ez a pénzügyi támogatás rendkívül „jó vásár” a szövetség szempontjából is. Az USA haderő szárazföldi haderejének harci⁸⁵⁷ képességének 46%, a harci támogatóknak 44%, valamint a harci kiszolgáló támogatóknak 35%; míg a repülő erejének vadászgépei 29%, légi üzemanyag-utántöltőknek 40%, majd szállítók 31% a nemzeti gárdában létezik. Mind ez a nemzetvédelmi költségvetésének összesen csak 4,7%-ból.⁸⁵⁸

Aránylag kevés számú aktív gárda tartalékos kerettel, illetve teljes-idejű technikussal 1999-2008 között a Szárazföldi ONG-nál a teljes létszám 10,8%-t, míg a Légi ONG több milliós értékű gépeinek karbantartási követelményei miatt a teljes létszám 28,4%-a biztosította a „hétvégi harcos” állományt, valamint az alakulatainak működtetését is.

Az ONG 2008 és 2009. évi fenntartásának, működtetésének valóságos összegeit tartalmazó összefoglaló táblázatokból kiindulva belátható, hogy a tartalékos haderő költséghatékonysága messze meghaladja a hivatásos haderőét. Magyarország viszonyaihoz alkalmazkodva példa értékűek lehetnek a három különböző matematikai képlettel az ONG szárazföldi komponensét vizsgáló megállapítások, amelyek szerint egy aktív állományú gárdatag költségeiből 1:5,13 főtől 1:11,25 főig lehet részidejű Nemzeti Gárda tagot fenntartani. Az elemzésekből magyar adaptációra a legalkalmasabb és leghasznosabb eredmény, ami egy század/üteg modellre alapulva kimutatja, hogy egy tartalékos rendszerre épülő alakulatnál a hivatásos és a részidejű tartalékosok költsége aránya 1:9,025, amely még inkább demonstrálja a tartalékos haderő költséghatékonyságát, hogy az ilyen alakulatoknál csak két őrmester teljesít teljes-idejű szolgálatot.

⁸⁵⁶ „Took the king’s/queen’s shilling” (magyar értelmezésben elfogadta a király/királyné tallérát) az angol 17 – 19. századok katonatoborzásból ered, amiben a regrutát leittatta a toborzó őrmester a kocsmában, majd a sörös kupa aljában ráakadt az oda előretett shillingre, amit a sör fogyasztásával akaratlanul is „elfogadott” a regruta és besorolták. Közértelemben értve jutalomért feladta függetlenségét.

⁸⁵⁷ Az USA rendszerben a tüzérség “harcoló fegyvernemnek” van minősítve.

⁸⁵⁸ <http://www.ong.ohio.gov/pdfs/Guard%20101%2016%20July%202010.pdf>

5. 5 Következtetések

Az ONG anyagi ellátása elemzéséből Magyarország viszonyaihoz a következő levont tapasztalatok hasznosak.

- A teljes központi kormány anyagi ellátás biztosítja a teljes központi szabályzást.
- A központi kormány anyagi ellátása biztosítja az egységek egyenletességet.
- A központi kormány anyagi ellátása biztosítja a számadási kötelezettséget.
- A központi felszerelés kiutalása egyszerű, és hatásos.
- Az egyforma állománytábla, úgy személyzetben, mint felszerelésben biztosítja a tartalékos alakulatoknak egyenlőségüket a hivatásos állományéval egyforma hasznosságukat.
- Aránylag alacsony százalék teljes idejű elegendő „hétköznapi” működtetni tartalékos „hétvégi harcos” szervezetet. Minél alacsonyabb szintű az egység, annál kevesebbre van szükség.
- A teljes idejű tagok bére a tartalékos szervezet költségének több mint 60%-át teszik ki, alacsonyabb szintű egységek – alacsonyabb teljes idejű arányukkal (század/üteg szinten csak két tag) – általában takarékosabbak, mint a nagyobb szervezetek.
- Század/üteg szinten ez a takarékoság abban mutatkozik, hogy egy hivatásos tag „évi költségéből” több mint kilenc részidejű tartalékost lehet fenntartani.

Befejezés

Általános összegzés

Az Amerikai Egyesült Államok létezésének első évszázadában a kis létszámú tényleges hadseregének kizárólagos feladata a településhatárok indián támadások elleni védelme volt. A nagyobb kiterjedésű háborúk katonai szükségleteit elvben a milíciával, azaz a saját fegyverzetével felszerelt férfilakossággal biztosította volna. Azonban a valóságban, háború esetén a lakosságból toborzott önkéntesekkel pótolták ki a jelentéktelen/kis-létszámú hivatásos hadsereget. A szövetség az 1792-es milícia törvények óta rendelkezett haderő szervezési előírásokkal, azonban ezek inkább csak a tagállamokat kötelezték saját milíciájuk megszervezésére.

Ez alapján először 1788-ban az Észak-nyugati Tartomány, majd 1803-tól az egész Ohio területére vonatkozó „nyílvántartott milícia” rendszer jött létre, amely szerint minden férfi behívása alkalmával saját fegyverzetével volt köteles szolgálatot teljesíteni. Annak ellenére, hogy az 1812-es háborúban kétszer is behívták az Ohio-i milíciát, az 1840-es évek elejére ez a szervezet gyakorlatilag eltűnt/megszűnt. Helyette - a képzelt/feltételezett külső fenyegetések elleni védelemre - a beíratott/nyílvántartott milíciák önkéntes alakulatai, valamint a helyi magán szervezésű, „független” önkéntes katonai egyesületek jöttek létre.

A polgárháború után, melyben Ohio katonakorú férfi lakosságának 67,6%-a önként teljesített rövidebb-hosszabb szolgálatot, ezek az önkéntes egyesületek állami szervezés alatt újjászülettek, majd létrejött az Ohio Nemzeti Gárda hadosztály. Ezt a szervezetet rendfenntartásra – úgy munkásmozgalmi, mint polgári zavargásoknál – alkalmazták, ugyanakkor egyre több tagja ajánlotta magát az ország nemzetvédelmi tartalékának szerepére is. Megemlítendő, hogy az ONG rendfenntartási szerepe, feladata hivatalosan a mai napig is létezik, amit a (korábbi évek) fennállásának folyamán gyakran teljesített, azonban az 1970-es egyetemi diáksztrájkok óta ilyen feladat elvégzésére nem került sor.

A spanyol-amerikai háború után, az Egyesült Államok világbirodalmi fellépésével az újonnan szerzett tengerentúli tartományainak védelme lett tényleges hadseregének fő feladata. A Nemzeti Gárda nemzetvédelmi tartalék szerepe kezdve 1903-tól, majd 1916-ban véglegesen megvalósult, amelyben a teljes szövetségi anyagi ellátás (ellenében) fejébe feladta tagállami függetlenségét. Ettől kezdve a hidegháború végéig az ONG a nemzet katonai erejének stratégiai tartalékát képezte, amely feladatot a mexikói határnál az I. és II. világháborúban, valamint a koreai háború idején sikeresen teljesítette. Annak ellenére, hogy a két világháború esetén/során bevezették a katonai sorozást, mégis az önkéntes Nemzeti Gárda hadosztályok játszották a legjelentősebb szerepet. Ők „álltak a gáton” és képezték a védőpajzsot, amely mögött az ország mozgósíthatta az erejét, valamint ők képezték az első harcra bevethető erőket is. 1954 és 1971 között az Egyesült Államok egységes légvédelmi rendszerébe fokozatosan bevonták a Nemzeti Gárda légvédelmi alakulatait. Az USA Légi Erők/erejének 1947-es megalakulásának kezdete óta a Légi Nemzeti Gárda repülő alakulatai rendszeresen (bevonták) részt vettek a műveletekben, amellyel a szövetségi (repülő)légierő hadművelleti képességeit egészítették ki.

A hidegháború végével az Egyesült Államok folyamatosan csökkentette hivatásos hadseregének létszámát, amely a legkorszerűbb képességeit megtartotta, ennek ellenére jelentős támogatás nélkül képtelenné vált a tartós hadműveletekre. Ennek következtében a Nemzeti Gárda szerepe művelési tartalékra változott, amely minden harmadik–negyedik évben számíthatott szövetségi behívásra. A gyakori igénybevételek ellenére, és az átgondolt állami juttatás, az ügyes vonzó toborozás (amelyben a hazafiasság, a kalandvágy, a

segítségnyújtás kapott jelentős hangsúlyt), valamint a lakosságtól kapott tisztelet és támogatás egyaránt vonzó szerepet játszott. Ezzel is magyarázható, hogy az ONG még mindig képes megtartani 110%-os feltöltöttség szintjét.

Az évek folyamán ennek az önkéntes alapon szervezett, rész-idejű tartalékos rendszer takarékos működését és működtetését több példa igazolta. A két világháború közötti időszakban a nemzeti katonai költségvetés 10%-ából a Nemzeti Gárda a nemzet katonai erejének 57%-át állította ki, 2010-ben fele annyiért hasonló takarékoságot (bizonyít) ért el. A hidegháborús korszak légvédelmi rendszerében, a nemzeti gárdával működtetett légvédelmi rakéta tüzelőállásokat fele annyi költségből tartották fent, mintha hivatásos katonákat alkalmaztak volna. Három – valódi ONG statisztikai számokra épülő – matematikai számvetéssel kimutattam, hogy az ONG és az aktív (állandó) állományra épülő haderő fenntartási költséghatékonysága 1:5,13-tól 1:11,25-ig arányban van egymáshoz viszonyítva. Ezekből a számvetésekből a leghasznosabb és a gyakorlatban legalkalmazhatóbb/legmeghatározóbb az, amely egy század/üteg modellre alapul és amellyel kimutatható/kimutattam, hogy egy ilyen szintű alakulat rendszerben tartásának költségaránya 1:9,025-höz.

Ez a takarékoság nem csak a szárazföldi haderőnél, hanem a légiénél is jellemző. A Légi ONG repülő alakulatai részére nem tart fenn saját repülőtereket, hanem polgári repülőtereken elkerített, őrzött katonai területen állomásoztatja gépeit. További megtakarításokat érnek el azzal, hogy a repülőtereken igénybe veszik a közös kiszolgáló – kifutó/leszálló és guruló pályák, torony-szolgálatok, és tűzoltó/mentő szolgálatok – berendezéseket és szolgálatokat, amelyért az ONG az objektumok konkrét használata után évente bérletet, illetve térítési díjat fizet. Belátható, hogy a repülőterek önálló működtetése helyett, ez a módszer (rendkívüli módon) valóban költségkímélő/költséghatékony.

Ugyanakkor a költségek racionalizálása érdekében, az ONG jelentős ingatlan vagyonnal rendelkezik. Az ONG tulajdonában van az Egyesült Államok legnagyobb és legjobban felszerelt lötere, az Erié tó parti Camp Perry. Az ONG már 1907 óta végez lögyakorlatokat ennek a lőtérnek a másfél kilométeres lövonaláról, majd - szövetségi engedéllyel - a dél-Ohio-i Camp Sherman gyakorlóteret is használhatja. Terepen történő gyakorlatok végrehajtására ugyan csak szövetségi engedéllyel használhatja az észak-kelet Ohio-i, egykori Ravenna Lőszergyár telepének 8.782 hektárját is.

Az ONG alakulatainak gyülekezéséhez, valamint a havonként egy-egy hétvégi gyakoroltatásokhoz/kiképzésekhez úgynevezett fegyverraktárakat létesítettek. Ezek az objektumok legnagyobb számban az 1960-as években léteztek/működtek, ma már a kilencvenhatos csúcs számról 50 egynéhányra csökkentek. Már a 19. század óta, amikor az ONG nem vette igénybe ezeket az ingatlanokat közhasználatra bocsátották és bocsátják. Ez a tény erősíti a lakosság és az ONG közötti (viszonyt) szoros/jó kapcsolatot és hozzájárul ahhoz, hogy a polgárok „sajátjuknak” érezzék az ONG-t. A polgári jóindulatot már hosszú (évek óta) ideje kiérdemelte az ONG. Katasztrófa –és főleg természeti katasztrófa - esetén az ONG szervezett, órákon belül bevethető nagyszámú erejével, számtalanszor elsőnek kezdte meg a mentést és a segítségnyújtást, a károk felszámolását és a káoszból a rend megteremtését. Az ONG elismertségét, tiszteletét a lakosság körében egy szólás-mondás is bizonyítja. Amikor az ONG egy katasztrófa sújtotta területre megérkezett, akkor ilyen esetekben azzal a megkönnyebbült sóhajtással köszöntötték őket a lakosok: „Megérkezett a Nemzeti Gárda, kézben van a helyzet”.

Összegzett következtetések

- Közvetlen külső fenyegetés hiányában az anyagi takarékosagra hivatkozó politikai döntések gyakran olyan „spóroláshoz” vezetnek, aminek következtében a hivatásos állomány elégtelenné válik nagyobb méretű védelmi feladatokra. Bármikor, amikor veszély fenyegeti a haza létezését, a társadalom elfogadja az általános katonai szolgálatot, és önkénteseket is könnyen lehet toborozni, ugyanakkor a kiképzésük, megszervezésük, valamint felszerelésük - hogy alkalmazható harcossá váljanak - hosszú időt igényel. Ez a hiányosság részidejű önkéntes tartalékos egységek szervezésével pótolható.
- Ilyen egységeknek a toborzásra történő fő vonzereje, hogy a fiataloknak „legényvirtust” nyújt, kalandokat ad, mint az öntekintély kialakulásának lehetőségét, majd a „szintiszta” hazafiasságot. A társadalomnak különösen hasznos katasztrófa esetén, amikor szervezeten segínyújtásra igénybe vehető. Ahhoz, hogy az előbbieket hitelképesek legyenek, elkerülhetetlen a létezésükhöz a „valódi **katonai** nemzetvédelmi” feladat, valamint elkerülhetetlenül szükséges a **katonai** fegyverzet, mint felszereléssel történő ellátásuk, továbbá azok használatára való kiképzésük.
- A hivatásos állományban történő alap-, és szakmai kiképzés, úgy a legénységre, mint a tisztekre vonatkozva biztosítja a hivatásos állománnyal való egyenlőséget, lehetővé teszi a tartalékos egység szintű kiképzés összpontosítását az „alakulat szinterén”. A hivatásos ellenőrzések, mint például a szemlék, biztosítják az egységek önállóan végzett gyakoroltatásuk/kiképzésük minőségét. Az egységek (hatályosságára) megbízhatósága érdekében csúcspontosságú az állandó és teljes „hadilétszám” fenntartása, hogy nemzetvédelmi feladatokra közvetlenül igénybe vehetők legyenek az „újoncok” kiképzése nélkül. Ez a felszerelésükre is vonatkozik. Az ilyen kiképzett, (ellátott) felszerelt részidejű tartalékos egységek megfelelnek ugyanazon nemzetvédelmi feladatok végrehajtására, mint a hivatásos állomány. (Jelenleg az ONG-ban egy egység bevetésre való felkészítésére összesen csak harminc nappal több idő szükséges, mint egy hivatásos állományú egység esetében).
- Államon belüli védelmi feladatokban, katasztrófa helyzetekben való szolgálatával érdemli ki a tartalékos állomány a közösség támogatását, ahogyan helybeli elhelyezkedése miatt tud leghamarabb szervezett erejével részt venni a mentő/segély munkában, ugyanakkor ez az az erő, amely nagyszámú szervezett erővel a leggyorsabban léphet fel a szükséges feladatok végrehajtására országszerte. Leggyakoribbak az „utcai feladatok”, azaz életmentés, forgalomszabályzás, fosztogatás elleni őrjáratok, törmelék eltisztítása, „menekültek” részére élelem/menedék/orvosi ellátás biztosítása, stb. Ezek mind a „katonai képesítésük”-ön kívüli tevékenységek, amire az egységek szinte valamennyi tagja bevonható. Egyben szakmai feladatokat hajthatnak végre a támogató és a kiszolgáló (pl. műszaki, szállító, híradó, stb.) alakulatok.
- Az egységek helybeli elhelyezése és részvétele helybeli rendezvényeken „láthatóvá” teszi a tartalékos rendszert. (Ugyanakkor az általuk igénybevett objektumok polgári egyesületek által alkalmanként kibérlési díjjal, hozzájárulnak fenntartásuk költségeihez, mint a minél több fajtájú polgári igénybevétel növeli a közönségben az együttérzést) A polgári alakulatok alkalmanként kibérlik az ONG egyes ingatlanait, s a bérleti díjjal hozzájárulnak azok fenntartásához, valamint a kapcsolat a helybeli „saját” tartalékos alakulattal szorosabb és személyesebb, aminek kedvező hatása van a toborzásra is.

- A központi kormány anyagi ellátásával együtt jár a teljes központi szabályozással, ami az egységek (egyenletességet) állandó létszámát és felszereltségét, valamint számadási kötelezettségét is megköveteli. Egyben az egyforma állománytábla biztosítja a tartalékos alakulatok egyenlőségét a hivatásos állományéval.
- A tartalékosok szolgálati idejükért fizetést kapnak, teljes felszerelésük (ellátása) biztosított az állam által, különböző anyagi juttatások (a legvonzóbb az egyetemi tandíj kifizetése) mind hozzájárulnak a hatásos toborzáshoz és a széleskörű társadalmi rétegek csatlakozásához.
- Az alacsonyabb szintű egységek – kisebb számú „teljes idejű” létszám-arányukkal (az ONG-ben század/üteg szinten csak két fő) – általában takarékosabbak, ami abban mutatkozik, hogy század/üteg szinten egy hivatásos fő „évi költségéből” több mint **kilenc** részidejű tartalékost lehet fenntartani.

A kutatási eredmények összefoglalása

Történelmi példákon keresztül bemutattam az ONG (valamint az Ohio milícia elődje) szervezési rugalmasságát. Története 1788-tól a mai napig azt mutatja, hogy a szervezet hogyan alkalmazkodott és változott a különböző időszakok társadalmi, illetve katonai követelményeihez/elvárásaihoz, miként váltak a helybeli önkéntes, mint „független” alakulatok a szövetség részidejű önkéntes szervezetévé.

Súlyponti kérdésként kezelve részletesen elemeztem, hogy az ONG milyen utat járt be a nemzeti katonai tartalék szerepének eléréséig. Az ONG 1903-tól 1989-ig, mint stratégiai tartalék, majd a mai napig, mint általános műveleti tartalék játszik szerepet és ebben a minőségében annyira bevált, nem csak hogy minden a hivatásokkal azonos feladatokat végez, hanem „függetlenül”/önállóan is képes nemzeti feladatokat végrehajtani/teljesíteni.

Konkrét idézetekkel igazoltam, hogy az ONG már a 19. századtól kiemelt szerepet töltött be az államon belüli rendvédelemben, *in extremis* rendfenntartásban. Amikor a különböző elkeseredett zavargások méretei, intenzitása túlhaladták a helybeli hatóságok képességeit, valamint a nagyméretű természeti katasztrófák miatt a helyi erők és a lakosság tehetetlenné vált, az ONG képez(te)i az állam leghatásosabb segítő erejét.

Valós statisztikai számokra alapozva több matematikai képlet segítségével bizonyítottam, hogy az ONG, mint önkéntes részidejű katonai szervezet, a nemzeti költségvetés szempontjából sokkal takarékosabb, mint hasonló számú erőt fenntartani a hivatásos hadseregben. Ehhez kapcsolódva részletesen szemléltettem az ONG szerepét az anyagi gazdálkodás – a saját ingatlanok feletti rendelkezés és a polgári berendezések használatának, bérlésének jogai – területén.

Végül rávilágítottam azokra az anyagi és lelki tényezőkre, amelyek hozzájárultak az ONG hosszú évekig tartó (sikeres túléléséhez) működéséhez, illetve fejlődéséhez.

Új tudományos eredmények

1. Bebizonyítottam, hogy egy önkéntes részidejű tartalékos katonai szervezet a valamennyi, valódi nemzetvédelmi feladatokra minden szempontokból alkalmas.
2. Bebizonyítottam, hogy egy önkéntes részidejű tartalékos katonai szervezet fenntartása rendkívül fontos a belföldi védelmi kihívások kezelésére, úgy rendfenntartásban, de még inkább a természeti csapások következményeinek felszámolásában.

3. Három matematikai modell⁸⁵⁹ alkalmazásával, valóságos statisztikai számadatokkal kimutattam az ONG anyagi takarékoságának mértékét az Egyesült Államok szövetséges költségvetése szempontjából.

Ajánlások

Véleményem szerint az ONG „hétvégi harcos” modellje, valamint az „alulról felfelé” történő történelmi fejlesztése, a magyar tartalékos haderőfejlesztés számára példaértékű mintaként ajánlható, felhasználhatók az értekezés eredményei és levont tanulságai a kialakítás alatt lévő magyar önkéntes tartalékos rendszer kidolgozásához, továbbá a témában kutató szakemberek részére valós eredményeket biztosít és iránymutatást mutat a további kutatásaikhoz.

Gyakorlati alkalmazási lehetőségek

A fenti véleményem alapján javaslom a „megfontolt lassúságú” elgondolást, amely szerint a magyar haderőben hasznosabb lenne először egy „teszt modell egységet” - az ONG mintájára egy részidejű önkéntes „hétvégi harcos” műveleti tartalékos táborigényű tüzérséget - megszervezni. (Mert ennek a fő fegyverei lövegek lennének, az egyéni fegyverrel való ellátás kérdése (a jövőre) elhalasztható – miközben az ágyúk mennydörgése kielégíti tagjaik kalandvágyát).

A Honvédség sajátos helyzetét tekintetbe véve – azaz csak egyetlen egy táborigényű tüzérséggel rendelkezik, ugyanakkor évente öt-tíz tüzér tisztet avatnak fel, akik közül kevésnek jut valaha is szakmai beosztás – ennek az ütegnek a tiszt karát a legegyszerűbb főleg hivatásosokkal ellátni. Így egy csapással megduplázódna a szakon belüli beosztási alaklom/lehetőség és a velejáró szakmai (korszerű lépéstartás) fejlődés. A tiszthelyettes, valamint a legénységi állomány kezdeti toborzási forrása a leszerelt szerződésesek lehetnének, ami egyben feleslegessé teszi katonai alapkiképzésüket.

Ez az alegység havonként egy-egy hétvégén, a Honvédség hivatásos tüzérséggel laktanyájában (Tatán) gyülekezne, ahol annak haditechnikai eszközeit, tantermeit venné igénybe a kiképzéshez. Az üteg kezdetben a laktanya udvarában, mint a helyi gyakorló tere gyakorlatot (szak)műsereivel; majd az állomány - azokkal a lövegekkel felszerelve, amikre nem jut hivatásos személyzet - „ikerüteggé” kivonulna éles lögyakorlatra. Ezzel nem csak a „hétvégi harcos” üteg lenne kiképezve, hanem a hivatásos állomány magasabb szintű – két-üteges osztály szintű – tapasztalatot és gyakorlatot is szerezhetne. Ilyen osztályt (azaz külön hivatásos-tartalékos ütegekkel) végleges formában is létre lehet hozni jelentéktelen anyagi befektetéssel, ami ismét több magasabb szintű/rangú szakmai beosztást biztosítana a hivatásos tüzérségeknek.

Eme üteg „toborzási kerületét” ki lehet tágítani azzal, hogy legénységének havi hétvégi gyakoroltatása/kiképzése ketté lenne választva: az üteg egyik fele maradna Tatán, állománya másik fele vagy Debrecenben, vagy Hódmezővásárhelyen gyülekezne. Elegendő lenne két löveget, két vontatót, két célzó korongot, mint kollimátort „kölcson adni”, amivel saját gyakoroltatását/kiképzésüket vezetnék állomáshelyeiken a hivatásos tisztjeik/tisztek vezetésével. Ilyen esetben az üteg részeinek gyakoroltatásához a hétvégi összevonás egymást követő hétvégén történne, majd alkalmanként Tatán gyülekezne az egész üteg, főleg az éleslövészetekre való felkészülésre és kivonulásra.

Egy idő után, ennek a „teszt alegység”-nek a működéséből levont tanulságok alapján, azokat felhasználva más fegyvernemeknél is meg lehetne szervezni hasonló század szintű alegységeket (pl. lövész, katonarendőr, műszaki, szállító, stb.). Ismét eltérve a szigorú ONG

⁸⁵⁹ Amelyeket még az ONG számvevője is újdonságnak tartott.

példától a Honvédség sajátos helyzete miatt, elhalasztható az ilyen század/üteg szintű egységek leendő tömörítése/jövőbeni beépítése „független” magasabb tartalékos szervezetbe. (Inkább a létező parancsnoki rendszerbe vonhatók be a létező/leendő hivatásos zászlóalj/tüzérosztály alakulatokba, mint kiegészítő tartalékos alegységei. Ha a további tapasztalat, ismét „teszt modell” próba után, bizonyítja a szintiszta magasabb tartalékos alakulatok hasznosságát, az ONG ismét hasznos példaképet mutat a Honvédség tartaléknak ilyen irányú „független” egységekre, való fejlődésére.)

Végezetül ismét hangsúlyozom, hogy bebizonyítottam valódi szám adatokkal egy ilyen önkéntes részidejű tartalék szervezet – ami képes ellátni ugyanazokat a feladatokat, mint a hivatásos állomány – takarékoságát az állam költségvetése szempontjából. Legegyszerűbben, ugyanazért a költségért, amiből a Honvédség két műveleti dandárának egy-egy hivatásos szakasza teremthető/hozható létre, egy-egy részidejű tartalékos zászlóaljat lehetne biztosítani. Ezek jobban hozzájárulnának rugalmasságukhoz és a szélesebb körű feladatok végrehajtási képességeikhez.

PUBLIKÁCIÓK JEGYZÉKE

Megjelent publikációk

1. KARD ÉS TOLL (2006) 1. szám, 154-162, Az Amerikai Egyesült Államok haderejének kialakulásáról és fejlődéséről - I. rész, (1607-1916); magyar nyelv; részvétel 100%
2. KARD ÉS TOLL (2006) 2. szám, 23-33, Az Amerikai Egyesült Államok haderejének kialakulásáról és fejlődéséről - II: rész, (1898-2005); magyar nyelv; részvétel 100 %
3. AARMS 2006, Volume 5, Issue 2, 245-260, Defending the force against disease. The court-martial of Specialist Kurt W. Hickman, Ohio National Guard: Cross-currents of Policy, Military Discipline, and Public Relations; angol nyelv, részvétel 100%
4. AARMS 2009, Volume 8, Issue 1, 23-33, „Dirty Bombs” - Their place and role in the CBNR spectrum; angol nyelv, részvétel 100%
5. AARMS 2009, Volume 8, Issue 2, 189-202, A thumbnail sketch of a „live” peace operation: The Ohio National Guard in Kosovo; angol nyelv, részvétel 100%
6. Hadtudományi Szemle (2010) 3. évfolyam, 1. szám, 53-59; Az Ohio-i Nemzeti Gárda - az USA egyik szövetségi államnak „saját” haderő-szervezéséről - 1. rész (Bevezetés); magyar nyelv, részvétel 100%
7. Hadtudományi Szemle (2010) 3. évfolyam, 2. szám, 19-25; Az Ohio-i Nemzeti Gárda - az USA egyik szövetséges államnak „saját” haderő-szervezéséről - 2. rész (Az Ohio-i Milícia Megszervezése); Magyar nyelv, részvétel 100%
8. Hadtudományi Szemle (2011) 4. évfolyam, 2 szám, 13-19 oldal; Az Ohio-i Nemzeti Gárda - az USA egyik szövetséges államnak „saját” haderő-szervezéséről - 3. rész (Az Önkéntes Helybeli Önálló Milícia); Magyar nyelv, részvétel 100%
9. Hadtudományi Szemle (2011) 4. évfolyam, 3 szám, 10 oldal (megjelenés alatt, október); Az Ohio-i Nemzeti Gárda - az USA egyik szövetséges államnak „saját” haderő-szervezéséről - 4. rész (A Polgárháború); magyar nyelv, részvétel 100%
10. Hadtudományi Szemle (2011), 4 évfolyam, 3 szám, 9 oldal (megjelenés alatt, október); Az Ohio-i Nemzeti Gárda - az USA egyik szövetséges államnak „saját” haderő-szervezéséről - 5. rész (Az Ohio-i Nemzeti Gárda Újjászülése); Magyar nyelv, részvétel 100%
11. Hadtudományi Szemle (2011), évfolyam, 4 szám, 9 oldal (megjelenés alatt, november); Az Ohio-i Nemzeti Gárda - az USA egyik szövetséges államnak „saját” haderő-szervezéséről - 6. rész (Az Újjászületett Nemzeti Gárda Nemzetvédelmi Színpadra Lépése); magyar nyelv, részvétel 100%
12. Hadtudomány (2011), 2 szám, 10 oldal (megjelenés alatt); Az Ohio Nemzeti Gárda Repülőterei Közös Polgári/Katonai Használata; magyar nyelv, részvétel 100%

Előadások tartása

- 2006 Az Amerikai Egyesült Államok haderejének kialakulása és fejlődése”; Magyar Hadtudományi Társaság.
- 1996-2008 „Az Ohio Milícia alkotmányos/törvényes alapja”. Évenként az Ohio Katonai Tartalék Tiszképző Tanfolyamnak. (13 alkalom)
- 1996-1999 Ohio Code of Military Justice” (Ohio Katonai Igazságügyi Kódex). Évenként a teljes Ohio Katonai Tartalék tagjainak. (4 alkalom)

Bibliográfia: Források**Könyvek**

1. Bond, Beverly W. Jr.; The History of the State of Ohio; United States Archeological and Historical Society, Columbus; (1941)
2. Bovia, Anna L, Dennise E. and Joyce A. St. Clair, CAMP PERRY TRAINING SITE, 1904-2004 Leshner Printers, Inc. Fremont, Ohio 43420 (2005)
3. Bovia, Anna L., Major Gary L. Wirzylo. CAMP PERRY, 1906-1991, The Hubbard Company, Defiance, OH 43512 (1992)
4. Bovia, Anna L.; CAMP PERRY REVISITED 1905-1996, Anna L. Bovia, The Hubbard Company, Defiance OH, 43512 (1997)
5. Catron, Joel C.; Ohio Air National Guard History 1927-1974, American Yearbook Co. (1975)
6. Chase, Salmon P., Statutes of Ohio, Corey & Fairbank, Cincinnati, (1833)
7. Cheseldine, R. M.; Ohio in the Rainbow, The F. J. Heer Printing Co., Columbus, Ohio (1924)
8. Cole, Ralph D. & W. C. Howells; The Thirtyseventh Division in the World War 1917-1918, The Thirty-Seventh Division Veterans Association, Columbus, Ohio (1926)
9. Cooper, Jerry. The Rise of the National Guard. University of Nebraska Press. Lincoln NE. (1997)
10. Daughtery, Robert L.; WEATHERING THE PEACE: The Ohio National Guard in the Interwar Years, 1919-1940, Wright State University Press (1992)
11. Donnelly William M.; Keeping the Buckeye in the Buckeye Division: Major General Robert S. Beightler and the 37th Infantry Division 1940-1945, Ohio History, Vol. 106, Winter/Spring_1997
12. Donnelly, William A., Disappopintments and Distress: The 37th Infantry Division During the Korean War. OHIO HISTORY, volume 109, Winter/Spring 2000
13. Doubler, Michael D. Civilian in Peace, Soldier in War. University Press of Kansas. Lawrence, KS. (2003)
14. Frankel, Stanley A.; The 37th Infantry Divivion in World War II, Infantry Journal Press, Washington D.C. (1948)
15. Gabel, Christopher R.; THE U.S. ARMY GHQ MANEUVERS OF 1941, Center of Military History, United States Army, Washington, D.C. (1992)
16. Galbreath, Charles B. History of Ohio. The American Historical Society, Inc. Chicago & New York, (1925)

17. Goss, Charles Frederic. Cincinnati: The Queen City, 1788 - 1912. The S. J. Clark Publishing Co. (1916)
18. Harper, Robert S. Handbook of the Civil War. Ohio Historical Society. Columbus (1961)
19. Hildreth, S. P., MD. Memoirs of the Early Settlers of Ohio, H. W. Derby & Co., Cincinnati (1854),
20. Hill, Jim Dan. The Minute Man in Peace and War, The Stackpole Company, Harrisburg, PA (1964)
21. Kennedy, Joseph C.G.; Population of the United States in 1860, Eight Census. Government Printing Office. Washington DC. (1864)
22. Knepper, George W.; Ohio and it's People; Kent State University Press (1997)
23. Leeke, Jim. Our Late Unpleasantness with Mexico; The Ohio National Guard on Border Service, 1916; Timeline May-June 2002, Ohio Historical Society, The Nielsen Company, Cincinnati, OH
24. Lindley, Harlow; The Ordinance of 1787 and Old Northwest Territory; Northwest Territory Celebration Commission, Marietta, Ohio, (1937)
25. Mahon, John K. History of the Militia and the National Guard. Macmillan Publishing Co. New York. (1983)
26. McAfee, Robert D., History of the Late War in the Western Country, (1816), Historical Publishing Co., Bowling Green, OH (1919)
27. Meckstroth, Glenna, Surviving World War II, The Wooster Book Company, Wooster, Oh, (2003)
28. Niederinghaus, David A.; Dress rehearsal for World War I: The Ohio National Guard Mobilization of 1916. Ohio History Volume 100, Winter/Spring (1991)
29. Parks, Henry Bradford. The United States of America. Albert A. Knopf. New York (1959)
30. Peck, G. Richard, The Rise and Fall of Camp Sherman, Craftsman Printing , Chillicothe, OH (1967)
31. Randall, Emilius O. & Ryan, Daniel J.; History of Ohio. The Century History Co., New York (1912)
32. Reid, Whitelaw; Ohio in the War; Moore, Wilstach & Baldwin, Cincinnati, (1868)
33. Reilly. Henry J.; Americans All, The Rainbow Division at War. The Official History of the 42nd Rainbow Division in the Worl War. F. J. Heer Publishing Co. Columbus, Ohio (1936)
34. Rentschler, Thomas B.; Rifles & Blades of the German-American Militia & the Civil War. Blue Hill Press. Hamilton, OH (undated)
35. Reppy, Allison. Rainbow Memories, Character Sketches and History of the First Battalion, 166th Infantry, 42nd Rainbow Division, Executive Committee First Battalion, 166th Infantry (1919)
36. Ryan, David J., Ohio in Four Wars, The Heer Press, Cooumbus (1917)
37. Scott, Robert N. (editor), The War of the Rebellion: A Compilation of the Official Records of the Union and Confederate Armies, (1880-1901)
38. Smith, Dana L. (editor); 2009 National Guard Almanac. Uniformed Services Co. Falls Church, VA, (2009)
39. Stashkiw, Walter W.; History of the OHIO AIR NATIONAL GUARD 1927-1987, Taylor Publishing Co. Dallas, Texas (1988)
40. Taylor, Howard Cromwell; The Educational Significance of the Early Federal Land Ordinance, Columbia University, New York (1922)

41. Taylor, Robert M. Jr. The Northwest Ordinance 1787. Indiana Historical Society; Indianapolis (1987)
42. Thomas, Lowell. Old Gimlet Eye, Farrar & Rinehart, New York (1933).
43. Thompson, David G.; Ohio's Best: The Mobilization of the Fourth Infantry, Ohio National Guard, in 1917; Ohio History, vol 101 Winter/Spring 1992)
44. Vourlojianis, George N. The Cleveland Grays: An Urban Military Company, 1837 - 1919. The Kent State University Pres. Kent & London (2002)
45. Ward, Frank H. (editor) Camp Sherman SOUVENIER, Lambertson Publishing Co., Cincinnati, OH, reprinted Printex Same Day printing, (2003)
46. Wolf, Walter. A Brief History of the Rainbow Division, Rand McNally & Co., New York (1919)
47. (anon) Chillicothe, Ohio, 1796-1996, Ohio's First Capitol, Chillicothe Bicentennial Commission, Inc. Jackson Publishing Co. Jackson, OH (1995)
48. (anon) Constitution of the Springfield Zouave Guards. Springfield, Ohio, Ohio Historical Society Library collection (undated)
49. (anon) Historical Statistics of the United States; Cambridge University Press, New York (2006)
50. (anon) History of Cincinnati and Hamilton County, Ohio. S.B. Nelson & Co. Cincinnati (1894)
51. (anon) History of the Ohio National Guard and Ohio Volunteers. Cleveland Plain Dealer Publishing Co. Cleveland, OH. (1901)
52. (anon) Report of the President's Commission on Campus Unrest, Arno Press, New York. (1970)
53. (anon) Reminiscences of the Cleveland Light Artillery. Cleveland Printing Co. Cleveland (1906)
54. (anon) Records of the Zanesville Guards. Ohio Historical Society collection, Minutes of June 1, 1839.

Szövetséges szabályzó okmányok, törvények, utasítások, jelentések

55. Articles of Confederation
56. Constitution of the United States
57. Treaty of Paris, 1783: International treaties and Related Records 1778-1974; General Records of the United States Government, National Archives.
58. An Ordinance for the Government of the Territory of the United States northwest of the river Ohio, The Confederate Congress, July 13, 1787
59. Militia Act of 1792, providing for the authority of the President to call out the militia, 2/5/1792
60. Militia Act of 1792, providing federal standards for the organization of the militia, 5/8/1792
61. Treaty of Amity, Commerce and Navigation, 11/19/1794; American State Papers, Volume I
62. Heim, W. S., American State Papers, (1998) Volume I – V.
63. „Dick Act”, 32 Statutes at Large, 775
64. Militia Act of 1908, 35 Statutes at large, 399
65. National Defense Act of 1916, 39 Statutes at Large, 201
66. Selective Service Act of 1917, 40 Statutes at Large, 76
67. National Defense Act of 1920, 41 Statutes at Large, 760
68. National Labor Relations Act of 1935, 29 United States Code §151 *et seq*

69. Joint Public Resolution No. 96; August 27, 1940.
70. Selective Service and Training Act of 1940, 54 Statutes at Large, 994
71. Selective Service Act of 1948, 55 Statutes at Large, 885
72. Public Law 461, 66 Statutes at Large, 440
73. Armed Forces Reserve Act of 1952, 66 Statutes at Large, 500
74. National Guard Technician Act of 1968, 32 USC 709
75. Public Law 104-106, 110 Statutes at Large, 186
76. TITLE 10, United States Code, Subtitle B, Part III, Chapter 401 §4309
77. TITLE 18, United States Code, §1385 (*Posse Comitatus Act*)
78. TITLE 32, United States Code, 70A STAT 596, CH 1041 §2., 524, 527
79. TITLE 36, United States Code, Subtitle B, Part II, Chapter 407 §40725
80. TITLE 49, United States Code §44502, 47103, 47107
81. Perpich v. Department of Defense, 496 US. 334 (1990)
82. 29 Opinions of the Attorney General, 322
83. 2009 United States Internal Revenue Service Publication 590
84. National Disaster Survey Report, US Department of Commerce, January 1991
85. Service Assesment Ohio River Valley Flood of March 1997. National Oceanic and Atmospheric Administration. US Department of Commerce August 1998
86. Militia Bureau Circular No.1, June 1, 1920.
87. Annual Reports of the War Department, 1916
88. Annual Report of the Secretary of War, 1941
89. Robert S. Beightler, Major General. HEADQUARTERS 37TH INFANTRY DIVISION APO 37 C/O POSTMASTER SAN FRANCISCO, CALIF AG3/4.7 10 SEPTEMBER 1945, SUBJECT: HISTORICAL REPORT. TO: THE ADJUTANT GENERAL, WAR DEPARTMENT, WASHINGTON D.C. Report After Action operation of the 37th Infantry Division, Luzon, P.I. 1 November 1944 to 30 June 1945
90. Department of the Army and the Air Force, National Guard Bureau, NG-AROTO 375.4 - Ohio, REORGANIZATION AUTHORITY NUMBER 96-59, 30 June 59.
91. DEPARTMENTS OF THE ARMY AND THE AIR FORCE, NATIONAL GUARD BUREAU, NG-AROTO 1001-01 Ohio, REORGANIZATION AUTHORITY NUMBER 50-63 18 March 1963.
92. 2005 DEFENSE BASE CLOSURE AND REALIGNMENT COMMISSION REPORT, Department of Defense, BRAC 2005
93. Army Regulation 135-18
94. Army Regulation 735-5.
95. Common Table of Allowances 50-900.
96. Common Table of Allowance 50-909
97. LAND LEASE BETWEEN THE CITY OF CHILLICOTHE AND THE UNITED STATES GOVERNMENT, JANUARY 12, 2005, LEASE NO. DACA 27-5-05-024. DEPARTMENT OF THE ARMY LICENSE FOR NATIONAL GUARD PURPOSES. CHILLICOTH, OHIO. LICENSE NO. DACA 27-3-05-137.
98. Ravenna Army Ammunition Plant, Ravenna, Ohio. Community Relations Plan, U.S. Army Corps of Engineers Louisville District, September 2003
99. ROTCM 145-20, Headquarters, Department of the Army, Washington, DC

Ohio állam szabályzó okmányok, törvények, utasítások

100. Laws of the Governor and Judges under the Ordinance of 1787, 7/25/1788
101. Laws of the Northwest Territory, December 13, 1799,
102. Ohio Constitution of 1802
103. Ohio Constitution of 1851
104. Acts of the State of Ohio, (Az Ohio Államgyűlés által megalkotott törvényei (ülései) évkönyvének kötetettében lettek megörökítve, amelyek a tartalomjegyzékekben „Ohio Militia”, majd később „National Guard”, valamint „Ohio National Guard” alatt vannak felsorolva). 1803, 1809, 1844, 1857, 1859, 1863, 1864, 1866, 1870, 1876, 1877, 1886, 1891, 1893, 1894, 1896, 1898, 1900, 1902, 1904, 1906, 1908, 1909, 1917, 1941, 1949, 1976, 1978, 1982, 1995, 2000, 2002, 2005-es évek.
105. General Code of Ohio §5253, 5304,
106. Ohio Revised Code §4582, 5503, 5920. 5921, 5923,
107. The State of Ohio ex. rel. Long v. Brinkman et al. 7 C.C. 165, (1893).
108. State exrel. H. Frease v. John O. Kreigbaum et al., County Commissioners of Stark County; 9 C.C. 619 (1895).
109. Hubbard v. Fitzsimons, 57 O. S. 436 (1898).
110. Adjutant General of Ohio jelentései: Kezdve az 1804-es jelentésével, alkalmanként (nem minden évben) tett jelentést az Ohio milícia állapotáról/létszámáról, melyeknek mikrofilm az Ohio Történelmi Társulat levéltárában található, míg az 1835-igi számadatait az American State Papers is tartalmazza. Ezután, alkalmanként Annual Report of the Adjutant General to the Governor of the State of Ohio, valamint Annual Report of the Quartermaster General to the Governor of the State of Ohio név alatt található. (Mindkettő dokumentum az AG kormányzónak illetve állami hivataloknak készült éves jelentéseit tartalmazták, amelyek különböző évek – egyes évek kötetei Executive Documents címmel rendelkeznek – kötetekben található. 1835-től 1857-ig csak hézagos jelentések léteznek, melyek e sorozatban található. 1857-től rendszeresen jelennek meg az Adjutant General jelentései. Az 1915-1918-as évekről szóló jelentések nem találhatóak meg. Nagy valószínűséggel a jelentések nem lettek elkészítve, mert az 1935 évi jelentésében azt írja az AG, hogy „több mint húsz éve ez a terület el van hanyagolva”. Ennek ellenére 1919 és 1920-ról mégis található nyomtatott jelentések, míg 1923, 1924, és 1925-ről indigópapír másolatokat őriz az Adjutant General Hivatal történésze. Végül hiányzanak az 1955 - 1958 évek jelentései.
111. Roster of Ohio Soldiers in the War of 1812, Adjutant General of Ohio (1916)
112. Ohio Legislative Service Commission Redbook for the Adjutant General (2008),
113. Buckeye Guard: Az Ohio Nemzeti Gárda „házi” folyóirata mely évenként kb. négyszer jelent meg, 1997-től 2010-ig tizenhat példányából idéztem.
114. Ohio Adjutant General Special order No. 43, March 6, 1919
115. Special Order No. 63, September 28, 1919.
116. Special Order No. 82, October 25, 1919.
117. EMERGENCY PROCEDURES: A Handbook for Local Authorities Seeking State Assistance in Emergency Situations, State of Ohio, John J. Gilligan, Governor.
118. 371st ADA Group, Southwest Sector Civil Disturbance Central State Univ. 13 - 15 Nov.1967.

119. State of Ohio, Office of the Adjutant General, Final After Action Report, June 12, 1970.
120. HHD, OARNG, AFTER ACTION REPORT, SECOND PHASE May 21, 1970.
121. State of Ohio, Office of the Adjutant General. The Proclamation of the Mayor of Columbus, Ohio.
122. State of Ohio, Office of the Adjutant General. NG records of the Ohio University riot.
123. State of Ohio, Office of the Adjutant General. Summary of Kent State Riot
124. AFTER ACTION REPORT, The Adjutant General of Ohio: BLIZZARD 78, AGOH-O-MS, 24 MARCH 1978 to CHIEF, NATIONAL GUARD BUREAU.
125. VOLUME XI, The ADJUTANT GENERAL'S DEPARTMENT. HISTORY GROUNDS + FACILITIES, FLOOR PLANS, PLOT PLANS, Assistant Quartermaster General's office; Beightler Armory, Columbus, OH. (608 lapos rugós iratgyűjtő; dátum nélküli, tartalmát összehasonlítva más forrásokkal kikövetkeztethető, hogy 1962 és 1965 között kelt)
126. Camp Perry Lodging, Port Clinton, OH, AGN 0047 (01/09).
127. OHIO ARMY NATIONAL GUARD, CAMP PERRY TRAINING SITE AGOH-FTOH-Z, 24 January 2008, SUBJECT: Non-Federal Organization Request for Fort Ohio Federally Supported Facilities/Ranges
128. Camp Perry Training Site Facility Costs Fiscal Year 2003.
129. Number of Personnel Trained FY 06 - FY 09. (CPTS-CWO3 Konves)
130. Ohio Army and Air National Guard Facility Fact Sheet, February 2002. (150 oldalas kimutatás)
131. Personnel Trained by Service Branches Report FY 2009 (CPTS-CWO Konves)
132. OHARNG Property Disposition as of November 2009. Office of the Assistant Quartermaster General, Adjutant General of Ohio Department.
133. Reports of the Auditor of the State of Ohio (1913-1941)
134. Ohio Emergency Management Agency; Hazard Identification and Risk Analysis: 1995, 2007 Update
135. State of Ohio Hazard Mitigation Plan, Ohio Department of Public Safety, Ohio Emergency Management Agency, May 16, 2008

Tudományos dolgozatok

136. Black, Lowell Dwight, The Negro volunteer militia units of the Ohio National Guard, 1870-1954: the struggle for military recognition and equality in the state of Ohio. PhD thesis, The Ohio State University (1976)
137. French, Daniel Perry, OHIO NATIONAL GUARD OPERATIONS DURING THE 1970 CAMPUS DISORDERS, MA Thesis, The Ohio State University, (1981)
138. Herbert, Paul H.; WHEN THERE IS TUMULT: THE OHIO NATIONAL GUARD AND CIVIL DISTURBANCE CONTROL, 1965-1970, MA Thesis, The Ohio State University, 1982.
139. Kingseed, Cole C.; A Test of Readiness: The Ohio National Guard and the Mexican Border Mobilization, 1916-1917, MA thesis, The Ohio State University, (1980)
140. Wilson, James Charles, The Role of the Ohio National Guard in Disaster Control: A Case Study of the Floods of 1913 and 1937, MA thesis, The Ohio State University (1973)

141. Grubb, Farley; The Net Asset Position of the United States Government, 1784 – 1802.
142. Hamilton's Blessing or the Spoils of War; International Economic History Congress, Helsinki 2006

Folyóiratok, újságok

143. Kard És Toll 2006/1 & 2 szám
144. Hadtudományi Szemle 3. évfolyam 1. & 2. szám.
145. Hadtudományi Szemle 4. évfolyam.
146. National Intelligencer, Washington D.C., 4/12/1812
147. Xenia Daily Gazette, November 9, 1967.
148. DAYTON JOURNAL HERALD, November 14, 1967
149. New York Times, June 17, 1990
150. National Guard, National Guard Association of the United States, Washington DC, December 2009
151. National Guard, National Guard Association of the United States, Washington DC, April 2010

Internet

152. Wikipedia.org/wiki/west_virginia.
153. www.ohiohistory.org, 1913 Statetwide Flood
154. www.67riots.rutgers.edu, The Detroit and Newark Riots of 1967.
155. www.epa.state.oh.us Ravenna Army Ammunition Plant. WIKIPÉDIA Ravenna Training and Logistics Site,
156. <http://www.rickenbacker.org/about/history.asp>.
157. <http://www.ong.ohio.gov/pdfs/Guard%20101%2016%20July%202010.pdf>

Személyes interjúk

158. John H. Smith, (nya) vezérőrnagy, Ohio AG 2000-2004
159. Tod Carmony, dandártábornok, az ONG Kosovói bevetés parancsnoka (jelenleg, mint vezérőrnagy, a 38. gyalogoshadosztály parancsnoka)
160. Paul R. Meyers, ezredes, az ONG számvevője
161. John C. Harris, ezredes, a Szárazföldi ONG személyügyi főnöke (jelenleg, a Szárazföldi ONG parancsnoka)
162. John Dernberger, alezredes, az ONG USP&FO iroda anyagi felszerelési igazgatási tisztje
163. Zane E. Brown alezredes (hívójel „ZEB”), 121. Légi ONG ezred légműveleti tisztje
164. Ralph Green (ny. alez.) Camp Perry parancsnokhelyettese
165. David Rohrbacher, CWO4, Camp Perry Logisztikai Tisztje
166. Michael Konves, CWO3, Camp Perry Lőpálya kormányzó
167. Kevin McKeiver, SFC, Camp Sherman Joint Training Center and Tarleton Training Site Range Operations.

Más

168. CIVILIAN MARKSMANSHIP PROGRAM, 2009 ANNUAL REPORT
169. Kaiser Family Foundation and Health Research & Education Trust, Employer Health Benefits, 2009 Summary of Findings
- 170 United States Army Marksmanship Unit: 2012 Small Arms Firing Schools, Camp Perry, Ohio.
171. CAMP PERRY JOINT TRAINING CENTER, Power Point presentation, CWO3 Konves

Mellékletek

M-1. Ohio állam lakosságának gyarapodása 1800 - 1900

Év	Lakosság összesen	Férfiak összesen	Népsűrűség/ négyzetkilométer
1800	42.159	21.974*	0,40
1810	230.760	120.279*	2,28
1820	581.434	303.061	5,58
1830	937.903	484.503	8,97
1840	1.519.467	784.102	14,35
1850	1.980.329	1.016.808	18,70
1860	2.339.511	1.190.162	22,09
1870	2.665.260	1.337.550	25,16
1880	3.198.062	1.613.936	30,19
1890	3.672.329	1.855.736	34,27
1900	4.157.545	2.102.655	39,25

Ohio Állam lakosságának gyarapodása 1800-1900

(Készítette a szerző a Historical Statistics of the United States alapján)⁸⁶⁰

(* becslésen alapuló számok)

M-2. Az Ohio Nemzeti Gárda igénybevétele polgári zavargásokban

Dátum	Helység/Helyszín	Típus	Igénybe vett erő
1966 , 7/19-31	Cleveland	Faji	2.215
9/1-7	Dayton	Faji	1,142
1967 , 6/13-18	Cleveland	Faji	900
7/25-30	Toledo	Faji	1.115 (Készenlétben)
7/28-29	Lorain	Faji	129 (Készenlétben)
11/13-15	Central State Egyetem	Faji	922
1968 , 4/8-15	Cincinnati	Faji	1.290
4/8-11	Youngstown	Faji	1.314
4/10	Columbus, Ohio Állami Egyetem	Diák	12 (Készenlétben)
5/20-22	Athens, Ohio Egyetem	Diák	666 (Készenlétben)
7/18-25	Akron	Faji	1.254
7/24-28	Cleveland	Faji	2.300
7/24-28	Egész Ohio	Faji	Teljes Ohio-i Nemzeti Gárda (Készenlétben)
1969 , 7/17-20	Youngstown	Faji	168
7/21-24	Columbus	Faji	1,00

⁸⁶⁰ Historical Statistics of the United States; Cambridge University Press, New York (2006)

Dátum	Helység/Helyszín	Típus	Igénybe vett erő
12/10-11	Akron, Akron Egyetem	Diák	700 (Készenlétben)
1970, 4/8-10	Cleveland	Faji	1.000 (Készenlétben)
4/16-17	Oxford, Miami Egyetem	Diák	500 (Készenlétben)
4/18-19	Sandusky	Faji (fehér)	80 (Készenlétben)
4/29 - 5/4	Columbus, Ohio Állami Egyetem	Diák	2,500
5/2-8	Kent, Kent Állami Egyetem	Diák	1,252
5/15-19	Athens, Ohio Egyetem	Diák	2,000
5/20-28	Columbus, Ohio Állami Egyetem	Diák	4,000
8/6-10	Lima	Faji	600

Az ONG igénybevétele polgári zavargásokban
(Készítette a szerző a jelölt évek A.G.R. alapján)

M-3. Az Ohio Nemzeti Gárda tulajdonában lévő fegyvertárak

Év	Birtokolt	Engedélyezett	Év	Birtokolt	Engedélyezett
1960	92		1985	82	
1961	91		1986	80	
1962	93		1987	79	
1963	95	9	1988	81	
1964	96	9	1989	80	
1965	96	9	1990	80	
1966	96	11	1991	80	
1967	96	11	1992	84	
1968	95	9	1993	77	
1969	96	5	1994	80	4
1970	95		1995	80	4
1971	94		1996	74	6
1972	91		1997	68	6
1973	90		1998	?	?
1974	90		1999	61	8
1975	?		2000	59	8
1976	90		2001	?	?
1977	90		2002	59	8
1978	91		2003	?	?
1979	91		2004	?	?
1980	88		2005	57	9
1981	89		2006	?	?
1982	91		2007	?	?
1983	88		2008	52	?
1984	83				

Az ONG tulajdonában lévő fegyvertárak
(Készítette a szerző a jelölt évek A.G.R. alapján)⁸⁶¹

⁸⁶¹ Az 1975. és a 1998. Adjutant General éves jelentései nem számolnak el a fegyvertárakról, majd a 2001-2002., a 2003-2005. és a 2006-2008. három időszakában egyesítve jelentek meg és a fegyvertáraknak jelentett száma nem részletezte az évet.

M-4. Más Ohiói Milícia tagozatok

Ohio 1851-es alkotmánya minden ohiói állampolgárnak, 17 éves kortól 67 éves korig a milíciára vonatkozó katonai szolgálati kötelezettségét írja elő.⁸⁶² Ez a milícia két formában létezik. Van „szervezett” milícia és „szervezet nélküli állomány”. Aki nem tagja a szervezett milíciának, az automatikusan a szervezet nélküli állományba tartozik.⁸⁶³ Habár az utóbbi milícia tagokat is behívhatja a kormányzó szolgálatra – ami Ohio történetében 1862-ben a Polgár- háború alatt csak egyszer fordult elő – azonban minden esetben előbb a szervezett milíciát kell behívnia.⁸⁶⁴

A szervezett milícia három tagozatból áll. Elsőrangú az Ohio Nemzeti Gárda (továbbiakban ONG), mely szövetséges szolgálatra is kötelezhető, a másodrangú az Ohio Katonai Tartalék (továbbiakban OMR) és az Ohio Haditengerész Milícia (továbbiakban ONM), utóbbiak a köznyelvben „állami védelmi erőknek” vannak elnevezve és nincsenek szövetséges szolgálatra kötelezve.⁸⁶⁵

Az ohiói törvények a szövetséges védelmi minisztériumtól ezen alakulatok (OMR/ONM) részére felhatalmazzák a kormányzót fegyverek és felszerelés kérvényezésére, viszont a szövetséges rendszabályok tiltják ilyen állami védelmi erők támogatását és így a tagok saját költségen látják el magukat egyenruhával, személyi katonai felszereléssel. Maguk fedezik gyakorlatok alkalmával saját szállás- és utazási költségeit.⁸⁶⁶ Állami pénzküitalás csak az évenkénti kiképzőtáborában a legénység étkezésére volt elegendő (a tisztek megfizették a saját étkezésük költségét).

Az Ohio Katonai Tartalék

A mai OMR az Ohiói Védelmi Testület (Ohio Defense Corps) név alatt 1949. május 26-án született meg, amikor az Államgyűlés az AG Hivatalában létrehozta a Polgári Védelmet (Civil Defense) és az Ohiói Védelmi Testületet.⁸⁶⁷ A kormányzó Ohiói Védelmi Testület név alatt felhatalmazást kapott káder- és tartalékalapon 1.440 fős keretlétszámmal az új katonai erő megszervezésére és kiképzésére arra az esetre ha az ONG részben vagy teljes létszámban távoli szolgálatot hajt végre, erre az időszakra ne maradjon az állam megfelelő védelem nélkül.⁸⁶⁸ Ezt a katonai szervezetet 1985. szeptember 23-án átnevezték Ohiói Katonai Tartaléknak.⁸⁶⁹ A 19. századbeli példától eltérve az állam deklaráltan törvényben tiltja bármilyen polgári egyesület, társaság, klub, rend, unió, liga stb. csoportos felesketését.⁸⁷⁰

Ez a kialakított létszám nagyjából elegendő volt a testület tisztí karának és a tiszthelyettesi rendfokozatúak felső rétegének fenntartására, azaz a szervezet számára megvolt az ész, az idegrendszer és a csontváz. Ami hiányzik – és amit mozgósításkor kell pótolni – a test izmai. Mozgósításkor – azaz amikor a kormányzó szolgálatba hív –mielőtt bevetésre alkalmas lenne a testület, a legénységet először toborozni kell, aztán ki kell képezni. Ez a szervezeti keret először hetenként egy-egy este, majd később havonkénti egy, majd két napos hétvégi gyakoroltatási gyülekezésein valamint évenként egy kiképző táborban – 1995-től, ez öt vagy hat napos Camp Perry-ben – kapta meg a felkészítését.

⁸⁶² Constitution of the State of Ohio (1851), Article IX §1. Az eredetiben ez minden fehér férfire vonatkozott. Az 1953. március 3-i módosítás eltörölte a faji feltételt, majd az 1961. november 7-i a nemit.

⁸⁶³ Ohio Revised Code (tovább O. R. C.) 5923.01 (A), (D).

⁸⁶⁴ O. R. C. 5923.21 (B).

⁸⁶⁵ O. R. C: 5923.01 (C); 5920.04; 5921.12.

⁸⁶⁶ O. R. C. 5920.03; 5921.11

⁸⁶⁷ Amended Senate Bill No. 259, O.M.L. 1949, 209 - 216.

⁸⁶⁸ Ibid. 213 (§5304 General Code).

⁸⁶⁹ A. G. R. 1985, 56.

⁸⁷⁰ Amended Senate Bill No. 259, O.M.L. 1949, 214 (§5308 Genera Code).

A hidegháború végével jelentős szerepváltás következett be a Nemzeti Gárda életében. Az általános nemzeti mozgósítás eltűnt a katonai feladatokból és ezzel együtt járt a szövetséges katonai erők létszámcsökkentése is. Ennek hatására a Nemzeti Gárda szerepe stratégiai tartalékról műveleti tartalékra változott. A már évtizedes múlttal rendelkező Nemzeti Gárda átszervezésével minimálisra csökkent a lehetősége annak, hogy az ONG minden tagja/alakulata egyszerre kerüljön behívásra, szövetséges szolgálatra, így az OMR rendfenntartási és őrzési feladatai szükségtelenné váltak.

Ugyanakkor a Katrina hurrikánnal járó társadalmi és emberéleteket is fenyegető felbolydulás rámutatott egy új segítségnyújtási módszer lehetőségére, sőt szükségességére. Így 2009. szeptember 24-én az AG utasítására az OMR-t átszervezték négydandáros katonai rendész hadtestből egy két-zászlóaljás polgári támogatói és ellátó dandárra. Feladata – 2012-es határidővel – menekült, menedékközpont és segélykiszolgáló (élelem, víz, ruházat, stb.) központ működtetése.

Az OMR tagságának egy része a leszerelt, vagy nyugdíjba vonult szárazföldi, légierős vagy haditengerész gyalogos volt hivatásos katonákból, tisztekből és tiszthelyettesekből áll, akik a katonai szolgálatot és bajtársi szellemet megkedvelték és szeretnék tartani a kapcsolatot ezzel a közeggel.⁸⁷¹ A tagság másik részét olyan személyek képezik, akik a társadalom érdekében úgynevezett „harmadfokú egyenruhás szolgálatot” vállalnak.⁸⁷² Ez utóbbi állománycsoport részére az OMR kiképzőrendszert tart fenn, és ahol alapszintű tisztképzés is folyik olyanok részére, akik még nem részesültek ilyen felkészítésben.

Az Ohio Haditengerész Milícia

A jelenlegi ONM 1976 óta létezik, amikor az Államgyűlés az Ohiói törvénysorozatban megszavazta az ONM fejezetét.⁸⁷³ Ez a törvény két lényeges területen különbözik az ONG-re vonatkozó hatályos előírásoktól. A törvény megtiltotta az ONM polgári rendfenntartási feladatokra való felhasználását és szövetséges szolgálatba való behívását⁸⁷⁴ és ugyancsak mint az OMR-nél, megtiltotta polgári szervezetek, klubok, társulatok, stb. csoportos felvételét.⁸⁷⁵ Természeti katasztrófa esetére feladatként kapták az ONG csónakokkal való támogatását, valamint a csónakkal őrszolgálat ellátását.

Az ONM-t keret alapra szervezték. Egy parancsnokság Columbusban és egy műveleti központ Camp Perryben alakult.⁸⁷⁶ Vízijármű állománya a haditengerészet és a parti őrség különböző kimustrált műszaki csónakokból és adományozott motoros jachtokból áll.

⁸⁷¹ A haditengerészet veteránjai az Ohiói Haditengerész Milíciát kedvelik.

⁸⁷² Harmadfokú abban az értelemben, hogy az elsőfokon, aki életpályának vállalja a katonai szolgálatot a szövetséges önkéntes fegyveres erőkben, másodfokú, az aki a Nemzeti Gárdában, mint szövetséges tartalék alakulataiban vállal részidejű szolgálatot (Az iraki háború kezdete óta minden harmadik évet aktív szolgálatban töltik), végül harmadfokú, az aki szükség/válság esetén vállal „katonai” szolgálatot.

⁸⁷³ Amended Senate Bill No. 524, O.M.L. 1976, 1056-1060, Ohio Revised Code (tovább O. R. C.) §5921.01, §5921.12, October 12, 1976.

⁸⁷⁴ Ibid. O. R. C. §5921.01, §5921.12.

⁸⁷⁵ Ibid. §5924.14.

⁸⁷⁶ A. G. R. 1996, 54.